

सामाजिक अध्ययन

कक्षा १०

नेपाल सरकार
शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालय
पाठ्यक्रम विकास केन्द्र
सानोठिमी, भक्तपुर

प्रकाशक

नेपाल सरकार

शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालय

पाठ्यक्रम विकास केन्द्र

सानोठिमी, भक्तपुर

© सर्वाधिकार पाठ्यक्रम विकास केन्द्र

यस पाठ्यपुस्तकसम्बन्धी सम्पूर्ण अधिकार पाठ्यक्रम विकास केन्द्र सानोठिमी, भक्तपुरमा निहित रहेको छ । पाठ्यक्रम विकास केन्द्रको लिखित स्वीकृतिबिना व्यापारिक प्रयोजनका लागि यसको पुरै वा आंशिक भाग हुबहु प्रकाशन गर्न, परिवर्तन गरेर प्रकाशन गर्न, कुनै विद्युतीय साधन वा अन्य प्रविधिवाट रेकर्ड गर्न र प्रतिलिपि निकालन पाइने छैन ।

प्रथम संस्करण : वि.सं २०८०

पाठ्यपुस्तकसम्बन्धी पाठकहरूका कुनै पनि प्रकारका सुझावहरू भएमा पाठ्यक्रम विकास केन्द्र, समन्वय तथा प्रकाशन शाखामा पठाइदिनुहुन अनुरोध छ । पाठकहरूबाट आउने सुझावहरूलाई केन्द्र हार्दिक स्वागत गर्दछ ।

हाम्रो भनाइ

शिक्षालाई उद्देश्यमूलक, व्यावहारिक, समसामयिक र रोजगारमूलक बनाउन विभिन्न समयमा पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक विकास तथा परिमार्जन कार्यलाई निरल्लरता दिईदै आएको छ । विद्यार्थीमा ज्ञानको खोजी गरी सिकाइ र वास्तविक जीवनावच सम्बन्ध स्थापित गर्ने, सिद्धान्त र व्यवहारको समन्वय गर्ने, स्वपरावर्तित हुँदै ज्ञान, सिप र क्षमतालाई अद्यावाधिक गर्ने सक्षमताको विकास हुनु आवश्यक छ । विद्यार्थीमा अधिकार, स्वतन्त्रता र समानताको प्रवर्धन गर्ने, स्वस्थ जीवनको अभ्यास गर्ने, तार्किक विश्लेषण गरी निर्णय गर्ने, वैज्ञानिक विश्लेषणका आधारमा व्यक्ति, समाज र राष्ट्रको दिगो विकासमा सरिक हुने सक्षमताको विकास पनि शिक्षाले गर्नुपर्छ । विद्यार्थीमा नैतिक आचरण प्रदर्शन गर्ने, सामाजिक सद्भावप्रति संवेदनशील हुने, पर्यावरणीय सञ्चालनप्रति संवेदनशील हुने, द्वन्द्व व्यवस्थापन गर्दै दिगो शान्तिका लाग प्रतिबढ रहने सक्षमताको विकास पनि माध्यामिक तहको शिक्षाबाट अपेक्षित छन् । यस तहको शिक्षाबाट आधूनिक ज्ञान, सिप, सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग गर्ने, स्वावलम्बी र व्यवसायमुखी सिपको अभ्यास गर्ने, राष्ट्र, राष्ट्रियता र राष्ट्रिय आदर्शको सम्मान गर्ने, समाज स्वीकार्य आचरण र कार्य सस्कृतिको अवलम्बन गर्ने, सहाय्याभाव राख्ने सक्षमता भएको नारारिक तयार गर्ने अपेक्षा रहेको छ । त्यस्तै, सिर्जनशील, कल्पनाशील, उद्यमशील एवम् उच्च सोच र आदर्शमा आधारित व्यवहार गर्ने, समसामयिक चुनौतीहरूको सफल व्यवस्थापन गर्नेलगायतका विशेषताले युक्त स्वावलम्बी, देशभक्त, परिवर्तनमुखी, चिन्तनशील एवम् समावेशी समाज निर्माणमा योगदान गर्न सक्ने सक्षमतासहितको नारारिक तयार गर्नु माध्यामिक शिक्षाको लक्ष्य रहेको छ । यही लक्ष्य पूर्तिका लाग माध्यामिक शिक्षाको राष्ट्रिय पाठ्यक्रम प्रारूप, २०७५ को मार्गदर्शन सिद्धान्तअनुरूप विकास भएको विद्यालय शिक्षा (कक्षा ९-१०) को पाठ्यक्रमअनुसार तयार पारिएको पाठ्यपुस्तकलाई देशका विभिन्न विद्यालयमा परीक्षण गरी प्राप्त पृष्ठपोषणसमेत समायोजन गरी यो पाठ्यपुस्तक तयार पारिएको हो ।

यस पाठ्यपुस्तकको लेखन कार्य डा. हरिप्रसाद पोखरेल, श्री ज्ञानबहादुर अधिकारी, श्री केशव रूपाखेती, श्री दीपिका शर्मा, श्री हेमराज खातिवडाबाट भएको हो । पाठ्यपुस्तकलाई यस रूपमा ल्याउने कार्यमा केन्द्रका महानिर्देशक श्री वैकुण्ठप्रसाद अर्याल, प्रा.डा. रामकृष्ण तिवारी, श्री टीकाराम गौतम, श्री युवराज ढकाल, श्री रेणुका पाण्डे भुसाल, श्री सरस्वती भटटराईलगायतका महानुभावको योगदान रहेको छ । यसको भाषा सम्पादन श्री चिनाकुमारी निरौलाबाट भएको हो । यसको कला सम्पादन श्री श्रीहरि श्रेष्ठबाट भएको हो । यस पुस्तकको विकास कार्यमा संलग्न सबैप्रति पाठ्यक्रम विकास केन्द्र धन्यवाद प्रकट गर्छ ।

पाठ्यपुस्तकलाई शिक्षण सिकाइको महत्वपूर्ण साधनका रूपमा लिइन्छ । यसबाट विद्यार्थीले पाठ्यक्रमद्वारा लाभित सक्षमता हासिल गर्न मदत पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ । यस पाठ्यपुस्तकलाई सकेसम्म क्रियाकलापमुखी, अनुभवकोन्नति, उद्देश्यमूलक र रुचिकर बनाउने प्रयत्न गरिएको छ । सिकाइ र विद्यार्थीको जीवन्त अनुभवावच तादात्म्य कायम गर्दै यसको सहज प्रयोग गर्ने शिक्षकले सहजकर्ता, उत्प्रेरक, प्रवर्धक र खोजकर्ताका रूपमा भूमिकाको अपेक्षा गरिएको छ । पाठ्यपुस्तकलाई अझै परिष्कृत पार्नका लाग शिक्षक, विद्यार्थी, अभिभावक, बुद्धिजीवी एवम् सम्पूर्ण पाठकको समेत महत्वपूर्ण भूमिका रहने हुँदा सम्बद्ध सबैको रचनात्मक सुभावका लाग पाठ्यक्रम विकास केन्द्र हार्दिक अनुरोध गर्छ ।

नेपाल सरकार

शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालय

पाठ्यक्रम विकास केन्द्र

विषयसूची

एकाइ	विषयवस्तु	पृष्ठसंख्या
एकाइ-एक	हामी र हामो समाज	१-२०
पाठ १	सामाजिकीकरण	२
पाठ २	हामा परिचान	७
पाठ ३	विविधतामा एकता	११
पाठ ४	हामा राष्ट्रिय गौरव	१५
एकाइ-दुई	विकास र विकासका पूर्णाधार	२१-३८
पाठ १	मानव विकास सूचकांक	२२
पाठ २	दिगो विकास	२५
पाठ ३	नेपालमा सङ्घीयता	३०
पाठ ४	राष्ट्रिय गौरवका आयोजनाहरू	३४
एकाइ-तीन	हामा सामाजिक मूल्या र मान्यता	३८-६०
पाठ १	हामा राष्ट्रिय सम्पदा	४०
पाठ २	हामा लोकगीत	४७
पाठ ३	नेपाली लोकबाजा	५२
पाठ ४	हामा लोक तथा शास्त्रीय नृत्य	५५
पाठ ५	हामा राष्ट्रिय दिवसहरू	५९
पाठ ६	अन्तर्राष्ट्रिय व्यक्तित्वहरू	६२
पाठ ७	विश्वबन्धुत्व र मानवता	६५
पाठ ८	हामो सामाजिक दायित्व	६८
एकाइ-चार	सामाजिक समस्या र समाधान	७१-८८
पाठ १	मानव बेचबिखन : एक गम्भीर सामाजिक समस्या	७२

पाठ २	यौन विकृति र विसङ्गर्ता	७८
पाठ ३	घरेलु हिंसा	८१
पाठ ४	सामाजिक विकृतिका रूपमा भ्रष्टाचार	८३
पाठ ५	अन्धविश्वास हटाओ	८६
पाठ ६	सामाजिक समस्याको पहिचान र समस्या समाधान सिप	९०
पाठ ७	सामाजिक समस्या समाधानमा अन्तर्राष्ट्रीय सङ्घसंस्थाको भूमिका	९३
एकाइ-पाँच	नागरिक चेतना	८५-११५
पाठ १	व्यवस्थापिका	९६
पाठ २	सङ्घीय कार्यपालिका	१०१
पाठ ३	न्यायपालिका	१०४
पाठ ४	राजनीतिक दल	१०८
पाठ ५	निर्वाचन प्रक्रिया र नागरिकको भूमिका	११३
पाठ ६	मानव अधिकार	११७
पाठ ७	मानव अधिकार संरक्षणमा सङ्घसंस्थाको भूमिका	१२०
पाठ ८	उपभोक्ता अधिकार	१२३
एकाइ-छ	हाल्लो पृथ्वी	१२६-१७२
पाठ १	हावापानीमा प्रभाव पार्ने तत्त्वहरू	१२७
पाठ २	विश्वका हावापानीका प्रकारहरू	१३१
पाठ ३	उष्ण मण्डल	१३४
पाठ ४	समशीतोष्ण मण्डल	१४०
पाठ ५	शीत प्रदेश	१४४
पाठ ६	विश्वको हावापानी : धरातलीय विविधता र प्रभाव	१४८
पाठ ७	उत्तर अमेरिका महादेश	१५१

पाठ ८	दक्षिण अमेरिका महादेश	१५५
पाठ ९	अफ्रिका महादेश	१५९
पाठ १०	प्राकृतिक प्रकोप : भूकम्प	१६३
पाठ ११	नक्सा कार्य	१६७
पाठ १२	नक्सासम्बन्धी आधुनिक प्रविधि	१७१
एकाइ-सात	हाल्मो तिगत	१७३-१८४
पाठ १	वि.सं. २००७ सालको क्रान्ति र दिल्ली सम्झौता	१७४
पाठ २	प्रजातान्त्रिक व्यवस्थाको एक दशक (वि.सं. २००७ देखि २०१७)	१७९
पाठ ३	वि.सं. २०१७ देखि २०४६ सम्मका राजनीतिक घटनाहरू	१८३
पाठ ४	वि.सं. २०४६ देखि वि.सं. २०६३ सम्मका प्रमुख राजनीतिक घटनाहरू	१८८
पाठ ५	वि.सं. २०६३ देखि २०७९ सम्मका राजनीतिक घटनाक्रम	१९२
पाठ ६	प्रथम विश्वयुद्ध : कारण र घटनाक्रम	१९४
पाठ ७	प्रथम विश्वयुद्धका परिणाम	१९९
पाठ ८	दोस्रो विश्वयुद्ध र यसका कारण	२०२
पाठ ९	दोस्रो विश्वयुद्धका परिणाम र नेपालको भूमिका	२०७
पाठ १०	स्थानीय क्षेत्रका ऐतिहासिक स्थलको पहचान र संरक्षण	२११
एकाइ-आठ	आर्थिक क्रियाकलाप	२१४-२५४
पाठ १	उर्जा र विकास	२१५
पाठ २	पर्यटन प्रवर्धन	२२०
पाठ ३	रोजगारी	२२५
पाठ ४	वित्तीय शिक्षा	२२९
पाठ ५	वित्तीय उपकरण	२३३

पाठ ६	सहकारी	२३९
पाठ ७	बचत र विमा	२४२
पाठ ८	राजस्व	२४५
पाठ ९	आर्थिक योजना	२५०
एकाइ-नौ	हाम्रो अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध र सहयोग	२५५-२८०
पाठ १	नेपालको परराष्ट्र नीति	२५६
पाठ २	संयुक्त राष्ट्र सङ्घ	२५९
पाठ ३	संयुक्त राष्ट्रसङ्घका विशिष्टीकृत संस्थाहरू	२६३
पाठ ४	विश्वव्यापीकरण र स्थानीयकरण	२६८
पाठ ५	सूचना तथा सञ्चार प्रविधि	२७३
पाठ ६	समसामयिक घटना	२७७
एकाइ-दस	जनसङ्ख्या र यसको व्यापारिकीय	२८१-३०८
पाठ १	नेपालको जनसङ्ख्याको आकार र वृद्धिदर	२८२
पाठ २	नेपालको जनसङ्ख्याको बनोट	२८६
पाठ ३	जनसङ्ख्याको वितरण	२९२
पाठ ४	पारिवारिक योजना र गुणस्तरीय जीवन	२९६
पाठ ५	जनसङ्ख्या र वातावरणविचको अन्तरसम्बन्ध	३०१
पाठ ६	सामुदायिक स्वास्थ्य	३०५

हामी र हाम्रो समाज

सिकाइ उपलब्धि

१. सामाजिकीकरणको अवधारणासँग परिचित हुन र व्यवहारमा प्रदर्शन गर्ने
२. हाम्रा सामाजिक, सांस्कृतिक विविधताको पहिचान र सामाजिक एकता प्रवर्धन गर्ने
३. हाम्रा राष्ट्रिय गौरवको पहिचान र सम्मान गर्ने

राउटे समुदायको सामाजिकीकरण अभियान

सुखेत, पुस २२ (ज्वाला
सन्देश)

स्थायी बसोबास, लेखपढ र
खेती कार्यमा अनिच्छा देखाउँदै
आएका राउटे समुदाय हाल
स्थानीय अन्य समुदायसँग
घुलामिल हुन थालेका
छन्। आफूले बनाएका काठका
ठेकी, आरीलगायतका सामान
स्थानीयलाई उपहार दिने र

स्थानीयबाट खाद्यान्यलगायतका आवश्यक सामग्री उनीहरूले लाने तथा अन्तर्राष्ट्रियात्मक
सम्बन्ध राख्ने गरेको स्थानीय जनप्रतिनिधि बताउँछन्।

आफूलाई बोटको राजा र अरुलाई कोटको राजा भन्न रुचाउने राउटेले कोट लगाएका
छन्। राउटे समुदायको सामाजिकीकरण अभियानअन्तरर्गतको कार्यक्रममा कर्णाली
प्रदेश सामाजिक विकास मन्त्रालयले वितरण गरेको कोट लगाएका हुन्। राउटे

बस्तीमा स्थानीयहरूले सहभोज पनि गरेका छन्। कर्णाली प्रदेशका पहाडी जड्गलमा
फिरन्ते जीवनयापन गर्ने राउटे समुदायको सामाजिकीकरण कार्यलाई अभियानका रूपमा
सुखेतको लेक्केसी नगरपालिका, दैलेखको गुराँस गाउँपालिकामा सञ्चालन गरिएको हो।

सरकारले राउटे समुदायका प्रत्येक व्यक्तिलाई मासिक भत्ता दिई आएको छ। पहिले रूपीयाँ
पैसा लिंदा देवता रिसाउँछन् भन्ने राउटे समुदाय अहिले सजिलै उपहार पैसा स्विकार
गर्दछन्। आफ्नो मातृभाषाबाहेक अरू भाषा नजान्ने उनीहरूले हाल नेपाली भाषामा
राम्रैसँग बोल्न सक्छन्। सरकारी तथा गैरसरकारी संस्थाको प्रयासले राउटेहरूले अरू
समुदायसँग घुलामिल हुन सिकेका, विस्तारै व्यवहार परिवर्तन गरेका र सामाजिकीकरणमा
प्रगति भएको गुराँस गाउँपालिका अध्यक्ष बताउनुहुन्छ।

छलफलका लागि प्रश्न

- (क) राउटे समुदायका के के विशेषता छन् ?
- (ख) बाह्य समाजसँग घुर्मिल नहुंदा उनीहरूले कस्ता समस्यासँग सामना गर्नुपरेको छ ?
- (ग) राउटे समुदायले उनीहरूबाहेको समुदायसँग सहकार्य, समन्वय र सहयोगको आदान प्रदान गर्न किन आवश्यक छ ?

मानिस समाजमा जन्मल्छ र हुक्क्छ । मानिसले समाजमा विविध पक्षसँग साक्षात्कार गर्ने अवसर प्राप्त गर्दछ । उसले सामाजिकपनको विकास गर्दै मानव जीवनका लागि आवश्यक गुण पनि आजन गर्दछ । तसर्थ मानिसका लागि समाज अपरिहार्य हुन्छ अर्थात् समाजिक भावना मानव जीवन अर्थहीन हुन्छ । जन्मदेखि जीवनको अन्तिम घडीसम्म मानिसले समाजका विविध आयामसँग परिचित भई नियम तथा संस्कार, मूल्य मान्यता, चालचलनको परिपालना एवम् अवलम्बन गर्नुपर्दछ । यस क्रममा उसले व्यवहार सिक्छ, सिप आजन गर्दछ, आफ्नो जिम्मेवारी वहन गर्दछ र समाजको असल नागरिक तथा सदस्यका रूपमा स्थापित हुन्छ । अतः समाजका हरेक सदस्यले समाजका मूल्य मान्यता ग्रहण गर्ने, मेलमिलाप, सहकार्य, सहयोगको आदान प्रदान गर्ने तथा आपसी सम्मानका व्यवहार सिक्ने एवम् अभ्यास गर्ने प्रक्रियालाई समाजिकीकरण भनिन्छ ।

एक जैविक प्राणीलाई सामाजिक व्यक्तिका रूपमा रूपान्तरण गर्नका लागि अवलम्बन गर्ने सम्पूर्ण प्रक्रिया नै सामाजिकीकरण हो । समाजले स्वीकार गरेका मूल्य मान्यता, सिद्धान्त, आदर्श, व्यवहार ग्रहण गर्दै समाजमा अन्तरघुलन हुनु पनि सामाजिकीकरण हो । सामाजिकीकरण समाजमा विद्यमान संस्कृति र यसका विभिन्न पक्षहरू

जस्तैः सामाजिक मूल्य मान्यता, चालचलन, नीति नियम आदि बुझ्ने बुझाउने तथा सिक्ने सिकाउने प्रक्रिया हो । विद्यालय उमेरका बालबालिकालाई सामाजिकीकरणका विषयवस्तुको सिकाइले उनीहरूमा सामाजिकपनको विकास हुने तथा समाजका आदर्श, संस्कार, मूल्य मान्यता सहजै ग्रहण गर्न मदत पुग्छ । यसका अर्तारक्त उनीहरूलाई असल र कुशल नागरिकका रूपमा विकास गर्न टेवा पुग्छ ।

सामाजिकीकरणका तत्त्वहरू

- (क) प्रेम र स्नेह : प्रेम र स्नेहले एक अर्कांबिचमा आत्मीयता अभिवृद्धि गर्दछ । आत्मीयता सद्भाव र सहकार्यको आधार हो । यसले मानिसप्रति विश्वास र अपनत्व प्रदान गर्दछ । जुन सामाजिकीकरणका लागि महत्वपूर्ण मानिन्छ ।
- (ख) सहयोग : आपसी सहयोग र सहकार्यले मानिसलाई नजिक ल्याउँछ । सेवा, निस्वार्थपना, मेलमिलाप जस्ता सामाजिक गुण विकास गर्ने हुँदा सामाजिकीकरणको एक महत्वपूर्ण तत्त्वका रूपमा सहयोगलाई लिन सकिन्छ ।
- (ग) अन्तरक्रिया : अन्तरक्रियाले अरूपका विचार र भावना बुझ्ने, अनुभव आदानप्रदान गर्ने, विचारको सम्मान गर्ने वातावरण सिर्जना हुन्छ । जसले सामाजिकीकरणमा योगदान पुऱ्याउँछ । त्यसैले अन्तरक्रियालाई सामाजिकीकरणको तत्त्वका रूपमा लिने गरिन्छ ।
- (घ) सम्मान : सम्मान अरूपको आस्था, विचार र कार्यप्रति गरिने इज्जत हो । सकारात्मक सोच, विचार र कर्मको सम्मानले यस्ता कामको निरन्तरतामा अभिवृद्धि गर्दछ । अरूपको सम्मान गर्नु आत्मअनुशासन पर्नि हो । सामाजिकीकरणमा यो तत्त्व महत्वपूर्ण मानिन्छ ।
- (ङ) भाषा : भाषा विचारको आदानप्रदान गर्ने सशक्त माध्यम हो । यसले एकआपसमा घुलमिल हुन, विचार, भावना बुझ्न, आफ्ना अनुभव र सोचाइ आदानप्रदान गर्न मदत गर्दछ । जसले सामाजिकीकरणलाई मजबूत बनाउँछ ।

सामाजिकीकरणको महत्त्व

सामाजिकीकरणले व्यक्तिको व्यक्तित्व विकास गर्न सहयोग गर्दछ। समाजका क्रियाकलापमा सहभागी भई सकरात्मक सोच र चिन्तनको व्यवहार सिकाउँछ। यसबाट व्यक्तिले सामाजिक सिपको विकास गर्दै जीवनयापनका लागि आवश्यक व्यावहारिक ज्ञान प्राप्त गर्दछ। सामाजिकीकरणले हरेक व्यक्तिलाई अनुशासित, असल र गुणी हुन आधार प्रदान गर्दछ। यसले सहयोग, सहकार्य, सहानुभूति, समानुभूति जस्ता मानवीय व्यवहार अवलम्बन गरी मानव मूल्यका अभ्यास गर्ने प्रेरित गर्दछ। समाजमा प्रचलित मूल्य मान्यता, रीतिरिवाज र परम्पराको संवर्धन गर्दै भावी पुस्तामा हस्तान्तरण गर्न जिम्मेवार बनाउँछ।

सामाजिकीकरणका माध्यम वा निकाय

- (क) घर परिवार : घर परिवार व्यक्तिको पहिलो पाठशाला हो। व्यक्तिले परिवारबाट भाषा, मूल्य, संस्कार, सम्मान, नाता सम्बन्धलगायतका सामाजिक गुण सिक्छ र अभ्यास गर्दछ। परिणामतः समाजमा ऊ सजिलै घुर्लामिल भई एक सदस्यका रूपमा आफूलाई स्थापित गर्दछ।
- (ख) विद्यालय : विद्यालय समुदायका बालबालिका अध्ययन गर्ने र घुर्लामिल हुने महत्त्वपूर्ण स्थल हो। विविध भाषा, संस्कृति, जातजाति र धर्म मान्ने विद्यार्थीविचमा छलफल, सहकार्य र सम्मानको वातारण तयार हुन्छ। विद्यालयमा विद्यार्थीविच एकआपसमा परिचित हुने, राम्रा बानीको निर्माण गर्न अवसर पनि प्राप्त हुन्छ। यसका साथै शिक्षकबाट प्राप्त ज्ञान सिप र असल मूल्य मान्यताको अभ्यास गर्दै विद्यालयले विद्यार्थीको सामाजिकीकरणमा मदत गरेको हुन्छ।
- (ग) दौतरी समूह : समान उमेर र तहका साथीहरू दौतरी हुन्। विद्यालय आवतजावत, खेलकुद, मनोरञ्जनका कार्य गर्दा उनीहरूविच सहजै अन्तरघुलन हुनुका साथै सामाजिक व्यवहारको आदान प्रदान हुन्छ। सहयोग, सहकार्य, मेलामिलापका अभ्यास हुने हुँदा दौतरी समूह सामाजिकीकरणको एक माध्यम बनेको छ।
- (घ) सांस्कृतिक गतिविधि : समुदायमा हुने विभिन्न जात्रा, मेला, पर्व जस्ता सांस्कृतिक गतिविधिले पनि सामाजिकीकरणमा मदत पुर्याइरहेका हुन्छन्। यीबाहेक छिमेकी, स्थानीय सङ्घसंस्था, सहकारी, सञ्चारका साधन, हाटबजार आदि व्यक्तिलाई सामाजिकीकरण गर्न मदत पुऱ्याउने माध्यम र निकाय हुन्। यस्ता माध्यम र निकायबाट सामाजिक परम्परा, रीतिरिवाज, मूल्यमान्यता, सहयोग, सम्मानलगायतका व्यवहार सिक्कै समाजमा घुर्लामिल हुन सकिन्छ।

क्रियाकलाप

१. तपाईं र तपाईंका मिल्ने साथीसँग के के सामाजिकीकरणका सिप छन् ? एक अर्कामा तुलना गर्नुहोस् :

मसँग रहेका सामाजिकीकरणका सिप	साथीसँग रहेका सामाजिकीकरणका सिप
● मेलमिलाप	● घुलमिल हुने

२. घर परिवारबाट तपाईंले सिकेका सामाजिकीकरणका गतिविधि सम्बन्धमा चित्र वा लेखका माध्यमबाट कक्षामा अभिव्यक्त गर्नुहोस् र साथीबाट पृष्ठपोषण प्राप्त गरी आवश्यक सुधार गर्नुहोस् ।

अभ्यास

- सामाजिकीकरण भनेको के हो ?
- सामाजिकीकरणको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
- प्रेम र स्नेहले सामाजिकीकरणमा कसरी सहयोग गर्दछ, प्रस्तु पार्नुहोस् ।
- सामाजिकीकरणका माध्यम वा निकाय के के हुन्, तीमध्ये तपाईंका विचारमा सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण निकाय वा माध्यम कुन हो र किन ?
- मानिस जैविक प्राणीबाट कसरी सामाजिक प्राणीमा रूपान्तरण हुन्छ ? उदाहरणसहित प्रस्तु पार्नुहोस् ।
- तपाईंले आफ्नो घर छिमेकमा कस्ता सामाजिकीकरणका अभ्यास गर्नुभएको छ ? ती अभ्यासले सामाजिकपनको विकास गर्न कसरी मदत पुऱ्याएका छन्, लेखनुहोस् ।

सामुदायिक कार्य

छिमेकको कुनै एक घरका क्रियाकलाप अवलोकन गर्नुहोस् र तपाईंको परिवारमा भएका सामाजिकीकरणका अभ्याससँग तुलना गरी प्राप्त विवरण कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

हाम्रा पहिचान

कक्षा १० मा शिक्षकले विभिन्न शीर्षकमा समूह कार्य गराउनु भएको थिए । तीमध्ये हाम्रा पहिचान भन्ने विषयमा विद्यार्थीको एक समूहले तयार पारेको विवरण यसप्रकार रहेको छ :

पहिचान के हो ?

हरेक व्यक्ति, समुदाय र राष्ट्रको आआफ्नै किसिमको फरक फरक र साभा पहिचान हुन्छ । व्यक्ति र समुदायको पहिचान भाषा, संस्कृति, धर्म, जाति, भुगोल आदिका आधारमा बन्छ । पहिचानले व्यक्ति र समुदायका विशिष्टतालाई जनाउँछ । जसका कारण एक व्यक्ति र समुदाय अर्को व्यक्ति र समुदायसँग फरक हुन्छ । व्यक्ति र समुदायको अस्तित्व र त्यसबाट उत्पन्न आत्मविश्वासले पहिचानलाई प्रतिविर्मित गरेको हुन्छ । हामी सबैको आफ्नै वैयक्तिक, जातीय, भाषिक, लैडगिक, धार्मिक, क्षेत्रीय पहिचान भए पनि हाम्रो राष्ट्रिय पहिचान नेपाली हो । पहिचानले अधिकार प्राप्ति, समावेशिता र सामाजिकीकरणमा मदत पुऱ्याउँछ । साथै यसले संस्कृति र संस्कारको निरन्तरता तथा संरक्षण गर्न मार्ग प्रशस्त गर्दछ । तसर्थ पहिचानको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको छ ।

हाम्रा विविध पहिचान

मार्थि चार्टमा उल्लेख गरिएका विषय नेपाल र नेपालीका पर्हचान हुन् जसलाई निम्नानुसार व्याख्या गर्न सकिन्छ ।

- (क) **राष्ट्रिय पहिचान** : नेपाल दर्क्षण ऐसियाको एक भूपरिवेष्टित राष्ट्र हो । नेपाल विविधतायुक्त विशेषता बोकेको राष्ट्र हो । भूस्वरूपदेखि हावापानी, जातजातिदेखि भाषा र धर्ममा विविधता रहेको छ । नेपालको संविधानमा पनि नेपाललाई बहुजातीय, बहुभाषिक, बहुधार्मिक, तथा बहुसांस्कृतिक राष्ट्र भनी परिभाषित गरिएको छ । भाषा, संस्कृति, वेशभूषा आदि हाम्रा राष्ट्रिय पहिचान हुन् । राष्ट्रिय पहिचानले हाम्रा राष्ट्रिय गौरव वृद्धि गरेका छन् ।
- (ख) **जातीय पहिचान** : नेपालमा रहेको विविधतामध्ये जातीय विविधता पनि एक हो । नेपालमा विभिन्न जातजाति, भाषाभाषीको बसोबास भएकाले नेपाली समाजलाई बहुल समाजका रूपमा चिनिन्छ । नेपालको जनगणना, २०६८ अनुसार नेपालमा १२५ जातजातिको बसोबास रहेको छ । नेपालका मुख्य जातजाति र समुदायमा क्षेत्री, ब्राह्मण, मगर, थारू, नेवार, तामाङ, गुरुङ, यादव, दालित, मुस्लिम आदि हुन् ।
- (ग) **भाषिक पहिचान** : भाषिक विविधता नेपालको एक महत्त्वपूर्ण पहिचान हो । जनगणना २०६८ को तथ्याङ्कअनुसार नेपालमा १२३ भाषा छन् । नेपालको संविधानले देवनागरी लिपिमा लेखिने नेपाली भाषा नेपालको सरकारी कामकाजको भाषा हुने उल्लेख गरेको छ । नेपाली भाषाका अर्तारक्त प्रदेशले आफ्नो प्रदेशभित्र बहुसङ्ख्यक जनताले बोल्ने एक वा एकभन्दा बढी अन्य राष्ट्रभाषालाई कामकाजको भाषा निर्धारण गर्न सक्ने अधिकार प्रत्याभूत गरेको छ ।
- (घ) **धार्मिक पहिचान** : धर्मसँग व्यक्ति र समुदायको पहिचान जोडिएको हुन्छ । नेपाल हिन्दू धर्मावलम्बी अधिक भएको देश हो । नेपालको जनगणना, २०६८ अनुसार नेपालमा १० ओटा धर्म मान्ने मानिसको बसोबास रहेको छ । जसअनुसार हिन्दू ८१.३४% , बौद्ध ९.०४% , इस्लाम ४.३९% , किरांत ३.०५% , क्रिस्चियन १.४२% , प्रकृति ०.५% , बोन ०.०४% , जैन ०.०१% , बहाई ०.०१% र शिखको ०.०१% जनसङ्ख्या रहेको छ । नेपालमा विभिन्न धार्मिक समुदाय रहे तापनि धार्मिक सहिष्णुता कायम रहेकै आएको छ ।

- (ड) **लैंड्रागिक पहिचान** : व्यक्तिको आआफ्नै लैंड्रागिक पहिचान हुन्छ । महिला, पुरुष र लैंड्रागिक तथा यौनिक अत्यसदृख्यक गरी तीन थरिका लैंड्रागिक पहिचान हुन्छन् । लैंड्रागिक तथा यौनिक अत्यसदृख्यकमा पनि फरक फरक पहिचान हुन्छ । तिनीहरूमा Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Intersexual and Questioning (LGBTIQ) पर्दछन् । नेपालको जनगणना २०७८ को प्रारम्भिक प्रतिवेदनअनुसार नेपालमा पुरुषको सङ्ख्या १,४२,९१,३११ र महिलाको सङ्ख्या १,४९,१६९ रहेको छ ।
- (च) **अपाइंगता** : व्यक्तिको पहिचान उसको शारीरिक तथा मानसिक अवस्था र प्रकृतिको फरकपनमा पनि आधारित हुन्छ । अपाइंगता भएका व्यक्तिको अधिकारसम्बन्धी ऐन, २०७४ अनुसार अशक्तताको गम्भीरताका आधारमा अपाइंगतालाई शारीरिक, दृष्टिसम्बन्धी, सुनाइसम्बन्धी, श्रवण दृष्टिविहीन, स्वर र बोलाइसम्बन्धी, मानसिक वा मनोसामाजिक, बौद्धिक, अनुवंशीय रक्तश्वाव (हेमोफिलिया) सम्बन्धी, अटिज्मसम्बन्धी र बहुअपाइंगता गरी १० ओटामा वर्गीकरण गरिएको छ । साथै अशक्तताको गम्भीरताका आधारमा अपाइंगतालाई पूर्ण अशक्त, अति अशक्त, मध्यम र सामान्य गरी चार प्रकारमा विभाजन गरिएको छ । व्यक्तिमा अपाइंगता भए पनि उनीहरूले विभिन्न किसिमका क्षमता विकासमा सहयोग गरिरहेका हुन्छन् ।

अतः हाम्रो पहिचान व्यक्ति, समुदाय र राष्ट्रसँग जोडिएको हुन्छ । पहिचान आफूलाई चिनाउने र जीवन जिउने एक आधार पनि हो । यसले व्यक्तिलाई कर्तव्य बोध गराउने, अनुशासनमा रहन प्रेरित गर्ने, समुदाय र राष्ट्रप्रति श्रद्धाभाव जागृत गराउने कार्य गर्दछ । पहिचानले राष्ट्रलाई चिनाउने र आफ्नो मौलिक धर्म र संस्कृतिको सरक्षण तथा प्रवर्धन गर्नुपर्छ ।

क्रियाकलाप

- तपाईंले हाम्रा पहिचानको अध्ययन गरेको तथा आफ्नो सिकाइ र अनुभवका आधारमा निम्नलिखित तालिका पूरा गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

शीर्षक	कुन ?	किन ?
पाठमा उल्लेख गरिएबाहेक तपाईं र तपाईंको समुदायको कुनै एक पहिचान		
तपाईंसँग सम्बन्धित नेपाली पहिचानमध्ये तपाईंले परिचय दिन चाहने कुनै एक पहिचान		

२. वर्तमान युगमा बढ़दो विश्वव्यापीकरणले पहिचानका मुद्दालाई ओझेलमा पारेको, आफ्नो मौलिकतालाई हास उन्मुख बनाएको अवस्थामा हाम्रा पहिचान बचाई राख्ने उपायहरू समेटी दैनिक पत्रिकाका लागि एउटा लेख तयार पार्नुहोस् ।
४. दिइएको तालिकामा भाषा आयोग, २०७८ ले सरकारी कामकाजका लागि प्रदेशमा सिफारिस गरेको भाषा प्रस्तुत गराएको छ । यसको कार्यान्वयन गर्दा देशमा पर्न सक्ने सकारात्मक प्रभावको सूची बनाई कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

प्रदेश	सिफारिस गरिएका भाषा
प्रदेश १	मैथिली र लिम्बु
मध्येश प्रदेश	मैथिली, भोजपुरी र बज्जिका
बागमती प्रदेश	नेपाल भाषा र तामाङ्ग
गण्डकी प्रदेश	मगर, भोजपुरी र गुरुङ
लुम्बिनी प्रदेश	थारू र अवधि
कर्णाली प्रदेश	मगर
सुदूरपश्चिम प्रदेश	डोट्याली र थारू

अभ्यास

- हाम्रा पहिचान के के हुन् ? पहिचानको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
- “पहिचान आफूलाई चिनाउने आधार हो ।” उदाहरणसहित प्रस्ट पार्नुहोस् ।
- यौनिक तथा लैड्गिक अल्पसङ्ख्यकको पहिचान र सम्मानका लागि के गर्नुपर्दछ ? आफ्ना धारणा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- अपाङ्गता भएका व्यक्तिको पहिचान र अवसर वृद्धि गर्न तपाईं रहेको स्थानको स्थानीय सरकारले के कस्ता कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आएको छ ? खोजी गरी प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

3

विविधतामा एकता

आज शिक्षकले पत्रपत्रिकामा छापिएका समाचार र लेखका केही अंश लिएर कक्षाका विद्यार्थीलाई अध्ययनका लागि समूहमा वितरण गर्नुभएको छ । विद्यार्थीले ती सामग्री उत्सुकताका साथ पढौदै एकआपसमा छलफल पर्नि गर्दै छन् । पत्रपत्रिकाका केही नमुना अंश यसप्रकार प्रस्तुत गरिएको छ :

समानता सोचौँ, विविधतामा रमाओँ

विविधताले फरकपनलाई जनाउँछ । नेपाल विभिन्न जातजाति र भौगोलिक विविधतासहित बहुसांस्कृतिक, बहुभाषिक र बहुजातीय देश हो । नेपालमा सामाजिक, भाषिक, सांस्कृतिक, परम्परागत र धार्मिक विविधताहरू छन् । विविधताको यो विशेषताले हाम्रो देशलाई विश्वमा चिनाएको छ । जातजाति, धर्म, भाषा, संस्कृति हाम्रा पर्हचान हुन् । नेपालीहरूबिच सदियौदेखि एकआपसमा विश्वास र समानता रहेको पाइन्छ । एकले अर्कोलाई हेयका दृष्टिले हेर्ने र नकरात्मक सोच कहिले पनि राखेको पाइदैन । आपसी मेलमिलाप, सहकार्य, समन्वय र समानताका व्यवहार नेपाली समाजका विशेषता हुन् ।

विविधताले नेपाली ऐक्यबद्धतालाई जनाउँछ । यहाँ रहेका १२५ जातजाति, १२३ भाषा र १० धार्मिक सम्प्रदायका व्यक्तिलाई स्वतन्त्रता, सार्वजनिक क्षेत्रमा भिन्नता व्यक्त गर्ने अधिकार प्राप्त छ । विविधताले राष्ट्रका परम्परा एवम् रीतिर्थिति, मौलिक संस्कृति र चालचलनको सरक्षण गर्दछ । यसले आपसी सद्भाव र प्रेम, एकता तथा शान्ति, विकास र समृद्धिको मार्ग सुनिश्चित गर्दछ ।

विविधतामा एकता, नेपालको विशेषता

नेपाल भौगोलिक तथा सांस्कृतिक विविधता र एकता भएको विश्वको एक महत्वपूर्ण र ऐष्ट्र हो । नेपाली समाजमा रहेका अधिकांश जातजातिका आफ्नै भाषा छन् । आफ्ना जात,

भाषा र धर्मअनुसार नेपालीका विविध प्रकारका सांस्कृतिक मूल्यमान्यता र गतिविधि छन्। एक जातले अर्को जातको धर्म र संस्कारको सम्मान गर्ने परम्परा छ। हिन्दू, बौद्ध, इसाई धर्मलगायतका धार्मिक विविधता छ। त्यसैले हाम्रो देश नेपाल बहुधार्मिक, बहुसांस्कृतिक विविधतायुक्त देश भएर पनि विविधतामा एकतामा बाँधेको मुलुक हो।

सबै जातजाति, धर्म, भाषाभाषीलाई राज्य प्रणालीमा समानुपातिक सहभागिता सुनिश्चित गर्ने व्यवस्था छ। धार्मिक सहिष्णुता र जातीय सद्भावको महत्त्वका विषयमा जनचेतना जगाई नेपालीको विविधतामा एकताको विरासतलाई युगाँ युगसम्म निरन्तरता दिन सकिन्छ।

शिक्षक : समूहमा अध्ययन र छलफल गर्नुभयो होइन त भाइबहिनी ? ल अब हामी अन्तर्क्रिया गरी अस्पष्ट धारणा र जिज्ञासालाई मेटाउने कार्य गर्दछौं। तपाईंले भेटेका अस्पष्टता र मनमा लागेका कुरा मलाई सोधन सक्नुहुन्छ।

रमिला : सर, हामीले समूहमा अध्ययन र छलफल पनि गन्यौं तर केही कुरामा स्पष्ट हुन सकेन्नै जस्तै क्तिपय जातजातिविचमा असमानता रहेको पाइन्छ। यसले विविधतामा एकताको भावनालाई कमजोर पार्छ नि, होइन र ?

अजय : नेपालको सर्विधानले जातीगत विभेद गर्नेलाई कस्तो सजाय हुने कुरा उल्लेख गरेको छ ?

शिक्षक : तपाईंहरूले सही कुराको उठान गर्नुभयो। विविधतामा एकता नेपालको पर्हचानकोरुपमा रहेको छ। रमिलाले भने जस्तो क्तिपय व्यक्तिमा त्यस्तो चिन्तन देखिन्छ तर देशमा आएको राजनीतिक, आर्थिक परिवर्तन र चेतनाको स्तर वृद्धिले समानतालाई स्थापित गरिरहेको छ। अर्को कुरा अजयले भने जस्तै नेपालको सर्विधानले जातिगत विभेद गर्नेलाई अपराध किटान गरेको छ। नेपालको विशेषता विविधतामा एकता नै हो।

करण : सर, भाषा र संस्कृति तथा रहनसहन हाम्रा मौलिक पहिचान हुन्। यी त क्षेत्र र जातजाति तथा धर्मअनुसार फरक फरक पनि हुन्छन्। यस्तो विविधताको वातावरणमा कसरी एकता कायम भएको छ त ?

ईशा : लैदृगिक सवाल पर्नि आजभोलि चर्चामा छन् । महिला पुरुषका अंतरिक्त लैदृगिक तथा यौनिक अल्पसङ्ख्यक पर्नि छन् । तिनीहरूको आवाज र पहिचानलाई स्विकार गर्दै विविधताको एकतालाई थप मजबुत बनाउन सकिन्छ, होइन त सर ?

शिक्षक : धेरै राम्रो, तपाईंहरूलाई धन्यवाद पर्नि । नेपाली समाजमा धेरै भाषा छन् र यहाँ बोलिने सबै मातृभाषालाई राष्ट्रभाषा मानी सम्मान गरिएको छ । नेपालमा धार्मिक विविधताका साथै धार्मिक स्वतन्त्रता पनि छ । एक धर्म मान्ने ले अर्को धर्म मान्नेलाई सम्मान गरिन्छ । सामाजिक रीतिरिवाज, चालचलन, वेशभूषा, मूल्यमान्यता, मर्यादामा विविधता एवम् स्वतन्त्रता छ । एक जाति, समुदायले अर्को जाति समुदायको संस्कृति तथा परम्परालाई सम्मान एवम् संरक्षण गर्दै आएको पाइन्छ । नेपालमा जाति, भाषा, धर्म, समुदायमा रहेको विविधताका अंतरिक्त एकले अर्कोलाई सम्मान गर्ने, अस्तित्व स्वीकार गर्ने परम्परा रहेकाले विविधतामा एकता छ । लैदृगिक सवालका सन्दर्भको कुरा गर्दा लैदृगिक तथा यौनिक अल्पसङ्ख्यकको अधिकारलाई पर्नि कानुनी एवम् व्यावहारिक तबरले सम्बोधन गरिएको छ ।

नागरिकतालगायत सरकारी कागजातमा लैदृगिक तथा यौनिक अल्पसङ्ख्यकको पहिचान लेख्न मिल्ने गरी शीर्षक छुट्याइएको छ । समाजमा यिनीहरूलाई हेर्ने दृष्टिकोणमा व्यापक परि वर्तन आएको छ । यसले नेपाली विविधताको एकतालाई थप सुदृढ बनाउन टेवा पुन्याएको छ । यसका साथै आजको निर्धारित समय सकिएको हुनाले छलफल अन्तरक्रिया पनि यही समाप्त भएको छ । केही जिज्ञासा भए भोलिको कक्षामा पक्कै थप छलफल गर्ने छौं ।

क्रियाकलाप

१. नेपाली भाषा, जातजाति, संस्कृतिको विविधतामा एकताको सन्देश दिने चित्रकला प्रतियोगिता कक्षामा सञ्चालन गर्नुहोस् र उत्कृष्ट चित्र बुलेटिन बोर्डमा टाँस गर्नुहोस् ।
२. “विविधतामा एकता नेपालको पहिचान” भन्ने शीर्षकमा एक वक्तृता तयार पार्नुहोस् ।
३. नेपालको संविधानले विविधतालाई एकतामा समेट्ने प्रयाससम्बन्धी के के व्यवस्था गरेको छ ? खोजी गरी लेख्नुहोस् ।
४. नेपालको विविधता र एकता विश्वकै नमुना मानिन्छ । यसको वर्तमान अभ्यास र थप सुधार गर्नुपर्ने पक्षलाई तालिकामा पूरा गर्नुहोस् ।

विविधता	विद्यमान अवस्था र अभ्यास	सुधार गर्नुपर्ने पक्ष र तरिका
भौगोलिक	हिमाल, पहाड, तराई, उपत्यका आदि फरक फरक भूगोलमा भए तापनि पहिले नेपाली अनि पछि अन्य पहिचान भन्ने भावना र विविधतामा एकताको अभ्यास	सम्मान र पहिचानलाई जनस्तरसम्म स्थापित गर्नुपर्ने, भूगोलको फरकपनबाट उत्पन्न भाषिक, धार्मिक, वे शाभूषा, वर्णको मौलिकतालाई हामी नेपालीको पहिचान हो भन्ने भावना विकास गर्नुपर्ने
धार्मिक		
भाषिक		
जातजाति		
सांस्कृतिक		

अभ्यास

- विविधतामा एकता नेपालको विशेषता भनेको के हो, प्रस्तु पार्नुहोस् ।
- नेपाल विविधताले भरिएको देश हो भन्ने भनाइलाई उदाहरण सहित पुष्टि गुनहोस् ।
- विविधतामा एकताको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।

हाम्रा राष्ट्रिय गैरव

विद्यार्थीले समूहगत रूपमा तयार पारेको कक्षा कार्यलाई भित्तामा टाँस गरेका छन् । सबै समूहले विस्तारै हिड्दै पालैपालो अध्ययन गरी आवश्यक सुझावसमेत दिएका छन् । हामी पनि ती विषयवस्तु अध्ययन गरौँ :

समूह 'क'

बहुसांस्कृतिकता

नेपालको एक महत्त्वपूर्ण गैरव बहुसांस्कृतिकता हो । बहु भनेको धेरै र सांस्कृतिकता भनेको संस्कृति वा परम्परा भन्ने बुझिन्छ । नेपालमा जाति, धर्म, भौगोलिक क्षेत्रको विविधता भएकाले संस्कृतिमा पनि विविधता रहेको छ । नेपालमा अनेक जातिजाति, भाषा र संस्कृति छन् । उनीहरूका आआफ्नै मौलिक संस्कृति र चाडपर्व छन् । नेपालमा हिन्दू, बौद्ध, मुस्लिमलगायत सबै धर्मका आआफ्नै विशेषताका चाडपर्व छन् । नेपाल हिमाल, पहाड र तराई मिलेर बनेको छ । यी क्षेत्रमा पनि क्षेत्रअनुसार चाडपर्व मनाउने गरिन्छ । नेपालमा हरेक जातजातिअनुसार पनि फरक फरक चाडपर्व रहेका छन् । कृष्ण जन्माष्टमी, बुद्ध पूर्णिमा क्रिसमस, त्वागी र विश्वकर्मा पूजा पनि नेपालमा मनाउने गरिन्छ । यी चाडपर्वमा फरक फरक परम्परागत वेशभूषा, मौलिक परिकार आदिको प्रयोग गरिन्छ । विविध लोक गित, लोक नाचले नेपाली संस्कृति जीवन्त छ । त्यसैले नेपालमा मनाइने चाडपर्व र संस्कृतिले आफ्नै मौलिकता र विशेषता बोकेका छन् । चाडपर्व मनाउनु आफ्नो पहिचान प्रतीर्वाम्बित गर्नु पर्न हो ।

वीरता

“यो नेपाली शिर उचाली संसारमा लम्कन्छ
जुनकरी भै ज्योति बाली अन्धकारमा चम्कन्छ।”

राष्ट्रकवि माधवप्रसाद घिमिरेद्वारा रचित यो हरफले नेपाली गौरवमय वीरगाथालाई प्रतिविम्बित गरेको छ। नेपाली विश्वमा वीर गोरखाली भनी चिनिन्छन्। नेपाललाई अझ्रेजले आक्रमण गर्दा वीर गोरखालीहरू अमरासंह थापा, बलभद्र कुँवर, भक्ति थापालगायत नेपाली वीरविरह्गनाले देखाएको अदम्य साहस र वीरताले वर्तमानमा हामीले नेपाली भन्ने सौभाग्य पाएका छौं। गोलीगट्ठा र अत्याधुनिक हातहतियारबाट सुर्जित अझ्रेज सेनाका विरुद्ध नितान्त घरेलु हातहतियार खुकुरी, खुँडा, तरवार, भाला, ढुङ्गाको प्रयोग गरी डटेर प्रतिवाद गरेका थिए। नेपालीको त्यो निडर र साहसीपनको अगाडि तिनीहरू नतमस्तक भएका थिए। यसका अर्तारक्त नेपाली ब्रिटिस गोरखा रेजिमेन्टमा काम गर्दा जुन इमानदारी, बहादुरी र कर्तव्य परायणता देखाए, त्यसबाटै विश्वको इतिहासमा ख्याति प्राप्त गरेका छन्।

जर्मन सम्पाट कैजेर विलियमले जर्मन सेनालाई विश्वका जुनसुकै सेनासँग लड्न पठाउन सकिने तर गोरखाली सेना भन्ने वित्तकै आफ्नो मुटु थरर काम्ने अभिव्यक्ति दिएका थिए। प्रथम विश्वयुद्धमा नेपाली सेनाले देखाएको बहादुरी र प्रभावले दोस्रो विश्वयुद्ध अगाडि नेपाललाई आफ्नो पक्षमा लिई वीर गोरखालीलाई आफ्नो सेनामा समावेश गरेको थियो। नेपालीहरूले युद्धमा अतुलनीय बहादुरी तथा साहस प्रदर्शन गरेबापत ब्रिटिस सरकारले विश्व प्रसिद्ध गौरवमय पदक ‘भिक्टोरिया क्रस’ र ‘मिलिटरी क्रस’ बाट विभूषित गरेका थिए। नेपालीले अति साहस, पराक्रम, बहादुरी र रणकौशल देखाएका कारण नेपाल विश्वमा ‘वीर गोरखालीको देश’ भनी चिनिन्छ। हामीले पनि वीरपुर्खाको वीरतालाई सम्मान गर्नुपर्दछ।

समूह 'ग'

राष्ट्रिय झन्डा

राष्ट्रिय झन्डा नेपालीको साभा पर्हचान एवम् राष्ट्रिय गैर वको प्रतीक हो । नेपालको झन्डा विश्वमा एक मात्र त्रिकोण आकार भएको झन्डा हो । नेपालको झन्डा दुई त्रिकोण मिलेर बनेको छ । झन्डाको माथिल्लो त्रिकोणमा आठओटा कोणको खुर्पे चन्द्रमा राखिएको छ । तल्लो त्रिकोणमा १२ ओटा कोणयुक्त सूर्यको आकृति रहेको छ । यसले आकाशमा चन्द्र र सूर्य रहन्जेल नेपाल र्घरहने तथ्यलाई जनाउँछ । निलो किनारा शान्तिको प्रतीक हो भने सिम्पिक नेपालको राष्ट्रिय रड हो । नेपाली जनताको इतिहास, स्वाभिमान, सार्वभौमिकता, स्वतन्त्रता, अपनत्व, एकताको प्रतिबिम्बन राष्ट्रिय झन्डाले बोकेको छ । यस प्रति सबै नेपालीको उच्च सम्मानभाव छ । आकार, रड, चिह्न, शोभा विश्वमै विशिष्ट भएकाले नेपालको झन्डा अद्वितीय छ ।

समूह 'घ'

राष्ट्रिय गान

सयौं थुङा फूलका हामी.... नेपालको राष्ट्रिय गान हो । नेपाल सरकारले २०६४ साल साउन १८ गते घोषणा गरेसँगै राष्ट्रिय गानका रूपमा लागु गरिएको थियो । अम्बर गुरुङले सङ्गीत र प्रदीपकुमार राई (व्याकुल माइला) को शब्द सिर्जना रहेको राष्ट्रिय गानले नेपाली विविधतामा एकताको महिमा प्रस्तुत गरे को छ । हरेक औपचारिक सार्वजनिक समारोहको शुभारम्भ गर्दा नेपाल तथा विश्वको जुनसुकै ठाउँमा स्थापित नेपाली कार्यालय र संस्थामा राष्ट्रिय गान बजाइन्छ । यो गान बज्दा हामी नेपाली आआफ्नो स्थानमा सतर्क अवस्थामा उभिएर सम्मान गर्दछौं । हाम्रो राष्ट्रिय गान यसप्रकार रहेको छ ।

समूह 'ड'

लुम्बिनी

लुम्बिनी गौतम बुद्धको जन्मस्थल हो । लुम्बिनी विश्वकै बौद्धधर्मावलम्बिका लागि पवित्र तीर्थस्थल पनि हो । शान्तिका अग्रदूतका रूपमा चिनिने गौतम बुद्ध वैशाख पूर्णिमामा जन्मेका थिए । उनले वैशाख पूर्णिमाकै दिन बुद्धत्व (ज्ञान) प्राप्त गरे । यतिमात्र होइन । उनले वैशाख पूर्णिमामा ज्ञान बाँडे र वैशाख पूर्णिमाकै दिन महापरिनिर्माण प्राप्त गरे ।

बुद्धले विश्वभरि शान्ति र अहिंसाको सन्देश फैलाए । उनका अनुयायी विश्वभरि छन् । उनलाई शान्तिका दूतका रूपमा पूजा एवम् श्रद्धा गरिन्छ । गौतम बुद्धले नेपाल र ने पालीको नाम र पहिचान विश्वव्यापी बनाए । पवित्र र पर्यटकीय स्थल लुम्बिनी यिनै व्यक्तित्वको महिमा स्वरूप विकास गरिएको क्षेत्र हो । विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत यो स्थानले नेपाल र नेपालीको पहिचान बोकेको छ । प्रत्येक वर्ष लाखौं पर्यटक यस क्षेत्रको अवलोकन गर्दछन् । यहाँ विभिन्न राष्ट्रले आफ्नोत्तर्फवाट गुम्बा तथा विहारसमेत स्थापना गरेका छन् । यिनै कारणले यस क्षेत्रलाई राष्ट्रिय गौरवका रूपमा लिइन्छ ।

समूह 'च'

विश्वको सर्वोच्च शिखर सगरमाथा

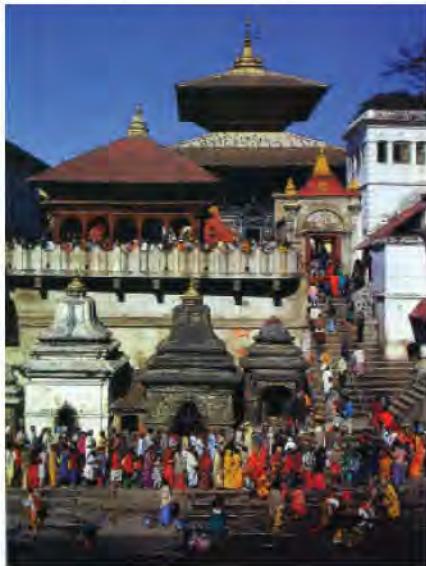
सगरमाथा संसारको सबैभन्दा अग्लो चुचुरो हो । 'सगर र माथा' मिलेर बनेको सगरमाथाको शाब्दिक अर्थ 'आकाश छुने शिखर' भन्ने हुन्छ । विसं २०१२ मा इतिहास शिरोमणि बाबुराम आचार्यले यसको नाम सगरमाथा राखेका हुन् । विश्वको सर्वोच्च शिखर सगरमाथा रहेको देश भनी नेपाल विश्वमा प्रख्यात छ । विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत र राष्ट्रिय निकुञ्ज क्षेत्रमा पर्ने सगरमाथाले देशको महिमा बढाएको छ । प्रत्येक वर्ष सयौं पर्यटक सगर माथाको आरोहण गर्न नेपाल आउने गर्दछन्, यसले नेपालको आर्थिक विकासमा पनि ठुलो टेवा पुऱ्याएको छ । नेपाल र नेपालीको सान सगरमाथा राष्ट्रको महत्पूर्ण गौरव हो ।

शिक्षक : सबै समूहको कार्य सफलतापूर्वक सम्पन्न भएकोमा तपाइंलाई धन्यवाद छ । सामूहिक हिँडाइ, अबलोकन, आवश्यक पृष्ठपोषण आदान प्रदान तथा समग्रतामा निष्कर्ष निकाल्ने कार्य गर्नुभयो । विधिको मर्मअनुसारको कार्य गर्नुभयो साथै सिक्नर पर्ने कुरा सिक्नु पर्न भयो । वास्तवमा गौरव आत्मसम्मानको अनुभूति हो । हामी नेपाली हुनुमा गौरव गर्दौँ । नेपाललाई विश्वमा चिनाउने चिनारी जस्तै नेपाली इतिहास, संस्कृति, नेपाली मूल्यमान्यता, सम्मान गर्ने बानी हाम्रा गौरव हुन् । त्यसैले त विश्वको जुन ठाउँमा गए पर्न नेपालीको सान र सम्मान बेरले छ । हामीले यसमा गौरव गर्नुपर्छ र गौरव बढाउने कार्यमा सदैव तल्लिन हुनुपर्छ, धन्यवाद ।

क्रियाकलाप

- दिइएका चित्र अध्ययन गर्नुहोस् । यिनीहरूको नाम पत्ता लगाउनुहोस् र यिनीहरू किन राष्ट्रिय गौरव हुन् ? कारणहरू खोजी गरी प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

'क'

'ख'

- हाम्रा राष्ट्रिय गौरव बढाउने सम्पदाबाट देशलाई कस्तो फाइदा हुन्छ ? मस्तिष्क मन्थन गर्नुहोस्, मन्थनबाट प्राप्त भएको जानकारी टिपोट गर्नुहोस् र कक्षामा सुनाउनुहोस् । सामूहिक छलफलबाट राष्ट्रिय गौरवको महत्त्वलाई निष्कर्ष स्वरूप सूचीबद्ध गर्नुहोस् र सूचना पाटीमा टाँस्नुहोस् ।

अभ्यास

१. राष्ट्रिय गौरव भनेको के हो ?
२. 'नेपाल एक बहुसंस्कृतिक राष्ट्र हो' यस भनाइलाई पुष्टि गर्नुहोस् ।
३. मानाँ तपाईँ विदेश भ्रमणमा हुनुहुन्छ । त्यहाँको कुनै कार्यक्रममा तपाईँलाई नेपालको चिनारी गराउने अवसर प्राप्त भयो भने नेपालको राष्ट्रिय गौरव बढाउने के के विषयवस्तु प्रस्तुत गर्नुहुन्छ ?
४. "हामी बीर नेपालीका सन्तति हाँ, कसैले हाम्रो मानमर्दन गरेमा सो कार्य हामीलाई कदापि स्वीकार्य हुँदैन् ।" यस भनाइप्रति आफ्नो धारणा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

सामुदायिक कार्य

तपाईँ रहेको प्रदेश वा जिल्लामा राष्ट्रिय गौरवका विषय हुन सक्छन् । ती के के रहेछन् ? तिनीहरूका विशेषता खोजी गरी प्रतिवेदन तयार पार्नुहोस् ।

विकास र विकासका पूर्वाधार

सिकाइ उपलब्धि

१. मानव विकास सूचकांकको अवधारणा बताउन र नेपालको स्थितिलाई अन्य सार्क राष्ट्रहरूसँग तुलना गर्ने
२. दिगो विकासको अवधारणा र भएका प्रयास बताउन एवम् व्यक्तिले गर्न सक्ने यो गदानको चर्चा गर्ने
३. नेपालमा विकासको सड्घीय र प्रादेशिक अवधारणा र कार्य क्षेत्र प्रस्तुत गर्ने
४. नेपालका राष्ट्रिय गौरवका विकास आयोजनाको परिचय र उपलब्धि उल्लेख गर्ने

दिइएको सन्दर्भ अध्ययन गराँ :

रामअवतार धनुषा जिल्लाको दर्क्षणी क्षेत्रमा बसोबास गर्नुहुन्छ । उहाँले आफ्नो जम्मा पाँच कट्ठा खेतमा तरकारी खेती गरेर गुजारा चलाउदै आउनु भएको थियो । गाउँमा सञ्चालित प्रौढ कक्षामा सहभागी भएर उहाँ र उहाँको श्रीमती साक्षर हुनुभयो । उहाँहरू साक्षर भएसँगै आयआर्जनका काममा पनि सक्रिय हुन थाल्नुभयो । स्थानीय सहकारी संस्थावाट कृषि ऋण लिएर व्यावसायिक तरकारी खेतीको थालनी गर्नुभयो । उत्पादित तरकारी स्थानीय बजारमा विक्री गर्न थाल्नुभयो । अहिले उहाँले वार्षिक ३ लाखभन्दा बढी आम्दानी गर्नुहुन्छ । त्यही आम्दानीबाट उहाँले छोराछोरीलाई उच्च शिक्षासम्म पढाउन सफल हुनुभएको छ । उहाँकी छोरी रमिताले सरकारी अस्पतालमा स्वास्थ्य प्राविधिकको काम गर्न थालेकी छिन् । छोरा धनेशले कृषि विषयमा स्नातक गरेपछि अहिले बुबाकै पेसालाई थप विस्तार गर्न थालेका छन् । धनेशले प्राङ्गारिक तरकारी फार्म दर्ता गरी सञ्चालन गर्न थालेपछि परिवारको आर्थिक अवस्थामा उल्लेख्य सुधार हुन थालेको छ । बुबा रामअवतार र आमा दुलारीदेवीको स्वास्थ्यका बारेमा रमिताले ख्याल राखिछन् । रामअवतार ७० वर्षको उमेरमा पनि स्वस्थ हुनुहुन्छ । दुलारीदेवी ६८ वर्षको उमेरमा पनि सक्रिय जीवन विताइरहनु भएको छ । यो दम्पतीको इमानदारिता तथा परिश्रमी स्वभावका कारण उहाँहरू आफ्ना छोराछोरीलाई उचित शिक्षादीक्षा दिन सफल हुनुभयो । शिक्षित सन्तान, बढो आम्दानी र स्वस्थ जीवनशैलीका कारण अहिले रामअवतारको परिवार सुखी र खुसी छ । गाउँलेहरूमाझ यो परिवार अनुकरणीय बनेको छ ।

मार्थिको सन्दर्भले कुनै पनि परिवार सुखी र खुसी रहन शिक्षा, स्वास्थ्य र औसत आयुमा सुधार हुनुपर्छ भन्ने कुरालाई सङ्केत गरेको छ । व्यक्तिको आर्थिक तथा सामाजिक विकासका पक्ष जस्तै स्वास्थ्य, शिक्षा, खानपान, बसोबासको अवस्था तथा सिप विकासका पक्षमा भएको सुधारात्मक प्रगति नै मानव विकास हो ।

कुनै पनि देशको आर्थिक, सामाजिक, शैक्षिकलगायतका क्षेत्रमा प्रगतिको स्तर वा अवस्था देखाउने सूचक नै मानव विकास सूचकांक हो । मानव विकासका तीन महत्त्वपूर्ण पक्षअन्तर्गत प्रतिव्यक्ति आय, औसत आयु र शिक्षा पर्दछन् । यी तीन पक्षको समग्र

सूचकलाई आधारमानी कुनै भौगोलिक एकाइ, जाति वा समुदायको मानव विकासको अवस्था देखाउने सङ्ख्यात्मक प्रस्तुति नै मानव विकास सूचकाइक हो । मानव विकास सूचकाइक पर्हचानका लागि आयु सूचक, शैक्षक सूचक र आय सूचक निकाल्ने गरिन्छ । यसमा प्राप्त तथ्याइकलाई ०-१ अड्कका विचमा मापन गरिन्छ । मानव विकासको अवस्था पर्हचान गर्न तथा सुधारका क्षेत्र निर्धारण गर्न मानव विकास सूचकाइकको आवश्यकता पर्दछ । यसका साथै मानवीय विकासको अवस्थामा सुधार गर्नुपर्ने पक्षको रणनीति र कार्यक्रम तयार गर्न पर्न मानव विकास सूचकाइकको आवश्यकता पर्दछ ।

मानव विकास प्रतिवेदन २०२२ अनुसार सार्क मुलुकको मानव विकास सूचकाइकलाई निम्नानुसार प्रस्तुत गरिएको छ ।

क्रम	देश	अड्क	क्रम	देश	अड्क
७३	श्रीलङ्का	०.७८२	१३२	भारत	०.६३३
९०	माल्दिभ्स	०.७४७	१४३	नेपाल	०.६०२
१२७	भुटान	०.६६६	१६१	पाकिस्तान	०.५४४
१२९	बहुगलादेश	०.६६१	१८०	अफगानिस्तान	०.४७८

स्रोत: UNDP मानव विकास प्रतिवेदन, २०२२

यस अंगिको प्रतिवेदनमा मानव विकास सूचकाइक (HDI) मा नेपालको अवस्था सुधारोन्मुख देखिए पर्न यो पटक सन् २०१९ देखि देखापरेको विश्वव्यापी कोरोना महामारीको कारण सबैजसो मुलुकको अवस्थामा खासै सुधार हुन सकेको देखिदैन । श्रीलङ्का मानव विकास सूचकाइकको विश्व वरियतामा ७३ औं स्थानमा र सार्क मुलुकमा पहिलो स्थानमा छ । यसको मानव विकास सूचकाइक ०.७८२ छ । त्यसपछि क्रमशः माल्दिभ्सको ०.७४७, भुटानको ०.६६६, बहुगलादेशको ०.६६१ र भारतको ०.६३३ छ । नेपालको मानव विकास सूचकाइक ०.६०२ हुँदा सार्क मुलुकमा नेपाल छैटौं स्थानमा रहेको छ । नेपालभन्दा कम मानव विकास सूचकाइक रहेका सार्क मुलुकमा पाकिस्तानको ०.५४४ र अफगानिस्तानको ०.४७८ छ । शिक्षा, स्वास्थ्य, सिप विकास, रोजगारीका अवसरको अभिवृद्धि जस्ता कार्यक्रमलाई प्रार्थामकता दिन सकदा मानव विकास सूचकाइकमा प्रगति गर्न सकिने देखिएको छ । स्थिर सरकार, सुशासन, रोजगारमूलक शिक्षा, औद्योगिकीरणको विकास जस्ता कुरामा यथोचित ध्यान दिन सकदा मानव विकासको अवस्थामा सुधार ल्याउन सकिन्छ । नेपालको मानव विकास सूचकाइक अपेक्षाकृत वृद्धि

गर्नका लागि निम्नलिखित कुरामा ध्यान दिन आवश्यक देखिन्छ :

- (क) वैज्ञानिक, प्राविधिक र सिपमूलक शिक्षामा जोड दिनुपर्छ ।
- (ख) शैक्षिक क्षतिलाई न्यूनीकरण गरी गुणस्तरीय शिक्षामा जोड दिनुपर्छ ।
- (ग) जनताको औसत आयुको अवस्था सुधार गर्न पोषण, सरसफाई र सर्वसुलभ स्वास्थ्य सेवा र सुविधाको विकास गर्नुपर्छ ।
- (घ) जनतालाई रोजगारमूलक, स्वरोजगारमूलक आयआर्जनका कार्यक्रमसँग आवद्ध गर्नुपर्छ ।
- (ङ) शासकीय सुधारका पक्षलाई व्यवस्थित गर्नुपर्छ ।
- (च) जनचेतना अभिवृद्धिका कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुपर्छ ।
- (छ) मानव अधिकार, स्वतन्त्र न्याय प्रणाली, समावेशीकरण, सुशासन र जनसहभागिताको स्तर अभिवृद्धि गर्नुपर्छ ।

क्रियाकलाप

१. हाल प्रकाशित HDI अनुसार नेपालको शिक्षा, स्वास्थ्य र औसत आयुको अवस्था इन्टरनेटमा प्रस्तुत गर्नुहोस् र कुनै एक सार्क मुलुकको अवस्थासँग तुलना गर्नुहोस् ।
२. विश्वको उच्च र न्यून मानव विकास सूचकांक भएका पाँच पाँचओटा मुलुक खोजी गरी तालिकामा देखाउनुहोस् ।

अभ्यास

१. मानव विकास सूचकांक भनेको के हो ?
२. मानव विकास सूचकांक प्रतिवेदन, २०२२ मा धेरै सार्क मुलुकको मानव विकास अवस्था कमजोर हुनुका कारण उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. मानव विकास सूचकांकको आवश्यकता औल्याउनुहोस् ।
४. नेपालले मानव विकास सूचकांकमा सुधार गर्न कुन कुन पक्षमा ध्यान दिनुपर्ना ?

दिगो विकास

चमेलीको गाउँ

चमेलीको गाउँमा १० वर्षअगि ठुलो पहिरो गयो । पहिराका कारण धनजनको ठुलो क्षति भयो । पहिराले ल्याएका ढुड्गा, मुढा तथा माटो थुप्रिएर खानेपानीको मुहानसमेत पुरियो । खेतबारीमा लगाएको कोदो, धान, घैयालगायतका अन्लबाली पनि नष्ट भए । ३० घर परिवार रहेको उक्त गाउँमा माथिबाट खसेको पहिरामा पुरिएर पाँच जना व्यक्तिले ज्यान गुमाए । २२ घर पूर्ण रूपमा भत्किए । थुप्रै चौपाया मरे । अकस्मात् आइलागेको यो विपत्तिबाट गाउँले अत्यन्त चिन्तित भए । उनीहरू कहाँ बस्ने, के खाने भन्ने चिन्ताले आकुल बने । वर्षोदेखि पहिराको जोखिम आकलन नगरिएको यस गाउँमा अकस्मात् पहिरो किन गयो भनेर गाउँले छलफल गरे । छलफलबाट गाउँमा पहिरो जानुको मुख्य जिम्मेवार गाउँले स्वयम् नै रहेको निष्कर्षमा पुगे । गाउँ माथिको जड्गलबाट सम्भावित जोखिम आकलन नगरी सडक निर्माण गरिएको थियो । सडक बनाउंदा थुप्रै रुख कटाइका थिए । बनजड्गल फडानी र डेलो नियन्त्रणमा कुनै ध्यान नदिइएकाले जड्गल नै सखाप भइसकेको थियो । जड्गललाई खुला चरिचर नका रूपमा प्रयोग गर्दा वनस्पति र जीवजन्तु मात्र मासिएनन् यहाँको भ्रूबनोट नै कमजोर हुन पुग्यो । यसो हुँदा वर्षाको पानीले माटो कमजोर भई पहिरो गयो । गाउँले अहिले आएर प्राकृतिक स्रोत साधनको दोहन गर्दा क्षणिक लाभ भए पनि दूरगामी रूपमा हानि गर्ने रहेछ भन्ने कुरा बुझे । गाउँले पहिरो नियन्त्रणका लागि अमिसो, बाँस, सखुवालगायतका विरुवा लगाए । जिल्ला वन कार्यालयको सल्लाहअनुसार भ्रूबनोट अनुकूल वृक्षारोपण गरे । चरिचरन र रुख कटान कार्य पूर्ण रूपमा बन्द गरियो । अहिले यो गाउँ पहिलेकै अवस्थामा फर्किएको छ । विकास र आफ्ना सुविधाको नाममा प्राकृतिक स्रोतसाधनको अविवेकी दोहन गर्नु नहुने रहेछ भन्ने कुरा उनीहरूले थाहा पाए । पर्यावरणीय सन्तुलन तथा सम्भावित जोखिम आकलन नगरी गरिने विकास विनाशको कारण बन्न सक्ने रहेछ भन्ने उनीहरूले अनुभव गरे । प्राकृतिक संसाधनको विवेकशील तथा बुद्धिमत्तापूर्ण उपयोगबाट मात्र दिगो विकास सम्भव हुने रहेछ भन्ने कुरामा गाउँले को विश्वास जागृत भयो ।

१. विकासका कार्य गर्दा के के कुरामा ध्यान दिनुपर्छ ? कक्षामा छलफल गर्नुहोस् ।

विकासका क्रममा साधनस्रोतको समुचित उपयोग गरी भावी पुस्ताले पनि स्रोतको प्रयोग गर्ने पाउने अवस्था निर्माण गर्नु दिगो विकास हो । प्राकृतिक संसाधनको विवेकपूर्णतथा बुद्धिमत्तापूर्ण उपयोगमार्फत गरिएको विकासले मानवीय आवश्यकताको परिपूर्ति र दिगोपना सुनिश्चित गर्छ । विकासका गर्तार्वाधि सञ्चालन गर्दा प्रकृतिको संरक्षण र स्रोतसाधनको सन्तुलित रूपमा उपयोग गर्ने दायित्व नागरिकको हो । विकासको दिगोपना र अधिकतम लाभका लागि वातावरणीय दिगोपनामा ध्यान दिनुपर्ने हुन्छ । विकास कार्य गर्दा आर्थिकतथा सामाजिक र सांस्कृतिक दिगोपनामा समुचित ध्यान दिएमा दिगो विकास सम्भव हुन्छ । दिगो विकासलाई पृथ्वीले धान्न सक्ने र निरन्तर रूपमा लाभ प्राप्त भइरहने विकासका रूपमा पनि लिन सकिन्छ । विकासका लाभ र गतिलाई वर्तमानका अतिरिक्त भविष्यसम्म सुनिश्चितता दिने अवधारणा दिगो विकास हो ।

सन् १९८० को दशकबाट नै दिगो विकासका सम्बन्धमा विभिन्न दृष्टिकोण र अवधारणा चर्चामा आउन थालेका हुन् । सन् १९७२ को जुन ५ देखि १६ सम्म स्विडेनको स्टकहोम सम्मेलनले वातावरणसम्बन्धी घोषणापत्र जारी गरी वातावरण र दिगो विकासतर्फ विश्वको पहिलो सामूहिक चासो देखाएको थियो ।

दिगो विकास सम्बन्धमा नेपालले विभिन्न संवैधानिक, नीतिगत तथा कानूनी व्यवस्था गरेको छ । नेपालको संविधानको धारा ३० मा स्वच्छ वातावरणको हक्को प्रावधान उल्लेख छ । राष्ट्रको विकाससम्बन्धी कार्यमा वातावरण र विकासविच समुचित सन्तुलन मिलाउन

दिगो विकास सम्बन्धमा केही विश्वव्यापी प्रयासहरू

- ◆ सन् १९७८ को संयुक्त राष्ट्र संघीय वातावरणीय सम्मेलनले प्राकृतिक स्रोतप्राप्ति साभा दृष्टिकोण अंग सारी दिगो विकासका लागि पहिलोपल्ट विश्व समुदायको ध्यान खिच्यो ।
- ◆ सन् १९८० मा वातावरण संरक्षणको लागि अन्तर्राष्ट्रिय युनियन / संयुक्त राष्ट्र संघीय वातावरणीय कार्यक्रमले विश्व संरक्षण रणनीति प्रकाशमा ल्यायो ।
- ◆ सन् १९८२ मा संयुक्त राष्ट्रसंघको महासभाले प्राकृतिक साधनका विषयमा बढापत्र जारी गयो ।
- ◆ सन् १९८७ को विश्व वातावरण र विकास आयोगले हाम्रो साभा भविष्य जारी गरी दिगो विकासको विश्व कार्यसूची प्रकाशमा ल्यायो ।
- ◆ सन् २००० मा सहस्राब्दी विकास लक्ष्य जारी गरी वातावरण सन्तुलनलाई विकास गन्तव्यको एक आधारका रूपमा स्वीकार गयो ।
- ◆ सन् २००५ पछि जलवायु परिवर्तनबाट विश्वमा पर्ने प्रभाव त्यूनीकरण गर्न विश्वको साभा अभिमत निर्माण भएको छ ।

कानुनी व्यवस्था गरिने कुरा पनि संविधानमा उल्लेख गरिएको छ । भाग ४ धारा ५१ (६) मा प्राकृतिक साधन स्रोतको संरक्षण, संवर्धन र उपयोगसम्बन्धी नीतिअन्तर्गत विविध व्यवस्था गरिएको छ । नेपालले वातावरण संरक्षण ऐन र नियमावलीको व्यवस्था गरेको छ । विकास निर्माणका ठुला ठुला आयोजना निर्माण गर्दा वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन गर्ने गरिएको छ । वातावरण संरक्षण कोषको स्थापना, जैविक विविधता संरक्षण कोषको स्थापनालगायतका दिगो विकाससम्बन्धी नीति नियमको निर्माण र कार्यान्वयनमा पर्न नेपालले ध्यान दिइरहेको छ ।

दिगो विकासका उद्देश्य

१. वातावरणको प्रभावकारी संरक्षण गर्ने
२. प्राकृतिक स्रोत र साधनको विवेक सङ्गत एवम् सावधानीपूर्ण उपयोग गर्ने
३. उच्च फराकिलो र दिगो आर्थिक वृद्धि हासिल गर्ने
४. सामाजिक सद्भाव कायम गर्ने
५. गरिबी निवारणमा सहयोग गर्ने तथा सामाजिक समृद्धि हासिल गर्ने
६. मानवीय विकासका पक्षको सबलीकरन गर्ने
७. सामाजिक सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण गर्ने
८. सुशासन र सामाजिक न्याय स्थापित गर्ने

दिगो विकासलाई प्रवर्धन गर्ने उपायहरू

- (क) स्रोत र साधनको विवेकपूर्ण प्रयोग गर्नुपर्छ ।
- (ख) समतामूलक विकाससँगै पर्यावरणीय सञ्चालनका पक्षलाई समेत ध्यान दिनुपर्छ ।
- (ग) विकासका आयोजना गरिबी घटाउन र उत्पादकत्व बढाउनतर्फ परिलक्षित हुनुपर्छ ।
- (घ) पृथ्वीको भारवहन क्षमता र जनसाङ्ख्यिकी गतिविधिबिच तालमेल मिलाई विकासलाई व्यवस्थापन गरिनुपर्छ ।
- (ड) दिगो विकासमा सुशासन कायम गर्नु आवश्यक हुन्छ ।
- (च) सामाजिक सांस्कृतिक र धार्मिक भावनाको सम्मान गर्दै विकासका कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुपर्छ ।
- (छ) वातावरण संरक्षणमा ध्यान दिई विकासका गतिविधि सञ्चालन गर्नतर्फ क्रियाशील हुन सके दिगो विकासको प्रतिफल भावी पुस्ताले समेत सहज रूपमा प्राप्त गर्न सक्छन् ।

क्रियाकलाप

१. दिगो विकासका सन्दर्भमा तपाईंको समुदायमा भएका राम्रा अभ्यास खोजी गरी प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. तपाईंको समुदायमा निर्माणाधीन कुनै एक विकास आयोजनाको कार्यस्थलमा गएर दिगो विकासको अवधारणाअनुरूप सञ्चालन भए नभएको सन्दर्भमा आयोजकसँग सोधपुछ गरी विवरण प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
३. तल दिइएका दिगो विकासका आयाम अध्ययन गरी सोधिएका प्रश्नको उत्तर दिनुहोस् ।

दिगो विकासका आयाम

वातावरणीय आयाम : विकास र वातावरणीय सन्तुलनबिच घनिष्ठ सम्बन्ध स्थापित गर्दै उत्पादनका स्रोतसाधनको पुनः उपयोग, नवीकरण, पुनः आविष्कार गरी प्राकृतिक साधनको उपयोग गर्ने पक्ष वातावरणीय आयामअन्तर्गत पर्दछन् ।

आर्थिक आयाम : आर्थिक स्रोत र साधनमार्थको पहुँच वृद्धि गरी गरिबी निवारण र समता कायम गर्ने कुरालाई आर्थिक आयामले समेट्छ ।

सामाजिक आयाम : वितरण र पुनः वितरण प्रक्रियामा न्यायोचित प्रक्रियाको अवलम्बन गरी सामाजिक न्याय र सशक्तीकरण गर्ने जस्ता कुरा समेटिएका हुन्छन् ।

सांस्कृतिक आयाम : सांस्कृतिक विविधताको उपयोग गर्दै मूल्य मान्यताको विकास तथा सांस्कृतिक हस्तान्तरणलगायतका विषयवस्तु सांस्कृतिक आयामअन्तर्गत पर्दछन् ।

प्राविधिक आयाम : कम प्रदूषणयुक्त प्राविधिको उपयोग गरी विश्व तापक्रम (Global warming) कम गर्ने कुरालाई प्राविधिक आयामले प्रतिनिधित्व गर्दछ ।

मानवीय आयाम : विकासले व्यक्तिलाई काम उपलब्ध गराउने, भविश्य सुनिश्चित गर्ने, संस्कृतिको संरक्षण गर्ने तथा विकास र समृद्धिका लार्ग आवाज बुलन्द गर्ने वातावरण सिर्जना गर्नुपर्दछ ।

शासकीय तथा राजनीतिक आयाम : वैधानिक र जनप्रतिमूलक सरकार र विकेन्द्रित शासन प्रणाली कायम गर्ने कुरा शासकीय तथा राजनीतिक आयामअन्तर्गत पर्दछ ।

प्रश्नहरू

- विकासका सामाजिक आयामअन्तर्गत कुन कुन कुरा पर्द्धन् ?
- तपाईंको समुदायमा सञ्चालित विकास आयोजनामा कुन कुन आयाम समेटिएका छन् ? सोधखोज गरी लेख्नुहोस्
- दिगो विकासको मानवीय आयामले कुन कुन विषयवस्तुमा जोड दिएको छ ?

अभ्यास

- दिगो विकासको अवधारणा प्रस्तु पार्नुहोस् ।
- “अव्यवस्थित विकासले विनाश निर्म्याउँछ ।” पुष्टि गर्नुहोस् ।
- दिगो विकासका लागि तपाईं कसरी योगदान दिन सक्नुहुन्छ ?
- दिगो विकासका उद्देश्यको सूची तयार गर्नुहोस् ।

सामुदायिक कार्य

तपाईंको समुदायमा सञ्चालित कुनै एक विकास आयोजनाको अध्ययन, अवलोकन गर्नुहोस् । उक्त आयोजनालाई दिगो विकासको अवधारणाअनुरूप तलको तालिका भर्नुहोस् :

आयोजना नाम :

क्र.स.	सुधारका क्षेत्र	गर्नुपर्ने कार्य	कार्यान्वयन गर्ने निकाय	अनुगमन गर्ने निकाय	समयावधि
१.	नीतिगत पक्षमा सुधार				
२.	वातावरणीय पक्षमा सुधार				
३.	जनसहभागिता सुनिश्चितताका पक्षमा सुधार				
४.	कार्यान्वयन पक्षमा सुधार				

3

नेपालमा सङ्घीयता

श्री जनता माध्यमिक विद्यालयका कक्षा १० मा अध्ययनरत विद्यार्थीले “नेपालमा सङ्घीयता” विषयमा वक्तृत्वकला प्रतियोगिता कार्यक्रम सञ्चालन गर्दैछन् । यस कार्यक्रममा रूपेशले व्यक्त गरेका विचारलाई तल प्रस्तुत गरिएको छ :

रूपेश : यस कार्यक्रमका सभाध्यक्षज्यु, प्रमुख अर्थात्, मूल्याङ्कन समितिका आदरणीय व्यक्तित्व, उपस्थित गुरु वर्ग र मेरा प्यारा प्रतियोगी र अन्य साथीहरू । म रूपेश “नेपालमा सङ्घीयता” विषयक वक्तृत्वकला प्रतियोगितामा आफ्ना विचार राख्न अनुमति चाहन्छु ।

वि.सं. २०६५ जेष्ठ १५ गतेदेखि नेपाल सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक राज्य बनेको हो । १० वर्षे सशस्त्र विद्रोह, १९ दिने जनआन्दोलन र मधेस आन्दोलनलगायत विभिन्न आन्दोलनको पृष्ठभूमिमा नेपालमा सङ्घीय राज्य प्रणालीको स्थापना भएको हो । स्रोतको उचित बाँडफाँड र परिचालन तथा आर्थिक, सामाजिक र क्षेत्रीय विभेद कम गरी सबै क्षेत्रको समानुपातिक विकासका लागि देशलाई सङ्घीय संरचनामा रूपान्तरण गरिएको छ । यो रूपान्तरणले सङ्घीय र प्रादेशिक विकासको अवधारणालाई आत्मसात् गरेको छ । हाल नेपालमा ७ ओटा प्रदेश र ७५३ स्थानीय तह रहेका छन् । सङ्घीय शासन प्रणालीले प्रदेशहरूबिच प्रतिस्पर्धा बढ्ने, स्थानीय स्रोत र साधनको अधिकतम परिचालन हुने, केन्द्रमा निर्भर हुन नपर्ने र आत्मनिर्भरता तथा स्वावलम्बीपन बढ्ने हुनाले देशको समग्र विकासमा सहयोग गर्दछ । यसलाई विकासको सङ्घीय र प्रादेशिक अवधारणाका रूपमा समेत लिन सकिन्छ । यस प्रणालीले राज्य सत्ता र सार्वभौमसत्ताको अधिकार विभाजन गरी शासकीय क्रियाकलापमा बढीभन्दा बढी जनतालाई संलग्न गराउने गर्दछ । प्रादेशिक विकासको अवधारणाले विकास र समुन्नतिका लागि साधनस्रोतको समुचित उपयोग हुन्छ । जनताको सक्रिय सहभागितामा सामूहिक शासन पद्धतिको विकासका लागि मदत पुग्छ । जनताले सहज रूपमा सेवा सुविधा प्राप्त गर्ने पद्धति विकास हुन्छ । सङ्घीयताले देशको विविधतालाई पहिचान गरी सम्बोधन गर्ने हैसियत राख्ने भएकाले सास्कृतिक र सामूहिक पहिचानका आधारका रूपमा यसलाई लिई आएको छ । नेपालको सन्दर्भमा भन्ने हो भने सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहको राज्य प्रणालीसहितको सङ्घीय शासन प्रणाली कायम गरिएको छ । प्रदेशहरूबिच विकास र स्रोतसाधनको पहिचान तथा

परिचालनमा स्वस्थ प्रतिस्पर्धा बढ्ने हुँदा सङ्घीयताले प्रदेशको आन्तरिक क्षमता वृद्धिमा सधाउने विश्वास गरिन्छ । सङ्घीयता हाम्रो देशका सन्दर्भमा नयाँ प्रयोग पनि हो ।

सभाध्यक्ष महोदय

नेपालमा सङ्घीय व्यवस्था आएसँगै समावेशिता र सामाजिक न्यायले प्रश्रय पाएको अनुभूत गरिएको छ । सङ्घीयताको मूल मर्मलाई आत्मसात् गर्दै सुशासन र अवसरको न्यायोचित वितरणमा क्रियाशील हुन आवश्यक छ । प्रदेशको आत्मनिर्भर क्षमता अभिवृद्धिमा सङ्घको सहयोग बाच्छनीय हुन्छ । प्रदेश सञ्चालनका लागि आवश्यक पर्ने कानुन निर्माण गर्न सङ्घले सहयोग गर्ने वातावरण निर्माण गर्ने पनि आवश्यक छ । प्रदेशहरूबिचको प्रतिस्पर्धाले विकास र प्रगतिलाई प्रोत्साहन दिन्छ ।

सङ्घीयताले जनसहभागिताको अवसर उपलब्ध गराउने भएकाले राष्ट्रिय विकासलाई प्रोत्साहित गर्दछ । सामाजिक, आर्थिक, राजनीतिक समस्या समाधानका लागि पहलकदमी लिन्छ । सङ्घीयताले समावेशी लोकतन्त्रलाई सुदृढ बनाउँछ । सामूहिक र सांस्कृतिक पहचानलाई प्रोत्साहन दिन्छ । स्थानीय सम्भावनाको उपयोगको आधारभूमि प्रदान गर्दछ । यसले प्रदेशहरूबिच विकास र प्रगतिमा स्वस्थ प्रतिस्पर्धाको वातावरण सिर्जना गर्दछ । त्यसै गरी सामाजिक सद्भाव बढाई राज्य प्रणालीमा सबै वर्गको स्वामित्व विस्तार गर्दछ । सङ्घीयता भावात्मक रूपमा राष्ट्रिय विकास गर्ने एक मात्र हर्तायार नभई सामाजिक ढुङ्को दिगो व्यवस्थापन गर्ने आधार पनि हो । यसो हुँदा सङ्घीयतालाई जनताको अधिकार स्थापित गर्ने भरपर्दो शासन प्रणालीका रूपमा पनि लिन सकिन्छ । त्यसकारण पनि नेपालमा सङ्घीयताको महत्वलाई सबै जातजाति, भाषा, धर्म र क्षेत्रका नागरिकले स्वीकार गरेका छन् ।

नेपालमा सङ्घीय शासन प्रणाली स्थापना भएसँगै विकास र परिवर्तनका सङ्केत पनि देखिन थालेका छन् । राज्यका सबै क्षेत्रका जनताको अपनात्व, स्वामित्व र सामिप्यता स्थापित गर्न तथा प्रतीनिधित्व र सहभागिता वृद्धि गर्न सङ्घीय शासन प्रणाली महत्वपूर्ण मानिन्छ । जातीय, भाषिक र सांस्कृतिक पहचानको अभिमतलाई आत्मसात् गर्दै राज्यबाट प्रदान गरिने सेवा सुविधाको समान वितरण र विकास निर्माण गर्न पनि सङ्घीयताको आवश्यकता परेको हो । यसका लागि जनआंकाक्षाको समुचित कदर गर्दै देशमा सुशासन, शान्ति र अमनचयन कायम गर्न राजनीतिक दल, नागरिक समाज र आम जनतासमेत क्रियाशील हुन आवश्यक छ ।

आदरणीय सभाध्यक्षज्यू

अब म सङ्गीयताका फाइदा सम्बन्धमा प्रस्तुयाउँछु । सङ्गीयताले जनतालाई सरकारको नजिक पुऱ्याउँछ । राष्ट्रिय विकासलाई प्रोत्साहित गर्दछ । विकासमा अग्रसरता बढाउँछ । नेपाल सङ्गीय राज्य भइसकेपछि यसले समावेशी लोकतन्त्रको विकास गर्न सहयोग गरेको प्रशस्त उदाहरण छन् । समाजमा पाँच परेका र पाँच पारिएकालाई राज्यले सरक्षण गर्ने काम पनि गरिरहेको छ । यसले सामाजिक सद्भाव र राज्य प्रणालीमा सबै वर्गको स्वामित्व विस्तार गर्दछ । भावनात्मक रूपमा राष्ट्रिय विकासको आधार बन्छ । सङ्गीयताप्रति जनताको विश्वास वृद्धि गर्न जनप्रतिनिधिलाई जनताको सेवकका रूपमा क्रियाशील बनाउने संयन्त्र विकास गर्न आवश्यक छ ।

अन्त्यमा सङ्गीयतामा केन्द्रीय सरकारले सीमा, सुरक्षा, राष्ट्रिय अर्थनीति, परराष्ट्र नीति तथा कुटनीतिक पक्षको व्यवस्थापन गर्दछ । प्रादेशिक तथा स्थानीय सरकारले स्वास्थ्य, शिक्षा, खानेपानी, विद्युत्, सञ्चारलगायतका विकासका पूर्वाधार निर्माण गरी जनअपेक्षालाई सम्बोधन गर्ने प्रयास गर्दछ । विकास र समृद्धिका लागि आत्मनिर्भरता तथा स्वावलम्बीपन बढाउन पनि सङ्गीयताले सधाउने भएकाले यसको प्रभावकारी कार्यान्वयनमा जुट्नु हामी सबैको कर्तव्य हो । यति भन्दै म आफ्ना भनाइ यही अन्त्य गर्दछु, धन्यवाद ।

क्रियाकलाप

१. समूहमा विभाजन भई प्रादेशिक विकासको अवधारणा र यसको महत्व सम्बन्धमा छलफल गरी प्राप्त निष्कर्ष कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. सङ्गीयताका प्रमुख विशेषता सम्बन्धमा कक्षामा छलफल गरी मुख्य पाँच विशेषता कार्डबोर्ड पेपरमा लेखेर कक्षामा टाँस गर्नुहोस् ।
३. विभिन्न स्रोत सामग्री अध्ययन तथा जानकार व्यक्तिसँग सोधपुऱ्य गरी स्थानीय सरकार, प्रदेश सरकार र सङ्गीय सरकारका चार चारओटा मुख्य कार्यक्षेत्र तालिकामा देखाउनुहोस् ।
४. “सङ्गीयता कार्यान्वयनमा प्रदेश सरकारको भूमिका” विषयमा कक्षामा वक्तृत्वकला प्रतियोगिता आयोजना गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. सड्गीयता भनेको के हो ?
२. नेपालमा सड्गीयता कार्यान्वयनमा आएसँगै भएका सकारात्मक परिवर्तन अँल्याउनुहोस् ।
३. स्थानीय सरकारको मुख्य कार्यक्षेत्र उल्लेख गर्नुहोस् ।
४. सड्गीयताको सफल कार्यान्वयनमा ध्यान दिनुपर्ने पक्ष विश्लेषण गर्नुहोस् ।

परियोजना कार्य

विभिन्न स्रोतसामग्री तथा इन्टरनेटबाट खोज गरी विश्वका कुनै तीन फरक फरक सड्गीयताका ढाँचा अवलम्बन गरेका मुलुक पहिचान गर्नुहोस् र प्रत्येकका विशेषता तलको तालिकामा लेख्नुहोस् :

सड्गीय मुलुकको नाम	सड्गीयताको ढाँचा	प्रमुख विशेषता
१		
२		
३		

राष्ट्रीय गौरवका आयोजनाहरू

विविध लक्ष्य प्राप्तिका लागि निश्चित समायावधिमा सम्पन्न गर्ने गरी सञ्चालन गरिने विकाससम्बन्धी कार्यक्रम विकास आयोजना हुन् । यस्ता आयोजनामा साधन, स्रोत एवम् जनशक्तिको दिगो सोच र उद्देश्यका साथ योजनाबद्ध रूपमा उपयोग गरिन्छ । यस्ता आयोजना केन्द्र, प्रदेश तथा स्थानीय तहबाट सञ्चालन हुन्छन् । तर राष्ट्रीय गौरवका आयोजना राष्ट्रीय पहिचान कायम गर्ने तथा ठुलो सङ्ख्यामा जनता लाभान्वित हुने गरी केन्द्रीय सरकारले सञ्चालन गर्ने गर्दछ । राष्ट्रीय गौरवका आयोजनाले मुलुकको आर्थिक विकास र सामाजिक रूपान्तरणमा महत्त्वपूर्ण योगदान पुऱ्याउँछन् । यस्ता आयोजनाको घोषणा नेपाल सरकार मन्त्रिपरिषद्को निर्णयबमोजिम गरिन्छ । नेपाल सरकारले पहिलो पटक आ.व. ०६८/६९ देखि विभिन्न दृष्टिले महत्त्वपूर्ण देखिएका १७ ओटा आयोजनालाई राष्ट्रीय गौरवका आयोजनाका रूपमा छनोट गरेको थियो ।

नेपालका राष्ट्रीय गौरवका आयोजनाहरू

१. पुष्पलाल (मध्यपहाडी) राजमार्ग
२. हुलाकी राजमार्ग
३. उत्तर दक्षिण लोकमार्ग (कोसी करिङ्गोर)
४. उत्तर दक्षिण लोकमार्ग (कालीगण्डकी करिङ्गोर)
५. उत्तर दक्षिण लोकमार्ग (कर्णाली करिङ्गोर)
६. रेल तथा मेट्रो रेल, मोनोरेल विकास आयोजना
७. काठमाडौं तराई मध्येस द्रुतमार्ग
८. गल्छी त्रिशुली मैलुङ्ग स्याफरुवेसी रसुवागढी सङ्क
९. गौतमबुङ्ग अन्तर्राष्ट्रीय विमानस्थल
१०. पोखरा क्षेत्रीय अन्तर्राष्ट्रीय विमानस्थल
११. निजगढ अन्तर्राष्ट्रीय विमानस्थल
१२. पशुपति क्षेत्र विकास कोष
१३. लुम्बिनी क्षेत्र विकास कोष
१४. माथिल्लो तामाकोसी जलविद्युत आयोजना
१५. पश्चिम सेती जलविद्युत आयोजना
१६. महाकाली सिंचाइ आयोजना
१७. सिक्टा सिंचाइ आयोजना
१८. रानी जमरा कुलरिया सिंचाइ आयोजना
१९. भेरी बबई छाइभर्सन बहुउद्देशीय आयोजना
२०. सुनकोसी मरिन छाइभर्सन बहुउद्देशीय आयोजना
२१. राष्ट्रपति चुरे संरक्षण कार्यक्रम
२२. मेलम्ची खानेपानी आयोजना
२३. विद्युत प्रसारण आयोजना
२४. बुढीगण्डकी जलविद्युत आयोजना

स्रोत: राष्ट्रीय योजना आयोग

दोस्रो पटक आ.व. २०७०/७१ मा ४ ओटा, तेस्रो पटक २०७५/७६ मा एक र २०७७/२०७८ मा एक आयोजना थप भएको थियो ।

राष्ट्रिय गौरवका आयोजनाका लागि नेपाल सरकारले हरेक आर्थिक वर्षमा बजेट सुनिश्चित गर्ने गरेको छ । राष्ट्रिय गौरवका प्रत्येक आयोजनाको उद्देश्य फरक फरक भए तापनि यस्ता आयोजनाले समृद्ध नेपालको आधारशीला तयार पार्ने हुँदा यिनीहरूको धेरै महत्त्व छ । यस्ता आयोजनाका सबल पक्षमा रोजगारी वृद्धि, पूर्वाधारको विकास, प्राकृतिक सम्पदाको संरक्षण र संवर्धन तथा पर्यटकीय क्षेत्रको विस्तार आदि हुन् ।

राष्ट्रिय गौरवका आयोजनामध्ये केही आयोजनाको सङ्क्षिप्त परिचय र वर्तमान स्थितिका बारेमा तल चर्चा गरिएको छ :

आयोजनाहरू	विवरण
पुष्पलाल मध्यपहाडी लोकमार्ग	मध्यपहाडी वस्तीमा यातायातको सहज पहुँच विस्तार गर्ने लक्ष्यका साथ यो आयोजना सञ्चालन गरिएको हो । पूर्वमा पाँचथरको चियो भन्ज्यादूरेख पर्शियममा वैतडी जिल्लाको भुलाघाटसम्म विस्तार हुने यो लोकमार्ग निर्माणाधीन छ । यो आयोजना आ.व. २०६८/६९ देखि राष्ट्रिय गौरवको आयोजनाका रूपमा कार्यान्वयन हुदै आएको छ । कुल लम्बाइ १८७९ कि.मि. रहेको यस लोकमार्गले मध्यपहाडी क्षेत्रका जिल्लालाई यातायात सञ्जालमा जोड्ने छ । यसले मध्य पहाडका वस्तीमा आर्थिक, सामाजिक, सांस्कृतिक, पर्यटकीय र शैक्षिक विकासमा योगदान गर्ने अपेक्षा गरिएको छ । यस लोकमार्गको आसपासमा १० ओटा नमुना सहर विकास गर्ने कार्यक्रम पनि सञ्चालन भएको छ । यो आयोजना आ.व. २०६४/६५ देखि सुरु भएको हो । यस आयोजनाको अनुमानित बजेट रु. १ खर्च १ अर्ब ५० करोड रहेको छ ।
भेरी बबई डाइभर्सन बहुउद्देश्यीय आयोजना	यस आयोजनाबाट भेरी नदीको पानीलाई सुर्खेतको जहरेमा बाँध बाँधी सुरुढमार्फत बबई नदीमा खसाली ४८ मेगावाट विद्युत उत्पादन गर्ने लक्ष्य लिइएको छ । साथै उक्त पानीलाई बर्दिया र बाँकेका ६० हजार हेक्टर जमिनमा सिंचाइका लागि उपयोग गरिने छ । यस आयोजनामा करिब २७ अर्ब रुपियाँ खर्च लाग्ने अनुमान गरिएको छ । यसबाट निकालिएको विद्युत बाट दुई अर्ब प्रतिवर्ष मुनाफा हुने अपेक्षा छ । सरकारले आन्तरिक स्रोतबाट सुरुढ निर्माण गर्ने लागेको यो नेपालकै पहिलो बहुउद्देश्यीय आयोजना हो ।

हुलाकी लोकमार्ग	नेपालको पूर्व पश्चिम हुदै तराईका बस्तीमा यातायातको सहज पहुँच विस्तार गर्ने यस आयोजनाको लक्ष्य छ । यस आयोजनाले पूर्वमा भापादेखि पश्चिममा कञ्चनपुरसम्मको भूभागलाई जोड्ने छ । यस आयोजनाको कूल लागत अनुमान करिब ६५ अर्ब २० करोड रुपियाँ रहेको छ । भारत सरकारबाट प्राप्त हुने अनुदान र नेपाल सरकारबाट यसमा लागत बेहोरिने छ । यो आयोजनाको अन्त्यमा कुल १७९२.४२ कि.मि कालो पत्रे सङ्कर २१९ ओटा पुलको निर्माण हुने अनुमान छ । यो आयोजना आ.व. २०६८/६९ देखि राष्ट्रिय गौरवको आयोजनाका रूपमा कार्यान्वयन हुदै आएको छ । पूर्व पश्चिम राजमार्गको समानान्तर भई जाने यस मार्गले तराईका २० जिल्लालाई छुने छ ।
पशुपति क्षेत्र विकास कोष	पशुपति क्षेत्रलाई यसको प्रतिष्ठा एवम् गरिमाअनुरूप सुव्यवस्थित र विकसित पार्ने उद्देश्यले विसं २०४३ सालमा एक अधिकारित उत्तराधिकारवाला स्वायत्त संस्थाका रूपमा कोषको स्थापना भएको हो । पशुपति क्षेत्रभित्रका पुरातात्त्विक सम्पदाको संरक्षण र संवर्धन, दर्शनार्थी तीर्थयात्रीको सुविधाका लागि भौतिक पूर्वाधार विकास, विद्युत शब्दाह गृह सञ्चालन तथा बातावरणमा सुधारसमेतको वृहत् गुरुयोजना तयार गरी कार्यान्वयनमा ल्याउने उद्देश्य यस कोषको रहेको छ । हाल यो पशुपति क्षेत्र विकास कोष ऐन २०४४ अन्तर्गत सञ्चालित छ । आ.व. २०७०/७१ देखि यो राष्ट्रिय गौरवको आयोजनामा समावेश गरिएको हो ।
मेलान्त्री खानेपानी आयोजना	पहिलो चरणमा दैनिक १७ करोड लिटर र दोस्रो चरणमा याड्गी र लार्के नदीबाट थप दैनिक १७/१७ करोड लिटर गरी जम्मा ५१ करोड लिटर खानेपानी काठमाडौँमा दैनिक आपूर्ति गराउने लक्ष्य यस आयोजनाको रहेको छ । पहिलो चरण आ.व. २०५५/५६ मा सुरु भई आ.व. २०७०/७१ मा सम्पन्न गर्ने लक्ष्य रहेकामा हाल यस आयोजना सम्पन्न भई उपत्याकामा पानी वितरण गरिएको छ । दोस्रो चरण आ.व. २०६०/६१ मा सम्पन्न गर्ने लक्ष्य लिइएको छ । यो आयोजना आ.व. २०६८/६९ देखि राष्ट्रिय गौरवको आयोजनामा समेटिएको थियो ।

राष्ट्रपति चुरे तराई मधेस सरक्षण विकास समिति	यस आयोजनाको चुरे क्षेत्रको प्राकृतिक स्रोतको सरक्षण र दिगो व्यवस्थापन गरी गरिबी न्यूनीकरण एवम् समृद्ध नेपालको राष्ट्रिय उद्देश्यमा टेवा पुऱ्याउने लक्ष्य छ । नेपाल सरकारको पूर्ण लगानीमा राष्ट्रपति चुरे सरक्षण कार्यक्रम आ.व. २०६६/६७ वाट सुरु भएको हो । आ.व. २०७०/७१ मा राष्ट्रपति चुरे तराई मधेस सरक्षण विकास समिति गठन भई उक्त कार्यक्रम राष्ट्रिय गौरवको आयोजनाका रूपमा सञ्चालन हुँदै आएको छ । चुरे र भित्री मधेसका ३७ जिल्लामा यो आयोजना लागु भएको छ । चुरे तराई मधेसको संरक्षणका लागि २० वर्षे गुरुयोजना नेपाल सरकारबाट मिति २०७४ जेठमा स्वीकृत भएको हो ।
काठमाडौं तराई/मधेस द्रुतमार्ग	यो आयोजना बारा जिल्लाको निजगढेखि राजधानी काठमाडौंसम्म चार लेनमा सडक निर्माण हुने आयोजना हो । यो द्रुतमार्गको कुल लम्बाइ ७६ कि.मि. रहेको छ । यस मार्गको प्रस्थान विन्दु ललितपुरको खोकना र अन्तिम विन्दु बाराको निजगढ मानिएको छ । यसमा तीनओटा सुरुद मार्ग र ८७ ओटा पुल रहनेछन् । हाल नेपाल सरकारको निर्णयबाट आयोजना सञ्चालन कार्यविधि २०७४ स्वीकृत भई नेपाली सेनाको व्यवस्थापनमा आयोजना कार्यान्वयन भइरहेको छ । नेपाली सेनाबाट उक्त आयोजना आ.व. २०७४/७५ देखि सुरु भई २०८०/८१ मा सम्पन्न हुने अनुमान रहेको छ । यो आयोजना आ.व. २०६६/६९ देखि राष्ट्रिय गौरवको आयोजनामा समावेश गरिएको हो । यो आयोजनाले नेपालको राजधानी काठमाडौंसँग मध्य तराईका जिल्लाको आवतजावतलाई सहज र छिटो गराउनुका साथै सो क्षेत्रका जनताको सामाजिक आर्थिक विकासमा मदत पुऱ्याउने छ ।
सुनकोसी मरिण ढाइभर्सन आयोजना	यस आयोजनाले प्रारम्भमा सिन्धुली जिल्लाको सुनकोसी गाउँपालिकाबाट सुरु खनी सुनकोसीको पानी मरिण खोलामा भारी २८.६ मेगाबाट विद्युत उत्पादन गर्ने लक्ष्य राखेको छ । यसरी मिसिएको पानी पछि वारमती नदीमा पुऱ्याउने बहुउद्देश्यका साथ आयोजना अगाडि बढाइएको छ । यस आयोजनाले प्रदेशका बारा, रौतहट, सर्लाही, महोत्तरी र धनुषा जिल्लाका करिब १,२२,००० हेक्टर जमिनमा सिँचाइ सुविधा पुग्ने छ । यो आयोजना आ.व. २०७६/७७ मा सुरु भई २०८०/८१ मा सम्पन्न गर्ने लक्ष्य लिइएको छ । यो आयोजना आ.व. २०७६/७७ देखि नै राष्ट्रिय गौरवको आयोजनाका रूपमा कार्यान्वयन हुँदै आएको छ ।

क्रियाकलाप

- नेपालमा सञ्चालित केही राष्ट्रिय गौरवका आयोजना तोकिएको समयमा सम्पन्न हुन नसक्नुका कारण खोजी गरी कक्षाकोठामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- विभिन्न स्रोतसामग्री तथा इन्टरनेटका सहायताले नेपालमा सञ्चालित राष्ट्रिय गौरवका आयोजनाको जानकारी सङ्कलन गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

- विकास आयोजना भनेको के हो ?
- कस्ता आयोजनालाई राष्ट्रिय गौरवका आयोजना भनिन्छ ?
- राष्ट्रिय गौरवका आयोजना किन महत्वपूर्ण मानिन्छन् ?
- नेपालमा तोकिएको समयमा विकास आयोजना सम्पन्न गर्न कुन कुन पक्षमा ध्यान दिनु पर्ला ?
- हुलाकी लोकमार्गले पुन्याउने फाइदाको विवेचना गर्नुहोस् ।

सामुदायिक कार्य

तपाईंको समुदायमा सञ्चालित कुनै एक विकास आयोजनाको अवलोकन गर्नुहोस् र सो आयोजनाका सम्बन्धमा सम्बद्ध व्यक्तिसँग छलफल गरी निम्नलिखित बुँदालाई आधार मानी प्राप्त विवरण प्रस्तुत गर्नुहोस् :

- (क) आयोजनाको नाम :
- (ख) आयोजना सञ्चालनको उद्देश्य :
- (ग) प्रारम्भ मिति र सम्पन्न हुने मिति :
- (घ) अनुमानित लागत :
- (ड) लाभान्वित सङ्ख्या :
- (च) आवश्यक जनशक्ति :
- (छ) हालसम्मको कार्य प्रगति :
- (ज) आयोजनाप्रति तपाईंको दृष्टिकोण र सुझाव :

हाम्रा सामाजिक मूल्य र मान्यता

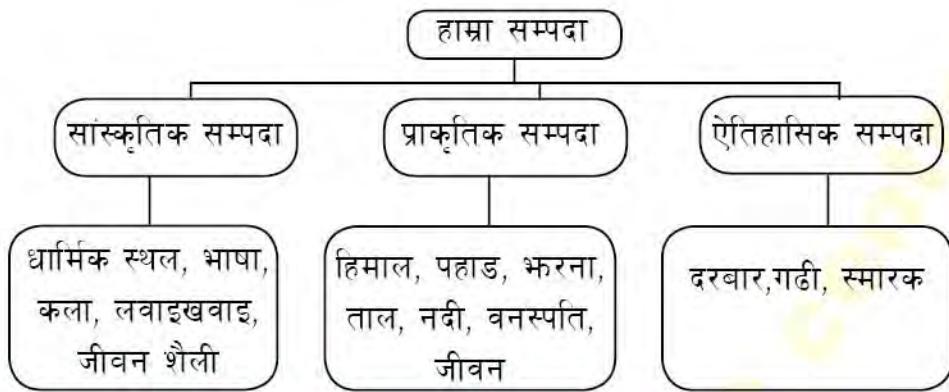
सिकाइ उपलब्धि

१. हाम्रा सम्पदाहरूको पहिचान र महत्त्व बताउन एवम् संरक्षण कार्यमा सहभागी हुन
२. हाम्रा लोक तथा शास्त्रीय कलाको महत्त्व बताउन र संरक्षण कार्यमा सहभागी हुन
३. राष्ट्रिय दिवसहरूको महत्त्व प्रस्तुति र सम्मान गर्न
४. अन्तर्राष्ट्रिय व्यक्तित्वहरूको योगदानबाट प्रेरणा लिन र आवश्यकताअनुसार अनुशारण गर्न
५. विश्ववन्धुत्व र मानवताको भावना परिपालन गर्न
६. जेष्ठ नागरिक तथा असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिप्रतिको दायित्व निर्वाह गर्न ।

तलका तस्विर अध्ययन गर्नुहोस् र यिनीहरू सांस्कृतिक र प्राकृतिकमध्ये कुन कुन सम्पदाअन्तर्गत पर्छन्, पहिचान गर्नुहोस् ।

ऐतिहासिक, धार्मिक, सांस्कृतिक, प्राकृतिक महत्त्वका क्षेत्र, कला, संस्कृति आदि सम्पदा हुन् । सम्पदा मूर्त र अमूर्त हुन्छन् । त्यस्तै सम्पदालाई ऐतिहासिक, सांस्कृतिक र प्राकृतिक सम्पदाका रूपमा पनि वर्गीकरण गर्न सकिन्छ । मन्दिर, मस्जिद, गुम्बा, बनजड्गाल, धार्मिक ग्रन्थ, लोक नृत्य, परिकार जस्तै : योमरी, खास्पे आदि मूर्त सम्पदाका उदाहरण हुन भने अमूर्त सम्पदाहरूमा संस्कार, विभिन्न चाड मनाउने पद्धति, पूजा विधि, मण्डला बनाउने तरिका, योमरी बनाउने तरिका आदि पर्छन् । त्यस्तै दरबार, गढी, स्मारक आदि ऐतिहासिक सम्पदा हुन् भने धार्मिक स्थल, भाषा, कला, लवाइखावाइ आदि सांस्कृतिक सम्पदा हुन् । हिमाल, पहाड, नदी, ताल, वनस्पति आदि प्राकृतिक सम्पदा हुन् । हाम्रा पूर्वजबाट प्राप्त राष्ट्रिय महत्त्व बोकेका महत्त्वपूर्ण तथा संरक्षणयोग्य स्थान, वस्तु, कला, संस्कृति, प्राकृतिक स्थल हाम्रा राष्ट्रिय सम्पदा हुन् ।

विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत हाम्रा राष्ट्रिय सम्पदाहरू

विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत सम्पदा क्षेत्र चारोंटा छन् । जसमा काठमाडौं उपत्यका सम्पदा क्षेत्र, सगरमाथा राष्ट्रिय निकुञ्ज सम्पदा क्षेत्र, लुम्बिनी सम्पदा क्षेत्र र चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज सम्पदा क्षेत्र पर्दछन् । यसमध्ये ऐतिहासिक र सांस्कृतिक सम्पदामा काठमाडौं उपत्यका सम्पदा क्षेत्रमा पर्ने सातओटा स्थलहरू र लुम्बिनी सम्पदा क्षेत्र पर्दछन् । भने प्राकृतिक सम्पदामा सगरमाथा र चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज पर्दछन् ।

क) काठमाडौं उपत्यकामा पर्ने सम्पदा स्थल

पशुपति क्षेत्र

पशुपति क्षेत्रअन्तर्गत पशुपतिनाथ मन्दिर, गौरीघाट, गौशाला, श्लेषमान्तक वन, विश्वरूप मन्दिर, राजराजेश्वरी घाट, बागमती नदी, आर्यघाट तथा गुह्येश्वरी मन्दिरलगायतका क्षेत्र पर्दछन् । बागमती प्रदेशअन्तर्गत पर्ने यो क्षेत्रलाई सन् १९७९ मा विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत गरिएको हो । यस क्षेत्रमा एक हजार भन्दाबढी शिवलिङ्ग रहेका छन् । साथै विभिन्न शैलीमा निर्माण भएका ४९२ ओटा मन्दिर, देवालय, सतल, चैत्यहरू पनि यहाँ रहेका छन् ।

स्वयम्भूनाथ स्तूप

बौद्धमार्गीहरूको महत्त्वपूर्ण धार्मिक स्थलका रूपमा परिचित स्वयम्भूनाथ स्तूप काठमाडौँमा रहेको छ । यस स्थल वरपर सरस्वतीको मन्दिर र अन्य मठ मन्दिरहरू पनि रहेका छन् । यस कारण यहाँ धार्मिक सहिष्णुताको असल अभ्यास देख्न तथा महसुस गर्ने पाइन्छ । सन् १९७९ मा यस क्षेत्रलाई विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत गरिएको हो ।

बौद्धनाथ महाचैत्य

बौद्धमार्गीहरूको अर्को महत्त्वपूर्ण धार्मिक स्थल बौद्धनाथ महाचैत्य पनि काठमाडौँमा रहेको छ । यस महाचैत्यको निर्माण पाँचौशताव्दीमा भएको विश्वास गरिन्छ । यसलाई सन् १९७९ मा विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत गरिएको हो । यस क्षेत्रमा धेरै सङ्ख्यामा बौद्ध विहार रहेका छन् ।

चाँगुनारायण मन्दिर

चाँगुनारायण मन्दिर लिच्छवीकालीन वास्तुकलाको उत्कृष्ट नमुना हो । यो मन्दिर क्षेत्र भक्तपुर जिल्लामा रहेको छ । यो मन्दिर प्यागोडा शैलीमा निर्माण गरिएको छ । नेपालको लिच्छवीकालीन इतिहासको जीवित स्रोतका रूपमा रहेको यस मन्दिरमा शिलालेख, ढुङ्गा, काठ र धातुका उत्कृष्ट कलाकृतिका नमुना रहेका छन् । यसलाई सन् १९७९ मा विश्वसम्पदा सूचीमा सूचीकृत गरिएको हो ।

काठमाडौं दरबार क्षेत्र

काठमाडौं दरबार क्षेत्र काठमाडौं जिल्लामा पर्छ । यहाँ मल्लकालीन वास्तुकलाको उत्कृष्ट नमुना देख्न सकिन्दू । यस क्षेत्रमा बसन्तपुर दरबार, तलेजु भवानीको मन्दिर, कुमारी घर, काष्ठमण्डप, हनुमानको मूर्ति, ठुलो घण्टा, नगरा, कालभैरवको मूर्ति रहेका छन् । सन्

१९७९ मा यसलाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गरिएको हो ।

पाटन दरबार क्षेत्र

मल्लकालीन समयमा निर्माण भएको पाटन दरबार क्षेत्र काठमाडौं उपत्यकाको ललितपुर जिल्लामा पर्छ । यहाँ विभिन्न ऐतिहासिक र धार्मिक सम्पदाहरू रहेका छन् । कृष्ण मन्दिर, विश्वनाथ मन्दिर, कुम्भेश्वर महादेव, रातो मच्छेन्द्रनाथ मन्दिर, राजा योग नरेन्द्र मल्लको मूर्तिलगायत महत्त्वपूर्ण सम्पदाहरू यस क्षेत्रभित्र रहेका छन् । सन् १९७९ मा यसलाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गरिएको हो ।

भक्तपुर दरबार क्षेत्र

काठमाडौं उपत्यकाको भक्तपुर जिल्लामा पर्ने भक्तपुर दरबार क्षेत्र ऐतिहासिक र सांस्कृतिक सम्पदा हो । यहाँ मल्लकालीन समयमा निर्माण भएका पचपन्न भयाले दरबार, दत्तात्रेय मन्दिर, न्यातपोल मन्दिर, स्वर्णद्वार, सिद्ध पोखरी, रानी पोखरी, आदि महत्त्वपूर्ण सम्पदाहरू रहेका छन् । सन् १९७९ मा यसलाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गरिएको हो ।

ख) लुम्बिनी

लुम्बिनी शान्तिका अग्रदूत गौतम बुद्धको जन्म स्थल हो । यो क्षेत्र लुम्बिनी प्रदेशको रूपन्देही जिल्लामा पर्छ । लुम्बिनी विश्वभरका बौद्धमार्गीहरूको पवित्र तीर्थस्थलको रूपमा रहेको छ । अशोक स्तम्भ, पुस्करिणी पोखरी, मायादेवी मन्दिर, बुद्ध पुस्तकालय, अन्वेषण केन्द्र, सङ्ग्रहालय आदि यस क्षेत्रमा रहेका महत्वपूर्ण सम्पदा हुन् । यस क्षेत्रमा विश्वका विभिन्न राष्ट्रले बौद्धविहार निर्माण गरेका छन् । सन् १९९७ मा यसलाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गरिएको हो ।

ग) चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज नेपालको पहिलो राष्ट्रिय निकुञ्ज हो । यो निकुञ्ज चितवन, मकवानपुर, नवपरासी बर्दधाट सुस्ता पूर्व र पर्सा जिल्लामा फैलिएको छ । यसको क्षेत्रफल ९५२.६३ वर्ग कि.मि. रहेको छ । यो निकुञ्जमा विश्वको दुर्लभ मानिएको एक सिङ्गे गैँडा पाइन्छ । यहाँ गोही, हाती, पाटेबाघ, सालक, धनेस, मयूरलगायतका जीव जन्तुहरू पाइन्छन् । सन् १९८४ मा यसलाई विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत गरिएको हो ।

घ) सगरमाथा राष्ट्रिय निकुञ्ज

सगरमाथा राष्ट्रिय निकुञ्ज नेपालको प्रदेश न.१ को सोलुखुम्बु जिल्लामा पर्छ । यो राष्ट्रिय निकुञ्जअन्तर्गत सगरमाथा, ल्होत्से, पुमोरी, नुत्से, चोयु, आमादब्लम जस्ता हिमाल पर्छन् । यहाँ डॉफे, हिमाली भालु, कस्तुरी, हिउँ चितुवा, घोरल, न्याउरीमुसोलगायतका जीवजन्तुहरू र गुराँस, धुपी, भोजपत्र आदि वनस्पतिहरू पाइन्छन् । सन् १९७९ मा यसलाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गरिएको हो । यसको क्षेत्रफल ११४८ वर्ग कि.मि. रहेको छ ।

विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत भएका बाहेक अन्य धेरै सम्पदाहरू देशका विभिन्न भागमा रहेका छन् । यी सबै देशका अमूल्य सम्पत्ति हुन् । यिनको संरक्षण र संवर्धन गर्नु हामी सबैको कर्तव्य हो । नेपालका अन्य सम्पदाहरूमा ताप्लेजुड्को पाथीभरा, धरानको बुढासुब्बा, जनकपुरको रामजानकी मन्दिर, काभ्रेपलाञ्चोकको पलाञ्चोक भगवती र पनौती हुन् । त्यस्तै नुवाकोट दरबार, नुवाकोट भैरवी मन्दिर, रसुवाको गोसाई कुण्ड, धाँडिङ्को त्रिपुरासुन्दरी, गोरखाको गोरखकाली मन्दिर, मनकामना मन्दिर र गोरखा दरबार, मुस्ताङ्को मुक्तिनाथ र ल्होमान्थाङ्क दरबार, तनहुँको देवघाट, सुखेतको काँक्रेविहार हाम्रा महत्त्वपूर्ण सम्पदाहरू हुन् । रारा ताल, फेवा ताल, तिलिचो ताल, कोशी, गण्डकी र कर्णाली नदी, राष्ट्रिय निकुञ्जहरू हाम्रा महत्त्वपूर्ण प्राकृतिक सम्पदा हुन् । बागलुङ कालिका मन्दिर, कर्पिलवस्तुको तिलौराकोट पुरातात्त्विक क्षेत्र, प्युठानको स्वर्गद्वारी, गुल्मीको रेसुझगा, जुम्लाको सिंजा उपत्यका, खप्तड क्षेत्र आदि पनि महत्त्वपूर्ण सम्पदाका रूपमा रहेका छन् । त्यस्तै नेपालमा प्रचलित विभिन्न जात्राहरू जस्तै : गाईजात्रा, घोडेजात्रा, बिस्केट जात्रा आदिले पनि नेपाल सांस्कृतिक सम्पदामा धनी छ भन्ने उदाहरण प्रस्तुत गरेका छन् । यस्तै धान नाच, कौरा नृत्य, देउडा नृत्य, भिक्षिया नृत्य, रोदी आदिले हाम्रो सांस्कृतिक सम्पदालाई समुन्नत बनाएका छन् । विभिन्न चाडपर्वमा खाइने परिकार योमरी, ढिकरी, क्वाँटी, सेलरोटी, खिचडी, भुसुवा, खाप्से आदिले नेपालको सांस्कृतिक सम्पदालाई जीवन्त बनाएका छन् ।

राष्ट्रिय सम्पदाको महत्त्व : राष्ट्रिय सम्पदा हाम्रा अमूल्य सम्पत्ति हुन् । यिनीहरू गौरवपूर्ण इतिहास बोकेका हाम्रा पर्हचान हुन् । यिनको महत्त्व यसप्रकार रहेको छ :

- (क) पुर्खाको ज्ञान, सिप र प्रविधिको जानकारी तथा हस्तान्तरण हुन्छ ।
- (ख) स्थानीय तथा राष्ट्रिय पर्हचान स्थापित हुन्छ ।
- (ग) राष्ट्रिय गौरवमा वृद्धि हुन्छ ।
- (घ) खोज तथा अध्ययन अनुसन्धानमा सहयोग पुग्छ ।
- (इ) पर्यटन प्रवर्धनमा मदत पुग्छ ।
- (च) जैविक विविधता संरक्षणमा सहयोग पुग्छ ।
- (छ) देशको चौतर्फी विकासमा सहयोग पुग्छ ।

सम्पदा संरक्षणका उपायहरू

- (क) सम्पदा क्षेत्राभित्र र आसपासमा फोहोर नगर्ने

- (ख) सम्पदा आसपासका क्षेत्रमा भौतिक संरचनाको निर्माण नगर्ने
- (ग) सम्पदाको संरक्षणमा स्थानीय व्यक्तिहरूलाई सचेत गराउने र सहभागी गराउने
- (घ) ऐतिहासिक र सांस्कृतिक सम्पदाको मर्मत र जिर्णोदार गर्ने
- (ङ) सम्पदा अतिक्रमण हुनबाट जोगाउने
- (च) सम्पदाको महत्त्व सम्बन्धमा प्रचार प्रसार गर्ने
- (छ) प्राकृतिक सम्पदाको हकमा वनस्पति र जीवजन्तुको संरक्षण गर्ने

क्रियापलाप

१. तपाईं बसोबास गर्ने स्थानीय तह वा जिल्लामा भएका राष्ट्रिय सम्पदाको खोजी गरी ती प्राकृतिक, धार्मिक तथा सांस्कृतिक सम्पदामध्ये कुन सम्पदाअन्तर्गत पर्दछन्, वर्गीकरण गर्नुहोस् र तिनको संरक्षण गर्ने उपायसमेत प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. विश्व सम्पदा सूचीमा सूचीकृत सम्पदाको चित्र सङ्कलन गरी चार्टमा टाँस्नुहोस् र दुई दुईओटा विशेषतासमेत लेख्नुहोस् ।
३. राष्ट्रिय सम्पदा संरक्षणमा विद्यार्थी, समुदाय र राज्यले खेलन सक्ने भूमिका सम्बन्धमा समूहगत छलफल गरी सूची तयार गर्नुहोस् ।
४. तपाईंको स्थानीय तहमा राष्ट्रिय सम्पदा संरक्षणमा भएका प्रयासहरू समेटेर समाचार तयार गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. राष्ट्रिय सम्पदा भनेको के हो ? ऐतिहासिक, सांस्कृतिक र प्राकृतिक सम्पदाको एक एकओटा उदाहरण दिनुहोस् ।
२. मूर्त र अमूर्त सम्पदा भनेको के हो ? उदाहरणसहित लेख्नुहोस् ।
३. हाम्रा राष्ट्रिय सम्पदाको आर्थिक, सामाजिक एवम् सांस्कृतिक महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
४. राष्ट्रिय सम्पदा संरक्षणमा प्रेरणा जगाउने नारा तयार गर्नुहोस् ।
५. “राष्ट्रिय सम्पदा संरक्षणमा सरोकारवालाको भूमिका” शीर्षकमा सम्पादकीय तयार गर्नुहोस् ।

हाम्रा लोकगीत

(मर्च्छन्न र माध्यमिक विद्यालयको १० कक्षामा सामाजिक अध्ययन विषयको लोक गीत भन्ने पाठको सिकाइ सहजीकरण गर्ने क्रममा स्रोत व्यक्तिका रूपमा आउनु भएका लोक गायकसँग विद्यार्थीले गरेको संवादलाई यहाँ प्रस्तुत गरिएको छ ।)

प्रीति : नमस्कार, तपाईं यो क्षेत्रको अग्रज लोक गायक हुनुहुन्छ । तपाईंका धेरै गीत हामीले रमाइलो मानेर सुन्ने गरेका छौं । आज हामी तपाईंसँग लोकगीतसम्बन्धी केही जिज्ञासा राख्न चाहन्छौं, आशा छ हाम्रो जिज्ञासा पूरा गरारदिनु हुने छ ।

लोक गायक : भइहाल्छ नि । म सब्दो प्रयास गर्ने छु ।

सजना : लोकगीत भनेको के हो ? बताईदानुहोस् न ।

लोक गायक : लोकगीत र लोक सङ्गीत लोक संस्कृतिको अभिन्न अङ्ग हुन् । लोकगीतलाई स्थानीय स्तरमा सिर्जित र सङ्कलित कलात्मक अभिव्यक्तिको रूपमा लिइन्छ । मानिसका सुख, दुख, पीडा, उमड्ग र सम्पूर्ण लोकजीवनको अनुभव र अभ्यासलाई यसले समेटेको हुन्छ । यो सरल, बोधगम्य र लोकप्रिय हुन्छ ।

सुजन : यसलाई समुदायको गीत पनि भनिन्छ, होइन र ?

लोक गायक : लोकगीत समुदायको पनि गीत हो । यो एकपछि अर्को पुस्तामा हस्तान्तरण हुदै जान्छ । यो समाजमा गाइन्छ । यस्ता गीतलाई समाजले बचाएको हुन्छ । त्यसैले यसलाई समुदायको गीत भनिएको हो ।

प्रीति : ए ! उसो भए लोकगीतको महत्त्व त धेरै पो हुने रहेछ, होइन त ?

लोक गायक : हो नि । लोकगीत हाम्रो मौलिक पहिचान हो । यसले मनोरञ्जन प्रदान गर्दै । सामाजिक एकता कायम राख्न मदत गर्दै । पूर्खाको परम्परा र संस्कृतिलाई बचाउन सहयोग गर्दै । मानिसलाई तनाव र चिन्ताबाट मुक्त हुन सहयोग गर्दै । समाजलाई राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा चिनाउन सहयोग गर्दै । इतिहासको स्रोतका रूपमा काम गर्दै । त्यसैले यसको धेरै

ठुलो महत्त्व छ ।

प्रीति : लोकगीतहरू उमेर, स्थान, परिवेश, भोगाइ, अनुभूतिअनुसार फरक फरक हुन्छन् भनिन्छ नि ?

लोक गायक : हो, फरक फरक उमेर समूहका मानिसको रुचअनुसार फरक फरक लोकगीत हुन सक्छन् । बढबढाले सुन्ने र गाउने गीत, वयस्क, युवा, किशोर किशोरी र बालबालिकाले सुन्ने र गाउने लोकगीत फरक फरक हुन्छन् । मानिसको भोगाइ र अनुभवअनुसार गीतहरू फरक फरक हुन्छन् । मानिसले प्रत्यक्ष रूपमा अभिव्यक्त गर्न नसकेका कुराहरू गीतको माध्यमबाट सजिलैसँग व्यक्त गर्न सक्छन् । तसर्थ लोकगीतलाई मानिसको मनोभावना अभिव्यक्त गर्ने माध्यमका रूपमा लिइन्छ ।

प्रीति : लोकगीतको महत्त्व धेरै पो हुने रहेछ, होइन र ?

लोक गायक : हो नि, लोकगीतले समाजको वास्तविकताको प्रार्तानिधित्व गर्दछ । यसमा मानिसका दुख, पीडा, खुसीको वास्तविक अभिव्यक्ति प्रकट हुन्छ । हाम्रा मूल्य मान्यता र संस्कृतिको उजागर गर्दछ । यसले मनोरञ्जन पनि प्रदान गर्दछ । त्यसैले लोकगीतको महत्त्व धेरै छ ।

सजना : नेपाली लोकगीतका समस्या र चुनौती के के छन् ?

लोक गायक : नेपाली लोकगीतले वर्तमानमा विभिन्न चुनौतीको सामना गर्नु परेको छ । ती चुनौतीको समाधान समयमा नै गर्न सकिएन भने लोक गीतको क्षेत्रमा ठुलो समस्या आउने छ । लोक गीतको पहिलो चुनौती मौलिकतालाई जोगाउनु हो । त्यसपछि यसका स्रोताको मनोभावनाको सम्बोधन गर्ने कुरा अर्को चुनौतीको रूपमा देखिएको छ । बौद्धिक चोरीले कलाकारहरू मर्कामा परेका छन् भने युवाहरूमा विदेशी गीतप्रतिको मोहले यसको संरक्षणमा असर पुऱ्याएको छ । हाम्रा मौलिक संस्कृति विस्तारै लोप हुदै जानु र विदेशी संस्कृतिको प्रभाव बढनु आदि लोकगीतका प्रमुख समस्या र चुनौती हुन् ।

सुजन : लोक गीतको संरक्षण गर्न के के गर्नुपर्छ ? बताइ दिनुहोस् न ।

लोक गायक : तपाईंले धेरै महत्त्वपूर्ण कुरा उठाउनु भयो । हामीले हाम्रो मौलिक परम्परालाई जोगाइ राख्नुपर्छ । तपाईंहरू जस्ता नयाँ पुस्ताले लोक गीत

र सङ्गीतको महत्व बुझ्ने र बुझाउने गर्नुपर्छ । युवा पुस्ताले परम्पराको पुस्तान्तरणमा सहयोग गर्नुपर्छ । लोकगीतका मर्म र भावनाको सम्मान हुनेगरी शब्द र लय प्रयोग गर्नुपर्छ । हाम्रा उत्सव, पर्व, संस्कार र मेलामा आफ्नै लोकगीत सुन्ने र सुनाउने गर्नुपर्छ । विद्यालय र समुदायमा हुने सास्कृतिक कार्यक्रममा लोकगीतलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ । सर्जकको वौद्धिक सम्पत्तिको संरक्षण गर्नुपर्छ । लोकगीत सङ्कलक तथा गायकलाई हैसला र सम्मान दिनुपर्छ । यसो गरेको खण्डमा मात्रै लोकगीतको संरक्षण हुन सक्छ ।

विद्यार्थी : हाम्रो अनुरोधलाई स्वीकार गरी जिज्ञासा पूरा गर्नादिनु भएकोमा धन्यवाद !

लोक गायक : मलाई पनि नेपाली लोकगीतको बारेमा केही कुरा राख्ने र तपाईंहरूको जिज्ञासा मेटाउने अवसर पाउँदा खुसी लागेको छ । नेपाली लोकगीतलाई सुन्न र माया गर्न नभुल्नुहोला, धन्यवाद !

केही नेपाली लोकगीतहरू

नेपालका विभिन्न भौगोलिक क्षेत्र, जाति र समुदायमा आआफ्नै मौलिक लोकगीत प्रचलनमा छन् । तीमध्ये केही लोकगीतका नमुना तल दिइएका छन् :

तामाङ सेलो

खासगरी नेपालको बागमती प्रदेशलगायत देशका विभिन्न जिल्लामा बसोबास गर्ने तामाङ जातिले गाउने गीत : घोकी स्याउरी ग्यालमरी, गेडला टुक्रा साप्ररी.....

गेड टुक्राता स्याउरी से दुइको लाजी च्यागो.....

परम्परागत खैजडी भजन

विभिन्न धार्मिक कार्यमा एक जनाले भट्याउदै अरूले पछि पछि गाउने हे.. नारायण.....

हरि..हरि

राम राम राम राम

पहिलो दर्शन.....

कैलाशमा बस्ने, खरानी घस्ने

श्री महादेवलाई पहिलो दर्शन.....

झ्याउरे गीत

गाउँघरमा घाँसदाउरा गर्दा वा गोठालो जाँदा गाइने गीत

कस्की छोरी हौ नानी लालीपाउडर घसेको भन्डै मसाँग माया बसेको

छिट्को सारी गुन्युँ चोली फुर्क धागो लगाको सिरुपाते त्यो ज्यानलाई कति सुहाको सानु तिमीलाई मै लान्छु साथसाथै उडाएर रुखको पातपातै ।

<p>असारे गीत</p> <p>असारमा खेत रोपाई गर्ने खेतालाहरूले गाउने गीत</p> <p>गैरी खेतको रोपाई मेला आको तपाईँ मेला आको तपाईँ काँधमा हलो बोकेर..... तिल्के र तारे एक हल गोरु मेरा बाँध्ने किला ठोकेर....</p> <p>वर पिपलको छायाँ सुन सानु माया बाँध्ने किला ठोकेर....</p>	<p>तिज गीत</p> <p>तिज पर्वको अवसरमा महिलाले गाउने गीतलाई तिज गीत भनिन्छ ।</p> <p>बर्ष दिनको तिजलाई आए दाजु लिनलाई जान्छु म त माइत अब केही दिनलाई यो रमाइलो तिजमा सबै माइत जान्छन् आमाले पकाएको मिठो दर खान्छन्</p>
<p>होरी गीत</p> <p>राम र सीताको चरित्रमा आधारित नेपालको पूर्वी तराइमा होलीको अवसरमा गाइने गीत</p> <p>मिथिलामे राम खेलत होरी मिथिलामे किनकाके हाथ कनक पिचकारी किनकाके हाथ अबीर भोरी</p>	<p>पालम गीत</p> <p>नेपालको पूर्वी पहाडका लिम्बु जातिले गाउने गीत</p> <p>सिङ्घाओ थुड्के कक्मा फाग मिन्छाइगेन आनी यास्मी साग इक्सागेन खास्वेक आधोखेल्ने थिक्नाम्दातसारक आबोखेल्ने</p>

क्रियाकलाप

१. तपाईंको स्थानीय क्षेत्रमा प्रचलित लोकगीतहरू खोजी गरी कक्षामा सुनाउनुहोस् ।
२. तपाईंले धेरै जसो सुन्ने गरेको लोकगीतका चार हरफ लेख्नुहोस् । यो गीत मन पर्नुका कारण उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. लोकगीत संरक्षणमा भएका स्थानीय अभ्यासहरू खोजी गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
४. विद्यालयका शिक्षक र प्रधानाध्यापकसँग समन्वय गरी विद्यालयमा लोकगीत प्रतियोगीता सञ्चालन गर्नुहोस् । कार्यक्रमको प्रभाव कस्तो रह्यो कक्षामा समीक्षासमेत गर्नुहोस् ।

५. नेपाली लोकगीतहरूले सामना गर्नुपरेका चुनौतीहरू र समाधानका उपायहरू समेटदै संवाद तयार गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. लोकगीत भनेको के हो ?
२. पालम, तामाङ्ग सेलो र तिजको गीतको छोटो परिचय दिनुहोस् ।
३. “लोक गीत हाम्रो मौलिक पहिचान हो” । यस भनाइलाई उदाहरणसहित प्रस्तु पार्नुहोस् ।
४. नेपाली लोकगीतको संरक्षणमा तपाइँको भूमिका उल्लेख गर्नुहोस् ।

परियोजना कार्य

तपाइँको स्थानीय तहमा प्रचलित लोकगीतको खोजी गर्नुहोस्, ती गीत कुन कुन जाति समुदायसँग सम्बन्धित रहेका छन् ? कुन कुन अवसरमा गाउने गरिन्दून् ? ती गीत संरक्षणका उपायहरूसमेत समेटी प्रतिवेदन तयार गर्नुहोस् ।

३

नेपाली लोकबाजा

नेपालका विभिन्न भूभागमा बसोबास गर्ने जातजाति तथा समुदायमा प्रचलित मौलिक वाद्यवादनका साधनलाई लोकबाजा भनिन्छ । यी नेपाली बाजाले नेपाली संस्कृतिको पर्हचान दिएका छन् । जाति तथा समुदायलाई चिनाएका छन् । ती लोकबाजाहरू फरक फरक तरिकाले बजाइन्छन् । कुनै फुकेर बजाइन्छन् । कुनै रेटेर बजाइन्छन् । त कुनै ठटाएर बजाइन्छन् ।

केही नेपाली लोकबाजाको परिचय तल दिइएको छ । गीतमा वर्णन गरिएअनुसार लोकबाजाहरूको परिचय, बनावट विशेषता, बजाउने स्थान र सम्बन्धित जाति समुदायहरूको पर्हचान गर्नुहोस् ।

“मादल” हाम्रो नेपाली लोकबाजा

मादल

सर्वैतर प्रचलित छ आज

(बाँसको मुरली) २ बजाउदै नाचौन आफ्नै सुरले ।

सारङ्गी

गर्ववले “सारङ्गी” रेटेर

गीत सुनौ उहाँलाई भेटेर

बाँसुरी

नरसिङ्गा

“बाँसुरी” हो बनेको बाँसबाट

“भ्याली,” “भ्याम्टा”, “भुर्मा” चै काँसबाट

भ्याली

पञ्चवाजा

ओठले च्यापी फुकेको “सहनाई”

पित्तल भन्ने धातुले बनाई

(पञ्चे बाजामा) २ यो बाजा प्रचलित सबै माझमा

सहनाई

ढोलक

“ढोलक” हुन्छ छालाले मोरेको

काहलबाजा

तालबाजाका रूपमा परेको

(लामो काहाल बाजा) २ भैरवी मन्दिरमा जीवित छ आज..

“नगरा”लाई दमाहा नि भन्दछन्

एउटामात्रै गजोले हान्धन्

दमाहा

(बजाउँ “खैजडी”) २ रोहिला र बालन नाच्ने कुमजोडी..

ध्याइङ्गो

“द्याइङ्गो” ठोक्ने धार्मीले जोडले

भन्धन् मन्त्र ठुल्ठुलो स्वरले

खैजडी

(शेर्पा तामाइको) २ मौलिक बाजा, हुन् है यिनको..

बाँसलाई खिपी बन्दछ “विनायो”

“हुड्को”ले चाहीं हुड्केलाई चिनायो

विनायो

(नाच्छन् बजाउदै) २ खप्तड मेलामा सबै रमाउदै.

मुर्चुङ्गा

“मुर्चुङ्गा”लाई फुकेर जोडले

आवाज आउँछ विनायो भै स्वरले

मेस्क

(“मसक” बभाइको) २ डफली राम्रो छ पर्शिचम तराईको

तीन टुक्रा बाँस खिपेर “फामुक”

“पुड्द” बजाउने किराँती सोलुका

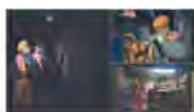
फामुक

(काठको डाढ्मेन) २ हिमाली सेर्पाको जित्या छ मन

ज्यापू नेवार बजाउने “काकुवयन”

सुन्दा स्वर लोभ्यने सबको मन

(भाले आरबाजो) २ गन्धर्व जातिको पहिचान हो..

शृङ्गनाद

“शृङ्गनाद” बजाउने सन्यासी

यो चलनले जोगाउँछ संस्कृति

(इर्लुड पिपरी) २ मिथिला क्षेत्रको बाजा डक्कारी

जोगाउँ हाम्रो नेपाली बाजालाई

डक्कारी

र्यति कुरा बुझौं है आजलाई

(हाम्रो ठुलो सान) २ नेपाली लोकबाजा देशको पहिचान

क्रियाकलाप

१. माथि पाठमा उल्लिखित लोकबाजाका विशेषता तालिका वा चार्टमा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. तपाईंको क्षेत्रमा कुन कुन लोकबाजा प्रचलित छन् र ती बाजाहरू के कस्ता अवसरहरूमा बजाइन्छन्, साथीहरूबिच छलफल गरी लेख्नुहोस् ।
३. कर्तिपय नेपाली लोकबाजाहरू लोप हुने अवस्थामा पुगेका छन् । यसो हुनुका कारणहरू के के हुन् ? लोपोन्मुख लोकबाजाको संरक्षण गर्न समुदाय र स्थानीय तहले के के गर्नुपर्ना ? छलफल गरी निष्कर्ष प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
४. नेपाली लोकबाजाहरूको चित्र सङ्कलन गरी एल्बम तयार गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. लोकबाजाको परिचय दिनुहोस् ।
२. नेपाली पञ्चेबाजा समूहमा पर्ने बाजाहरूको नाम र तिनीहरूको विशेषता लेख्नुहोस् ।
३. नेपाली लोकबाजाको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
४. “नेपाली लोकबाजा नेपालीहरूको पहिचान हो” यस भनाइलाई उदाहरणसहित पुष्टि गर्नुहोस् ।
५. तपाईंलाई मन पर्ने लोकबाजाको चित्र बनाई कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

हाम्रा लोक तथा शास्त्रीय नृत्य

नेपाली मौलिक लोकगीत वा लोक भाकाहरूमा आधारित भएर सुर, ताल, लयमा गरिने अभिनयसहितको प्रस्तुतिलाई लोकनृत्य भनिन्छ । घाटु नाच, मारुनी नाच, चण्डी नाच, ख्याली नाच, भ्याउरे नाच आदि नेपाली लोक नृत्यका उदाहरण हुन् । यस्ता नृत्यले हाम्रा सामाजिक संस्कार, संस्कृति र परम्पराको जगेन्द्रा र मनोरञ्जन प्रदान गर्ने काम गर्दछ ।

विभिन्न धर्मशास्त्र तथा यससँग सम्बन्धित देवी देवताको चरित्र वर्णन गर्दै गरिने नृत्य शास्त्रीय नृत्य हो । यस नृत्यमा शरीरका विभिन्न अड्ग जस्तै : आँखा, औँला, मुख, हातद्वारा गीत सङ्गीतको भावलाई व्यक्त गरी प्रस्तुत गरिन्छ, जस्तै : पञ्चबुद्ध नृत्य, चर्या नृत्य, भैरव नृत्य, कार्तिक नृत्य आदि । यस्ता नृत्यले धार्मिक आस्था र विश्वासलाई मजबूत र बलियो बनाउँछ ।

नेपालमा प्रचलित केही लोक तथा शास्त्रीय नृत्य

- (क) **देउडा नृत्य** : गोलो घेरामा उभएर एकअर्काको हात र कुम जोडेर सामूहिक रूपमा नाचिने नृत्य देउडा नृत्य हो । मुख्यतया नेपालको कर्णाली तथा सुदूरपश्चिम प्रदेशका पहाडी समुदायमा यो नृत्य प्रचलित छ । देउडा नाच नाच्दा गाइने गीतमा मानिसका विभिन्न क्रियाकलाप तथा स्वभाव, दुख, पिर, हर्ष र परिवेशको वर्णन गरिन्छ ।
- (ख) **मारुनी नाच** : विशेष गरी पुरुषहरूले महिलाको वेशभूषा लगाएर महिला जस्तै भएर नाच्ने यो नाच नेपालका विभिन्न भूभागमा नाचिने गरिन्छ । यो नाच मगर जातिमा प्रचलित नाच हो । हालका दिनहरूमा यो नाच अन्य जातिहरूमा पनि प्रचलित छ ।
- (ग) **झिझिया नाच** : यो नाच पूर्वी तराई क्षेत्रको मैथिली समुदायमा प्रचलित नाच हो । यस नाचमा माटाको घैलामा आगो बाली त्यसलाई महिलाका शिरमा राखी नाच्ने गरिन्छ ।

हाम्रा लोक तथा शास्त्रीय नृत्य

नेपाली मौलिक लोकगीत वा लोक भाकाहरूमा आधारित भएर सुर, ताल, लयमा गरिने अभिनयसहितको प्रस्तुतिलाई लोकनृत्य भनिन्छ । घाटु नाच, मारुनी नाच, चण्डी नाच, ख्याली नाच, भ्याउरे नाच आदि नेपाली लोक नृत्यका उदाहरण हुन् । यस्ता नृत्यले हाम्रा सामाजिक संस्कार, संस्कृति र परम्पराको जगेन्द्रा र मनोरञ्जन प्रदान गर्ने काम गर्दछ ।

विभिन्न धर्मशास्त्र तथा यससँग सम्बन्धित देवी देवताको चरित्र वर्णन गर्दै गरिने नृत्य शास्त्रीय नृत्य हो । यस नृत्यमा शरीरका विभिन्न अड्ग जस्तै : आँखा, औँला, मुख, हातद्वारा गीत सङ्गीतको भावलाई व्यक्त गरी प्रस्तुत गरिन्छ, जस्तै : पञ्चबुद्ध नृत्य, चर्या नृत्य, भैरव नृत्य, कार्तिक नृत्य आदि । यस्ता नृत्यले धार्मिक आस्था र विश्वासलाई मजबूत र बलियो बनाउँछ ।

नेपालमा प्रचलित केही लोक तथा शास्त्रीय नृत्य

- (क) **देउडा नृत्य** : गोलो घेरामा उभएर एकअर्काको हात र कुम जोडेर सामूहिक रूपमा नाचिने नृत्य देउडा नृत्य हो । मुख्यतया नेपालको कर्णाली तथा सुदूरपश्चिम प्रदेशका पहाडी समुदायमा यो नृत्य प्रचलित छ । देउडा नाच नाच्दा गाइने गीतमा मानिसका विभिन्न क्रियाकलाप तथा स्वभाव, दुख, पिर, हर्ष र परिवेशको वर्णन गरिन्छ ।
- (ख) **मारुनी नाच** : विशेष गरी पुरुषहरूले महिलाको वेशभूषा लगाएर महिला जस्तै भएर नाच्ने यो नाच नेपालका विभिन्न भूभागमा नाचिने गरिन्छ । यो नाच मगर जातिमा प्रचलित नाच हो । हालका दिनहरूमा यो नाच अन्य जातिहरूमा पनि प्रचलित छ ।
- (ग) **झिझिया नाच** : यो नाच पूर्वी तराई क्षेत्रको मैथिली समुदायमा प्रचलित नाच हो । यस नाचमा माटाको घैलामा आगो बाली त्यसलाई महिलाका शिरमा राखी नाच्ने गरिन्छ ।

(घ) घाटु नाच : यो नाच विशेष गरी गुरुड, मगर र दुरा समुदायमा प्रचलित नाच हो । यो नाच वसन्त पञ्चमीदेखि पूर्णिमासम्म नाच्ने गरिन्छ । यो नाचमा परशुराम राजा र यम्मावती रानीको कथामा आधारित भएर रजस्वला नभएकी कन्यालाई नचाउने गरिन्छ ।

(ङ) धान नाच : यो लिम्बू जातिमा प्रचलित नाच हो । यो नाच विशेष गरी नेपालको पूर्वी पहाडी जिल्लामा नाचिन्छ । पालम गीत गाउँदै यो नाच नाचिन्छ । विशेष रूपमा युवा युवतीले बाली भित्र्याउने समय र अन्य मेला पर्व तथा उत्सवमा यो नाच नाच्ने गरिन्छ । च्याब्रुक, ढोलक बजाउँदै गोलो धेरामा नाचिन्छ ।

(च) चण्डी नाच : उँझौली तथा उँभौली पर्वको अवसरमा राई जातिका मानिस ढोल र भ्याम्टासहित गीत गाउँदै यो नाच नाच्नु । एक अर्काको हात समाउँदै च्याब्रुडको तालमा यो नाच नाच्ने गरिन्छ ।

(छ) सोरठी नाच : यो नाच गण्डकी र लुम्बिनी प्रदेशका गुरुड र मगर समुदायमा प्रचलित छ । यो नाच ठुलो समूहमा नाच्ने गरिन्छ । दिनभरको थकान मेट्न तथा मनको भावना पोख्न सोरठी नाच नाचिन्छ । यस नाचले समाजिक सद्भाव र एकतालाई बलियो बनाउन महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेको पाइन्छ ।

(ज) जट जटिन नाच : जट जटिन नाच नायक जट र नायिका जटिनको प्रेम कथामा आधारित नाच हो । श्रावण पूर्णिमादेखि भाद्र पूर्णिमासम्म यो नाच नाच्ने गरिन्छ । यो नाच मिथिला क्षेत्रमा नाचिने परम्परागत नाच हो । खडेरीबाट मुक्त हुनका लागि इन्द्र देवतालाई खुसी पार्न यो नाच नाचिन्छ ।

(झ) बालन नाच : विभिन्न अवसरमा राम, कृष्ण, शिवलगायतका देवताको चरित्रलाई बयान गर्दै खैंजडी बजाएर समूहमा नाचिने नृत्य बालन नृत्य हो । सत्यनारायणको पूजा, विवाह, व्रतबन्ध आदि जस्ता धार्मिक कार्यमा रात्रिको समयमा सामूहिक

रूपमा नाच्ने गरिन्छ । विशेष गरी ब्राह्मण क्षेत्री समुदायमा यो नाच बढी प्रचलित छ ।

- (ज) **कार्तिक नाच** : कार्तिक नाच राजा सिद्धिनरसिंह मल्लको पालादेखि प्रचलित शास्त्रीय नृत्य हो । यो नाच हरेक वर्ष कार्तिक महिनामा देखाइन्छ । यो नाच विष्णु पुराणको नृसिंह अवतारको कथामा आधारित नाच हो । राजा सिद्धिनरसिंह मल्लले आफ्नो दरबारमा देखाउने गरेका नाचको निरन्तरताको रूपमा यो नाच हालसम्म नाचिए आएको विश्वास गरिन्छ । यो नाचमा साताभर पोइखा, खीं, ताँ र भ्याली बजाउँदै विष्णुका विभिन्न अवतारहरू प्रस्तुत गर्दै नाचिन्छ ।
- (ट) **सराय नाच** : यो नाच खुँडा, खुकुरी, तरबार आदि हातयार वा लट्ठी हातमा लिई समूहमा लाम लागेर नाचिन्छ । यो देवीदेवताको मठमन्दिरमा दसैको समयमा नाचिन्छ । यो विशेष गरी गुल्मी, अर्घाखाँची, बागलुड, पाल्पालगायतका जिल्लामा प्रचलित छ ।
- (ठ) **चर्या नृत्य** : यस नृत्य देवदेवताको अभिनय गरी नाचिन्छ । यो नृत्य मुख्यगरी नेवार समुदायमा प्रचलित छ ।
- (ड) **पञ्चबुद्ध नाच** : यो बुद्ध धर्म र परम्परामा आधारित नृत्य हो ।
- (ण) **मुन्थुम नाच** : किराँतहरूको मुन्थुममा आधारित यो नृत्य नेपालको पूर्वी पहाडी भेगमा नाचिन्छ ।
- (त) **टप्पा नाच** : यो नाच लुम्बिनी प्रदेशको दाढ र आसपासका पहाडी जिल्लाहरूमा बढी प्रचलित छ । शुरुमा मादलको तालमा विस्तारै नाच्दै अन्त्यतिर धेरै छिटोछिटो यो नाच नाच्ने गरिन्छ । यो नाच विशेषत मगर समुदायमा प्रचलित नाच हो ।
- (थ) **कौरा नाच** : यो नाच गण्डकी र लुम्बिनी प्रदेशको मगर, गुरुड समुदायमा प्रचलित नाच हो । कौराको अर्थ हामी आइपुगयौ भन्ने हो । घाँसदाउरा, मेलापात जाँदा हामी पनि आयौ है भन्ने सन्दर्भसँग जोडेर यो नाच प्रचलनमा रहेको हो । यो नाच मेला, पर्व उत्सवहरूमा पनि नाच्ने गरिन्छ । यो नाच खैंजडीको तालमा नाच्ने गरिन्छ ।

क्रियाकलाप

१. यी मार्थि उल्लेख गरिएका बाहेक कौरा नृत्य, पुलकिसी नाच, सहलेस नाच, भैरव नाच, हनुमान नाच, चरित्र नृत्य, ख्याली नाच, तरबारे नाच, सिङ्गारु नाच आदि नाचहरूको विभिन्न माध्यमबाट खोजी गरेर विवरण प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. नेपाली लोक तथा शास्त्रीय नृत्यलाई लोप हुनबाट बचाईराख्न समुदाय र स्थानीयतहले के कस्ता कार्यहरू गर्नुपर्छ ? प्रत्येकको अलग अलग सूची तयार गर्नुहोस् ।
३. नेपाली लोक नृत्य तथा शास्त्रीय नृत्यको संरक्षण गर्ने कार्यका लागि पर्यटन, संस्कृति तथा नागरिक उद्घडयन मन्त्रालयलाई तपाईंले दिन सक्ने सुझावहरू समेटेर पत्र तयार गर्नुहोस् ।
४. पाठमा उल्लेख गरिएका नृत्यहरूमध्ये कुन कुन शास्त्रीय नृत्य र कुन कुन लोक नृत्य हुन् छुट्याई तालिकामा देखाउनुहोस् ।

अभ्यास

१. “लोकबाजा, लोकगीत र लोकनृत्य एक अर्काका परिपूरक हुन्” । यस भनाइलाई पुष्टि गर्नुहोस् ?
२. लोक तथा शास्त्रीय नृत्यको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. लोकनृत्य र शास्त्रीय नृत्यबिचमा रहेका भिन्नतालाई तालिकामा देखाउनुहोस् ।
४. तपाईंले अन्तर्राष्ट्रिय समारोहमा नेपाली लोक तथा शास्त्रीय नृत्यको परिचय दिनुपर्ने भयो भने कुन नृत्यको परिचय दिनुहुन्छ, कारण दिनुहोस् ।
५. देउडा नाच र धान नाचको छोटो वर्णन गर्नुहोस् ।
६. तपाईं बसोबास गरेको क्षेत्रको प्रचलित कुनै एक नाचको परिचय दिनुहोस् ।

हाम्रा राष्ट्रिय दिवसहरू

राष्ट्रमा सामाजिक, आर्थिक, राजनीतिक, सांस्कृतिक आदि क्षेत्रमा महत्त्वपूर्ण घटना वा परिवर्तन भई यसबाट समाज र जनताले उपलब्धि हासिल गरेको गैरवपूर्ण दिनलाई राष्ट्रिय दिवस भनिन्छ ।

नेपालमा यस्ता दिवसहरू धेरै रहेका छन् जस्तै : सहिद दिवस, प्रजातन्त्र दिवस, बाल दिवस, नारी दिवस आदि । राष्ट्रिय दिवसलाई केवल दिवसको रूपमा औपचारिकता मात्र पूरा नगरी ती दिनहरूमा घटेका घटना वा परिवर्तनले दिएका सन्देशको आत्मसात गर्नुपर्छ । ती सन्देश आत्मसात गर्न सकेको खण्डमा मात्र राष्ट्रिय दिवस मनाउनुको सार्थकता रहन्छ । केही राष्ट्रिय दिवसहरूको परिचय तल प्रस्तुत गरिएको छ :

राष्ट्रिय दिवसको जहाँत :

- हाम्रो पहिचानको संरक्षण र संवर्धन गर्न मदत गर्दछ ।
- देशमा घटेका महत्त्वपूर्ण घटना र तिनले न्याएको परिवर्तनको स्मरण गराइरहन्छ ।
- हाम्रो राष्ट्रको गौरव बढाउन मदत गर्दछ ।
- महत्त्वपूर्ण घटना र तिनले न्याएको परिवर्तनको रक्षा गर्न प्रेरित गर्दछ ।
- भावी पुस्तालाई पूर्खाको योगदानको बोध गराई राष्ट्रप्रति जिम्मेवार भई कर्तव्य पूरा गर्न प्रेरित गर्दछ ।
- नागरिक र राष्ट्रप्रति उत्तरदायी भई राज्य सञ्चालन गर्न मार्ग निर्देश गर्दछ ।
- आम नागरिकमा चेतना र जागरण प्रदान गर्दछ ।
- ऐतिहासिक तथ्य, घटनाको महत्त्वपूर्ण स्रोतको रूपमा उपयोग गर्न सकिन्छ ।

संविधान दिवस : नेपालको हालको संविधान २०७२ असोज ३ गते संविधानसभाबाट जारी गरिएको थियो । नेपालको संविधान जारी भएको दिन असोज ३ गतेलाई राष्ट्रिय दिवसका रूपमा विभिन्न कार्यक्रम गरेर मनाइन्छ । संविधान दिवसले संविधानको रक्षा र पालना गर्न सचेत गराउँछ ।

गणतन्त्र दिवस : नेपालमा गणतन्त्रको स्थापना २०६५ जेष्ठ १५ गते भएको हो । त्यस अगाडिसम्म नेपालमा राजतन्त्रात्मक शासन व्यवस्था थियो । गणतन्त्रको स्थापना भएपछि सर्वसाधारण जनताबाट राष्ट्र प्रमुख हुने व्यवस्था रहेको छ । त्यसैले जेष्ठ १५ गतेको दिनलाई गणतन्त्र दिवसको रूपमा विभिन्न कार्यक्रमहरू गरेर मनाइन्छ । यो

दिवसले जनताको वर्षोंदेखिको त्याग र बलिदानको स्मरण गर्दै जनताप्रति उत्तरदायी हुन सिकाउँछ ।

सहिद दिवस : राष्ट्रिय स्वाधीनता र जनताको अधिकार प्राप्तिका लागि विभिन्न समयमा भएका आन्दोलनहरूमा क्यौं व्यक्तिले बलिदानी दिए । यसरी साहदत प्राप्त गर्ने व्यक्तिलाई सहिद भनिन्छ । राणा शासनको अन्त्यका लागि सङ्घर्ष गर्ने व्यक्ति शुक्रराज शास्त्री, धर्मभक्त माथेमा, गडगालाल श्रेष्ठ र दशरथ चन्दलाई तत्कालीन राणा शासकले मृत्युदण्डको सजाय दिएको थियो । यसै घटनाको सम्झना र सहिदहरू प्रति सम्मान गर्दै माघ १६ गतेको दिनलाई सहिद दिवसका रूपमा विभिन्न कार्यक्रम गरेर मनाइन्छ । लोकतन्त्र र गणतन्त्र प्राप्तिको आन्दोलनमा सहादत प्राप्त गर्ने बीर योद्धालाई सहिदको रूपमा सम्मान गर्ने गरिएको छ । यस दिवसले सहिदको बलिदानलाई कदर र सम्मान गर्न सिकाउनुका साथै उनीहरूको सपनालाई साकार पार्न अभिप्रेरित गर्दै ।

मजदुर दिवस : हरेक वर्ष मे १ मा अन्तर्राष्ट्रिय मजदुर दिवस मनाइन्छ । संसारभरका मजदुरले आफ्नो हकअधिकार प्राप्त गरेको दिनको स्मरणमा यो दिवस मनाइन्छ । नेपालमा पनि सोही दिन मजदुर दिवस मनाउने गरिन्छ । यस दिन विभिन्न कार्यक्रम गरी मजदुर दिवस मनाउने गरिएको छ । यस दिवसले श्रम र श्रमिकप्रति सम्मान गर्न प्रेरित गर्दै ।

नारी दिवस : हरेक वर्ष मार्च ८ मा विश्वभर अन्तर्राष्ट्रिय नारी दिवस मनाइन्छ । महिला अधिकार, महिला सशक्तीकरणमा र लैडीगिक समानता आदि सवालहरू अन्तर्राष्ट्रिय महिला दिवसका विषय हुने गर्दैन् । नेपाललगायत संसारभर विभिन्न कार्यक्रम सञ्चालन गरेर महिला अधिकार प्राप्ति र शसक्तीकरणमा सबै पक्षको सहयोग सुनिश्चितताका लागि यो दिवस मनाउने गरिन्छ ।

बाल दिवस : सन् १९९० सेप्टेम्बर १४ मा हाम्रो देशले संयुक्त राष्ट्र सङ्घको बाल अधिकार महासचिवमा हस्ताक्षर गरेको थियो । यसै दिनको अवसरमा नेपालमा बाल दिवस मानाउन थालिएको हो । यस दिवसले बालबालिकाहरूको अधिकार प्राप्ति र संरक्षणमा लाग्न व्यक्ति, समुदाय र राष्ट्रलाई जिम्मेवारी बोध गराउँछ ।

क्रियाकलाप

१. देशको राष्ट्रिय दिवसहरू मनाउने तौरतरिकामा के के कुरामा परिवर्तन वा सुधार गर्नुपर्छ ? समूहमा छलफल गरी प्राप्त निष्कर्ष कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. तपाईंको विद्यालयमा पनि राष्ट्रिय दिवस मनाउने गरिएको छ होला, ती दिवस कसरी मनाउने गरिएको छ ? जोडी जोडीमा रहेर छलफल गरी ती दिवसले दिने सन्देशको टिपोट गर्नुहोस् ।
३. कुनै एक राष्ट्रिय दिवस मनाउने कार्यक्रमको खाका तयार पारी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. राष्ट्रिय दिवस भनेको के हो ? राष्ट्रिय दिवसको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
२. हामी सहिद दिवस किन मनाउँछौं, कारण दिनुहोस् ।
३. “हाम्रा राष्ट्रिय दिवस हाम्रा चिनारी र गौरव हुन्” भन्ने शीर्षकमा सम्पादकीय तयार गर्नुहोस् ।

परियोजना कार्य

तपाईंको विद्यालयमा बालदिवस वा अन्य कुनै एक दिवस मनाउने कार्यक्रमको योजना तयार गर्नुहोस् । योजनामा साथीहरूबिच विभिन्न जिम्मेवारीहरू बाँडफाँड गर्नुहोस् । कार्यक्रमको समाप्तिपश्चात् यसको समीक्षा गर्नुहोस् ।

E

अन्तर्राष्ट्रीय व्यक्तित्वहरू

गौरव र प्रदिमनले पुस्तकालयमा अध्ययन गर्ने क्रममा “अन्तर्राष्ट्रीय व्यक्तित्व र उनीहरूका योगदान” नामक एउटा पुस्तक फेला पारे । त्यस पुस्तकमा संसारका प्राप्तिहरूको परिचय र उनीहरूको योगदानको चर्चा गरिएको थियो । उनीहरूले उक्त पुस्तकको अध्ययनबाट र गुगलमा खोजी गरी नेतृत्व मण्डेला र मलाला युसफ जईका सम्बन्धमा जानकारी सङ्कलन गरे । उक्त विवरणका आधारमा उनीहरूले नेतृत्व मण्डेला र मलालाका बारेमा जानकारीमूलक लेख पर्न तयार गरे, जुन यसप्रकार रहेको छ :

नेतृत्व मण्डेला

विश्व प्रसिद्ध व्यक्तित्व नेतृत्व मण्डेलाको जन्म १८ जुलाई सन् १९१८ मा दक्षिण अफ्रिकामा भएको थियो । उनले दक्षिण अफ्रिकाको रहगभेदी शासन अन्त्यका लागि नेतृत्वदायी भूमिका खेलेका थिए । सो कारण उनले २७ वर्ष लामो जेल जीवन विताउनु पन्यो । उनको नेतृत्वमा भएको रहगभेदी र जातिभेदी आन्दोलन सफल भएपछि उनी दक्षिण अफ्रिकाको पहिलो अस्वेत राष्ट्रप्रमुखमा निर्वाचित भए । सन् १९९४ मा उनी राष्ट्रपति भएका थिए । उनी राष्ट्रपति भएपछि सबै प्रति समान व्यवहार गरे । उनी शालीन, शान्त र हसमुख स्वाभावका व्यक्ति थिए । उनको व्यक्तित्व र असल कर्मले पूरा विश्वलाई प्रभावित बनाएको थियो । उनले दक्षिण अफ्रिकामा चलिरहेको द्वन्द्व अन्त्य गरी शान्ति प्रक्रिया टुडगामा पुऱ्याउन महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरे । उनले शान्ति प्रक्रियामा पुऱ्याएको योगदानको कारण सन् १९९३ मा उनलाई नोबेल शान्ति पुरस्कारबाट सम्मान गरियो । त्यस समयमा दक्षिण अफ्रिका एच.आई. भी, ऐडसबाट आक्रान्त थियो । उनले यस रोग विरुद्ध अभियानसमेत चलाएका थिए । उनी कड्गो, बुरुन्डीसहितका अफ्रिकी देशमा शान्ति स्थापना गर्ने प्रक्रियामा समेत संलग्न थिए । उनको निधन ९५ वर्षको उमेरमा ५ डिसेम्बर सन् २०१३ का दिन दक्षिण अफ्रिकाको जोहन्सवर्ग सहरमा भयो । नेतृत्व मण्डेलाको योगदानले वर्तमान पुस्तालाई शान्ति र मानवअधिकार प्राप्तिमा लाग्न मार्गदर्शन प्रदान गरेको छ । हामीले उनको विचार र आदर्शलाई अवलम्बन गर्न सकेमा जीवनमा सफलता प्राप्त गर्न सक्छौं ।

नेल्सन मण्डेलाका केही महत्त्वपूर्ण विचार

१. स्वतन्त्रता हुनु भनेको बन्धनबाट मुक्त हुनु मात्र होइन, अरु मानिसको स्वतन्त्रतालाई सम्मान र अभिवृद्धि गर्दै जिउन सक्नु हो ।
२. म कहिल्यै हार्दिन, म या त जित्छु या सिक्छु ।
३. शिक्षा एउटा त्यस्तो सशक्त हतियार हो, जसले विश्व बदल्न सक्छ ।
४. सबैभन्दा गाहो काम समाजलाई बदल्नु होइन, आफैलाई बदल्नु हो ।
५. तपाईं कुनै व्यक्तिसँग कुरा गर्दा उसले बुझ्ने भाषाको प्रयोग गर्नु भयो भने उसले बुझ्न सक्छ । तर यदि तपाईंले उसँग उसकै मातृभाषामा कुरा गर्नु भयो भने उसको दिलमा गएर बस्छ ।
६. बहादुर त्यो होइन, जो डराउदैन, बहादुर त्यो हो जो डरको बाबजुत अघि बढ्छ ।

मलाला युसुफजई

मलाला युसुफजई पाकिस्तानी महिला शिक्षा तथा बालअधिकार अभियन्ता हुन् । यिनको जन्म सन् १९९७ जुलाई १२ मा पाकिस्तानको खैबर पख्तूनख्वाह प्रान्तको स्वात जिल्लामा भएको थियो । तत्कालीन समयमा तालिवानहरूले पाकिस्तानको स्वात उपत्यकामा बालिकाहरूलाई विद्यालय जान प्रतिबन्ध लगाएको थियो । उनले तालिवानको उक्त अभियानको विरोध गरिन् । उनी त्यस समयमा १३ वर्षकी मात्र थिएन् । मलालाले तालिवानको धम्कीको बाबजुद बालिकाहरूलाई शिक्षित गर्ने अभियान चलाइरहेकी थिइन् । महिला शिक्षाको वकालत गरेवापत् उनलाई तालिवानले गोली हानी हत्या गर्ने प्रयास समेत गरेका थिए । तर उनी आक्रमणबाट बच्न सफल भइन् । अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा बालअधिकारको वकालत गर्ने संस्था किछूस राइट्स फाउन्डेशनले उनलाई अन्तर्राष्ट्रिय बाल शान्ति पुरस्कारका लागि नामाङ्कन गरेको थियो । उनलाई सन् २०१३ मा भाइटल भोइसेज ग्लोबल लिडरसिप एवार्ड, इन्टरनेशनल पिस एवार्ड,

किलन्टन ग्लोबल सर्टिजन एवार्ड, इन्टरनेशनल इक्वालिटी एवार्ड, नेशनल युथ पिस पुरस्कारहरू पनि प्रदान गरिएको थियो । सन् २०१४ को नोबेल शान्ति पुरस्कार प्राप्त गर्न सफल मलाला नोबेल पुरस्कार पाउने हालसम्मकै सबभन्दा कम उमेरकी व्यक्ति हुन् ।

क्रियाकलाप

१. तपाईँहरूले नेल्सन मण्डेला र मलाला युसफजाईको जीवनी पढेर के के प्रेरणा पाउनुभयो ? पुस्तकालय अध्ययन तथा सामाजिक सञ्जालमा खोजी गरी नेलसन मण्डेला र मलाला जस्तै कुनै दुई अन्तर्राष्ट्रिय व्यक्तिको जीवनी खोजी गरी विवरण तयार गर्नुहोस् ।
२. नेल्सन मण्डेला जस्तै प्रसिद्ध व्यक्ति बन्न तपाईँ के कस्ता कार्यहरू गर्नुहुन्छ ? कक्षामा साथीहरूसँग आदान प्रदान गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. अन्तर्राष्ट्रिय व्यक्तित्वको जीवनी अध्ययन गर्नु किन आवश्यक छ ?
२. तपाईँको स्थानिय तहमा योगदान दिएका व्यक्तिको जीवनी तयार गर्नुहोस् ।
३. नेल्सन मण्डेलाका महत्त्वपूर्ण योगदानको सूची तयार गर्नुहोस् ।
४. मलाला युसफजाईले जस्तै तपाईँ आफ्नो समाजमा योगदान दिनुपर्दा कुन क्षेत्रमा योगदान दिन चाहनुहुन्छ ? कारणसहित उल्लेख गर्नुहोस् ।

सुजनकी आमा वैदेशिक रोजगारीको क्रममा हाल इजरायलमा हुनुहुन्छ । रोजगारीका लागि नेपालबाट इजरायल गएपछि त्यहाँका अनुभवहरू समेटेर कक्षा १० मा पढ्दै गरेको आफ्नो छोरालाई विश्वबन्धुत्व के हो र यो किन आवश्यक छ भन्ने सन्दर्भमा चिठी पठाउनु भएको छ । उक्त चिठी अध्ययन गराँ :

मिति : २०७९/०३/१०

प्यारो छोरा सुजन,
धैरे माया र आशार्वाद !

म अहिले कामबाट छुट्टी भए पर्छ कोठामा आएर तिमीलाई यो पत्र लेख्दै छु । तिम्रो पढाइ पनि राम्रो सँग चलिरहेकै होला । आजको पत्रमा म अधिपछिको भन्दा अलि फरक सन्दर्भको कुरा गर्न गइरहेको छु । तिमीले यो कुरा मनन गरी घरपरिवार र साथीहरूलाई पनि जानकारी दिनु पर्छ ल ।

नेपालमा रहेदा सधै आफ्नो गाउँ, टोल, सहर र बजार घुमिन्थ्यो, रमाइन्थ्यो, सुख दुख साटासाट गरिन्थ्यो । यसरी नै दैनिकी चालिरहेको थियो । घर छोडेर विदेशी भूमिमा आएपछि आफन्तसँग टाढा भएँ । आफन्तसँग कहिलेकाही हुने खटपट र चिसोपन पनि बेकारमा गरिएछ जस्तो लाग्छ । यहाँ अपरिचित, पराइ र विदेशीसँगको सम्बन्ध, सहयोग, सद्भाव अनि सहकार्यको संस्कृति बढ्न थालेको छ । नयाँ नयाँ अनुभवहरू बढुल्दै छु । मानवीय सम्बन्ध, सहयोग र मेलामिलापको आवश्यकता बोध भएको छ ।

छोरा, यो संसारमा बस्ने मानिस दुरीको हिसाबले टाढा होलान् । भूगोल, प्रजाति, पेसा, धर्म, संस्कृति र परम्पराका आधारमा भिन्न होलान् तर मानवीयता र मानवीय व्यवहारमा हामी सबै एक हाँ । संसारका सबै मानव जारित आफन्त हाँ । यहाँ काम गर्ने स्थानमा हामी संसारका विभिन्न देशबाट आएका साथीहरू सँगै मिलेर बसेका छाँ । सबै एकै परिवारका सदस्य भै मिलेर सँगै काम गर्छाँ । पोहोर म विमारी हुँदा होस् या विचविचमा समस्या आइपर्दा पनि विभिन्न देशका साथीहरूले सहयोग गर्नुभएको थियो । यहाँका नार्गारिकले पनि हामी विदेशीहरूलाई आफ्नै परिवारका सदस्य जस्तै व्यवहार गर्नुभएको छ । यहाँ को काला, को गोरा, को हिन्दु, को मुस्लिम, को इसाईको भावनाभन्दा पनि मानवीयताको सामाजिक अध्ययन, कक्षा-१०

भावना ठुलो भन्ने हुँदो रहेछ । यहाँ त दाइ भाइको भावना, दिदीभाइको भावना, दाजु बर्हिनी, दिदी बर्हिनीको भावनाका साथ व्यवहार गरेको देखा खुसी लाग्छ । वास्तवमा विश्वबन्धुत्वको भावना भनेको नै यही हो, छोरा । विश्वबन्धुत्वको भावनाले समाजमा एकत्रिको भावना, सबैले समान रूपमा शान्ति र सहअस्तित्वका साथ आफ्नो जीवन बाच्च पाउने मानवीय हक्को सुनिश्चित गर्दछ । युद्ध र हिसाबाटमुक्त विश्व समाज स्थापना गर्नु यसको मूल अभिप्राय हो । यी कुरालाई तिमीले पर्न मनन गर्नुपर्छ, छोरा । जातीय, भाषिक, धार्मिक, क्षेत्रीय सबै विभेदको अन्त्य विश्वबन्धुत्वको मूल चासो हो । सम्मान, जिम्मेवारी बोध, सहिष्णुता र इमानदारिता जस्ता मानवीय मूल्यको परिपालनाले नै विश्वबन्धुत्वको भावना वृद्धि गर्न सकिन्छ । मलाई नै हेर त, आफ्ना घरपरिवारबाट टाढा भए पर्न यहाँ मैले एकलो महसुस गर्नुपरेको छैन । यहाँ मैले अनुभव गरेका मानवीयता, मानव धर्म, सहयोग र सद्भावको पक्ष अनुकरणीय छ । यदि हामीलाई यहाँ फरक व्यवहार र असहयोग भएको थियो भने हामीले काम गर्ने वातावरण पाउने थिएनौं र दुख पाउने थियौं ।

अहिलेको यो सूचना प्राविधिको युगमा संसार एउटा सानो गाउँ जस्तो भएको छ । कुनै ठाउँमा घटेका घटना तत्कालै विश्वको अर्को ठाउँमा जानकारी भई हाल्छ । यसले गर्दा हामी संसारका मानिस एउटै घरपरिवारका सदस्यका रूपमा रूपान्तरित भएका छौं । भूगोल अलग र दुरी टाढा भए तार्पनि हाम्रा मानवीय व्यवहार, सद्भाव, सहकार्य र सहयोगका कारण विश्व सीमा विहीन समाजमा बदलिएको छ । यसैलाई विश्व ग्राम भनिन्छ ।

छोरा, हामीले सझकीर्णतालाई त्यागेर विश्वबन्धुत्व कायम गर्न सक्नुपर्छ । विश्वबन्धुत्व भनेको विश्वभर बसेका मानिसलाई आफ्नै परिवारको सदस्य जस्तै ठानेर सुखदुखमा साथ दिने भावना हो । सहयोग र सहकार्यको संस्कार हो । एकले अर्कालाई आफन्त ठानेर मानवताको व्यवहार गर्नुपर्छ भन्ने अवधारणा हो । विश्वबन्धुत्व कायम गर्न हामीले विभिन्न व्यवहारको अनुकरण र अनुसरण गर्न जरुरी छ, छोरा, जस्तै : तिमीलाई समाजका अन्य मानिसलाई नाता लगाएर काका, मामा, काकी भनेर सम्बोधन गर्ने र सोही अनुरूपको व्यवहार गर्ने गरेको छु भन्येउ नि ! हामीले सबैलाई आफ्नो परिवारका सदस्य सरह मानेर व्यवहार गर्ने करित राम्रो व्यवहार, मलाई तिम्रो त्यो बानी व्यवहार मन परेको छ, छोरा । अस्ति फुपाजु घरमा आउँदा उहाँलाई तिमीले गरेको आतिथ्यता र सम्मानको उहाँले हिजो फोनमा तारिफ गर्दै हुनुहुन्थ्यो । पाहुनालाई पारिवारिक वातावरण प्रदान गर्ने तिम्रो व्यवहार मलाई पनि उचित लाग्यो । योबाहेक तिमीले सबैलाई सहानुभूति र सहयोगको भावना प्रकट गर्ने र अरूपको अस्तित्वलाई स्वीकार गर्ने गर्दा विश्वबन्धुत्वको भावनालाई अभिवृद्धि गर्न मदत

पुग्छ । ल, चिठीमा धेरै कुरा नलेखौं । लेख्दालेख्दै चिठी पनि धेरै लामो भएछ । यी माथिका कुराहरू आत्मसात् गर्ने नै छौं भन्दै आजलाई बिदा चाहन्छु । ल शुभरात्रि ।
तिस्री आमा

सुजना

क्रियाकलाप

१. तल दिइएको तालिका पूरा गर्नुहोस् ।

विश्वबन्धुत्वका फाइदाहरू	विश्वबन्धुत्वका मूल्यहरू

२. तपाईंको समुदायमा विदेशमा गएर फर्किएका मानिस हुनुहुन्छ होला, उहाँहरूसँग भेटेर विदेशीले उहाँलाई कस्ता प्रकारका व्यवहार गरेका थिए ? त्यस प्रकारको व्यवहारबाट उहाँले कस्तो महसुस गर्नुभएको थियो ? सोधखोज गरी प्रतिवेदन तयार गर्नुहोस् ।

अभ्यास

- विश्वबन्धुत्व भनेको के हो ? विश्वबन्धुत्व कायम गर्न हामीले के के गर्नुपर्छ, लेख्नुहोस् ।
- विश्वग्रामको परिचय दिई यसले मानव जीवनमा पारेको प्रभाव उल्लेख गर्नुहोस् ।
- वर्तमान विश्वमा विश्वबन्धुत्व र मानवताको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
- “बसुधैव कुटुम्बकम्” भनेको के हो ?

हाम्रो सामाजिक दायित्व

समाजमा विभिन्न सहयोग र सेवाको जरुरत पर्ने मानिस हुन्छन् । उनीहरूमध्ये जेष्ठ नागरिक, असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिप्रति व्यक्ति, परिवार र समाजको जिम्मेवारी बढी हुन्छ । ती व्यक्तिलाई सामाजिक सुरक्षा, सहयोग र मानवीय सेवा प्रदान गर्नु समाजका हरेक नागरिकको दायित्व हो । उनीहरूप्रतिको सामाजिक दायित्व वहन गर्नाले सामाजिक सहअस्तित्व, सामाजिक एकता सुदृढ भई असल सामाजिक संस्कार र मूल्यमान्यता समाजमा स्थापित हुन्छ । “जेष्ठ नागरिक तथा असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिप्रतिको दायित्व” शीर्षकमा कक्षा १० का एक विद्यार्थीले तयार पारेको सम्पादकीय अध्ययन गरौँ ।

सम्पादकीय

जेष्ठ नागरिक तथा असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिप्रतिको दायित्व

जेष्ठ नागरिक हाम्रा गौरव हुन् । उनीहरू समाज, संस्कृति, मूल्य मान्यता र परम्पराका स्रोत हुन् । हामीलाई असल बाटो देखाउने पथप्रदर्शक हुन् । हाम्रा कला, संस्कृति र मूल्य मान्यतालाई पुस्तान्तरण गराउने अग्रज हुन् । उनीहरूले आफ्नो जीवनको महत्त्वपूर्ण समय आफ्नो परिवार, समाज र राष्ट्रका लागि समर्पण गरेका हुन्छन् । उनीहरूसँग ज्ञान, सिप र अनुभवको भण्डार रहेको हुन्छ । यो ज्ञान, सिप, अनुभव हामीले समाज र राष्ट्रका हितमा उपयोग गर्न सक्नुपर्छ । समाजका लागि पुन्याएको योगदानबाट प्रेरणा लिनुपर्छ । जेष्ठ नागरिकको विशेष हेरचाह गर्नु व्यक्ति, समुदाय र राज्यको सामाजिक दायित्व हो ।

नेपालको सर्विधानमा जेष्ठ नागरिकसम्बन्धी हकको व्यवस्था गरिएको छ । यसले जेष्ठ नागरिकलाई राज्यबाट विशेष संरक्षण तथा सामाजिक सुरक्षाको हकको प्रत्याभूत गरेको छ । त्यस्तै जेष्ठ नागरिकसम्बन्धी ऐनले पनि आर्थिक हैसियत तथा इज्जतअनुसार पालन पोषण तथा हेरचाह गर्नु परिवारको प्रत्येक सदस्यको कर्तव्य हुने कुरा उल्लेख छ । यसै गरी राज्यले जेष्ठ नागरिकलाई मासिक रूपमा सामाजिक सुरक्षा भत्तासमेत उपलब्ध गराउदै आएको छ । उनीहरूको सहज जीवनयापनका लागि सार्वजनिक सवारी साधन, स्वास्थ्य सेवालगायतका सेवा, सुविधा र छुटको समेत प्रवन्ध गरेको छ ।

राज्यले प्रदान गरेका सेवा सुविधाले मात्रै उनीहरूप्रतिको हाम्रो दायित्व पूरा हुदैन । हामी सबै आआफ्नो स्थानबाट पनि उत्तिकै जिम्मेवार हुनुपर्छ । जेष्ठ नागरिकलाई उचित स्थाहार

र हेरचाह गर्नुपर्छ । उनीहरूको ज्ञान, सिप र अनुभवलाई समेटदै पारिवारिक योजना निर्माण गर्नुपर्छ । उनीहरूलाई रुचअनुसारका काम र भ्रमणको प्रबन्ध मिलाउनुपर्छ । उचित सम्मान र सहयोग गर्नुपर्छ । त्यसो भएमा मात्र उहाँहरू प्रतिको हाम्रो दायित्व पूरा हुन जान्छ ।

समाजमा जेष्ठ नागरिक जस्तै असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरू पनि हुन्छन् । यिनीहरूसँग पनि विविध प्रकारका ज्ञान, सिप, क्षमता र योग्यताहरू रहेका हुन्छन् । उनीहरूका अनुभव, योग्यता र क्षमतालाई समाज र राष्ट्रको विकासका लागि उपयोगमा ल्याई विकासको गतिलाई अगाडि बढाउन सकिन्छ । उनीहरूलाई आवश्यकताअनुसारको सेवा, सहयोग पुऱ्याउनुपर्छ । उनीहरूलाई सम्मान र समानुभूतिपूर्ण व्यवहार गर्नुपर्छ । तबमात्र उनीहरूप्रतिको हाम्रा दायित्व पूरा हुन्छ । नेपालको वर्तमान संविधानमा असहाय र अपाङ्गको सहयोग र संरक्षणका लागि विशेष व्यवस्था गर्ने नीति अवलम्बन गरिएको छ । संविधानको धारा ४३ मा असहाय र आफ्नो हेरचाह आफै गर्न नसक्ने नागरिकलाई कानुनबमोजिम सामाजिक सुरक्षाको हक हुन्छ भनी उल्लेख गरिएको छ ।

त्यस्तै राज्यले अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूका लागि राज्यको मूल प्रवाहमा ल्याउन विशेष आरक्षणको व्यवस्था गरेको छ । सरकारी सेवा, शिक्षा, स्वास्थ्य, सामाजिक क्षेत्र, सार्वजनिक क्षेत्रलगायत राज्यका हरेक निकायमा आरक्षणको व्यवस्था गरेको छ । सार्वजनिक स्थानमा अपाङ्गता मैत्री वातावरण तयार गरी उनीहरूलाई विशेष संरक्षण गर्ने प्रयास गराएको छ ।

यी माथि उल्लिखित व्यवस्थाले मात्र जेष्ठ नागरिक, असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिप्रतिको दायित्व पूरा भएको मान्न सकिदैन । सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा उनीहरूले अन्य नागरिकसरह सम्मानपूर्वक र सुविधाजनक तरिकाले आफ्नो जीवन बिताउन पाउनुपर्छ । उनीहरूलाई यसप्रकारको वातावरण सिर्जना गर्नु हामी सबैको कर्तव्य हो ।

क्रियाकलाप

१. जेष्ठ नागरिक, असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिको सहयोग र सम्मानका लागि तपाईंले के के कार्य गर्नुहुन्छ ? कक्षामा साथीहरूबिच छलफल गरी विवरण तयार गर्नुहोस् ।
२. “असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिप्रतिको हाम्रो दायित्व” शीर्षकमा वक्तृत्वकला प्रतियोगिता सञ्चालन गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. जेष्ठ नागरिकको महत्त्व कुनै चार बुँदामा उल्लेख गर्नुहोस् ।
२. “जेष्ठ नागरिक हाम्रा पथ प्रदर्शक, संस्कृति, मूल्यमान्यता र परम्पराका स्रोत हुन्” यस भनाइलाई तर्कसहित पुष्टि गर्नुहोस् ।
३. असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिको सुविधा र संरक्षणका लागि भएका कानुनी व्यवस्थाहरू के के छन्, उल्लेख गर्नुहोस् ।
४. अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई दया माया होइन, अवसर प्रदान गर्नुपर्छ, किन ?

सामुदायिक कार्य

तपाईंको परिवार तथा छरछिमेकमा जेष्ठ नागरिक, असहाय र अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अवस्था कस्तो छ ? साथीहरूसँग मिलेर सामूहिक खोजी गर्नुहोस् र उनीहरूको संरक्षण र सम्मानका लागि के कस्ता कार्यहरू गर्नुपर्छ ? सुझावसहितको एउटा प्रतिवेदन तयार गर्नुहोस् ।

सामाजिक समस्या र समाधान

सिकाइ उपलब्धि

१. सामाजिक समस्याहरू पहिचान, असरको विश्लेषण एवम् समाधानका उपायहरू खोजी गर्ने
२. समस्या समाधान सिपको प्रदर्शन गर्ने
३. सामाजिक सुधारमा अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाहरूले खेलेको भूमिका खोजी गर्ने।

मानव बेचबिखन : एक गम्भीर सामाजिक समस्या

सहिद शुक्र मा.वि. का विद्यार्थीले विद्यालयको वार्षिकोत्सवको अवसरमा मानव बेचबिखन विरुद्धमा प्रदर्शन गरेको जनचेतनामूलक नाटकको एक भलक :

(वाहिरबाट ढोकामा टक टक गरेको आवाज आउँछ, धनवीर आतिरै बुझगलमा लुक्न जान्छन् ।)

प्रहरी : (ढोका ढकढक्याउँदै) भित्र को हुनुहुन्छ ?

(कोही नबोलेपछि प्रहरी घरभित्र जान्छन्, चारैतिर हेर्छन्, अन्त्यमा बुझगलमा एक व्यक्तिलाई लुकेर बसेको देख्छन् ।)

प्रहरी : तपाईं यहाँ यसरी किन बस्तुभएको ? तपाईंको नाम के हो ?

धनवीर : (अत्तालिदै) मेरो नाम धनवीर हो । म यहाँ धान उठाउन बसेको हजुर ।

प्रहरी : ए ! यसरी लुकेर धान उठाइन्छ ? (धनवीरको पाखुरामा समाउँदै घर बाहिर निकाल्छन् ।)

(केही हल्ला भएको सुनेपछि छिमेकी मदनका दम्पति आउँछन् ।)

मदन : केको हल्ला हो धनवीर ? बुहारी आइछन् कि क्या हो ? को हो, त्यता (प्रहरीलाई देखेपछि) ए प्रहरी बाबुरहू पो आउनु भएको रहेछ त ।

प्रहरी : नमस्ते आमा, बुबा । हजुरहरू धनवीरको छिमेकी हुनुहुन्छ, हो ?

मदन : हो हजुर । हजुरहरू किन आउनु भएको नि ?

प्रहरी : धनवीरका विरुद्ध इलाका प्रहरी कार्यालयमा उजुरी परेको छ । पक्राउ पुर्जी जारी भएकाले हामी यहाँ आएका हौं ।

मदनकी श्रीमती : अस्ति भर्खर जेलबाट छुटेर आएको, होइन फेरि के उपद्रो गरे यिनले ?

प्रहरी : उहाँको विरुद्ध एक महिलालाई विदेशमा लगेर बेचेको आरोप लागेको छ ।

मदनकी श्रीमती : को महिला ? त्यही पल्लो गाउँबाट हराएकी नानी हो ?

मदन : आम्मै, ती नानी सोभी थिइन्, धेरै भयो उनी सम्पर्क विहीन भएकी । यसैको कुकर्म पो रहेछ । पहिले मृगौला बेच्ने गिरोहमा लागेर जेल परेको थियो । निस्कने वित्तिकै अर्को कुकर्म गरिहालेछ ?

प्रहरी : उसैले गरेको भन्ने प्रमाणित त भएको छैन । उजुरी परेपछि हामीले अनुसन्धानका लागि समाउनै पच्यो ।

(नजिकै बाटाबाट विद्यालय जाउँ गरेकी शिक्षक सानुमाया धनवीरको घरतिर आउदै)

सानुमाया : नमस्ते है सबै जनालाई । के भएछ आज यहाँ ? मदन बा र आमा पनि हुनुहुँदोरहेछ त ।

मदनकी श्रीमती : के हुनु नि । उहाँहरू (प्रहरीलाई देखाउदै) धनवीरलाई पकिन आउनुभएको नानी ।

सानुमाया : ए फेरि के अपराध गर्नुभएछ उहाँले ? अगिल्लो वर्ष मानवहादुरलाई गैर कानुनी तरिकाले दुवई पठाएर अलपत्र पानु भएको थियो । फेरि अर्को अपराध ?

धनवीर : मदन बा, मलाई बचाउनुस् । अबर्देखि म कहल्यै यस्तो काम गार्दैन ।

मदन : तैले यस्ता माफी धेरैपटक मागिसकिस् । आफैनै श्रीमतीलाई कुटेर माइत पठाइस् । बालक छोरो घरमा टिक्न नसकेर होटेलमा काम गरेर बसेको छ भन्ने सुनेको छु । तैलाई फटाहा । तेरा अपराध धेरै भइसके । तैलाई अब कसैले जोगाउन सक्दैन, बुझिस् ।

(वडाध्यक्ष र सदस्यहरू प्रवेश गर्दैन् ।)

प्रहरी : नमस्ते, अध्यक्षज्यू,

वडाध्यक्ष : नमस्ते, सबै जनालाई । के भएछ यहाँ भन्नुस् त, सानुमाया ।

सानुमाया : कुरो गम्भीर रहेछ अध्यक्षज्यू । पल्लो गाउँकी चेली धेरै समयदेखि बेपत्ता

भएको त हजुरलाई पनि थाहा छ । त्यसमा धनवीर दाइको संलग्नता छ भन्ने आरोप रहेछ । त्यही भएर यहाँ प्रहरीहरू आउनु भएको रहेछ ।

प्रहरी : हामी त्यात्तिकै आएका होइनौं हजुर । बेचिएकी ती चेलीलाई प्रहरी र सामाजिक संस्थाको सहयोगमा उद्धार गरी ल्याएका छौं । धनवीरको नाममा किटानी जाहेरी परेको छ ।

बडाध्यक्ष : ठिक गर्नु भएछ । यिनलाई समातेर कारबाही गर्नुपर्छ । यसमा हाम्रो पूरा सहयोग रहन्छ । यस्ता व्यक्ति समाजका कलदृक् हुन् ।

धनवीर : बडाध्यक्ष ज्यू, मलाई एक पटकलाई माफ गर्नुहोस् । अब म श्रीमतीलाई पनि कुर्टपिट गर्दिन, ससुराली गएर ल्याउँछु ।

बडा सदस्य : हामीले माफ दिएर उम्कने कसुर होइन । यो त जघन्य अपराध हो । कानुनबमोजिम तिमीले सजाय पाउनै पर्छ ।

प्रहरी : धन्यवाद, यहाँहरू सबैलाई । हामी लाग्छौं । (धनवीरलाई हतकडी लगाएर प्रहरीको गाडीतर्फ लैजान्छन्)

धनवीर : (रुदै) मदन वा, आमा मलाई बचाउनुहोस्, अबदेखि म यस्तो आपराधिक काममा लाग्दिन, मलाई माफ गर्दिन भन्नुस् न ।

प्रहरी : चुपचाप गाडीमा चढनुहोस् । जे हुन्छ कानुनबमोजिम हुन्छ ।

मदन : हामी केही गर्न सक्दैनौं । कुकर्मको फल भोग्नै पर्छ ।

(प्रहरीले हिँडेपछि)

सानुमाया : हामीले मानव बेचिखिनलगायतका सामाजिक समस्या र अपराध विरुद्धमा चेतना जगाउने अभियान चलाउनुपर्छ । धनवीर जस्ता दोषीलाई उम्कन दिनुहुँदैन अध्यक्षज्यू ।

बडाध्यक्ष : ठिक भन्नु भयो म्याडम । यस कार्यमा हामी प्रातिबद्ध छौं । बरु तपाईं जस्ता बुद्धिजीवीले हामीलाई यस कार्यमा सहयोग गर्नुपर्छ ।

सानुमाया : भइहाल्छ नि । हामी सहयोग गरिहाल्छौं नि । होइन त मदन वा ?

मदन : हो नानी । हाम्रो गाउँमा मानव बेचबिखन विरुद्धमा अभियान चलाउनुपर्दछ । धनवीर जस्ता अपराधीले समाजमा विकृति कैलाएका छन् । अपराध बढाएका छन् ।

बडाध्यक्ष : (धनवीरका घरमा ताला लगाइदिए) हुन्छ, अब बडाले योजना बनाएर समाजका विकृति र समस्या विरुद्धमा काम गर्छ । ल त मदन बा, आमा धनवीर पक्राउ परिहाल्यो । यसो यसको घरको पर्नि रेखदेख गर्दै गरिर्दिनु होला है ।

मदन : हवस् बाबु, के गर्ने । छिमेकी खराब हुँदा आफूलाई पर्नि दुख हुँदो रहेछ ।

(सबै जना आफ्नो बाटो लाग्छन् ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार (नियन्त्रण) ऐन, २०६४ मा भएको व्यवस्था

कसुर	सजाय
कुनै प्रकारको फाइदा लिई वा नलिई वृशयावृत्तिमा लगाउने सम्बन्धी कसुर	१० वर्षदेखि १५ वर्षसम्म कैद र रु. ५० हजारदेखि १ लाखसम्म जरिवाना
बालबालिकालाई किन्ने, बेच्ने वा बेश्यावृत्तिमा लगाउने उद्देश्यले विदेश लैजाने सम्बन्धी कसुर	१५ वर्षदेखि २० वर्षसम्म कैद र रु. १ लाखदेखि २ लाखसम्म जरिवाना
मानिसलाई किन्ने, बेच्ने वा बेश्यावृत्तिमा लगाउने उद्देश्यले विदेश लैजानेसम्बन्धी कसुर	१० वर्षदेखि १५ वर्षसम्म कैद र रु. ५० हजारदेखि १ लाखसम्म जरिवाना
बालबालिकालाई किन्ने, बेच्ने वा बेश्यावृत्तिमा लगाउने उद्देश्यले नेपालभित्र एक ठाउँबाट अर्को ठाउँमा लैजानेसम्बन्धी कसुर	१० वर्षदेखि १२ वर्षसम्म कैद र रु. १ लाखसम्म जरिवाना
शोषण गर्ने उद्देश्यले मानिसलाई विदेश लैजानेसम्बन्धी कसुर	२ वर्षदेखि ५ वर्षसम्म कैद
किन्ने, बेच्ने वा बेश्यावृत्तिमा लगाउने वा शोषण गर्ने उद्देश्यले मानिसलाई विदेश लैजाने वा नेपालको नेपालभित्रको एक ठाउँबाट अर्को ठाउँमा लैजाने कसुरबाहेकका अन्य कसुर गर्नेसम्बन्धी कसुर	७ वर्षदेखि १० वर्षसम्म कैद

क्रियाकलाप

१. दिइएको तथ्याङ्क अध्ययन गरी नेपालमा मानव बेचबिखनको अवस्था विष्लेषण गर्नुहोस् ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसारको प्रयोजन कारण तथा यस विरुद्धको मुद्दाका

पीडित प्रभावितहस्तको सङख्या (२०७५/७६)

क्र.स.	प्रयोजन/कारण	० प्रदृश	प्रदेश मध्यसंघ	प्रदेश गारमती बाट	प्रदेश गण्डकी गाउँ	प्रदेश मिम्बिन्ह	प्रदेश कर्णाली हाउँ	प्रदेश सुदूरपश्चिम सँग्घर	उपत्यका	जम्मा
१.	वेश्यावृति	१	९	१०	१	९	३	१३	२८	७४
२.	श्रमशोषण	१३	१	११	३	१४	२	८	२	५४
३.	विदेश पठाउने	२	०	०	०	०	०	०	१०	१२
४.	जबरजस्ती विवाह	११	०	२	०	८	४	२	२	२९
५.	अड्डा भिक्ने	०	०	१	०	०	०	०	१	२
६.	यौन शोषण	१०	७	३	०	८	१	१	१२	४२
७.	पी.आर. दिलाउने	१३	४	०	०	१५	०	५	२७	६४
८.	बेचबिखन	१८	९	३	३	१०	६	८	१८	७५

स्रोत : नेपाल प्रहरी प्रधान कार्यालय

२. मानव बेचबिखन विरुद्ध विभिन्न सञ्चार माध्यममा प्रकाशित, समाचार सङ्कलन गरी कक्षामा छलफल गर्नुहोस् ।
३. पाठमा दिइएको नाटकलाई कक्षामा अभिनय गरी प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
४. मानव बेचबिखन विरुद्ध चेतनामूलक विभिन्न नारासहितको व्यानर, प्लेकार्ड तयार गरी समुदायमा प्रदर्शन गर्नुहोस् ।
५. बेचिएका चेली र बालबालिकालाई समाजमा पुनरस्थापना गर्न के गर्नुपर्ला ? समूहमा छलफल गर्नुहोस् र प्राप्त निष्कर्ष कक्षामा सुनाउनुहोस् ।

अभ्यास

१. मानव बेचबिखन भनेको के हो ? यसबाट बच्न के के गर्नु पर्छा ?
२. नेपालमा मानव बेचबिखन विरुद्ध सरकारी तथा गैरसरकारी संस्थाले गरेका प्रयासबाट कस्ता उपलब्धि हासिल भएका छन् लेख्नुहोस् ।
३. मानव बेचबिखनबाट व्यक्ति र समाजमा पर्ने असरहरूको सूची बनाउनुहोस् ।
४. नेपालबाट विभिन्न राष्ट्रहरूमा वैदेशिक रोजगारीका नाममा मानव तस्करी गर्ने अन्तर्राष्ट्रिय गिरोहको सञ्जालमा नेपालीहरू पनि नराम्रोसँग फसेका देखिन्छ । यस्तो तस्करी केका लागि हुने गर्छ, खोजी गरी यस्तो समस्या निराकरण गर्न कक्सले के के गर्नुपर्छ, लेख्नुहोस् ।

यौन विकृति र विसङ्गति

तलका घटना अध्ययन गरी छलफल गर्नुहोस् :

घटना १

कञ्चन र विनय एउटै कक्षामा पढ्थे । उनीहरू भखैरे १६ वर्षका भए । विद्यालय जाने क्रममा उनीहरूबिच सामीप्यता बढ्दै गयो । एक दिन उनीहरू एकान्तमा बसी कुरा गरिरहेका थिए । त्यही समयमा मौकाको फाइदा उठाउदै विनयले कञ्चनलाई शारीरिक सम्बन्धका लाग प्रस्ताव राखे । कञ्चनले विनयलाई सम्झाउदै भनिन्, 'मेरी साथी रीताले सानै उमेरमा प्रेम विवाह गरी बच्चा जन्माउँदा दुवैले पढाइलाई निरन्तरता दिन सकेनन् । अहिले रीता बच्चाको स्याहार सुसारमा लागेकी छिन् भने सङ्गम काम गरेर परिवार पाल्नातिर लाग्नुपरेको छ । अर्की साथी नम्रतालाई हेर न । विवाह अघि नै बच्चा जन्माएर कर्ति समस्या भोगिरहेकी छिन् । उमेर नपुगी यौन सम्बन्ध राख्दा विभिन्न जटिलताहरू आउन सक्छन् । कम उमेरमा आमा बन्दा महिलाको स्वास्थ्यमा नराम्रो असर पर्न सक्छ ।' कञ्चनले आफ्नो आँखा खोलादिएकोमा विनयले धन्यवाद दिए । अब आफूले त्यस्ता नचाहने कुरामा ध्यान नदिई पढाइमा राम्रो गर्ने बाचा गरे ।

घटना २

रजनीका श्रीमान् वैदेशिक रोजगारमा गएको तीन वर्ष भयो । रजनी छोराछोरीलाई पढाउन भनी सहरमा बस्थिन् । उनी दिनभर कोठामा बसिरहँदा अनावश्यक कुरा मनमा खेल्छन् । एकलोपनको महसुस हुन्छ । उनको कोठा नर्जिकै ऐउटा ग्यारेज छ जहाँ हरि काम गर्दछन् । हरिसँग चियापसलमा उनको भेट हुन्छ । हरि रजनीसँग नर्जिक हुन चाहेको कुरा रजनीले महसुस गर्दछन् । उनलाई हरिलाई साथी बनाएर घुमाफिर गर्न र एकलोपन हटाउन र मन बहलाउन मन लाग्यो । केही दिन उनी हरिसँग घुमाफिर पनि गरिन् । तर अचानक एक दिन उनलाई आफ्नो साथी निशाको याद आयो । निशाले पनि श्रीमान् विदेश रहेको वेला मनिषलाई साथी बनाई घुमाफिर गर्ने गर्थिन् । निशाको मनिषसँग अनैतिक सम्बन्धका बारेमा उनका श्रीमानलाई थाहा भयो । श्रीमान विदेशबाट फर्केपछि उनीहरूको सम्बन्ध विच्छेद भयो । त्यसबाट उनकी छोरीको विचल्ली भएको कुरा समिक्षन् । रजनी भस्किन् । रजनीले आफू यस्ता गतिविधिबाट टाढा रहने कुरा

सोचिन् । विस्तारै उनी हरिसँग टाढा हुँदै गइन् र आफूलाई व्यस्त राख्न छोराछोरीलाई विद्यालय पठाएपछिको समयमा सिलाइबुनाइ सिक्न थालिन् । मिहिनेतसाथ तीन महिना सिलाइबुनाइ सिकेपछि सटर भाडामा लिएर सिलाइ गर्ने पसल खोलिन् । नयाँ नयाँ डिजाइनका कपडाहरू सिलाउने हुँदा उनको पसलमा आउने ग्राहक खुसी छन् । श्रीमान् र श्रीमती एक अर्कार्प्रति इमानदार हुनुपर्छ, क्षणिक खुसीका पछि लाग्नु हुन्न भन्ने कुरा आफ्ना साथीलाई पनि बताउने गर्दछन् ।

घटना ३

कृष्णको ध्यान आजकाल कक्षाकोठामा हुँदैन । उसको प्रथम त्रैमासिक परीक्षाको नतिजा पनि खस्केको देखिन्छ । सामाजिक शिक्षक विनिता त्यस विद्यालयको मनोसामाजिक परामर्शदाता पनि हुनुहुन्छ । केही समयदेखि कृष्णमा आएको परिवर्तन उहाले निगरानी गरिरहनु भएको छ । एक दिन शिक्षक विनीताले कृष्णलाई विद्यालयको पुस्तकालयमा एकलै बोलाउनु भयो । कृष्णलाई के कुराले पढाइ विथोलिरहेको छ भनी बुझ्ने प्रयास गर्नुभयो । पहिले त कृष्णले केही कुरा बताउन मानेन तर शिक्षकले आफूले कसैलाई नबताउने भनेपछि कृष्णले आफूलाई अपरिचित साथीद्वारा मोबाइलमा अश्लील भिडियोको लिङ्क आएको कुरा बताए । त्यो भिडियोको लिङ्कबाट अश्लील भिडियो हेर्ने गरेकाले मनमा अशान्ति भएको र पढन मन नलागेको भने । शिक्षक विनीताले मोबाइलबाट सो लिङ्क हटाउन लगाउनुभयो । केही समय सामाजिक सञ्जालबाट टाढा रहन भन्नुभयो । त्यस्ता साथीको सङ्गत नगर्न पनि भन्नुभयो । केही रमाइला र ज्ञानवर्धक किताब पढनका लागि दिएर पठाउनु भयो । प्रत्येक हप्ता नयाँ किताब दिई पढेर आई सुनाउन पनि लगाउनु भयो । कृष्णले मोबाइलमा समय खेर फाल्न छाडे । अहिले कृष्णको पढाइमा सुधार आएको छ ।

क्रियाकलाप

- पत्रपत्रिका वा सञ्चार माध्यमबाट यौन विकृतिका घटनासँग सम्बन्धित समाचार सङ्कलन गरी ती घटनाका कारण आउने परिणामका सम्बन्धमा कक्षामा छलफल गर्नुहोस् ।
- यौन विकृति र विसङ्गति विरुद्ध जनचेतना जगाउने प्लेकार्ड तयार पारी कक्षामा प्रदर्शन गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. कम उमेरमा विवाह गर्दा कस्ता समस्या आइपर्न सक्छन् ?
२. यदि तपाईँमाथि यौन दुर्घटनाको रूप खोज्यो भने तपाईँ के गर्नुहुन्छ ?
३. आफ्ना बालबालिकालाई यौन विसङ्गतिबाट बचाउन अभिभावकले खेल्न सक्ने भूमिका लेख्नुहोस् ।
४. समाजमा हुने यौन विकृति र विसङ्गतिलाई हटाउनका लागि के के गर्नुपर्ला ?

3

घरेलु हिंसा

तलको समाचार अध्ययन गराँ :

राष्ट्रिय घटना दैनिक,

काठमाडौं, २१ भाद्र

भखरै विवाह भएकी सञ्जला खातुनलाई विवाहमा धेरै दाइजो नल्याएको निहुँमा उनका श्रीमान् र सासुससुराले विवाह भएको केही महिनादेखि यातना दिन थाले । माइतीले दाइजोमा थोरै रकम दिएको र थप रकम नदिए ठिक नहुने भन्दै शारीरिक तथा मानसिक यातना दिवै आएका पीडित सञ्जला खातुनले बताउनुभयो । दिनभरि काममा लगाउने तर खानपिनमा बेवास्था गर्ने र बेलुका भएपछि कुर्टापिट गर्ने गरेको कुरा उनले माइतीमा गएर सुनाइन् । माइती पक्खले उनको घरपरिवारका सदस्यलाई सम्झाउँदा पनि बेवास्था गरी कुर्टापिट गरिरहेको हुँदा प्रहरीसमक्ष उजुरी दिएको उहाँले बताउनुभयो ।

उहाँका श्रीमान्‌ले विवाह दर्ता नगर्ने र नागरिकतासमेत बनाउन अस्वीकार गर्दै आएकाले ज्वाइँको नियत छोरीलाई दुख दिने मात्र भएको पीडित महिलाका बुवाले बताउनुभयो । कुर्टापिटसम्बन्धी उजुरी परेकाले यस घटना सम्बन्धमा दुवै पक्षसँग बुझ्ने कार्य भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

फेरि अर्को समाचार अध्ययन गराँ :

नयाँ पत्रिका,

काठमाडौं, २१ भाद्र

नेपालमा एक वर्षदेखि १४ वर्ष उमेरसम्मका ८० प्रतिशतभन्दा धेरै बालबालिका अनुशासनका नाममा हुने हिंसाबाट प्रभावित हुने गरेका छन् । नेपाल बहुसूचक सर्वेक्षण २०१४ का अनुसार, एकदेखि दुई वर्षको उमेरका धेरै शिशुहरूलाई पनि बल प्रयोग गरेर अनुशासनमा राख्ने गरिएको छ । यीमध्ये

घरेलु हिंसा परिवारमित्र परिवारको सदस्यले अर्को सदस्यलाई गर्ने शारीरिक, मानसिक, आर्थिक तथा योगिक दुर्घटनाहार हो । यसले व्यावितलाई शारीरिक तथा मानसिक रूपमा पीडित बनाएको हुन्छ । उसको व्यावितत्व विकासमा असर पुऱ्याइरहेको हुन्छ । जस्तै : दाइजोका नामजा हुने दुर्घटनार पैतृक सम्पत्तिको विषयमा हुने हिंसा आदि ।

धेरैजसो बालबालिकाले आफ्नो अभिभावक वा हेरचाह गर्ने मानिसहरूबाटै यस्ता खालका हिंसा सहनु परेको छ । यस्ता खालका हिंसाजन्य घटनाले पढाइ पूरा गर्न नसक्ने, व्यवहारजन्य विकृतिहरू र उदासिनता अर्थात् डिप्रेसन जस्ता विभिन्न दीर्घकालीन असर परेको पाइन्छ ।

बाल्यावस्थामा हिंसामा परेका बालबालिकाहरू वा आफ्नो परिवारका सदस्यहरू हिंसामा परेको देखेका बालबालिकाहरूले वयस्क अवस्थामा अरू माथि हिंसा गर्ने सम्भावना धेरै हुन्छ । यस्ता व्यक्तिहरूबाट भविष्यमा आफ्ना सन्तानमाथि पनि हिंसा गर्ने सम्भावना धेरै हुन्छ ।

क्रियापलाप

१. माथिको पहिलो समाचार पढेर तपाईंलाई कस्तो महसुस भएको छ ? महिला वा पुरुष वा जेष्ठ नागरिकमाथि हुने विभिन्न प्रकारका घरेलु हिंसाको खोजी गरी यसका कारण र असरहरूको सूची तयार गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. तपाईंको घर, छरछिमेक र समुदायमा बालबालिकामाथि हुने गरेका विभिन्न प्रकारका घरेलु हिंसाको विवरण सङ्कलन गर्नुहोस् र ती हिंसाले बालबालिकामा के कस्ता असर परेका छन्, पर्हचानसमेत गर्नुहोस् ।
३. घरेलु हिंसासम्बन्धी विभिन्न समाचारहरू सङ्कलन गरी पालैपालो कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
४. घरेलु हिंसा विरुद्ध चेतना जगाउने गित वा कविता वा प्लेकार्ड वा पम्पलेटको नमुना तयार गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. घरेलु हिंसा भनेको के हो ? उदाहरणसहित लेख्नुहोस् ।
२. घरेलु हिंसाबाट बच्न र बचाउन तपाईंले गर्नसक्ने कार्यको सूची तयार गर्नुहोस् ।
३. घरेलु हिंसा विरुद्ध जनचेतना फैलाउने कुनै दुईओटा नारा लेख्नुहोस् ।
४. “घरेलु हिंसा सामाजिक अपराध हो” यस भनाइलाई आफ्ना तर्कसहित पुष्टि गर्नुहोस् ।

सामाजिक विकृतिका रूपमा भ्रष्टाचार

भ्रष्टाचारको शाब्दिक अर्थ खराब आचरण हुन्छ । शक्ति र पदका आडमा अधिकारको दुरुपयोग गरी अनुचित कार्यबाट आर्थिक तथा अन्य लाभ प्राप्त गर्नुलाई भ्रष्टाचार भनिन्छ । भ्रष्टाचारबाट सार्वजनिक सम्पत्तिको दुरुपयोग हुन गई राष्ट्र वा समाजलाई हानी नोक्सानी पुग्छ । भ्रष्टाचार विश्वव्यापी समस्याका रूपमा फैलिएको एक सामाजिक समस्या हो । विशेष गरी विकासशील र अल्पविकसित देशहरू यस समस्याबाट बढी प्रभावित छन् । जसले गर्दा ती देशहरूको विकासमा गतिरोध सिर्जना भएको छ । नेपाल पनि एक विकासशील राष्ट्र भएकाले भ्रष्टाचारको समस्याबाट मुक्त हुन सकेको छैन् ।

विश्वका धेरै देशले भ्रष्टाचार विरुद्धका गतिविधि सञ्चालन गर्नका लागि संवैधानिक, कानूनी एवम् संस्थागत व्यवस्था गरेका छन् । विश्वव्यापी रूपमा भ्रष्टाचार विरुद्धका गतिविधि सञ्चालन गर्नका लागि ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनल (Transparency International) ले काम गर्दै आएको छ । यस संस्थाले सन् १९९५ देखि प्रत्येक वर्ष विश्वव्यापी रूपमा भ्रष्टाचारको अवस्थासम्बन्धी जानकारी गराउने उद्देश्यले भ्रष्टाचार सूचकाइक (Corruption perception index) प्रकाशन गर्दै आएको छ । यस संस्थाले सन् २०२३ मा प्रकाशन गरेको १८० ओटा राष्ट्रहरूको भ्रष्टाचार सूचकाइकको तथ्याङ्कनुसार नेपाल ११० औं स्थानमा पर्दछ । यो सूचाइकले नेपाल विश्वमा भ्रष्टाचार व्याप्त देशको सूचीमा पर्दछ भन्ने बुझाउँछ । केही देशको भ्रष्टाचार सूचकाइक (Corruption perception Index) यसप्रकार रहेको छ :

देशहरू	अड्क	श्रेणी
डेनमार्क	९०	१
फिनल्यान्ड	८७	२
संयुक्त राज्य अमेरिका	६९	२४
चीन	४५	६५
घाना	४३	७२
सुडान	२२	१६२
सिरिया	१३	१७८
सोमालिया	१२	१८०

देशहरू	अड्क	श्रेणी
भुटान	६८	२५
भारत	४०	८५
मालदिभ्स	४०	८५
श्रीलङ्का	३६	१०१
नेपाल	३४	११०
पाकिस्तान	२७	१४०
बहुगलादेश	२५	१४७
अफगानिस्तान	२४	१५०

मार्थिको तथ्याङ्क अध्ययन गर्दा विश्वका अविकसित र विकासशील राष्ट्रहरूमा भ्रष्टाचारको जरा निकै गाहिरो गरी फैलिएको पाइन्छ ।

नेपालमा प्राचीन समयदेखि नै भ्रष्टाचार नियन्त्रणका प्रयासहरू गरिए आएको पाइन्छ । पृथ्वीनारायण शाहले आफ्नो दिव्योउपदेशमा “घुस लिन्या र घुस दिन्या दुवै देशका महासत्रु हुन्” भनी उल्लेख गरेका थिए । जसको आशय भ्रष्टाचारले देशको विकासमा अवरोध ल्याउँछ र यसलाई बेलैमा नियन्त्रण गर्नुपर्छ भन्ने रहेको देखिन्छ ।

वर्तमान समयमा भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि नेपालमा राष्ट्रिय सर्तकता केन्द्र, राष्ट्रिय सूचना आयोग तथा अखिलयार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगलगायत्र विभिन्न सङ्घसंस्थाहरू कार्यरत छन् । त्यस्तै भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्न भ्रष्टाचार निवारण ऐन, सुशासन ऐन आदि कार्यान्वयनमा छन् । भ्रष्टाचारलाई जरैदेखि उन्मूलन नगरिएसम्म देशको आर्थिक, सामाजिक एवम् सास्कृतिक पक्षको विकास गरी “समृद्ध नेपाल सुखी नेपाली” बनाउन कठिन हुन्छ । तसर्थ भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्न तल दिइएका उपायहरू अबलम्बन गर्नुपर्छ :

१. घुस लिने र दिने दुवैलाई दण्ड सजायको व्यवस्था गरिनुपर्छ ।
२. सार्वजनिक सम्पत्तिको दुरुपयोग गर्नुहुँदैन ।
३. उपभोगवारी, फजुल खर्च, अनावश्यक देखार्सकी जस्ता व्यवहार गर्नुहुँदैन ।
४. अनुशासनमा रहने र सदाचारको पालना गर्ने गर्नुपर्छ ।
५. प्रशासनिक संयन्त्रलाई पारदर्शी, उत्तरदायी र जवाफदेही बनाउन अभिप्रेरित गर्नुपर्छ ।
६. भ्रष्टाचारीलाई राजनीतिक संरक्षण गर्नुहुँदैन ।
७. पैसा, पद र पहुँचका आधारमा व्यक्तिगत फाइदा लिने संस्कृति विरुद्ध जनचेतना अभिवृद्धि गर्ने अभियान सञ्चालन गर्नुपर्छ ।
८. अखिलयार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगलाई स्वतन्त्रपूर्वक कार्य गर्ने वातावरण सुनिश्चित गर्नुपर्छ ।
९. भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि स्थापना भएका अखिलयार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग, सम्पत्ति शुद्धीकरण आयोग, राष्ट्रिय सर्तकता केन्द्र, राजस्व अनुसन्धान विभाग, महालेखा परीक्षण जस्ता संस्थाबिच समन्वय गरी भ्रष्टाचार निराकरणमा एक भई लाग्नुपर्छ ।

१०. तीनै तहको सरकार, नागरिक समाज, सञ्चार माध्यम, सामाजिक सङ्घसंस्था एवम् जिम्मेवार अन्य निकार्यविच भ्रष्टाचार विरुद्ध एकीकृत र समन्वयात्मक रूपमा भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्न अग्रसर हुनुपर्छ ।
११. भ्रष्टाचार विरुद्ध शून्य सहनशीलताको नीति अवलम्बन गर्नुपर्छ ।

क्रियाकलाप

१. भ्रष्टाचार विरुद्धको न्यालीमा प्रयोग गर्न सकिने नाराहरू लेखी कक्षाकोठा र विद्यालयमा प्रदर्शन गर्नुहोस् ।
२. “म भ्रष्टाचार गर्दिन र भ्रष्टाचार हुन पनि दिन” भन्ने शीर्षकमा कक्षामा वक्तृत्वकला प्रतियोगिता सञ्चालन गर्नुहोस् ।
३. भ्रष्टाचारको अन्त्य गर्न व्यक्ति, समाज र सरकारले के कस्तो भूमिका खेल्नुपर्छ । साथीहरूविच छलफल गरी निष्कर्ष प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. भ्रष्टाचारको परिभाषा दिनुहोस् ।
२. “भ्रष्टाचार एक प्रकारको सामाजिक अपराध हो ।” यस भनाइलाई उपयुक्त तथ्यसहित प्रस्ट पार्नुहोस् ।
३. भ्रष्टाचारबाट समाजमा देखापर्ने समस्याहरू बुँदागत रूपमा टिपोट गरी समाधानका लागि उपयुक्त सुझाव दिनुहोस् ।
४. सार्क राष्ट्रहरूमा भ्रष्टाचारको अवस्था कस्तो छ, तुलनात्मक रूपमा विश्लेषण गर्नुहोस् ।

अन्धविश्वास हटाऊँ

राष्ट्रीय महिला आयोगको आयोजनामा सामाजिक समस्या हटाऊँ र सभ्य समाजको निर्माण गरौँ भन्ने शीर्षकमा अनुभव आदान प्रदान कार्यक्रम सञ्चालन भएको छ । उक्त कार्यक्रममा सहभागी सङ्घसंस्थाका प्रतिनिधिहरूको प्रस्तुति यस प्रकार छ :

आदरणीय उपस्थित महानुभावहरू

न्यानो अभिवादन !

म एक गैरसरकारी संस्थाको प्रतिनिधि हुँ । हाम्रो संस्थाले समाजमा विद्यमान सामाजिक समस्याहरूको पहिचान र समाधानका लागि काम गर्दै आएको छ । म आज अन्धविश्वास के हो ? यसले समाजमा कस्तो प्रभाव पारिरहेको छ ? अन्धविश्वास हटाउने उपायहरू के के हुन सक्छन् ? भन्ने सम्बन्धमा आफ्ना भनाइहरू राख्न गइरहेको छु ।

कुनै व्यक्तिले गहिरो अध्ययन वा जानकारी नलिई समाजमा प्रचलित प्रथा, प्रचलनमा विश्वास गर्नु अन्धविश्वास हो । अन्धविश्वासले सामाजिक विकृति निम्त्याउँछ । यसले हाम्रो धर्म संरक्षित र समाजमा समेत नकारात्मक असर पारिरहेको हुन्छ । अन्धविश्वासका कारण हाम्रो समाजमा बेला बेलामा आपराधिक घटनासमेत हुने गरेका छन् । नेपालका विभिन्न ठाउँमा अझै पनि बोक्सीको आरोपमा महिलामाथि कुटपिट र हिंसात्मक गतिविधि भइरहेको सुनिन्छ । त्यस्तै धार्मिभाँकीप्रतिको विश्वास, घुम्टो प्रथा, दाइजो प्रथा, छाउपडी प्रथा जस्ता सामाजिक समस्या र विकृतिहरू रहेका छन् ।

अन्धविश्वासले मानिसलाई आधुनिक विज्ञान र प्रविधिमाभन्दा अलौकिक शक्तिमा बढी विश्वास मान्ने गराउँछ । समाजमा अन्धविश्वास कायम रहिरहने हो भने समाजको आधुनिकीकरण, विकास, परिवर्तन र समृद्धिको यात्रामा समेत बाधा पुऱ्याउने निश्चित छ । त्यसले हामीले आजैदेखि वैज्ञानिक तथ्य, समयक्रमको विकास र गतिशीलतालाई विश्वास गरौँ । समाजलाई शिक्षा, ज्ञान, चेतना र विवेकको ज्योतिले अन्धविश्वासको अस्थित्वलाई परास्त पारौँ भन्दै मेरा विचारहरू यहीं अन्त्य गर्दू, धन्यवाद ।

उपस्थित सम्पूर्णमा नमस्कार ।

म महिला तथा दिवीबाहिनी समूहकी अध्यक्ष हुँ । म आज मुख्य रूपमा नेपालको पूर्वी तथा मध्य तराईमा प्रचलित घुट्टो प्रथाको बारेमा आफ्ना विचारहरू राख्न गइरहेको छु । विवाहित महिलाले मान्यजन र पुरुषका अगाडि जाँदा आफ्नो अनुहार छोप्नुपर्ने प्रचलनलाई घुट्टो प्रथा भनिन्छ । मेरो विचारमा यस्तो खालको अन्याविश्वासी प्रथाका कारण महिलाको व्यक्तित्व विकासमा बाधा पुगेको छ । यो एउटा लैडिगक विभेदको अवस्था पनि हो । यस्तो प्रथाले मानव अधिकारको दृष्टिकोणबाट महिलाको हक, अधिकार र स्वतन्त्रताको हनन भएको छ । विवाहपश्चात् महिलाहरू घुट्टोमा बसिरहनु परेका कारण शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी आदिको अवसरबाट वञ्चित हुनु परेको छ । आर्थिक, सामाजिक र राजनीतिक क्षेत्रमा पछाडि परेका छन् । यो समस्या समाधानका लागि शिक्षा, सचेतना र सामाजिक जागरणका कार्यहरू सञ्चालन गर्नुपर्छ । हामी पनि आजैदेखि यस्ता मानव अधिकारका विरुद्धमा रहेका सामाजिक प्रथा तथा परम्पराहरूको विरुद्धमा आवाज उठाओ, धन्यवाद ।

उपस्थित सम्पूर्ण महानुभावमा हार्दिक नमस्कार ! म आमा समूहकी अध्यक्ष हुँ । हाम्रो संस्थाले पनि समाजलाई सामाजिक समस्या मुक्त बनाउनका लागि काम गरिरहेको छ । म विशेष गरेर कर्णाली र सुदूर पश्चिमका केही पहाडी जिल्लाहरूका केही ठाउँमा प्रचलित छाउपडी प्रथाको सम्बन्धमा आफ्ना भनाइहरू राख्न गइरहेकी छु । रजस्वला भएका बेलामा घरबाहिर छाउगोठमा लगेर राख्ने सामाजिक नियमलाई छाउपडी भनिन्छ । रजस्वला र सुत्केरी भएका समयमा घरको आँगन टेक्न नहुने, दुध दही खान नहुने, घरभित बस्न नहुने, लेखपढ गर्न र अरूलाई छुन नहुने भनेर घरबाहिर रहेको छाउगोठमा राखिन्छ । यात्रा र अन्य शुभ कार्यमा छाउपडीलाई देखेमा अशुभ हुने भन्ने अन्याविश्वास रहेको छ । महिलाको नियमित रूपमा हुने शारीरिक प्रक्रियालाई गलत ढड्गबाट व्याख्या गरिएको छ । जसका कारण पीडित महिलाहरू असुरक्षित र जोखिमपूर्ण अवस्थामा बाँच्न बाध्य छन् । परिवारको साथ र सहयोगको आवश्यकता पर्ने समयमा यसरी घरदेखि बाहिर राख्नु महिलामाथिको दुर्व्यवहार हो । सामाजिक अपराध हो । छाउगोठमा बस्दा सर्पले टोक्ने, अपराधीहरूको सिकार र जड्गली जीवजन्तुहरूको आक्रमणमा पनि पर्न सक्ने हुन्छ । यो समस्या समाधानका लागि सचेतना र समान सामाजिक व्यवहारको खोचो छ । त्यस्तै गरी विभिन्न सरकारी तथा गैरसरकारी सङ्घसंस्था र राजनीतिक दलहरूले एकताबद्ध भएर दबावमूलक कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्नुपर्छ, धन्यवाद ।

यहाँहरू सम्पूर्णमा नमस्कार ! म र्महिला अधिकारकर्मी हुँ । म आज नेपालका विभिन्न ठाउँमा प्रचलित दाइजो तथा तिलक प्रथा सम्बन्धमा आफ्ना भनाइहरू राख्न गइरहेको छु । विवाहका क्रममा दुलही पक्षले दुलाहा पक्षलाई राजीखुसी, दबाब वा अनुरोधमा प्रदान गर्ने नगद, जिन्सी, धन सम्पत्ति, उपहारलाई दाइजो भनिन्छ । कतै कतै विशेषतः तराईमा दहेज वा तिलक पनि भन्ने गरिएको छ । विहेमा कन्याका परिवारले आफ्नो गच्छेअनुसार दाइजो लिने, दिने चलन विगतदेखि चालिआएको परम्परा हो । आजभोली दाइजो प्रथा विकृतिको रूपमा मौलाएको छ । कन्याका अभिभावकले सक्ने हैसियतभन्दा बढी धन सम्पति दाइजोको रूपमा माग गर्ने, दबाब दिने, धम्की दिने प्रक्रियाले समाजमा गलत अभ्यास बढौदै गएको छ । छोरी चेलीको विवाह पो नहुने हो कि भन्ने चिन्ता र त्रास बढु दो छ । यस्ता विकृतिलाई समाजबाट हटाउनुपर्छ ।

दाइजो तथा तिलक प्रथाका कारणले सामाजिक सद्भाव र सन्तुलन कायम गर्न बाधा पुगेको छ । त्यस्तै दाइजो वा तिलकको विषयलाई आधार बनाएर समाजमा महिला हिसा, घरेलु हिंसा, पारिवारिक विखण्डन, हत्या, आत्महत्या जस्ता घटनाहरू घटाउनुपर्छ ।

मेरो विचारमा दाइजो तथा तिलक प्रथाका कारणले बढौदै गएका विकृतिहरू अन्त्यका लागि बनेका कानुन प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गरिनुपर्छ । दाइजो तथा तिलक प्रथा नियन्त्रणका लागि व्यक्ति, परिवार र समाजको सोचमा सकारात्मक परिवर्तन आउनुपर्छ । जनचेतनामूलक कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिनुपर्छ । महिलालाई आत्मनिर्भरताका लागि शिक्षा, सिप र रोजगारीका अवसर प्रदान गर्नुपर्छ । अन्त्यमा आजैदेखि दाइजो लिनेदिने दुवैलाई सामाजिक बहिष्कार गर्ने कार्यको थालनी गरौ भन्दै मेरा भनाइहरू यहीं अन्त्य गर्दछु, धन्यवाद ।

क्रियाकलाप

१. तपाईंको समाजमा विद्यमान सामाजिक समस्याहरूको सूची बनाउनुहोस् र तीमध्ये कुन चाहिँ समस्याले बढी असर गरेको छ ? समाधानका उपायहरू के के हुन सक्छन् ? साथीहरूसँग छलफल गरी निष्कर्षमा पुग्नुहोस् र कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. नेपालमा प्रचलित अधिकांश सामाजिक समस्या तथा विकृतिहरूले समाजमा महिला वा पुरुष कसलाई बढी असर पारेको छ ? किन त्यस्तो भएको होला र त्यस्तो समस्या समाधानका लागि के के गर्नुपर्ना ? जानकार व्यक्तिहरूसँग छलफल गरी टिपोट गरेर कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
३. छाउपडीको अन्त्यका लागि कक्सले के गर्नुपर्ना ? कक्षामा साथीहरूबिचमा अन्तर्क्रिया कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. अन्धविश्वास भनेको के हो ? उदाहरणसहित लेख्नुहोस् ।
२. “अन्धविश्वासले समाजको आधुनिकीकरण, विकास, परिवर्तन र समृद्धिको यात्रामा बाधा पुऱ्याउँछ” कसरी, प्रष्ट पार्नुहोस् ।
३. घुम्टो प्रथालाई किन सामाजिक समस्या भनिएको हो, चर्चा गर्नुहोस् ।
४. दाइजो प्रथाले समाजमा पुऱ्याएको असर उल्लेख गरी समाधानका उपायहरू सुझाउनुहोस् ।
५. “छाउपडी अन्धविश्वासको परिणाम हो” यस भनाइलाई उदाहरणसहित प्रस्तु पार्नुहोस् ।

सामाजिक समस्याको पहिचान र समस्या समाधान सिप

(सामाजिक समस्याको पहिचान र समस्या समाधान सिप सम्बन्धमा रिम्की र सामाजिक शिक्षकविचको संवाद अध्ययन गराउँ ।)

रिम्की : गुरु, सामाजिक समस्यालाई हामीले कसरी बुझ्न सक्छौं ?

शिक्षक : सामाजिक मूल्य मान्यता र नियम विपरीतका व्यवहारहरू जसले व्यक्ति र समाजलाई नकारात्मक असर गर्दछ, तिनीहरू नै सामाजिक समस्या हुन् । मानव समाजमा प्रचलनमा रहेका विकृत व्यवहारहरू सामाजिक समस्याका रूपमा रहेको देखिन्छ । धूमपान, मध्यपान, फजुल खर्च, बालविववह, घरेलु हिंसा, बालश्रम आदि नेपाली समाजमा प्रचलनमा रहेका प्रमुख सामाजिक समस्याहरू हुन् ।

रिम्की : अनि सामाजिक समस्यालाई हामीले कसरी पहिचान गर्न सक्छौं गुरु ?

शिक्षक : सामाजिक समस्या पहिचान गर्न सर्वप्रथम त हामीले समस्याको मूल कारण नै खोज्नुपर्छ । उदाहरणका लागि कुनै व्यक्तिलाई मध्यपानको लत लागेको छ, भने उसले किन मध्यपान गर्न थाल्यो भन्ने कुरा बुझ्नुपर्छ । गलत साथीको सङ्गतले हो कि, देखासिकीले हो या अन्य कारणले हो भन्ने जान्न आवश्यक हुन्छ । सामाजिक समस्या पहिचान गर्ने अर्को तरिका भनेको समस्या सिर्जना हुनुको पृष्ठभूमि थाहा पाउनु हो । जस्तो कि एउटा व्यक्ति चुरोट पिउने लतमा फसेको छ भने उसले चुरोट पिउने अवस्था कसरी सिर्जना भयो भन्ने कुरा थाहा पाउनुपर्छ । घर परिवारका कुनै सदस्यले चुरोट पिएको देखेर हो कि, साथीभाइको करकापले हो वा यसको असरबारे कम जानकारी भएर हो भन्ने कुरा थाहा पाउनुपर्छ ।

रिम्की : सामाजिक समस्याले पार्ने असर सम्बन्धमा पनि बताइदिनुस् न गुरु ।

शिक्षक : सामाजिक समस्याको विविधतासँगै यसको असर पनि फरक फरक हुन्छ । जस्तो कि मद्यपान र धूमपानले विभिन्न प्रकारका रोगहरू लाग्ने, समाजमा अपमानित भइने, पैसा खर्च हुने, गलत साथीको सङ्गत बढ्ने जस्ता असरहरू

हुन्छन् । बालविवाहले शारीरिक र मानसिक असर पर्ने हुन्छ । कम उमेरमा नै आमा बन्ने सम्भावना हुँदा आमा र बच्चा दुवैको स्वास्थ्य कमजोर हुन्छ । पढाइलाई निरन्तरता दिन काठिन हुने, जागिर र अन्य पेसा अबलम्बन गर्ने अवसरबाट बच्चत हुने अवस्था आउँछ ।

रिम्की : यस्ता सामाजिक समस्याहरूबाट बच्ने उपायहरू के के हुन् त गुरु ?

शिक्षक : सामाजिक समस्याबाट बच्ने उपायहरू पनि सामाजिक समस्याको प्रकृति र सिर्जित अवस्थामा निर्भर रहन्छ । सामाजिक समस्या समाधानका विभिन्न विकल्पहरू हुन्छन् । ती सबै विकल्पका राम्रा पक्ष र नराम्रा पक्ष थाहा पाउनुपर्छ । त्यसपछि भएका विकल्पमध्ये उपयुक्त विकल्पको छनोट गर्नुपर्छ, जस्तै कसैले धूमपान तथा मध्यपान गर्न प्रस्ताव गरेको छ भने उक्त प्रस्तावको इन्कार गर्नु नै यो समस्याबाट बच्ने उत्तम उपाय हो । तर सबै समस्याको समाधान एकै किसिमका नहुन सक्छन् । त्यस्ता निर्णयहरू गर्दा अवस्था, परिवेश, समय आदि कुरालाई ख्याल गर्दै निर्णय लिनुपर्ने हुन्छ ।

त्यस्तै कुलतमा लागेका साथीको सङ्गत नगर्ने, आफूलाई राम्रा काममा व्यस्त राख्ने, सिर्जनशील हुने, भविष्य निर्माणमा प्रतिबद्ध हुने जस्ता उपायहरू अपनाउन सक्दा पनि कुलतबाट बच्न सकिन्छ ।

रिम्की : गुरुले सामाजिक समस्या पहिचान र समस्या समाधानका सिप सम्बन्धमा प्रस्ट पारिदिनु भएकामा धेरै धेरै धन्यवाद दिन चाहान्छु । अब म कुनै पनि कुलतमा नलाग्ने र लागेकालाई पनि यसबाट बच्ने उपायका बारेमा चेतना फैलाउने काम गर्छु ।

शिक्षक : हो रिम्की, तिमी हार्मी सबै मिलेर सामाजिक समस्या समाधान गर्न आफूले सकेको ज्ञान र सिपको उपयोग गर्नुपर्छ ।

क्रियाकलाप

१. तपाईंको समुदायमा भएका सामाजिक समस्याहरू भल्क्ने चित्र बनाई कक्षाकोठामा साथीहरूलाई देखाउनुहोस् र पहिचान गर्न लगाउनुहोस् ।

२. मानौं तपाईँको साथी लागु पदार्थ दुर्व्यसनमा लागेको कुरा भखैरे थाहा पाउनु भयो । उक्त साथीलाई त्यो समस्याबाट मुक्त गराउन तपाईँ कसरी सहयोग गर्नुहुन्छ । समस्या समाधानका चरणका आधारमा कार्ययोजना तयार गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. सामाजिक समस्याहरू कसरी पहिचान गर्न सकिन्छ ?
२. सामाजिक समस्याबाट बच्ने उपायहरू उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. तपाईँको वरपरका प्रमुख सामाजिक समस्याको सूची तयार गर्नुहोस् ।
४. बालविवाह रोक्न तपाईँले के के प्रयत्न गर्न सक्नु हुन्छ ?
५. कुलतबाट बच्ने उपायहरू लेख्नुहोस् ।

सामुदायिक कार्य

समुदायमा विद्यमान कुनै एक प्रमुख सामाजिक समस्या पहिचान गर्नुहोस् । उपयुक्त समस्या समाधानका लागि तल दिइएका चरणहरूको आधारमा समाधानको खाका प्रस्तुत गर्नुहोस् :

चरण	प्रक्रिया
समस्याको पृष्ठभूमिको अध्ययन	
समस्याको पहिचान	
समस्याको असर	
समाधानका सम्भावित विकल्पहरू	
उत्तम विकल्प छनोट	
समाधानको प्रतिबद्धता र प्रयोग	

९

सामाजिक समस्या समाधानमा अन्तर्राष्ट्रिय सङ्घसंस्थाको भूमिका

सामाजिक समस्या समाधानमा राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय सङ्घसंस्थाको महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ । सचेतना वृद्धि, गरिबी निवारण, शिक्षामार्फत समाजमा परिवर्तन र सामाजिक सुधारमा यिनीहरूको योगदान रहेको छ । यस पाठमा सामाजिक समस्या समाधानमा क्रियाशील केही अन्तर्राष्ट्रिय सङ्घसंस्थाको भूमिका चर्चा गरिएको छ ।

- (क) **युनिसेफ :** युनिसेफ संयुक्त राष्ट्र सङ्घको विशिष्टिकृत संस्था हो । यसको स्थापना सन् १९४६ मा भएको हो । नेपालमा युनिसेफले सन् १९६४ देखि विभिन्न सामाजिक सुधारका कार्यहरू गर्दै आएको छ । यस संस्थाले बालवालिकाको हेरचाह, शिक्षा, स्वास्थ्य र पोषणको क्षेत्रमा धेरै काम गर्दै आएको छ । बाल अधिकारको संरक्षण र प्रवर्धनमा समेत यस संस्थाको भूमिका महत्वपूर्ण छ ।
- (ख) **संयुक्त राष्ट्र सङ्घीय जनसङ्ख्या कोष :** संयुक्त राष्ट्र सङ्घीय जनसङ्ख्या कोषको स्थापना सन् १९६९ मा भएको हो । यस कोषको मुख्यालय संयुक्त राज्य अमेरिकाको न्युयोर्कमा रहेको छ । यो संस्था प्रजनन र मातृ स्वास्थ्यको सुधारमा विश्वव्यापी रूपमा क्रियाशील रहदै आएको छ । समानता र मानवीय सङ्कट समाधानमा यस संस्थाको उल्लेखनीय योगदान रहेको छ ।
- (ग) **अन्तर्राष्ट्रिय श्रम सङ्गठन :** यो संयुक्त राष्ट्रसङ्घको विशिष्टिकृत संस्था हो । यो संस्था सबैखाले बालश्रमको उन्मूलन, श्रम कानुन र श्रमनीतिको निर्माण एवम् कार्यान्वयनका साथै श्रमिक हक्कहतका गतिविधिमा कार्यरत छ । मूलत नेपालबाट बालश्रमको अन्त्य गर्नका लागि यो संस्थाले विभिन्न कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरेको छ । नेपालका सहरी र सहरोन्मुख क्षेत्रमा देखा परिरहेको बाल श्रम निराकरण गर्नमा यो संस्था सक्रिय छ ।

(घ) **ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनल:** यो अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्था हो। सन् १९९३ को मेर्हीनामा यस संस्थाको स्थापना भएको हो। यस संस्थाको मुख्य उद्देश्य भ्रष्टाचार रोकी समाजका हरेक तह तथा क्षेत्रमा पारदर्शिता, उत्तरदायित्व र इमानदारीको प्रवर्धनमा सहयोग गर्नु हो। यसको मुख्यालय जर्मनीको बर्लिनमा रहेको छ। यस संस्थाले अन्तर्राष्ट्रिय तहमा राजनीतिक भ्रष्टाचारको अनुगमन गरी प्रतिवेदन सार्वजनिक गर्दछ। यसले विभिन्न देशमा रहेका आफ्ना च्याप्टरमार्फत गतिविधि सञ्चालन गर्दछ। यस संस्थाले १९९५ देखि भ्रष्टाचार सूचकाङ्क (Corruption Perception Index -CPI) र १९९९ देखि घुसदाता सूचकाङ्क (Bribe Payers Index -BPI) प्रकाशन गर्दै आइरहेको छ। यस संस्थाले पारदर्शितालाई जोड दिन्छ। देशका विभिन्न क्षेत्रमा हुने भ्रष्टाचारको अन्त्य गरी भ्रष्टाचारमुक्त विश्व स्थापना गर्नु यसको उद्देश्य रहेको छ। ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनलको नेपाल च्याप्टरका रूपमा ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनल नेपाल नामक गैरसरकारी संस्थाले कार्य गरिरहेको छ।

क्रियाकलाप

- मार्थ उल्लिखित अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाहरूको लोगो तयार पारी कक्षामा प्रदर्शन गर्नुहोस्।
- नेपालमा भ्रष्टाचार नियन्त्रणमा ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनलको भूमिका समेटिएका लेख, सम्पादकीय, समाचार आदि सङ्कलन गरी बुलेटिन बोर्डमा टाँस्नुहोस्।
- नेपालमा युनिसेफले बालबालिकाको क्षेत्रमा गर्दै आएका कार्यहरू खोजी गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस्।

अभ्यास

- अन्तर्राष्ट्रिय श्रम सङ्गठनले नेपालमा कस्तो योगदान पुऱ्याएको छ ?
- ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनलका कार्यहरू उल्लेख गर्नुहोस्।
- संयुक्त राष्ट्र सङ्घीय जनसङ्ख्या कोषका प्रमुख कार्यक्षेत्रहरू उल्लेख गर्नुहोस्।

नागरिक चेतना

सिकाइ उपलब्धि

१. राज्यका प्रमुख तीन अड्गहरूको परिचय, कार्य र अन्तरसम्बन्ध उल्लेख गर्न
२. राजनीतिक दलको भूमिका र जिम्मेवारी उल्लेख गर्न
३. निर्वाचन प्रक्रिया र यसमा नागरिकले खेल्नुपर्ने भूमिका बताउन
४. मानव अधिकारको अवधारणा बताउन र सचेत रहन
५. मानव अधिकार संरक्षणमा राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय संस्था/निकायको भूमिकासँग परिचित हुन
६. उपभोक्ता अधिकारसम्बन्धी अवधारणा बताउन र सचेत रहन

श्री चतुर्भुजेश्वर मा.वि. कक्षा १० मा पढ्ने विद्यार्थीले सङ्घीय संसद् भवनमा प्रतिनिधि सभाको बैठक अवलोकन गरेका थिए । सामाजिक शिक्षकको सहयोगमा उनीहरूलाई संसद्का गतिविधिबारे स्रोताकक्षमा बसेर अध्ययन, अवलोकनको मौका मिलाइएको थियो । सभामुख्यले संसद् बैठक प्रारम्भ भएको घोषणा

गरेसँगै विभिन्न संसद्ले समसामयिक विषयवस्तुमा आफ्नो धारणा राख्नुभयो । उल्लिखित कार्यातालिकाअनुसार तोकिएका सांसद् सदस्यले आआफ्नो धारणा राखिसकेपछि सभामुख्यले प्रतिनिधि सभा बैठक समाप्त भएको घोषणा गर्नुभयो । संसद् बैठकको समापनपछि सङ्घीय संसद्का महासचिवसँग व्यवस्थापिकावारे विद्यार्थीले जानकारी लिए । उनीहरूले संसद्को अवलोकन, महासचिवसँगको कुराकानी र समूह छलफलबाट प्राप्त निष्कर्ष कक्षाकोठामा यसरी प्रस्तुत गरे ।

प्रतिनिधि सभाको गठन प्रक्रिया

राज्यका तीन अड्गममध्ये कानुन निर्माण गर्ने प्रतिनिधिमूलक संस्था व्यवस्थापिका हो । नेपालमा प्रतिनिधि सभा र राष्ट्रिय सभा गरी दुई सदनात्मक सङ्घीय व्यवस्थापिका रहने प्रावधान छ । ती दुवै सदनको संयुक्त रूपलाई सङ्घीय संसद् पनि भनिन्छ । प्रतिनिधिसभामा कुल २७५ जना सदस्य हुन्छन् जसमा पहिलो हुने निर्वाचित हुने निर्वाचन प्रणालीबमोजिम निर्वाचित १६५ र समानुपातिक निर्वाचन प्रणालीमार्फत निर्वाचित ११०

निर्वाचन प्रणाली	प्रतिनिधि सभा सदस्य सङ्घीय	प्रदेश सभा सदस्य सङ्घीय
पहिलो हुने निर्वाचित हुने निर्वाचन प्रणालीबाट निर्वाचित (६० प्रतिशत)	१६५	३३०
समानुपातिक निर्वाचन प्रणाली (४० प्रतिशत)	११०	२२०
जम्मा	२७५	५५०

सदस्य रहन्छन् । पहिलो हुने निर्वाचित हुने निर्वाचनका लागि नेपाललाई १६५ सङ्घीय निर्वाचन क्षेत्रमा वर्गीकरण गरिएको छ । समानुपातिकका लागि भने सिङ्गो देशलाई एक निर्वाचन क्षेत्र मानी राजनीतिक दललाई मत दिइन्छ । प्रतिनिधि सभामा एक जना सभामुख र एक जना उपसभामुख रहने प्रावधान छ । सभामुख र उपसभामुख फरक राजनीतिक दल र फरक लिङ्गको हुनुपर्ने संवैधानिक व्यवस्था छ । प्रतिनिधि सभाको कार्यकाल पाँच वर्षको हुन्छ ।

राष्ट्रिय सभा

राष्ट्रिय सभा स्थायी सदन हो । यो सभा ५९ सदस्यीय हुन्छ, जसमा प्रत्येक प्रदेशबाट आठ जनाका दरले निर्वाचित हुने ५६ जना र नेपाल सरकारको सिफारिसमा राष्ट्रपतिबाट मर्नानित तीन जना सदस्य रहने व्यवस्था छ । राष्ट्रिय सभाको सदस्यको पदावधि छ वर्षको हुन्छ र प्रत्येक एकतिहाइ सदस्यको पदावधि दुई वर्षमा समाप्त हुन्छ । राष्ट्रिय सभामा एक जना अध्यक्ष र एक जना उपाध्यक्ष रहने प्रावधान छ । अध्यक्ष र उपाध्यक्षमध्ये एक जना महिला हुनुपर्ने व्यवस्था छ ।

निर्वाचित मर्नानित	राष्ट्रिय सभा सदस्य सङ्घस्था
प्रत्येक प्रदेशबाट आठ जनाको दरले सात प्रदेशबाट निर्वाचित हुने	५६
प्रधानमन्त्रीको सिफारिसमा राष्ट्रपतिद्वारा मर्नानित	३ (कम्तीमा एक जना महिला पर्ने गरी
जम्मा	५९

सङ्घीय संसद्को सदस्य हुन आवश्यक योग्यता

- (क) नेपालको नागरिक
- (ख) प्रतिनिधि सभाका लागि २५ वर्ष र राष्ट्रिय सभाका लागि ३५ वर्ष उमेर पूरा भएको
- (ग) नैतिक पतन दर्खिने फौजदारी कसुरमा सजाय नपाएको
- (घ) कुनै सङ्घीय कानूनले अयोग्य नभएको
- (ड) कुनै लाभको पदमा बहाल नरहेको

व्यवस्थापिकाका कार्य

व्यवस्थापिका राज्यको एक महत्त्वपूर्ण अङ्ग हो । यसलाई आफ्ना प्रतिनिधिमार्फत जनताको इच्छा व्यक्त गर्ने प्रमुख थलोका रूपमा लिइन्छ । यसले जनभावनाको प्रतिनिधित्व गरी कानून र नीति बनाउने कार्य गर्दछ ।

कानुनी कार्य

विधेयक प्रस्तुत गर्ने

विधेयक माथि दफावार छलफल गर्ने

विधेयकको औचित्यमा बहस गर्ने

आवश्यक अवस्थामा विधेयक परिमार्जन गर्ने

विधेयक पारित गर्ने

राष्ट्रपतिबाट प्रभाणीकरणका लागि सिफारिस गर्ने

प्रशासनिक कार्य

सरकार गठन गर्ने

जनसंरोक्तार र सार्वजनिक महत्वका विषयमा सरकारलाई प्रश्न सोझे र ध्यानाकर्षण गराउने

सरकार विरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव ल्याउने

महाअभियोग लगाउने

आर्थिक कार्य

करको दर निर्धारण गर्ने

सरकारी बजेट स्वीकृत गर्ने

बजेटमाथि नियन्त्रण गर्ने

संविधानसम्बन्धी कार्य

सामान्य कानुन साधारण बहुमतद्वारा संसोधन गरिने

दुईतहाइ बहुमतद्वारा संविधान संसोधन गर्ने सकिने

विधेयक कानुन बन्ने प्रक्रिया

कानुन निर्माण गर्ने काम सङ्घीय संसद्को हो । सङ्घीय संसद्को दुवै सदनमा कानुन निर्माण हुन्छ । संसद्मा छलफलका लागि प्रस्तुत गरिने कानुनको मसौदालाई विधेयक भनिन्छ । सङ्घीय संसद्को कुनै पनि सदनमा विधेयक प्रस्तुत गर्न सकिन्छ । विधेयक सङ्घीय संसद्बाट पारित भएपछि मात्र कानुन बन्छ । अर्थ विधेयक चाहिँ प्रतिनिधि सभामा

मात्र प्रस्तुत हुन्छ । विधेयक पारित गर्दा देश र जनताको हित र भलाइलाई सर्वोपरी राखी संसदमा छलफल गर्नुपर्दछ । सङ्घीय संसदको एउटा सदनले विधेयक पारित गरेपछि अर्को सदनमा पठाइन्छ । उक्त सदनले पनि सो विधेयक पारित गरेपछि प्रमाणीकरणका लागि राष्ट्रपतिसमक्ष पेस हुन्छ । राष्ट्रपतिसमक्ष पेस भएको विधेयक राष्ट्रपतिले १५ दिनभित्र प्रमाणीकरण गर्नुपर्दछ । राष्ट्रपतिलाई विधेयकमा केही सुधार गर्नुपर्ने लागेमा उनले विधेयक फिर्ता गर्न सक्ने प्रावधान संविधानमा छ । यसरी फिर्ता भएको विधेयक दुवै सदनबाट स्वीकृत भई पुनः राष्ट्रपतिसमक्ष प्रमाणीकरणका लागि जान्छ । यसरी आएको विधेयक भने राष्ट्रपतिले प्रमाणीकरण गर्नै पर्ने संवैधानिक व्यवस्था छ । राष्ट्रपतिले विधेयक प्रमाणीकरण गरेपछि मात्र सो विधेयक कानुन बन्छ ।

नेपालको संविधानमा प्रदेश व्यवस्थापिकाको पनि प्रावधान रहेको छ । प्रदेश व्यवस्थापिकालाई प्रदेश सभा भनिन्छ । यो एक सदनात्मक व्यवस्थापिका हो । प्रत्येक प्रदेश सभामा पहिलो हुने निर्वाचन प्रणालीबाट ६० प्रतिशत र समानुपातिक निर्वाचन प्रणालीबाट ४० प्रतिशत सदस्य निर्वाचित हुने व्यवस्था छ । नेपालमा ७ प्रदेशमा पहिलो हुने निर्वाचित हुने निर्वाचन प्रणालीबाट निर्वाचित सदस्य ३३० र समानुपातिक निर्वाचनबाट निर्वाचित २२० गरी जम्मा ५५० जना प्रदेश सदस्य रहन्छन् । प्रदेश व्यवस्थापिकाले आफ्नो प्रदेशका लागि आवश्यक कानुनको निर्माण गर्दछ ।

क्रियाकलाप

- प्रतिनिधि सभामा विधेयक प्रस्तुत गरेको, विधेयकमा आधारित भई छलफल गरेको र विधेयक पारित गरेको सन्दर्भलाई समेटी नमूना अभिनय प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- प्रतिनिधि सभा र राष्ट्रिय सभाका समानता र भिन्नतालाई तालिका बनाई कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- तपाईंको कक्षामा विद्यमान नियममा सुधार गर्नुपर्ने वा नयाँ नियम बनाउनु पर्ने सन्दर्भलाई विधेयक पारित गर्ने सन्दर्भसँग तुलना गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. व्यवस्थापिका भनेको के हो ?
२. प्रतिनिधि सभा गठन प्रक्रिया उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. सङ्घीय संसद् सदस्य हुन आवश्यक योग्यताको सूची बनाउनुहोस् ।
४. राष्ट्रिय सभालाई समावेशी बनाउन गरिएका कानुनी व्यवस्थाको समीक्षा गर्नुहोस् ।

सङ्घीय कार्यपालिका

कार्यपालिकालाई सरकार वा मन्त्रिपरिषद्का रूपमा चिनिन्छ । कार्यपालिकालाई कानुन कार्यान्वयन गर्ने निकायका रूपमा लिने गरिन्छ । नेपालको कार्यकारिणी अधिकार मन्त्रिपरिषद्मा निहीत रहन्छ । नेपालको संविधानअनुसार केन्द्रमा सङ्घीय कार्यपालिका, प्रदेशमा प्रदेश कार्यपालिका र स्थानीय तहमा स्थानीय कार्य पालिका रहने व्यवस्था छ । सङ्घीय कार्यपालिकामा प्रतिनिधि सभामा बहुमत प्राप्त संसदीय दलको नेता प्रधानमन्त्री हुने र निजको अध्यक्षतामा मन्त्रिपरिषद्को गठन हुने कानुनी प्रावधान छ । त्यस्तै कुनै पनि दलले एकल बहुमत प्राप्त गर्न नसकेको अवस्थामा दुई वा दुईभन्दा बढी दलको समर्थनमा बहुमत पुऱ्याउन सक्ने संसदीय दलको नेता प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त हुन सक्ने प्रावधान संविधानको धारा ७६(२) मा छ । त्यस्तै ७६(२) अनुसार सरकार बन्न नसकेमा वा सरकारले विश्वासको मत प्राप्त गर्न नसकेमा धारा ७६(३) अनुसार संसदको स्वैभन्दा ठूलो संसदीय दलको नेता प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त हुन सक्छन् । यस धाराअनुसार नियुक्त प्रधानमन्त्रीले नियुक्ति भएको ३० दिनभित्र विश्वासको मत लिनुपर्ने प्रावधान छ । धारा ७६(३) अनुसार पनि सरकार गठन हुन नसकेमा संविधानको धारा ७६(५) अनुसारको सरकार गठन हुने छ । जसअनुसार संसदवाट बहुमत जुटाउन सक्ने जुनसुकै प्रतिनिधि सभा सदस्य प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त हुन सक्छन् । उनले पनि ३० दिनभित्र विश्वासको मत भने लिनु पर्ने हुन्छ ।

राष्ट्रपतिले प्रधानमन्त्रीको सिफारिसमा संसद्का सदस्यमध्येबाट समावेशी सिद्धान्तवर्मोजिम बढीमा २५ जनासम्म सदस्य रहेको मन्त्रिपरिषद् गठन गर्ने व्यवस्था छ ।

सङ्घीय कार्यपालिकाका कार्यहरू

(क) प्रशासनिक कार्य : दैनिक प्रशासन सञ्चालन गर्ने कार्यकारी निकाय कार्यपालिका हो । यसले व्यवस्थापिकाबाट स्वीकृत कानुनको कार्यान्वयन गर्ने तथा मुलुकमा शान्ति, सुच्यवस्था र स्थायित्व कायम गर्ने कार्य गर्दछ । राज्यको नीति निर्माण गर्नु, प्रशासन सञ्चालन, नियन्त्रण र निर्देशन गर्नु, राज्यमा सुशासन कायम राख्नु कार्यपालिकाको मुख्य प्रशासनिक कार्य हुन् ।

(ख) कूटनीतिक कार्य : विदेश नीतिको निर्धारण, वैदेशिक सम्बन्ध विस्तार, कूटनीतिक

पदमा नियुक्ति जस्ता कूटनीतिसम्बन्धी सरकारका कार्यलाई कूटनीतिक कार्य भनिन्छ । यस कार्यअन्तर्गत कूटनीतिक पदमा नियुक्ति, आवश्यकतानुसार सम्भौता जस्ता कार्य पर्दछन् ।

(ग) **आर्थिक कार्य** : प्रत्येक वर्ष देशको बजेट अर्थमन्त्रीबाट सङ्घीय संसदमा प्रस्तुत हुन्छ । आवश्यकतानुसार देशको आर्थिक विवरणको प्रस्तुति गर्ने, कर असुली गर्ने जस्ता कार्य पनि कार्यपालिकाको आर्थिक कार्यअन्तर्गत पर्दछ । समग्र देशका लागि आवश्यक आर्थिक व्यवस्थापन गर्नु कार्यपालिकाको अर्को महत्वपूर्ण कार्य हो । राजस्व परिचालन गर्ने तथा ऋण स्वीकृत गर्ने काम कार्यपालिकाअन्तर्गत हुने गर्दछ ।

(घ) **सुरक्षासम्बन्धी कार्य** : समग्र राष्ट्रिय हित, सुरक्षा र प्रतिरक्षासम्बन्धी नीति तर्जुमा गर्नु सङ्घीय कार्यपालिकाको मुख्य कार्य हो । नेपाली सेनाको परिचालन र नियन्त्रण, बाह्य आक्रमणका बेला सुरक्षा प्रदान, आवश्यकतानुसार युद्ध र शान्तिको घोषणा जस्ता कार्य गर्ने निकाय पनि कार्यपालिका नै हो । नेपालको सर्वधानले समग्र राष्ट्रिय हित र सुरक्षाका लागि आवश्यक नीति निर्माण गर्ने अधिकार नेपाल सरकारलाई दिएको छ । राष्ट्रिय सुरक्षा परिषद्को अध्यक्ष प्रधानमन्त्री हुने कानुनी व्यवस्था भएकाले देशको सुरक्षा गर्ने जिम्मेवारी पनि कार्यपालिकाको रहन्छ । सुरक्षा परिषद्को सिफारिसमा नेपाल सरकारको निर्णय अनुसार आवश्यकतानुसार राष्ट्रपतिले सेना परिचालन गर्न सक्ने व्यवस्था पनि सर्वधानमा उल्लेख छ ।

नेपालको सातओटै प्रदेशमा प्रादेशिक सरकार रहने व्यवस्था छ । प्रदेशको शासन व्यवस्थाको सामान्य निर्देशन, नियन्त्रण र सञ्चालन गर्ने अभिभारा प्रदेश कार्यपालिकालाई हुन्छ । प्रदेश कार्यपालिका प्रमुखका रूपमा मुख्य मन्त्री हुन्छन् । प्रदेश सभाको कुल सदस्य सङ्ख्याको २० प्रतिशतभन्दा बढी नहुने गरी प्रदेश मन्त्रिपरिषद्को गठन हुन्छ ।

क्रियाकलाप

- सङ्घीय कार्यपालिकाका कार्यहरू तालिकामा देखाउनुहोस् ।
- वर्तमान प्रधानमन्त्री र विभागीय मन्त्रीको नाम खोजी गरी प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- नेपालको सङ्घीय कार्यपालिका गठनसम्बन्धी कानुनी व्यवस्था खोजी गरी लेख्नुहोस् ।

अभ्यास

१. कार्यपालिका भनेको के हो ?
२. कार्यपालिकाको प्रशासनिक कार्यअन्तर्गत के के कार्य पर्दछन् ?
३. प्रधानमन्त्रीले राष्ट्रपतिलाई जानकारी गराउनुपर्ने मुख्य विषय उल्लेख गर्नुहोस् ।
४. सङ्घीय कार्यपालिका र प्रदेश कार्यपालिकाका भिन्नता लेख्नुहोस् ।
५. तपाईं नेपालको प्रधानमन्त्री हुनुभयो भने देशमा सुशासन कायम गर्ने के के काम गर्नुहुन्थयो ? बुँदागत रूपमा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

3

न्यायपालिका

न्यायपालिका न्याय सम्पादन गर्ने निकाय हो । कानूनको व्याख्या गरी वैधता स्थापित गर्ने काम न्यायपालिकाबाट हुन्छ । न्यायपालिका नागरिक अधिकार र संविधानको संरक्षण गर्ने अडग हो । न्यायपालिकाले कानूनको व्याख्या गर्ने, न्यायिक पुनरबलोकन गर्ने, मानव अधिकारको संरक्षण गर्नेलगायतका कार्य गर्दछ । कानून उल्लङ्घन गर्नेलाई सजाय तोक्ने र कानूनको संरक्षकका रूपमा समेत न्यायपालिकाले कार्य गरेको हुन्छ । नेपालको संविधानको भाग ११ मा न्यायपालिकाको व्यवस्था गरिएको छ । नेपालको न्यायसम्बन्धी अधिकार अदालत वा न्यायिक निकायबाट प्रयोग गरिने व्यवस्था छ । नेपालमा तीन तहका अदालत रहने कानूनी व्यवस्था रहेको छ । तिनीहरूमा सर्वोच्च अदालत, उच्च अदालत र जिल्ला अदालत पर्छन् । सर्वोच्च अदालत केन्द्र वा सङ्घमा, उच्च अदालत प्रत्येक प्रदेशमा र जिल्ला अदालत हरेक जिल्लामा रहन्छन् ।

(क) सर्वोच्च अदालत : सर्वोच्च

अदालतलाई सबभन्दा माथिल्लो
तहको अदालतका रूपमा लिइन्छ ।

यसलाई अभिलेख अदालत पनि
भनिन्छ । सबै अदालत र
न्यायिक निकायहरू सर्वोच्च
अदालतको मातहतमा रहन्छन् ।
प्रधान न्यायाधीशको अतिरिक्त

बढीमा २० जनासम्म न्यायाधीश यस अदालतमा रहन सक्ने कानूनी व्यवस्था
छ । संवैधानिका परिषद्को सिफारिसमा प्रधान न्यायाधीश र न्याय परिषद्को
सिफारिसमा अन्य न्यायाधीशको नियुक्ति राष्ट्रपतिबाट हुन्छ । सर्वोच्च अदालतमा
कम्तीमा तीन वर्ष न्यायाधीश पदमा काम गरेको व्यक्ति सर्वोच्च अदालतको प्रधान
न्यायाधीश पदमा नियुक्त हुनसक्छन् ।

सर्वोच्च अदालतले संविधान र कानूनको अन्तिम व्याख्या गरी नजिर स्थापित गर्ने
कार्य गर्दछ । त्यस्तै आफ्नो र आफ्नो अधिकार क्षेत्रभित्र पर्ने अदालत र न्यायिक
निकायको न्याय प्रशासन वा व्यवस्थापनसम्बन्धी विषयमा निरीक्षण गर्ने काम पनि

सर्वोच्च अदालतले गर्दछ । त्यस्तै ती निकायबाट सम्पादित कार्यको सुपरिवेक्षण गरी आवश्यक निर्देशन दिने काम पर्न यस अदालतले गर्दछ ।

- (ख) **उच्च अदालत :** नेपालको सातओटै प्रदेशमा एक एकओटा उच्च अदालत रहने व्यवस्था छ । उच्च अदालतमा एक मुख्य न्यायाधीश र अन्य न्यायाधीशहरू रहने व्यवस्था छ । न्याय परिषद्को सिफारिसमा मुख्य न्यायाधीश र अन्य न्यायाधीशलाई प्रधान न्यायाधीशले नियुक्त गर्ने कानुनी प्रावधान रहेको छ ।
- (ग) **जिल्ला अदालत :** नेपालका प्रत्येक जिल्लामा जिल्ला अदालतको व्यवस्था गरिएको छ । जिल्ला अदालतले सुरु कारबाही र किनारा गर्ने, मातहातका न्यायिक निकायले गरेका निर्णयउपर पुनरावेदन सुन्ने काम गर्दछ । जिल्ला अदालतले आफ्नो मातहातका न्यायिक निकायको निरीक्षण एवम् सुपरिवेक्षण गर्दछ । जिल्ला अदालतले आवश्यकतानुसार आफू मातहातको निकायलाई निर्देशन दिन सक्छ
- न्यायपालिकाका प्रमुख कार्य निम्नअनुसार छन् ।**
- (क) संविधान प्रदत्त अधिकार र स्वतन्त्रताको संरक्षण गर्दछ ।
(ख) अधिकार हनन भएमा सोको कानुनी उपचार प्रदान गर्दछ ।
(ग) नागरिकलाई न्याय प्रदान गर्दछ ।
(घ) देवानी र फौजदारी मुद्दाको फैसला गर्दछ ।
(ङ) संविधान र कानुनको व्याख्या गर्दछ ।
(च) नजिर स्थापित गर्दछ ।
(छ) जटिल कानुनी प्रश्न र समस्यामा परामर्श प्रदान गर्दछ ।

व्यवस्थापिका, कार्यपालिका र न्यायपालिकाबिचको अन्तरसम्बन्ध

व्यवस्थापिकाले राज्य सञ्चालनका लागि चाहिने कानुन निर्माण गर्दछ । कार्यपालिकाले कानुनको कार्यान्वयन गर्ने काम गर्दछ । न्यायपालिकाले कानुनको व्याख्या गर्ने, पुनरावलोकन गर्ने तथा कानुन उल्लङ्घन गर्नेलाई कानुनी कारबाहीको सिफारिस गर्दछ । यसरी राज्यका तीन अड्गाहरू एकअर्कामा अन्तरसम्बन्धित हुन्छन् । शक्तिपृथकीकरणको सिद्धान्तवर्मोजिम तीनै तहले आआफ्नो कार्यक्षेत्रमा काम गर्ने भए तापनि यी तीनै अड्गाहरू एकअर्कामा सम्बन्धित तर स्वतन्त्र अस्तित्व भएका निकाय हुन् । राज्यका प्रमुख तीन अड्गाहरूबिचको अन्तरसम्बन्धलाई निम्नअनुसार उल्लेख गर्न सकिन्दछ :

(क) व्यवस्थापिका र कार्यपालिका

- (अ) व्यवस्थापिकाले कानुनको निर्माण गर्दै, कार्यपालिकाले व्यवस्थापिकाले बनाएको कानुनको कार्यान्वयन गर्दै ।
- (आ) मन्त्रिपरिषद्को गठन व्यवस्थापिकाद्वारा गरिन्छ ।
- (इ) प्रधानमन्त्रीले विश्वासको मत व्यवस्थापिकामार्फत प्राप्त गर्नुपर्दछ ।
- (ई) व्यवस्थापिकाको दुवै सदनको अधिवेसनको आह्वान र अन्त्य प्रधानमन्त्रीको सिफारिसमा राष्ट्रपतिद्वारा हुन्छ ।
- (उ) व्यवस्थापिकामा प्रस्तुत गरिने विधेयक मुख्य रूपमा कार्यपालिकाले तयार पार्दै ।

(ख) व्यवस्थापिका र न्यायपालिका

- (अ) व्यवस्थापिकाले कानुनको निर्माण गर्दै । सो कानुनको व्याख्या न्यायपालिकाले गर्दै ।
- (आ) व्यवस्थापिकाले प्रधान न्यायाधीश र अन्य न्यायाधीश विरुद्ध महाअभियोग लगाउन सक्छ ।
- (इ) व्यवस्थापिकाले बनाएको कानुनको संवैधानिक परीक्षण न्यायपालिकाले गर्दै ।
- (ई) प्रधान न्यायाधीश र न्यायाधीशको नियुक्ति सिफारिसमा हुने संसदीय सुनुवाइ व्यवस्थापिकाले गर्दै ।
- (उ) मुद्दा मामलाको रोहमा अदालतले दिएको आदेश व्यवस्थापिकाले पालना गर्नुपर्दै ।

(ग) कार्यपालिका र न्यायपालिका

- (अ) प्रधानन्यायाधीश र न्यायाधीश नियुक्त गर्ने संवैधानिक परिषद्को अध्यक्षता प्रधानमन्त्रीले गर्दैन् ।
- (आ) प्रधान न्यायाधीश र अन्य न्यायाधीश रहने संवैधानिक इजालासले सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारको क्षेत्राधिकारको विवाद बारे सुरु कारबाही र किनारा लगाउँछ ।
- (इ) सरकारका नाममा अदालतले दिएको आदेश कार्यपालिकाले पालना गर्नुपर्दै ।
- (ई) न्यायपालिकाको लागि आवश्यक प्रशासनिक र आर्थिक प्रबन्ध सरकारले गर्दै ।

क्रियाकलाप

- “स्वतन्त्र र निष्पक्ष न्यायपालिका लोकतन्त्रको आधार हो” । भने विषयमा एउटा लेख तयार गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- अदालतबाट न्याय पाएको कुनै एक व्यक्ति खोजी गरी न्याय सम्पादनमा अदालतको भूमिका सम्बन्धमा उक्त व्यक्तिको अनुभव समेटी आफ्नो विचार प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- सर्वोच्च अदालतको प्रधान न्यायाधीश हुन आवश्यक योग्यता खोजी गरी लेख्नुहोस् ।

अभ्यास

- न्यायपालिकाको परिचय दिनुहोस् ।
- सर्वोच्च अदालतमा कति जना न्यायाधीश रहन्छन् ।
- न्यायपालिकाका प्रमुख कार्यको सूची प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
- सरकारका तीन अड्गहरूबिचको अन्तरसम्बन्ध देखाउनुहोस् ।

राजनीतिक दल

कक्षा १० मा अध्ययनरत विद्यार्थीलाई शिक्षकले दुईओटा समूहमा विभाजन गर्नुभयो । समूहगत रूपमा “राजनीतिक दलहरू” सम्बन्धमा खोजी गरी सङ्ग्रहित विवरण पेस गर्ने जिम्मेवारी तोकिएको थियो । जिम्मेवारीबमोजिस कक्षाकोठामा उनीहरूले आफ्नो प्रस्तुति दिए । पहिलो समूहले राजनीतिक दलको परिचय र पृष्ठभूमि तथा दोस्रो समूहले राजनीतिक दलको भूमिका र जिम्मेवारी शीर्षकमा प्रस्तुत गरेका विवरण अध्ययन गरौँ ।

समूह 'क'

राजनीतिक दलको परिचय र पृष्ठभूमि

जनताको अधिकार प्रत्याभूत गर्ने सन्दर्भमा एक्तो व्यक्तिले सबै ठाउँमा आवाज पुऱ्याउन सक्दैन । यसका लागि सङ्गाठित आवाज चाहिन्छ । जनताको सङ्गठन भनेकै राजनीतिक दल हुन् । अब्राहम लिङ्कनले लोकतन्त्रलाई जनताको शासन भनेका छन् । जनअपेक्षित सत्ता सञ्चालन गर्न लोकतन्त्र चाहिन्छ । लोकतन्त्र त्यस बेला सम्भव हुन्छ, जहाँ राजनीतिक दलको सार्थक उपस्थिति रहन्छ । निश्चित सिद्धान्त, मूल्यमान्यता र दर्शनमा आधारित राजनीतिक उद्देश्य प्राप्तिका लागि खोलाएको सङ्गठनलाई राजनीतिक दल भनिन्छ । बहुदलीय राजनीतिक व्यवस्थामा दलहरूले आफ्ना विचार, कार्यक्रम र व्यवहारले जनताको मन जितेर राज्य सञ्चालन गर्ने अधिकार प्राप्त गर्दछन् । नेपालका राजनीतिक दलहरूको सन्दर्भमा भन्दा जनताको हक अधिकार प्राप्तिका लागि २००७ साल अधिरेखि नै निरन्तर आन्दोलन गरेको पाइन्छ । जनतालाई दमनकारी शासन सत्ताको विरुद्ध एकजुट बनाउने तथा जनताको आवाज, अधिकार र छनोटमा सक्रिय बनाउने उद्देश्यबाट राजनीतिक दलहरू स्थापित भई क्रियाशील रहेको पाइन्छ ।

नेपालमा सर्वप्रथम वि.सं. १९९३ साल जेष्ठ २० गते प्रजा परिषद् नामक राजनीतिक दलको जन्म भएको थियो । यसै गरी वि.सं. २००५ सालमा नेपाली काइग्रेस, वि.सं. २००६ सालमा नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीलगायतका पार्टी गठन भई क्रियाशील हुदै आएको पाइन्छ । पञ्चायतकालीन ३० बर्से अवधिमा पनि राजनीतिक दलमाथि प्रतिबन्ध लगाइएको थियो । २०४६ सालको जनआन्दोलनपछि पञ्चायती व्यवस्थाको अन्त्यसँगै दलमाथिको प्रतिबन्ध हट्यो । त्यसपछि नेपालमा राजनीतिक दलहरू उल्लेख्य रूपमा अस्तित्वमा आए ।

वि.सं २०६१ मा राजा ज्ञानेन्द्र शाहको शासनको समयमा पर्नि दलहरूमाथि प्रतिवन्ध लगाइयो । वि.सं ०६२/०६३ को दोस्रो जनआन्दोलनबाट गणतन्त्रको स्थापना भयो । तत् पश्चात् विभिन्न राष्ट्रिय तथा क्षेत्रीय दलको स्थापना भयो ।

नेपालको संविधानमा राजनीतिक दल गठनसम्बन्धी व्यवस्था गरिएको छ । निर्वाचन प्रयोजनका लागि राजनीतिक दलले निर्वाचन आयोगबाट मान्यता प्राप्त गर्नुपर्दछ । दल दर्ताका लागि दलको नाम, उद्देश्य, चिह्न र भन्डा निश्चित गरिएको हुनुपर्छ । धार्मिक वा साम्प्रदायिक एकतामा खलल पार्ने वा देशलाई विर्खाण्डित गर्ने प्रकृतिका दल दर्ता हुँदैनन् ।

नेपालको संविधानमा राजनीतिक दल दर्तासम्बन्धी निम्न व्यवस्था गरिएको छ :

- (क) दलको विधान र नियमावली लोकतान्त्रिक हुनुपर्ने
 - (ख) कम्तीमा पाँच वर्षमा एक पटक सो दलको सहधीय र प्रदेश तहका प्रत्येक पदाधिकारीको निर्वाचन भएको हुनुपर्ने
 - (ग) दलका विभिन्न तहका समितिमा समावेशी प्रतिनिधित्वको व्यवस्था हुनुपर्ने
- मान्यता प्राप्त गर्न चाहने राजनीतिक दलले निर्वाचन आयोगमा निवेदन दर्ता गराउनुपर्छ । निवेदन दर्ता गराउँदा राजनीतिक दलको विधान, घोषणा पत्रका साथै निर्मालिखित विवरण पर्नि खुलाउनुपर्छ :
- (क) राजनीतिक दलको नाम र त्यसको केन्द्रीय कार्यालयको ठेगाना
 - (ख) राजनीतिक दलको कार्यकारिणी समिति वा सो सरहको समितिका सदस्य तथा अन्य पदाधिकारीको नाम र ठेगाना
 - (ग) राजनीतिक दलको आयश्रोतको कोष र सो जुटाउने स्रोतको विवरण

समूह ख

राजनीतिक दलको भूमिका र जिम्मेवारी

नेपालमा राजनीतिक दलहरूको नेतृत्वमा नै राजनीतिक परिवर्तन भएको इतिहास छ । वि.सं २००७ सालमा प्रजातन्त्रको स्थापना गर्ने प्रजापरिषद्, नेपाली काइग्रेस, नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी जस्ता राजनीतिक दलको भूमिका महत्वपूर्ण रह्यो । नेपालका विभिन्न समयमा सम्पन्न भएका निर्वाचनमा राजनीतिक दलहरूको सक्रिय सहभागिता रहेको थियो ।

२०१७ साल पुष १ गते राजा महेन्द्रले जनताबाट निर्वाचित सरकारको विघटन गरी पञ्चायत व्यवस्थाको सुरुआत गरे । यो कदमको राजनीतिक दलहरूले विरोध गरे । पञ्चायती शासनकालमा राजाको निरडकुश शासनको विरुद्ध र प्रजातन्त्र प्राप्तिका लागि राजनीतिक दलका नेता कार्यकर्ताले निरन्तर आन्दोलन गर्दै आए । सो क्रममा धेरै नेता र कार्यक्रम गिरफ्तारीमा परे भने कतिप सत्ताबाट मारिए । त्यस्तै २०३६ सालको विद्यार्थी आन्दोलन, २०४६ को पहिलो जनआन्दोलनलगायतका निरडकुशता विरोधी आन्दोलनमा राजनीतिक दलले अग्रमोर्चामा रही नेतृत्व प्रदान गरे । २०६२/०६३ को जनआन्दोलनमा सात दल र नेकपा माओवादीको संयुक्त आन्दोलनले राजाको निरडकुशता समाप्त गरी देशमा सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापना हुन मदत पुऱ्यायो ।

राजनीतिक दलकै सक्रियतामा नेपालमा २०७२ साल असोज ३ गते संविधान सभाबाट नेपालको संविधान जारी भयो । नेपाली जनताको हक, अधिकारलाई संस्थागत गर्न यो संविधान नेपालको इतिहासमा महत्त्वपूर्ण उपलब्धि मानिएको छ । लोकतन्त्रमा जनताबाट अनुमोदित भएर राजनीतिक दलले शासन व्यवस्था सञ्चालन गर्ने भएकाले दलहरूको भूमिका र जिम्मेवारी बहुआर्यामिक हुने गर्दछ । जनताको प्रतिनिधि भई जनहितका कार्य गर्ने तथा जनचाहनाअनुरूप नियम कानुन बनाउने भूमिका पनि दलहरूकै हो । बनेका नियम कानुन पूर्णपालन गर्ने जिम्मेवारी पनि उनीहरूको रहन्छ । राजनीतिक दलको भूमिका र जिम्मेवारी मूलतः यी दुई पक्षमा बढी केन्द्रित हुनुपर्दछ ।

- (क) **हित अभिव्यक्ति :** जनतालाई सङ्गठित गर्ने, सचेतीकरण गर्ने, मानवअधिकार तथा सामाजिक न्याय प्रवर्धनमा क्रियाशील रहने जस्ता कार्यमा राजनीतिक दलको भूमिका महत्त्वपूर्ण रहन्छ । जनताका सर्वाङ्गीण हितका लागि सामाजिक समस्या र विकृति विरुद्ध चेतना जागरण गर्ने सन्दर्भमा पनि राजनीतिक दलको भूमिका रहन्छ ।
- (ख) **हित संयुक्तीकरण :** निर्वाचनमार्फत सत्तामा पुरोपछि आफ्ना घोषित कार्यक्रममार्फत विकासका गरिवाधि सञ्चालन गर्ने, राज्य सञ्चालन गर्ने, सुसाशन कायम गर्ने, जनताको हितसँग सम्बन्धित गरिवाधि सञ्चालन गर्ने भूमिकामा पनि राजनीतिक दल अग्रसर रहनुपर्दछ ।

समानता, सशक्तीकरण, सकारात्मक विभेद, आरक्षणका माध्यमले सामाजिक न्याय प्रत्याभूत गर्न दलहरू जिम्मेवार रहनुपर्दछ । वृद्ध, एकल महिला, दलित, अल्पसङ्ख्यकलगायतका जनतालाई सामाजिक सुरक्षाको बातावरण मिलाउने कार्यमा पनि

दलहरूको भूमिका अग्रणी हुनुपर्छ । नेपाललाई सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र राज्य बनाउन राजनीतिक दलहरूले खेलेको भूमिका सकारात्मक छ । कुनै पनि देश समुन्नत हुनुको पछाडि त्यहाँ क्रियाशील राजनीतिक दलको भूमिका महत्वपूर्ण रहेको हुन्छ । आफ्ना विचार, दर्शन र दृष्टिकोण जनसमक्ष लगेर जनताबाट निर्वाचित हुने तथा आफू सरकारमा पुगेर राज्यसत्ता सञ्चालन गर्ने काम राजनीतिक दलहरूको हो । जनतालाई राजनीतिक रूपमा सचेत गरी व्यवस्था परिवर्तन गर्ने र जनताको अधिकार स्थापनाको निरन्तर पहल गर्ने भूमिका राजनीतिक दलले निर्वाह गर्न्छ ।

देशको शासन सत्ताको दिगोपन र स्थायित्व राजनीतिक दलले खेले भूमिकामा निर्भर हुन्छ । नेपाली राजनीतिमा लोकतन्त्र स्थापनार्देखि हालसम्मका गर्ताविधिलाई नियाल्दा राजनीतिक स्थिरता आवश्यक देखिन्छ । योग्यता, क्षमता र सबलताका आधारमा नेतृत्व चयन गर्ने र जनताप्रति गरेको प्रतिबद्धता पूरा गर्न सके दलप्रति जनताको विश्वास बढ्न सक्छ । अहिलेको आवश्यकता भनेकै लोकतन्त्र र मानवअधिकारको संरक्षण एवम् प्रवर्धन गर्ने तथा दलगत र व्यक्तिगत स्वार्थमा नभई राष्ट्रिय स्वार्थमा कार्य गर्ने राजनीतिक प्रणाली स्थापित गर्नु हो । यसका लागि राजनीतिक दलले शान्ति सुरक्षा, स्थिरता, विकास, कानूनी शासन स्थापना गरी मुलुकमा सुशासन कायम गर्ने कुरालाई विशेष प्राथमिकता दिनुपर्ने हुन्छ । त्यसो गर्दा देशमा राजनीतिक स्थायित्व र सुशासन सम्बन्ध हुन सक्छ ।

क्रियाकलाप

- “लोकतन्त्रमा राजनीतिक दलको भूमिका” विषयमा वक्तृत्वकला प्रतियोगिता सञ्चालन गर्नुहोस् ।
- तपाइँको समुदायमा विभिन्न राजनीतिक दलका पदाधिकारी हुन सक्छन् । तीमध्ये तीन फरक फरक राजनीतिक दलका पदाधिकारीलाई भेटेर उनीहरूको दलले समाजमा गरेका राम्रा काम र आउंदा दिनमा सुधार गर्नुपर्ने पक्षहरू छलफल गरी तलको तालिकामा भर्नुहोस् ।

राजनीतिक दलको नाम	दलले गरेका राम्रा काम	सुधार गर्नुपर्ने पक्ष
१.		
२.		
३.		

३. विभिन्न राजनीतिक दलका प्रतिबद्धता पत्र/घोषणापत्र सङ्कलन गरी अध्ययन गर्नुहोस् । मुख्य मुख्य प्रतिबद्धताहरू टिपोट गरी कक्षाकोठामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. राजनीतिक दल भनेको के हो ?
२. लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा राजनीतिक दलको भूमिका प्रस्त्याउनुहोस् ।
३. नेपालमा भएका विभिन्न राजनीतिक परिवर्तनमा राजनीतिक दलले खेलेको भूमिकाको विश्लेषण गर्नुहोस् ।
४. राजनीतिक दल खोल आवश्यक प्रावधान उल्लेख गर्नुहोस् ।
५. राजनीतिक दलमाथि जनताको भरोसा अभिवृद्धि गर्ने उपाय सुझाउनुहोस् ।
६. नेपालमा राष्ट्रिय मान्यता प्राप्त राजनीतिक दलको सूची बनाउनुहोस् ।

सामुदायिक कार्य

तपाईँको समुदायमा सामाजिक समस्या र विकृति विरुद्ध चेतना जागरण गर्ने राजनीतिक दलले खेलेको भूमिका सम्बन्धमा एक स्थानीय नेता / अगुवा कार्यकर्तासँग छलफल गरी प्राप्त विवरण प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

९ निर्वाचन प्रक्रिया र नागरिकको भूमिका

आज कक्षामा निर्वाचन प्रक्रिया र नागरिकको भूमिका विषय शिक्षण गर्ने सन्दर्भमा स्रोत शिक्षकका रूपमा जिल्ला निर्वाचन अधिकारीलाई आमन्त्रण गरिएको छ। स्रोतव्याप्ति, शिक्षक र विद्यार्थीबिच भएको अन्तरक्रियाको केही अंश तल प्रस्तुत गरिएको छ:

शिक्षक : निर्वाचन अधिकारीज्य, नेपालको निर्वाचन प्रक्रियाबारे आज हामी अन्तरक्रिया गर्दैछौं। निर्वाचन प्रक्रिया र निर्वाचनमा नागरिकको भूमिका सम्बन्धमा हजुरबाट धेरै विषयवस्तुको जानकारी प्राप्त गर्ने अपेक्षा गरेका छौं।

निर्वाचन अधिकारी : मेरो कार्यक्षेत्रसँग सम्बन्धित विषयमा नै अन्तरक्रिया गर्ने अवसर दिनुभएकामा यहाँहरूलाई धन्यवाद। मैले यहाँ तपाईंहरूका जिज्ञासा मेटाउने प्रयत्न गर्ने छु। तपाईंहरूले पालैपालो जिज्ञासा राख्न सक्नुहुन्छ।

महिमा : निर्वाचनका सम्बन्धमा केही बताइदिनुहुन्छ कि?

निर्वाचन अधिकारी : लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा नागरिकले आफ्ना प्रतिनिधि चुन्न प्रक्रियालाई निर्वाचन भनिन्छ। यो प्रक्रिया विभिन्न देशमा फरक फरक अवधिको हुन्छ। हाम्रो देशमा हरेक पाँच वर्षमा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको आवाधिक निर्वाचन हुने गर्छ। आवाधिक निर्वाचन लोकतन्त्रको अनिवार्य सर्त हो। नेपालमा निर्वाचन आयोगले राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, सङ्घीय संसदका सदस्य, प्रदेश सभा सदस्य र स्थानीय तहका पदाधिकारीको निर्वाचन गराउँछ।

शिशिर : निर्वाचनको आवश्यकता किन पछ? यस सम्बन्धमा पनि यहाँले स्पष्ट पारिदिनु हुन्छ कि?

निर्वाचन अधिकारी : लोकतन्त्रमा जनता सार्वभौम हुन्छन्। उनीहरूले आफूमाथि शासन गर्न आफ्ना प्रतिनिधि चुन्नन्। यसका लागि जनताले योग्य, सक्षम, आफ्नो भावना बुझ्ने नेतृत्व चयन गर्नुपर्छ। निर्वाचनले असल, सक्षम, जनउत्तरदायी प्रतिनिधि छान्ने अवसर प्रदान गर्दछ।

शिक्षक :

मतदाता नामावली र फोटोसहितको मतदाता परिचयपत्र निर्वाचनका लागि महत्त्वपूर्ण सामग्री मार्निन्छन् । यिनीहरूका बारेमा पनि केही बताइदिनुहोस् न ?

निर्वाचन अधिकारी

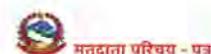
निर्वाचन प्रयोजनका लागि मतदाता नामावली अद्याव॑धिक गर्ने जिम्मेवारी निर्वाचन आयोगको हो । यसका लागि हरेक जिल्लामा निर्वाचन कार्यालय रहन्छ । निर्वाचन कार्यालयले १८ वर्ष उमेर पूरा भएका नेपाली नागरिकले मतदान गर्ने मतदाता नामावलीमा प्रक्रियाबोजिम नाम समावेश गर्दछन् । मतदाता नामावलीमा नाम समावेश भएको मतदातालाई फोटोसहितको मतदाता परिचय पत्र प्रदान गरिन्छ । मतदाता परिचय पत्रमा फोटोसहित मतदाताको नाम, ठेगाना र परिचय पत्र नम्बर उल्लेख गरिएको हुन्छ । सोही परिचयपत्रका आधारमा मात्र मतदाताले निर्वाचनमा मतदान गर्न पाउँदैनन् ।

मतदान गर्न पाउने मतदातालाई मताधिकारको सुनिश्चितता गर्न मतदान स्थलको व्यवस्था गरिएको हुन्छ । सम्भव भएसम्म मतदातालाई पायक पर्ने गरी यस्तो व्यवस्था गरिएको हुन्छ । मतदान स्थल प्रायः उपयुक्त सार्वजनिक स्थानमा मिलाइएको हुन्छ । एक मतदानस्थलमा एक वा एकभन्दा बढी मतदान केन्द्र हुन सक्छन् ।

प्रत्येक वर्ष मतदाता नामावली अद्याव॑धिक गर्ने व्यवस्था छ । मतदाता नामावलीमा नाम नभएका कुनै पनि व्यक्तिले मतदान गर्न पाउँदैनन् ।

डोल्मा :

मतदान कार्यलाई निष्पक्ष र भयरहित बातावरणमा सम्पन्न गराउन मतदान अधिकृतको प्रमुख जिम्मेवारी हुन्छ भन्ने कुरा त मैले भखै सम्पन्न निर्वाचनमा थाहा पाएकी थिएँ । यस सम्बन्धमा थप प्रस्त पारिदिनहुन्छ कि ?

प्र.स. 200

निर्वाचन अधिकारी : तपाईंले ठिक कुरा गर्नुभयो । मतदान केन्द्रमा मतदान सम्पन्न गराउने दायित्व मतदान अधिकृतको हो । मतदानको दिन मतदान केन्द्रको व्यवस्था गर्ने, सुरक्षा व्यवस्था मिलाउने, नियमअनुसार मतदानको सुरआत र अन्त्य गर्ने काम पनि मतदान अधिकृतले गर्दछन् । मतदान प्रक्रियासँग सम्बन्धित उजुरी र गुनासो सुनी सोको कारबाही गर्ने, मत पेटिका सम्बन्धित ठाउँमा बुझाउने दायित्वसमेत मतदान अधिकृतको हुन्छ ।

यसरी निर्वाचनको मिति घोषणादेखि अन्तिम परिणामको घोषणा र प्रमाणपत्र वितरणसम्मका निर्वाचनसम्बन्धी सम्पूर्ण गतिविधिहरू नै निर्वाचन प्रक्रिया हो ।

सरस्वती : निर्वाचनमा उम्मेदवार हुन २१ वर्ष उमेर पूरा भएको हुनुपर्छ । यसैगरी नेपालको नागरिक, नैतिक पतन दर्खिने फौजदारी कसुरमा सजाय नपाएको, लाभको पदमा बहाल नरहेको तथा कानुनले अयोग्य नठहन्याएका व्यक्तिमात्र निर्वाचनमा उम्मेदवार हुन पाउँछन् ।

राश्म : निर्वाचनमा नागरिकको पनि कुनै भूमिका वा दायित्व रहन्छ होलानि, यस सम्बन्धमा पनि केही वताइदिनुस् न ।

निर्वाचन अधिकारी : निर्वाचनमा नागरिकको भूमिका अत्यन्त महत्त्वपूर्ण रहन्छ । मतदाता नामावलीमा नाम समावेश गर्ने, नाम सच्चाउने र हटाउने, आर्थिक प्रलोभनमा नपरी आफूले चाहेको उम्मेदवारलाई मत हाल्ने काममा नागरिकले सधाउनु पर्छ । विभिन्न राजनीतिक दलका घोषणा पत्रको जानकारी जनतालाई गराउने, मतदाता शिक्षा कार्यक्रममा सहभागी हुने, निर्वाचनसम्बन्धी प्रचार प्रसार गर्ने, मतदानका क्रममा अनुशासित भई लाइनमा बस्ने र मतदान गर्ने, मतदान स्थलमा होहल्ला नगर्ने, वृद्ध, अपाङ्गता भएका, सुत्केरी, गर्भवतीलाई पहिलो प्राथमिकता दिने वातावरण मिलाउनु पर्दछ । फर्जी मतदान कार्यलाई निरुत्साहित गर्ने, गाउँघरमा निर्वाचन प्रक्रियासम्बन्धी छलफल, प्रचार प्रसारलगायत जागरणमूलक कार्यक्रममा सक्रिय सहभागिता जनाउने भूमिका पनि नागरिकले निर्वाह गर्नुपर्ने हुन्छ ।

शिक्षक : आज तपाईंले हामीलाई निर्वाचन प्रक्रिया र यसमा नागरिकको भूमिका सम्बन्धमा स्पष्ट पारिदिनु भयो । यहाँलाई धेरै धेरै धन्यवाद ।

निर्वाचन अधिकारी : निर्वाचन प्रक्रिया सम्बन्धमा आफ्ना विचारहरू राख्न दिनु भएकामा हार्दिक धन्यवाद दिन चाहन्छु ।

क्रियाकलाप

१. सचेत नागरिकले निर्वाचन प्रक्रियामा खेल सक्ने भूमिकालाई गीत वा कविताका माध्यमले प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. विदेशमा रहेका नेपाली नागरिकले पनि मतदान गर्न पाउनुपर्छ भन्ने आवाज उठ्न थालेको सन्दर्भमा तपाईं आफ्नो मान्यतालाई कसरी प्रस्तुत गर्नुहुन्छ ? आफ्ना तर्क प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
३. मतदाता नामावली कुन कुन अवस्थामा अद्यावधिक गर्नुपर्ने हुन्छ ? सोधखोज गरी विवरण तयार पार्नुहोस् ।

अभ्यास

१. नेपालमा मतदाता नामावली सम्बन्धमा कस्तो व्यवस्था रहेको छ ?
२. फोटोसहितको मतदाता परिचयपत्रको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. निर्वाचन प्रक्रियामा नागरिकले खेल सक्ने भूमिका उल्लेख गर्नुहोस् ।
४. निर्वाचन प्रक्रियामा मतदान अधिकृतका प्रमुख कामको सूची तयार गर्नुहोस् ।
५. नेपालका सबैजसो निर्वाचनमा मतपत्र बदर हुनका कारण पत्ता लगाई समाधान उपायसमेत सुझाउनुहोस् ।

सामुदायिक कार्य

नेपालमा सञ्चालन हुने निर्वाचन प्रक्रियामा के के सुधार गर्न आवश्यक छ भन्ने सन्दर्भमा निर्वाचनमा उम्मेदवार भएका व्यक्तिहरूसँग कुराकानी गर्नुहोस् । कुराकानीबाट प्राप्त विवरणलाई आधार बनाएर निर्वाचन प्रक्रियामा सुधार गर्नुपर्ने पक्ष प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

मानव अधिकार

मानव अधिकारको अवधारणा

मानव अधिकार भनेको संसारका प्रत्येक व्यक्तिसँग सम्बन्धित आधारभूत अधिकार हो । यो मानिसको जन्मसिद्ध अधिकार हो । प्रत्येक व्यक्तिमा जाति, भाषा, धर्म, लिङ्ग, अपाङ्गता, राष्ट्रियता तथा सामाजिक र आर्थिक अवस्था, राष्ट्रिय सिमाना आदिको भेदभावबिनाको व्यवहार मानव अधिकारभित्र पर्दछन् ।

मानव अधिकारसम्बन्धी सबैभन्दा पहले अभिव्यक्ति दिने व्यक्तित्व इलेनोर रुजबेल्ट हुन् । उनकै प्रयासमा सन् १९४८ डिसेम्बर १० मा संयुक्त राष्ट्रसङ्घको साधारण सभाले मानव अधिकारसम्बन्धी विश्वव्यापी घोषणा पत्र जारी गरेको थियो । मानव अधिकार घोषणा पत्रमा ३० ओटा धारा रहेका छन् । मानव अधिकारको विश्वव्यापी घोषणापत्रको धारा १ मा सबै व्यक्ति जन्मजात स्वतन्त्र हुन्छन् र ती सबैको समान प्रतिष्ठा र अधिकार हुन्छ भन्ने कुरा उल्लेख गरिएको छ ।

यो मानिसलाई मानिसका रूपमा स्वतन्त्र रही मानवीय मर्यादा र यथोचित सम्मानका साथ बाँच्न आवश्यक पर्ने अधिकार हो । आत्मसम्मानका साथ समाजमा सम्मानित भई बाँच्न यस अधिकारको आवश्यक पर्दछ । यो मानिसको जन्मसिद्ध, प्राकृतिक एवम् आधारभूत अधिकार हो ।

मानव अधिकार ऐन, २०६८ ले मानव अधिकार व्यक्तिको जीवन स्वतन्त्रता, समानता र मर्यादासँग सम्बन्धित हुने कुरा उल्लेख गरेको छ । यस्ता अधिकार संविधान तथा अन्य प्रचलित कानूनद्वारा प्रदान गरिएका तथा नेपाल पक्ष भएको मानवअधिकारसम्बन्धी अन्तराष्ट्रिय सन्धि, सम्झौतामा निर्नाहित अधिकार हुन् । नेपालमा मानव अधिकारको संरक्षणका लागि वि.सं २०५७ मा राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको स्थापना भयो । विश्वव्यापी मानव अधिकारसम्बन्धी सन्धि, सम्झौतामा नेपालले प्रतिबद्धता जनाएको मात्र होइन सो अनुकूलको कानुन पर्नि निर्माण गरी कार्यान्वयनमा ल्याउने प्रतिबद्धता जनाएको छ ।

मानव अधिकारको विश्वव्यापी घोषणापत्रमा उल्लिखित प्रावधानको मूलभूत सार

१. सबै व्यक्तिको स्वतन्त्र अस्तित्व र अधिकार हुन्छ ।

२. जातजाति, धर्म, भाषा आदिका नाममा कसैर्माथि भेदभाव गरिने छैन ।
३. हरेक व्यक्तिको स्वतन्त्रतापूर्वक जिउने, सुरक्षित रहने र बाँच्ने अधिकार हुन्छ ।
४. कुनै पनि व्यक्तिलाई अनावश्यक दण्ड, सजाय र अमानवीय व्यवहार गर्न पाइने छैन ।
५. हरेक व्यक्तिले समान कानुनको प्रयोग गर्ने र कानुनको प्रयोगमा भेदभाव गर्नु हुँदैन ।
६. कसैलाई पनि बिनाकारण थुनामा राख्ने, देश निकाला गर्ने वा नजरबन्दमा राख्न पाइने छैन ।
७. वाक् स्वतन्त्रता, स्वतन्त्ररूपमा आवत जावत र हिँड्डुल गर्ने अधिकार सबै नागरिकलाई हुने छ ।
८. महिला र पुरुषलाई आफूखुसी वैवाहिक जीवन विताउने अधिकार हुने छ ।
९. हरेक व्यक्तिले समान कानुनको प्रयोग गर्ने र कानुनको प्रयोगमा भेदभाव गर्न पाइने छैन ।

मानव अधिकारको विश्वापी घोषणा, १९४८ ले उल्लेख गरेका ३० ओटा धारामा उल्लिखित मानव अधिकारलाई विश्वव्यापी लागु हुने गरी व्यवस्था भएअनुसार विभिन्न मुलुकहरूले मौलिक हकका रूपमा संविधानमा समावेश गर्दै आएका छन् ।

क्रियाकलाप

१. मानव अधिकारसम्बन्धी विश्वव्यापी घोषणापत्रमा ३० ओटा धाराको व्यवस्था गरिएको छ । विभिन्न आधिकारिक स्रोत सामग्रीको प्रयोग गरी ती धारामा उल्लिखित प्रावधानको सूची तयार गरी कक्षाकोठामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. नेपालले मानव अधिकारको क्षेत्रमा गरेका मुख्य कार्यहरू जानकार व्यक्ति वा स्रोतसामग्रीमार्फत खोजी गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
३. मानव अधिकारसम्बन्धी विश्वव्यापी घोषणापत्रको धारा २६ मा कम्तीमा पनि प्रारम्भक वा आधारभूत शिक्षा निःशुल्क र अनिवार्य हुने कुरा उल्लेख छ । नेपालमा यसको कार्यान्वयनको अवस्था सम्बन्धमा एउटा खोजमूलक आलेख तयार गरी कक्षाकोठामा सुनाउनुहोस् ।

अभ्यास

१. मानव अधिकार भनेको के हो ?
२. मानव अधिकार र मौलिक अधिकारबिचको भिन्नता उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. मानव अधिकारको संरक्षणमा सरकारी तवरबाट भएका प्रयासको समीक्षा गर्नुहोस् ।
४. मानव अधिकारलाई विश्वव्यापी रूपमा उच्च प्राथमिकता दिनुका कारण उल्लेख गर्नुहोस् ।

१९

मानव अधिकार संरक्षणमा सङ्घसंस्थाको भूमिका

मानव अधिकार आफैमा बृहत् क्षेत्रसँग सम्बन्धित अवधारणा भएकाले यसको संरक्षणमा कुनै एक व्यक्ति वा संस्थाको भूमिकामात्र पर्याप्त हुँदैन । मानव अधिकार संरक्षणमा विश्वभरि विभिन्न संस्थाले काम गरिरहेका छन् । नेपालमा मानव अधिकारसँग सम्बद्ध विभिन्न राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय सङ्घ/संस्था क्रियाशील रहेका छन् । यी सङ्घ/संस्थाले मानव अधिकार उल्लङ्घन हुन नदिन तथा उल्लङ्घन भएको अवस्थामा खबरदारी गर्ने काममा महत्त्वपूर्ण भूमिका निवाह गर्दै आइरहेका छन् । यसै सन्दर्भमा विद्यार्थीका तीनओटा समूहले निम्नलिखित बुँदामा आधारित रही एक एकओटा मानव अधिकारसँग सम्बद्ध संस्थासँग सम्बन्धित सूचना सङ्कलन गरी विवरण तयार पारे र कक्षामा प्रस्तुत गरे ।

(क) संस्थाको नाम

(ख) संस्थाको सङ्गक्रिया परिचय

(ग) संस्थाले मानव अधिकार सम्बन्धमा गर्ने प्रमुख कार्य

समूह क

संस्थाको नाम	संस्थाको सङ्गक्रिया परिचय	मानव अधिकारका क्षेत्रमा गर्ने मुख्य कार्य
राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग 	<p>राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग नेपालको एक स्वैदेहिनिक आयोग हो । वि.सं. २०५७ सालमा स्थापना भएको यस आयोगले मानव अधिकारको क्षेत्रमा काम गर्दै आएको छ । गौरव (Dignity), समानता (Equity) र न्याय (Justice) राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको मूल नारा हो ।</p>	<ul style="list-style-type: none"> सबैका लागि गौरव, समानता र न्याय स्थापना गर्ने पहल गर्दै । मानव अधिकार हनन हुन नदिन सचेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै । मानव अधिकार उल्लङ्घन गर्ने दोषीमाथि कानुनी कारबाहीका लागि सिफारिस गर्दै । मानव अधिकारको संरक्षण र संवर्धनका सन्दर्भमा महत्त्वपूर्ण नीतिगत निर्णय गरी कार्यान्वयनका लागि सिफारिस गर्ने कार्य गर्दै । विविधताको आधारमा पीडितहरूको अवस्था सार्वजनिक गर्दै । मानव अधिकार संरक्षणका लागि सरोकारवालाको ध्यानाकर्षण गराउने काम गर्दै ।

संस्थाको नाम	संस्थाको सङ्गठित परिचय	मानव अधिकारका क्षेत्रमा गर्ने मुख्य कार्य
 अनौपचारिक सेवा केन्द्र (इन्सेक -INSEC)	<p>यस संस्थाको स्थापना सन् १९८८ मा भएको हो । यो संस्था नेपालमा मानव अधिकार र मौलिक हकको सबालमा लामो समयदेखि क्रियाशील रहेको छ । इन्सेक अनौपचारिक क्षेत्रमा संलग्न व्यक्तिको मानव अधिकार रक्षा गर्ने उद्देश्यले स्थापना गरिएको संस्था हो । वर्षभरिमा अनौपचारिक क्षेत्रमा मानव अधिकारको अवस्था अध्ययन विश्लेषण गरी सत्य, तथा बाहिर ल्याउन यस संस्थाले महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्दै आएको छ ।</p>	<ul style="list-style-type: none"> प्रत्येक वर्ष “मानव अधिकार वर्ष” पुस्तक मार्फत मानव अधिकार सम्बन्धी वास्तविक घटना सार्वजनिक गर्दछ । मानव अधिकार सम्बन्धमा विभिन्न सचेतनामूलक कार्यक्रम तथा तालिम सञ्चालन गर्दछ । मानव अधिकारको अवस्था विश्लेषण तथा आवश्यक राय, सल्लाह प्रस्तुत गर्दछ । मानव अधिकार उल्लङ्घन विरुद्ध उजुरी तथा समाधानका उपाय खोजी गर्दछ । मानव अधिकार संरक्षण र संवर्धन गर्न सरोकारवालासँग अन्तरक्रिया, कार्यशाला तथा गोष्ठीको आयोजना गर्दछ । मौलिक हक कार्यान्वयनका लागि दबावमूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्दछ ।

समूह ग

संस्थाको नाम	संस्थाको सङ्गठित परिचय	मानव अधिकारका क्षेत्रमा गर्ने मुख्य कार्य
 एम्नेस्टी इन्टरनेशनल AMNESTY INTERNATIONAL	<p>मानव अधिकारका क्षेत्रमा कार्यरत एम्नेस्टी इन्टरनेशनल एक अन्तर्राष्ट्रीय संस्था हो । सन् १९६१ मा स्थापना भएको यस संस्थाले मानव अधिकार विरोधी गतिविधिलाई रोक्न तथा मानव अधिकारबाट विमुख भएकालाई न्याय दिन विभिन्न काम गर्दै आएको छ । मानव अधिकारको क्षेत्रमा उल्लेख्य काम गरेकापत एम्नेस्टी इन्टरनेशनलले सन् १९७७ मा नोबेल शान्ति पुरस्कार र सन् १९७८ मा संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय मानव अधिकार पुरस्कार प्राप्त गरेको छ । विश्वमा नेपाललगायत ७० भन्दा बढी देशमा कार्यरत यो संस्था मानव अधिकारका क्षेत्रमा विश्वकै अग्रणी संस्था हो ।</p>	<ul style="list-style-type: none"> यातनाविरुद्ध विभिन्न दबावमूलक अभियान सञ्चालन गर्दै आएको छ । मानव अधिकारको विश्वव्यापी घोषणामा उल्लिखित सबै अधिकार नागरिकले निर्वाध प्राप्त गर्न र प्रयोग गर्ने पाउनुपर्छ भन्ने अभियान चलाउदै आएको छ । मानव अधिकार शिक्षा एवम् सचेतनाका कार्यक्रम सञ्चालन गर्दछ । भेदभाव, पक्षपात, यातना, गैरकानुनी थुना, मृत्युदण्डलगायत मानव अधिकार विरोधी क्रियाकलाप नियन्त्रणका लागि विश्वव्यापी दबावमूलक अभियान सञ्चालन गर्दछ । मानव अधिकारको क्षेत्रमा खोज, अनुसन्धान गरी प्रतिवेदन सार्वजनिक गर्दछ ।

क्रियाकलाप

१. तपाईंको समुदायमा मानव अधिकारका क्षेत्रमा क्रियाशील कुनै सङ्घसंस्था हुन सक्छन् । उक्त संस्थाले मानव अधिकारका क्षेत्रमा गरेका कार्यको विवरण तयार गरी कक्षाकोठामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. मानव अधिकार सम्बन्धमा पत्रपत्रिकामा प्रकाशित समाचार तथा सम्पादकीयको कटिड सङ्कलन गरेर बुर्लेटिन बोर्डमा टाँस्नुहोस् ।
३. मानव अधिकारको क्षेत्रमा कार्यरत धेरै सङ्घ/संस्था हुँदाहुँदै पनि मानव अधिकार उल्लङ्घनका घटना किन बढिरहेका होलान् ? समूहमा छलफल गरी निष्कर्ष प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको स्थापनाको औचित्य प्रस्तुत पार्नुहोस् ।
२. एम्नेस्टी इन्टरनेशनलले मानव अधिकारका क्षेत्रमा गर्दै आएका मुख्य कार्यको सूची तयार पार्नुहोस् ।
३. इन्सेकले मानवअधिकारका क्षेत्रमा पुज्याएको योगदानको चर्चा गर्नुहोस् ।

परियोजना कार्य

“मानव अधिकार सरक्षण र प्रवर्धनमा नागरिकको भूमिका” विषयमा एउटा स्थानीय पत्रिकाका लागि सम्पादकीय तयार गर्नुहोस् र कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

उपभोक्ता अधिकार

तलका दुईओटा घटना अध्ययन गरौँ :

घटना नं. १

ल हेर तताउँदा तताउँदै दुध फाट्यो । पाउरोटी पनि बासी परेछ । होइन, सामान किन्दा उत्पादन मिति र उपयोग गर्नुपर्ने अन्तिम मिति हेनुपर्छ भनेर कति भन्नु यी छोराछोरीलाई ? अचेल हरेक सामान किन्दा गुणस्तर र मूल्य पनि ख्याल गर्नुपर्छ भनी कति सम्झाउनु । हैन ए नानी, तिमीहरूले चासो नराखेको कि नटेरेको है ?

घटना नं. २

गैरसरकारी संस्थाको सहयोगमा एउटा गाउँपालिकाले कृषकहरूका लागि सहुलियत मूल्यमा मकैको बिउ वितरण गर्न्यो । ४० जना कृषकले उक्त बिउ लगेर आफ्नो खेतबारीमा लगाए । मकैका बोट अपेक्षाकृत रूपमा सप्रेर आए । यस उन्नत बिउबाट उत्पादन बढ्ने कुरामा कृषक ढुक्क थिए । मकैमा धोगा त लागे तर धोगामा कतै कतै मात्र मकैका गेडा थिए । कति त रित्ता खोया मात्र । कृषि विज्ञले यो अवस्था अवलोकन गरेपछि मकैको बिउको तोकिएको म्याद गुज्जिएको र कमसल भएकाले यो अवस्था आएको पत्ता लगाए । कृषकहरू उन्नत जातको बिउका नाममा आफू ठिगाइकाले क्षतिपूर्तिका लागि दबावमूलक कार्य गर्ने तयारीमा छन् ।

मार्थिका यी दुई अवस्था प्रतिनिधिमूलक घटना मात्र हुन् । यी घटनाबाट पनि थाहा हुन्छ कि हाम्रा विद्यार्थी, अभिभावक तथा आम उपभोक्ताहरू उपभोक्ता अधिकार सम्बन्धमा संवेदनशील हुन सकिरहेका छैनन् । कतिपय व्यक्तिमा सचेतना भए पनि चासो कम छ । दैनिक उपभोग्य तथा अन्य प्रयोजनका लागि खरिद गरिएका सामग्रीको गुणस्तरबाटे समयमै ध्यान पुऱ्याउन नसक्दा उपभोक्ता ठुलो मर्कामा परिरहेका छन् ।

उपभोक्ताले आफूले प्रयोग गर्ने सामानको गुणस्तर तथा फाइदा जान्ने र गलत प्रयोगमा क्षतिपूर्ति पाउने वा बजारमा उपलब्ध सामानको निर्वाध रूपमा प्रयोग गर्न पाउने हकलाई उपभोक्ता अधिकार भानिन्छ । उपभोक्ता अधिकारमा उपभोग्य वस्तु तथा सेवाको बिक्री वितरणबाट सुरक्षित हुने अधिकार, उपभोग्य वस्तु तथा सेवाको मूल्य, गुण, परिमाण,

शुद्धता आदिवारे सुर्सूचित हुने अधिकार पनि पर्दछन् । यसका साथसाथै प्रतिस्पर्धात्मक मूल्यमा वस्तु तथा सेवाको छनोट गर्न पाउने अधिकार, उपभोक्ताको हक हित संरक्षणका लागि उपयुक्त निकायबाट सुनुवाइको अधिकार, क्षतिपूर्तिको अधिकार आदि पनि उपभोक्ता अधिकार हुन् ।

अमेरिकी संसदले सन् १९६२ मा पहिलो पटक उपभोक्ता अधिकारको विधेयक पारित गरेको थियो । प्रत्येक वर्ष मार्च १५ लाई विश्व उपभोक्ता अधिकार दिवसका रूपमा मनाइन्छ । उपभोक्ता अधिकार सम्बन्धमा सुरक्षा, सूचना, छनोट र सुनुवाइको अधिकार महत्त्वपूर्ण हुन्छ । उपभोक्ता अधिकारलाई व्यापक बनाउन सन् १९८५ अप्रिल ९ मा सयुक्त राष्ट्रसङ्घको महासभाबाट थप आठ अधिकारसहितको अनुबन्धन पारित गरिएको थियो । नागरिकलाई अहित हुने गलत व्यापारिक क्रियाकलापबाट सुरक्षा दिन यो अनुबन्धन आफैमा महत्त्वपूर्ण मानिन्छ ।

नेपालको संविधानको धारा ४४ मा गुणस्तरहीन वस्तु तथा सेवाबाट प्रत्यक्ष क्षति पुगेको व्यक्तिलाई कानुनबमोजिम क्षतिपूर्ति पाउने हक हुने छ भन्ने कुरा उल्लेख गरिएको छ । उपभोक्ता अधिकारका लागि संवैधानिक व्यवस्थालाई कार्यान्वयन गर्न उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०७५ ल्याइएको छ । यस ऐनले उपभोक्तालाई सहज पहुँचको अधिकार, प्रतिस्पर्धात्मक मूल्यमा वस्तु वा सेवा छनोट गर्न पाउने अधिकार, वस्तु वा सेवाबारे सुर्सूचित हुन पाउने अधिकार प्रदान गरेको छ । यस ऐनमा मिर्शित वस्तुमा रहेको तत्त्व वा प्रतिशतबारे जानकारी पाउने अधिकार, उपभोक्ताको जिउज्यान, स्वास्थ्य तथा सम्पत्तिमा हानि नोक्सानी पुन्याउने वस्तु तथा सेवाको विक्री वितरणबाट सुरक्षित हुन पाउने अधिकार, अनुचित व्यापारिक तथा व्यवसायजन्य क्रियाकलापबिरुद्ध उचित कानुनी कारबाही गराउन पाउनेलगायत अधिकारको व्यवस्था छ ।

यसैगरी स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले स्थानीय सरकारले उपभोक्ता अधिकारसम्बन्धी कानुनको कार्यान्वयन र नियमन गर्ने व्यवस्था गरेको छ । उपभोक्ता अधिकारको निर्वाध प्रयोगको वातवारण निर्माण गर्न तीनै तहका सरकार क्रियाशील हुन आवश्यक देखिन्छ ।

क्रियाकलाप

१. तपाईंले बजारबाट किनेर ल्याएका खाद्यवस्तुको नाम, उत्पादन मिर्ति, स्थाद समाप्त हुने मिर्ति, वस्तुको मिश्रणको अवस्था, मूल्य र तौल अबलोकन गर्नुहोस् । तोकिएबमोजिमको गुणस्तर भए नभएको परिचान गर्नुहोस् ।

२. “उपभोक्ता अधिकार हामी सबैको अधिकार” भन्ने शीर्षकमा एउटा लेख तयार गरी विद्यालयको सूचना पाठीमा टाँस्नुहोस् ।
३. उपभोक्ता अधिकारबारे नागरिकलाई सचेत गराउन तपाईं आफ्नो क्षेत्रबाट कस्तो योगदान दिन सक्नुहुन्छ ? सहपाठीलाई सुनाउनुहोस् ।
४. बजारमा सामानको कृत्रिम अभाव सिर्जना गर्ने, अखाद्य वस्तुको मिसावट गर्ने व्यक्ति वा फर्म वा उद्योग विरुद्ध एउटा सचेत नागरिकको हैसियतले तपाईंले कस्तो भूमिका निर्वाह गर्नुहुन्छ ? छलफल गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. उपभोक्ता अधिकार भनेको के हो ?
२. उपभोक्ता अधिकार सम्बन्धमा नेपालको संविधानमा भएको व्यवस्था उल्लेख गर्नुहोस् ।
३. उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०७५ ले उपभोक्ता अधिकारसम्बन्धी गरेको व्यवस्था व्याख्या गर्नुहोस् ।
४. उपभोक्ता अधिकार संरक्षण र संवर्धनमा स्थानीय सरकारको भूमिका कस्तो हुनुपर्ला ?
५. न्यून गुणस्तरीय सामग्री उत्पादन तथा बिक्रीवितरण रोक्न एक सचेत उपभोक्ताले खेलन सक्ने भूमिका उल्लेख गर्नुहोस् ।

परियोजना कार्य

तपाईंको विद्यालयमा सञ्चालित दिवाखाजा अवलोकन गर्नुहोस् । दिवा खाजा तयार गर्दा प्रयोग गरिएका खाद्यसामग्री उपभोक्ताको हित अनुकूल छन् कि छैनन् पत्ता लगाई एउटा प्रतिवेदन तयार गर्नुहोस् र प्रधानाध्यापकलाई बुझाउनुहोस् ।

हाम्रो पृथ्वी

सिकाइ उपलब्धि

१. हावापानीमा प्रभाव पार्ने तत्त्वहरू, विश्वमा हावापानीका प्रकार र त्यसले बनस्पति, जीवजन्तु र मानवीय जनजीवनमा पार्ने प्रभाव बताउन
२. उत्तर अमेरिका, दक्षिण अमेरिका र अफ्रिका महादेशको भौगोलिक अवस्था, सामाजिक र आर्थिक क्रियाकलाप उल्लेख गर्न
३. भूकम्पको परिचय दिन र यसबाट जोगिने उपायहरूको अभ्यास गर्न
४. नक्सा उतार्ने विभिन्न विधि/तरिकाको अभ्यास गर्न र नक्सासम्बन्धी आधुनिक व्यावहारिक प्रविधिको उपयोग गर्न

हावापानीमा प्रभाव पार्ने तत्त्वहरू

कुनै स्थान विशेषको लामो अवधिको मौसमी वा वायुमण्डलको औसत अवस्थालाई हावापानी भनिन्छ । साधारणतया ३० वर्षभन्दा बढी समयको मौसम वा वायुमण्डलको औसत प्रवृत्तिलाई गणना गरी हावापानीको अवस्था यक्किन गरिन्छ । हावापानीले ठुलो क्षेत्र (जस्तै : नेपालको सन्दर्भमा तराई, पहाड र हिमालको हावापानी) ओगटेको हुन्छ । हावापानीका सूचक तापक्रम, वर्षा, वायुका चाप हुन् । हावापानीलाई जलवायु भनेर पनि चिनिन्छ । संसारमा एकै प्रकारको हावापानी पाइदैन ।

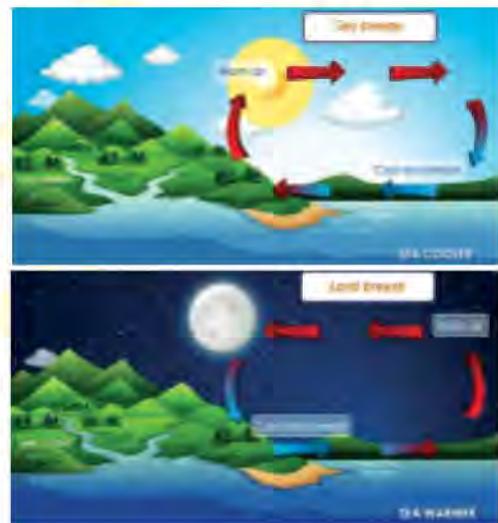
स्थानअनुसार हावापानी फरक हुन्छ किनकि हावापानीलाई विभिन्न तत्त्वले प्रभाव पारेका हुन्छन् । ती मूलतः निम्नप्रकार रहेका छन् :

हावापानीमा प्रभाव पार्ने तत्त्वहरू	अक्षांश
	उचाइ
	जमिनको मोहोडा
	सामुद्रिक दूरी
	पहाडको उपस्थिति
	सामुद्रिक धार
	वायुको स्वभाव र दिशा
	वनस्पति र माटो

- (क) अक्षांश : अक्षांश उत्तर र दक्षिण दुवै ध्रुवतर्फ 0° देखि 90° सम्म हुन्छ। भूमध्यरेखावाट जर्तिजर्ति उत्तर वा दक्षिण ध्रुवीय क्षेत्रतर्फ गयो उति नै सूर्यको किरण छल्के पर्ने हुनाले तापक्रम घट्दै जान्छ । भूमध्यरेखीय क्षेत्रमा सूर्यको प्रकाश सिधा पर्दछ । फलस्वरूप भूमध्यरेखीय क्षेत्रमा हावापानी उष्ण प्रकृतिको हुन्छ ।

- (ख) **उचाइ** : फरक उचाइका कारण सानो क्षेत्रमा पनि विभिन्न प्रकारको हावापानी पाइन्छ । कम उचाइमा हावाको उपस्थिति बाकलो र बढी उचाइ भएको क्षेत्रमा पातलो हुन्छ । समुद्र सतहबाट हरेक १६० देखि १६५ मिटरको उचाइमा १० डिग्री सेल्सियस तापक्रम घट्दै जाने हुँदा जाति जाति उचाइ बढ्दै जान्छ, तापक्रम पनि घट्दै जान्छ ।
- (ग) **जमिनको मोहदा** : जमिनको ढालको कारणले कुनै पनि स्थानको हावापानी प्रभावित हुन्छ । वायु सम्मुख पर्वतीय मोहोडाको हावापानी ओसिलो हुन्छ भने वायु बिमुख मोहोडाको हावापानी शुष्क हुन्छ । नेपालमा उत्तरतर्फ फर्केको जमिनको भूभाग चिसो हुन्छ भने सूर्य सम्मुख दर्क्षणतर्फ फर्केको जमिनमा त्यानो हुन्छ ।
- (घ) **सामुद्रिक दुरी** : जमिन र पानीको ताले र सेलाउने स्वभाव फरक हुन्छ । जमिन छिटो ताल्छ भने छिटौं सेलाउँछ । पानी ढिलो ताल्छ र ढिलै सेलाउँछ । समुन्द्रिक निकट क्षेत्रमा समुन्द्री वायु र स्थलीय वायुको प्रभाव पर्ने हुनाले वर्षभरि लगभग एकै प्रकृतिको हावापानी पाइन्छ । तर जमिनको भित्री भागमा ती वायुको प्रभाव नपर्ने हुनाले हावापानी शुष्क र विषम हुन्छ । पूर्वी चीनको सामुद्रिक किनारी क्षेत्रको हावापानी सुरम्य हुनु र पश्चिम चीन तथा मङ्गोलियाको हावापानी विषम हुनुलाई उदाहरणका रूपमा लिन सकिन्छ ।
- (ङ) **पहाडको उपस्थिति** : पहाडले वायुलाई एकैतर बहने दिशामा अवरोध सिर्जना गर्दछ । ग्रीष्मऋतुमा हिन्द महासागरबाट आउने जलवाष्पयुक्त वायुलाई पर्वतले रोकेर नेपालमा वर्षा गराउँछ । हिउँदमा उत्तरबाट बहने चिसो वायुलाई रोकिदैन्छ । वाफिलो वायु बहने मार्गमा पर्वतको अवरोध भएमा पर्वत पछाडिको क्षेत्र शुष्क रहन्छ । वायु सम्मुख हुने पर्वतका कारण

बडगालको खाडीबाट बहने बाफिलो वायु तिव्वती क्षेत्रमा पुग्न सक्दैन । पर्वतको उपस्थितिका कारण आर्द्रतायुक्त वायु तिव्वती क्षेत्र पुग्न नसक्दा पानी पदैन र सो क्षेत्र शुष्क हुन्छ ।

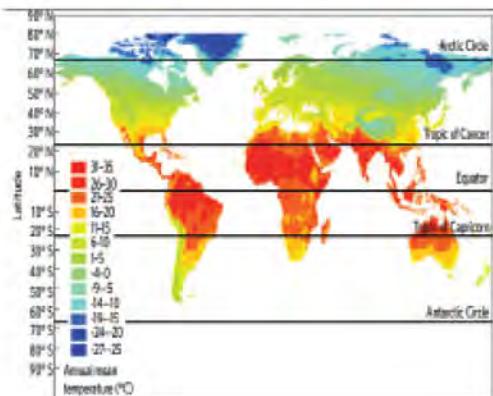
- (च) **सामुद्रिक धार :** न्यानो सामुद्रिक धार बहने सामुद्रिक किनारी भागको हावापानी न्यानो र चिसो धार बहने क्षेत्रको हावापानी चिसो र शुष्क हुन्छ । संयुक्त राज्य अमेरिकाको पूर्वी किनारामा तातो धार बहने हुनाले हावापानी न्यानो र ओसिलो छ भने पर्शिचम किनारामा चिसो धार बहने हुनाले चिसो र शुष्क छ । यसको कारण पूर्वी क्षेत्रमा न्यानो गल्फ स्टिम धार र पर्शिचमी क्षेत्रमा चिसो क्यालिफोर्निया धार बहनु हो ।
- (छ) **वायुको स्वभाव :** वायुको स्वभावले पनि हावापानीमा प्रभाव पार्छ । कुनै ठाउँमा हावापानी प्रभावित भई शुष्क हुन्छ भने कुनै ठाउँमा आद्र वा बाफिलो हुन्छ । नेपाललगायत मनसुनी वायु बहने क्षेत्रमा गीष्ममा बाफिलो वायु सम्ब्रद्वाट जमिनतर्फ बहने हुनाले प्रशस्त वर्षा हुन्छ । हिउँदमा भने सुख्खा मनसुनी वायु जमिनबाट सम्ब्रतर्फ बहने हुनाले हावापानी शुष्क हुन्छ । यस्तो वायुले कम वर्षा गराउँछ ।
- (ज) **वनस्पति र माटो :** कुनै स्थानको वर्षा तथा तापक्रमको अवस्थालाई वनस्पतिले प्रभावित पार्दछ । घना जङ्गल भएको स्थानमा आर्द्रतायुक्त वायु हुने हुँदा बढी वर्षा हुन्छ । वनस्पति नभएको क्षेत्रमा सुख्खा र विषम खालको हावापानी पाइन्छ । यस्तै माटाले पनि हावापानीलाई प्रभाव पारेको हुन्छ । कालोमाटो भएका ठाउँमा माटाले ताप सोस्ने हुँदा न्यानो हुन्छ । त्यस्तै कमेरो वा सेतो माटो भएको स्थानमा ताप कम सोस्ने हुँदा तापक्रम कम हुन्छ र चिसो हुन्छ । बलौटे तथा रातो फुसो माटो छिटो तात्छ र छिटौटै सेलाउँछ । तसर्थ उक्त स्थानको हावापानी प्रायः विषम हुन्छ ।

क्रियाकलाप

- नेपालको तराईदेखि हिमालसम्म भ्रमण गर्ने हो भने उण्डार्देखि समशीतोष्ण हुदै शीत प्रदेशीय हावापानीको अनुभव गर्न सकिन्छ । सानो भौगोलिक क्षेत्रमा पनि यति धेरै हावापानीको विविधता हुनुका कारण के के हुन् ? विभिन्न स्रोतको अध्ययन गरी सोको विवरण कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

२. दिइएका चित्रको अध्ययन गर्नुहोस् । 0° अक्षांश वरिपरि वर्षेभरि गर्मी हुने र 80° अक्षांश वरिपरि क्षेत्रमा वर्षेभरि हिउँ जम्ने कारण के होला ? नेपालमा गृष्ममा हुने वर्षामा वायु र पर्वतको अवस्थितिले के कस्तो प्रभाव पार्छ ? उक्त समयमा तिब्बततर्फ किन वर्षा हुन सक्दैन ? कारणहरू खोजी गरी प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. हावापानी भनेको के हो ?
२. तराईमा उत्तरी मोहडा र पहाडमा दक्षिण मोहडा भएको घरलाई भौगोलिक हिसाबले उपयुक्त मानिन्छ, किन ? कारण दिनुहोस् ।
३. कैलालीको धनगढी र गोरखा जिल्लामा अवस्थित सामागाउँ बस्ती लगभग एउटै अक्षांशमा पर्दछन् तर धनगढीमा अत्यन्तै गर्मी र सामागाउँमा अत्यन्तै जाडो हुन्छ, किन ? कारण दिनुहोस् ।
४. कालोमाटो भएको क्षेत्रमा हावापानी न्यानो हुनाको कारण के होला ?
५. छिमेकी देश भारतको मुम्बईमा वर्षेभरि तापक्रममा भिन्नता हुँदैन तर दिल्लीमा तापक्रमको भिन्नता बढी हुन्छ, किन होला ?
६. विश्वको हावापानीलाई प्रभाव पार्ने तत्त्वहरूको सूची तयार गरी कुनै दुईको वर्णन गर्नुहोस् ।

विश्वका हावापानीका प्रकारहरू

विश्वमा पाइने हावापानीलाई मुख्यगरी तीनओटा मण्डलमा वर्गीकरण गर्न सकिन्छ, ती मण्डलअन्तर्गत पनि विभिन्न किसिमको हावापानी पाइन्छ।

१. उष्ण मण्डल

भूमध्य रेखाबाट दुवै गोलार्धको 30° अक्षांशसम्मको क्षेत्रलाई उष्ण मण्डल भनिन्छ। यस मण्डलमा वर्षेभरि सूर्यको किरण सिधा रूपमा पर्ने हुनाले निकै गर्मी हुनुका साथै स्थान र समयअनुसार फरक फरक वर्षा हुन्छ। यो मण्डलमा ताप, चाप र वर्षा उच्च हुन्छ। $23^{\circ}12'$ डिग्री उत्तरी र दक्षिणी गोलार्धमा अवस्थित क्रमशः कर्कट र मकर रेखा पनि यस क्षेत्रमा पर्दछन्। यस मण्डलअन्तर्गत चारओटा हावापानीका उपप्रदेशहरू पर्दछन्।

२. समशीतोष्ण मण्डल

दुवै गोलार्धको 30° देखि 60° अक्षांशसम्मको भूभागलाई समशीतोष्ण मण्डल भनिन्छ। वर्षेभरि तातो र चिसोको समान अवस्था भई मानव जीवनका लाग अनुकूल रहेको यो क्षेत्रमा पर्याप्त मात्रामा वर्षासमेत हुन्छ। यो प्रदेश हावापानी, वनस्पति, मानव जाति र संस्कृतिलगायत विविधताको क्षेत्र पनि हो। यस मण्डलअन्तर्गत छओटा हावापानीका उपप्रदेश पर्दछन्।

३. शीत मण्डल

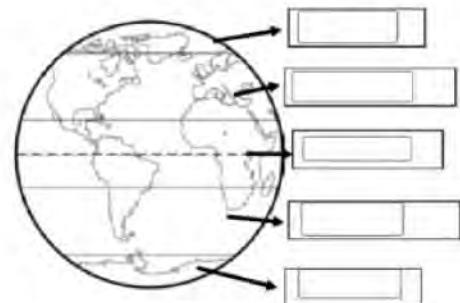
पृथ्वीको दुवै गोलार्धको 60° देखि 90° अक्षांशसम्मको ध्रुवीय प्रभाव क्षेत्रलाई शीत प्रदेश भनिन्छ। प्रायः वर्षेभरि सूर्यको किरण छड्के पर्ने र तापक्रम शून्य डिग्रीभन्दा तल रहने हुनाले अत्यधिक जाडो हुन्छ। चिसो र सुख्खा वायु बहने भएकाले खासै वर्षा हुदैन। उत्तरी ध्रुवीय भाग ग्रिनल्यान्ड, आइसल्यान्ड तथा दक्षिणी ध्रुवीय क्षेत्रको अन्टार्कटिकालगायतका स्थानमा वर्षेभरि बरफ जमेको हुन्छ। सूर्य उत्तरायणको समयमा दक्षिणी ध्रुवीय क्षेत्र र सूर्य दक्षिणायनको समयमा उत्तर ध्रुवीय क्षेत्र प्रायः अन्धकार रहन्छ। यस मण्डलअन्तर्गत दुईओटा हावापानीका उपप्रदेश पर्दछन्।

अक्षांशीय अवस्थितिसहित हावापानीको प्रकारलाई निम्नलिखित चार्टद्वारा प्रस्तुत गर्न सकिन्छ । पृथ्वीको उत्तरी गोलार्धमा पाइने हावापानीको फैलावट, क्षेत्र र दिशालाई यस चार्टले प्रस्तु पार्न सहयोग गर्दछ ।

दुन्डा प्रदेशीय हावापानी वा ध्रुवीय हावापानी (Tundra or Polar Climate)			९०° उत्तर
ठण्डा समशीतोष्ण समुद्री हावापानी (Cold Temperate Oceanic Climate)			६०° उत्तर
समशीतोष्ण समुद्री हावापानी (Temperate Oceanic Climate)	समशीतोष्ण तृणभूमिको हावापानी (Temperate Grassland)	सेन्ट लरेन्स वा मन्चुरियाको हावापानी (St. Lawrence or Manchurian Climate)	५०° उत्तर
भूमध्यसागरीय हावापानी (Mediterranean Climate)	समशीतोष्ण मरुस्थलीय हावापानी (Temperate Desert Climate)	चिनियाँ प्रकारको हावापानी (China Type of Climate)	४५° उत्तर
उष्ण मरुस्थलीय हावापानी (Tropical Desert Climate)			३०° उत्तर
उष्ण तृणभूमीय हावापानी वा सुडानको हावापानी (Tropical Grassland Climate)		उष्ण मौसमी हावापानी (Tropical Monsoon Climate)	२०° उत्तर
भूमध्यरेखीय हावापानी (Equatorial Climate)			५° उत्तर
			०° उत्तर

क्रियाकलाप

- दिइएको चित्रलाई कापीमा उतार्नुहोस् र नामाकरण गरी उपयुक्त सङ्केतसहित भर्नुहोस् ।
- विभिन्न स्रोतको खोजी वा आफ्नै अनुभवका आधारमा दिइएको तालिका पूरा गर्नुहोस् । अब गर्मी हुने महिना, जाडो हुने महिना, ठिक्कको मौसम हुने महिना, वर्षा हुने महिना र वर्षा नहुने महिनाको समूह बनाई वर्गीकरण गर्दै समग्रमा आफ्नो ठाउँको हावापानी पहिचान गर्नुहोस् । कक्षामा साथीहरूसँग परिणामलाई आदान प्रदान पर्नि गर्नुहोस् ।

महिना	बै.	जे.	अ.	सा.	भ.	अ.	का.	मङ्.	पु.	मा.	फा.	चै.
तापक्रम (औसतमा)												
वर्षा (औसतमा)												

अभ्यास

- हावापानीको प्रदेश भनेको के हो ?
- विश्वमा पाइने हावापानीका प्रकार र तीअन्तर्गत पर्ने उपप्रदेशसहितको तालिका निर्माण गर्नुहोस् ।
- समशीतोष्ण क्षेत्रमा न धेरै गर्मी न धेरै जाडो अर्थात् ठिक्कको हावापानी पाइनुका कारण के के हुन्, उल्लेख गर्नुहोस् ।
- तपाईँ बसेको ठाउँ कुन हावापानीको प्रदेशमा पर्दछ ? सो प्रदेशमा ऋतुअनुसार वर्षभरि तपाईंले अनुभव गर्ने हावापानीको विवरण प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

3

उष्ण मण्डल

शिक्षकले उष्ण मण्डल र यसअन्तर्गत पर्ने हावापानीका क्षेत्रसम्बन्धी विषयवस्तु कक्षामा सहजीकरण गर्न तयार पारेको विवरण र चित्र अध्ययन गरौँ :

१. भूमध्यरेखीय हावापानी

(क) अवस्थिति : भूमध्यरेखावाट 5°

उत्तरर 5° दक्षिण अक्षांशसम्म भूमध्यरेखीय हावापानी पाइन्छ । यो क्षेत्रमा दक्षिण अमेरिकाको अमेजन बेसी, अफ्रिकाको कङ्गो बेसी, मलेसिया र एसियाको दक्षिण पूर्वी द्विपसमूहअन्तर्गतका भूभागहरू पर्दछन् ।

(ख) हावापानीको अवस्था : वर्षैभरिको औसत तापक्रम 27°C र तापान्तर जम्मा 2°C मात्र हुन्छ । यो क्षेत्रमा वर्षैभरि सूर्यको किरण सिधा पर्ने हुनाले धेरै गर्मी हुन्छ । यहाँ दैनिक मध्याह्नपर्छि संवाहनिक वर्षा हुन्छ । दिन र रातको समय बराबर रहन् र ऋतु परिवर्तन नहुन् यो हावापानीको विशेषता हो । यहाँ २०० से मि. सम्म वार्षिक औसत वर्षा हुने र सापेक्षित आद्रता औसतमा 80% भन्दा बढी हुन्छ ।

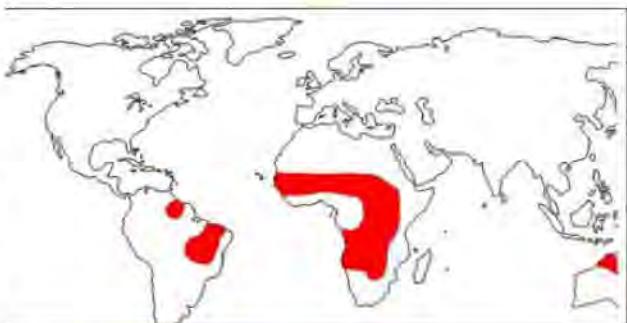
(ग) वनस्पति र वन्यजन्तु : प्रशस्त वर्षा र गर्मीको कारण वनस्पतिका लागि यो क्षेत्र निकै उपयुक्त छ । यहाँ विभिन्न जातका ठुला, अग्ला र कडाजातका वनस्पति र लहरा प्रशस्त मात्रामा पाइन्छन् । अमेजनको सेल्भास जङ्गल यसै क्षेत्रमा पर्दछ । वनक्षेत्र प्रशस्त रहेकाले विभिन्न प्रजातिका पशुपक्षीहरू यहाँ पाइन्छन् । यो क्षेत्र जैविक विवर्धताका लागि संसारभर प्रशिद्ध छ । यहाँ अजिङ्गर, चिम्पान्जी, विषालु सर्प, गोही आदि जनावर र हाँस, बकुल्ला, धनेस, मयूर आदि चराचुरुड्गी पाइन्छन् ।

(घ) जनजीवन र आर्थिक क्रियाकलाप : एसयाली पूर्वी द्विपसमूहका मानिसको विकसित र आर्धुनिक जीवनशैली छ। खेतीपाती, काठसम्बन्धी उद्योग, व्यापार र पर्यटन यहाँका प्रमुख आर्थिक गतिविधि हुन्। यस क्षेत्रको अमेजन र कङ्गो उपत्यकामा फिरन्ते स्वभावका रेड इन्डियन पिरिमजहरूको बसोबास रहेको छ।

२. उष्ण तृणभूमिको हावापानी

(क) अवस्थिति : यो हावापानी

भूमध्यरेखाबाट उत्तर र दक्षिणतर्फ 5° देखि 20° अक्षांशको क्षेत्रमा पाइन्छ। यस हावापानीको क्षेत्रमा अफ्रिकाको सुडान, दक्षिण अफ्रिकाको उत्तरी भाग र ब्राजिलको उच्चसमस्थली, ओरिन उपत्यका, अस्ट्रेलियाको उत्तरी भाग, डेक्कन र शान उच्चसमस्थलीअन्तर्गतका भूभाग पर्दछन्।

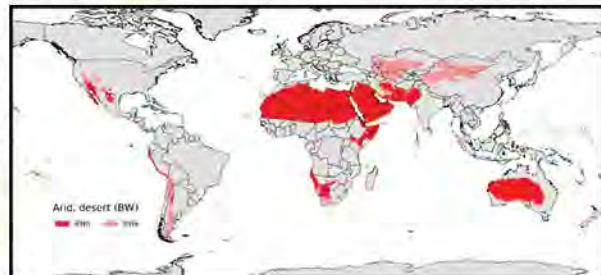
(ख) हावापानीको अवस्था : ग्रीष्ममा धेरै गर्मी र वर्षा तथा हिउँद त्यानो र सुख्खा हुने यो क्षेत्रमा स्थान र अवस्थानुसार वार्षिक 50 देखि 150 सेमी.सम्म वर्षा हुन्छ। ग्रीष्ममा 32°C भन्दा बढी र हिउँदमा 29°C भन्दा कम तापक्रम हुन्छ। यहाँ ग्रीष्म र हिउँद गरी दुई ऋतु हुन्छन्।

(ग) बनस्पति र बन्यजन्तु : यो हावापानी प्रदेशमा ग्रीष्ममा वर्षा हुनाले घाँसका लागि निकै राम्रो र अनुकूल हुने तर ठुला बिरुवा हुर्कन नसक्नाले फाटफुटट माव रुख पाइन्छन्। यो हावापानीको क्षेत्रलाई सभाना घाँसे भूमि पनि भनिन्छ। भेनेजुयला र कोलम्बियामा 'लानोस', ब्राजिलमा 'क्याम्पोस' तथा मध्य र पूर्वी अफ्रिकी क्षेत्रमा 'सभाना' भनिन्छ। यस क्षेत्रमा जिराफ, जेवा, हात्ती अर्ना, हायनालगायतका धेरै प्रकारका जीव जनावरहरू पाइने हुनाले संसारको चिडियाखाना पनि भनिन्छ।

(घ) जनजीवन र आर्थिक क्रियाकलाप : यहाँका कृतिपय मानिस अझै पुरानै रीतिरिवाजमा रमाउने र फिरन्ते जीवन जीउने गर्दछन् । मध्य अफ्रिकी क्षेत्रका मसाई र हाउसा जातिका मानिस यसका उदाहरण हुन् । यस क्षेत्रमा जनधनत्व कम र गरिबी, पछौटेपन व्याप्त छ । गहुँ, कपास, मकैखेती, पशुपालन, पर्यटन यहाँका आर्थिक क्रियाकलाप हुन् । यहाँ व्यावसायिक खेती, पशुपालन र पर्यटन उद्योगको प्रभावकारिता बढ्दो छ । राष्ट्रिय निकुञ्जको स्थापना र संरक्षण क्षेत्र बढ्दै गएकाले पर्यटन उद्योग र फिल्म सुटिडको गत्तव्य बनेको छ ।

३. उष्ण मरुस्थलीय हावापानी

(क) अवस्थिति : पृथ्वीको दुवै गोलार्धमा 20° देखि 30° अक्षांशको महाद्वीपको सामान्यतया पश्चिमी भागमा यस प्रकारको हावापानी पाइन्छ । अफ्रिकाको सहारा, कालाहारी र नामिब, एसियाको अरेबियन र थार मरुभूमिका साथै उत्तर अमेरिकाको दक्षिण क्यालिफोर्निया, दक्षिण अमेरिकाको एटकामा र मध्य अस्ट्रेलिया क्षेत्रमा यो हावापानी पाइन्छ । यहाँको अधिकांश भूभाग बालुवा र चट्टानले ढाकेको छ ।

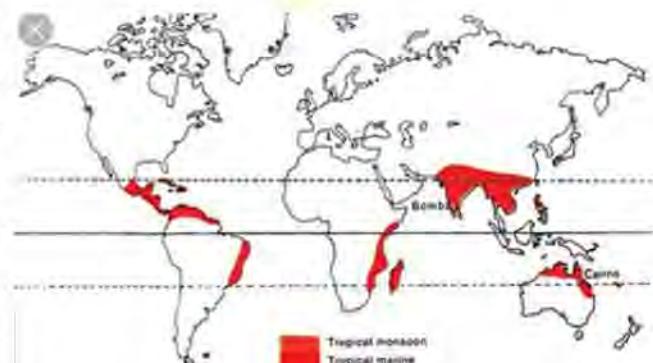

(ख) हावापानीको अवस्था : दिनमा अति गर्मी र रातमा अति चिसो हुने अर्थात् दिउँसो 40°C भन्दा बढी र रातमा तापक्रम घटेर 10°C भन्दा कम हुन्छ । सुख्खा हुनु, तापान्तर बढी हुनु, वार्षिक औसत १२ से.मि. वर्षा हुनु यो हावापानीका विशेषता हुन् ।

(ग) वनस्पति र वन्यजन्तु : यहाँ काँडेदार, लामा जरा भएका र खसा पातयुक्त सिउँडी (Cactus) जातका वनस्पति मात्र पाइन्छन् । कम वर्षा र विषमताले गर्दा ठुला जातका वनस्पति खासै पाइदैन । उंटलाई प्रमुख यातायातको साधनका रूपमा प्रयोग गरिन्छ । मरुद्यानको आसपासमा पाम जातका वनस्पति पाइन्छन् ।

(घ) जनजीवन र आर्थिक क्रियाकलाप : विषम हावापानीका कारण यस क्षेत्रमा जीवन सहज छैन । पानी नपर्ने हुनाले घरहरू प्राय मुण्डा हुन्छन् । यहाँको जनघनत्व अति कम छ । यहाँ केही फिरन्ते जातिका मानिस बस्थन् । पेट्रोलियम पदार्थ र सुनलगायतका वस्तुको उत्पादनले आर्थिक गतिविधि बढ्दो छ । यहाँका मानिसले भारी बोकाउन, दुध र मासुका लागि उँट पाल्छन् । मरुस्थलको करिपय ठाउँमा पानी पाइन्छ । त्यहाँ खेतीपाती गरिन्छ र बस्ती पनि बाक्लो भेटिन्छ । यस क्षेत्रलाई मरुद्यान भनिन्छ ।

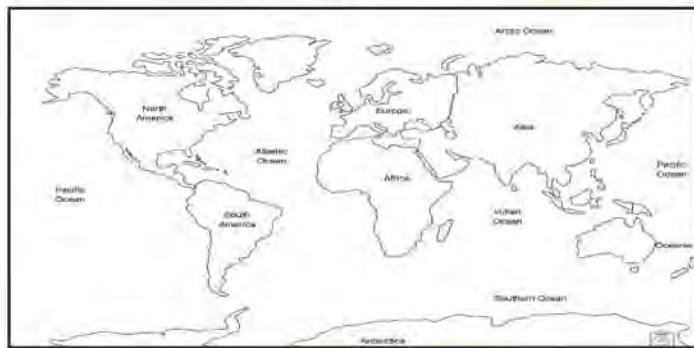
४. उच्च मौसमी हावापानी

- (क) अवस्थिति : पृथ्वीको दुवै गोलार्धमा 5° देखि 30° अक्षांशमा महाद्वीपको दक्षिण पूर्वी भागमा यस प्रकारको हावापानी पाइन्छ । दक्षिण एसिया, दक्षिण पूर्वी एसिया, उत्तरी अस्ट्रेलिया, दक्षिणपूर्वी अफ्रिका, मदागास्कर, दक्षिण पश्चिम अफ्रिका, दक्षिण पूर्वी ब्राजिल, क्यारिबियन क्षेत्रमा समेत यो हावापानी पाइन्छ । यो हावापानी पाइने मुख्य क्षेत्र दक्षिण एसिया हो ।
-
- (ख) हावापानीको अवस्था : ग्रीष्ममा गर्मी र औसत तापक्रम 30°C हुन्छ । हिउँद ठन्डा र औसत तापक्रम 15°C हुन्छ । स्थानअनुसार ५ देखि २० से.मि.सम्म वार्षिक मनसुनी वर्षा हुन्छ ।
- (ग) वनस्पति र वन्यजन्तु : ग्रीष्म ओसिलो र हिउँद ठन्डा हुनाले पतझर वनस्पति पाइन्छ भने पर्याप्त वर्षा र वर्षेभरि गर्मी हुने ठाउँमा सदावहार वन पाइन्छ । उचाइ र वनस्पतिको प्रकृतिअनुरूप विभिन्न प्रजातिका वन्यजन्तु प्रशस्त पाइन्छन् । यहाँ हात्ती, गैडा, बाघ, भालु, चितुवा आदि जनावर र पानी हाँस, मयूर आदि चराचुरुड्गी पाइन्छन् ।

(घ) जनजीवन र आर्थिक क्रियाकलाप : यो क्षेत्र कृषि, उद्योग र व्यापारलगायत सबै कार्यका लागि अनुकूल छ। यस क्षेत्रको मुख्य बाली धान हो। उखु, जुट, सुर्ती, चिया जस्ता नगदेवाली यहाँ प्रशस्त हुन्छन्। हावापानी, माटो र वर्षाले गर्दा अधिकांश मुलुक कृषिमा निर्भर छन्। मानव सभ्यता र संस्कृतिका लागि यो क्षेत्र सम्पन्न मानिन्छ। यहाँको जनधनत्व उच्च छ।

क्रियाकलाप

- दिइएको विश्वको रेखाढाकित नक्सामा उच्च प्रदेशका हावापानीका क्षेत्र परिचान गरी रड लगाई कक्षामा प्रदर्शन गर्नुहोस्।

- निम्नलिखित अवस्थामा समाधानको उपयुक्त तरिका के हुन सक्छ, समूहमा छलफल गरी पत्ता लगाउनुहोस् र कक्षामा आदान प्रदान गर्नुहोस् :
 - सहारा मरुभूमिको क्षेत्रमा धुम्न जाने योजना बनाउनु थियो। न त त्यहाँको तापक्रमको अवस्था थाहा छ, न त ठाउँ। कस्ता लुगा लानु पर्ने हो, के मायात्रा गर्ने होला ? म त बिलखबन्दनमा परे। लौ न केही उपाय बताइदिनु पन्यो।
 - मलेसिया, सिङ्गापुर, इन्डोनेसियातिर हरेक दिन मध्याह्नमा ठुलो पानी पर्छ। हालसालै सिङ्गापुर भ्रमण गरी फर्किनु भएको मेरा कान्छा काकाले त्यहाँ स्विटर ज्याकेटलगायतका न्याना कपडा वर्षेभरि लाउनु पर्दैन भन्नुहुन्छ अनि मैले सोचे, यस्तो कसरी सम्भव भयो ?
 - सभाना क्षेत्रमा बस्ने चराको तौल धेरै हुने, फुल भुइँमा पार्ने, उडेर बेग हान्त नसक्ने तर मज्जाले दौडिन सक्ने हुन्छन् भनी शिक्षकले कक्षामा भन्नुभएको थियो। त्यसका कारण खोजी गरी लेखेर त्याउन गृहकार्य दिनुभएको थियो।

साथीलाई सोधे उहाँलाई पनि थाहा रहेनछ । भोलि विहानसम्म जसरी पनि उत्तर खोजुपनें छ । यसको उत्तर के होला ?

- विभिन्न समूहमा विभाजन भई उष्ण प्रदेशीय हावापानीका क्षेत्रका सम्बन्धमा पाठ्यपुस्तक, सन्दर्भ सामग्री, एटलस वा इन्टरनेटमा खोजी अध्ययनबाट प्रात जानकारीलाई दिइएको तालिकामा भर्नुहोस् ।

हावापानीको प्रदेश	भौगोलिक अवस्थिति	हावापानीका विशेषता	वनस्पतिका विशेषता	जनजीवन	आर्थिक गतिविधि

अभ्यास

- भूमध्यरेखीय र उष्ण मरुस्थलीय हावापानीबिच फरक छुट्याउनुहोस् ।
- नेपाल मौसमी हावापानीका क्षेत्रमा पर्ने भए तापनि हिमाली, पहाडी र तराई क्षेत्रका वनस्पतिबिचमा समानता छैन । कारण उल्लेख गर्नुहोस् ।
- सभाना क्षेत्रमा बस्ने र अमेजन क्षेत्रमा बसोबास गर्ने मानिसको जीवनशैलीमा के के भिन्नता छ ?
- उष्ण तृणभूमिका मानिसको कमजोर आर्थिक अवस्थालाई पर्यटन विकास गरी सुधार गर्न सकिन्छ । यस भनाइलाई उदाहरणसहित पुष्टि गर्नुहोस् ।
- मरुद्यान भनेको के हो ? यसको महत्त्व सम्बन्धमा चर्चा गर्नुहोस् ।

समशीतोष्ण मण्डल

पृथ्वीको दुवै गोलार्धमा 30° देखि 60° अक्षांशसम्मको भूभागलाई समशीतोष्ण मण्डल भनिन्छ। यो हावापानी उत्तरी गोलार्धमा 70° अक्षांशसम्म पनि पाइन्छ। यहाँको हावापानी वर्षेभरि तातो र चिसोको समान अवस्था हुन्छ। कही गृष्ममा गर्मी र हिउँदमा जाडो हुन्छ। यो क्षेत्रमा पर्याप्त मात्रामा वर्षा हुन्छ। सघन मानव बसोबास भएको यो क्षेत्र हावापानीका आधारमा विश्वकै अनुकूल भएको प्रदेश हो। उत्तर अमेरिका, एसिया र युरोपका सबैभन्दा विकसित क्षेत्रहरू यही प्रदेशमा पर्दछन्। विश्वका ठुला औद्योगिक सहरहरू चीनको सहृदाई, जापानको टोकियो, दक्षिण कोरियाको सिओल, बेलायतको लन्डन, संयुक्त राज्य अमेरिकको सिकागो यही हावापानीका क्षेत्रमा पर्दछन्। यस मण्डलमा हावापानीका निम्नलिखित उपप्रदेश पर्दछन्:

१. भूमध्यसागरीय हावापानी

उत्तरी गोलार्धमा 30° देखि 45° अक्षांश र दक्षिणी गोलार्धमा 30° देखि 40° अक्षांशमा महाद्वीपको पश्चिमी भागमा यो हावापानी पाइन्छ। ग्रीष्ममा यहाँको तापक्रम औसत 27°C र हिउँदमा औसत 10°C हुन्छ। वार्षिक वर्षा 40 से.मि. देखि 70 से.मि. सम्म हुन्छ। भूमध्यसागर वरिपरि अवस्थित युरोपका फ्रान्स, स्पेन, इटाली, पोर्चुगललगायतका क्षेत्रहरू, दक्षिण र दक्षिण पश्चिम अस्ट्रेलिया, संयुक्त राज्य अमेरिकाको क्यालिफोर्निया, अफ्रिका महादेशको उत्तरी तथा दक्षिण पश्चिम क्षेत्र, दक्षिण अमेरिकाको चिलीको मध्य भूभागमा यस प्रकारको हावापानी पाइन्छ। यहाँ गृष्ममा गर्मी र शुष्क तथा हिउँदमा ठन्डा र ओसिलो हुन्छ। हिउँदमा समुद्री सतह भई आउने पश्चिमी वायुले वर्षा गराउँछ। यहाँ

ग्रीष्म र हिउँद गरी दुई ऋतु हुन्छन् । यहाँ लामा जरा, पात साना र चिल्ला तथा बोक्रा बाकला भएका भाडीयुक्त वनस्पति पाइन्छन् । प्रशस्त मात्रामा अमिलोयुक्त रसिलो जातका फलफूलहरू जस्तै सुन्तला, अद्गुर, कागती आदिको उत्पादन हुन्छ । यहाँ जैतुन पनि पाइन्छ । ती फलफूलबाट वाइन, पर्फ्युम आदि उत्पादन गरिन्छ । जैतुनबाट तेल बनाइन्छ । त्यसैले यो क्षेत्रलाई विश्वको बगैँचा भनिन्छ ।

२. समशीतोष्ण मरुस्थलीय हावापानी

महाद्वीपका भित्री भागमा 30° देखि 45° अक्षांशमा यो हावापानी पाइन्छ । क्यास्पयन सागरदेखि पूर्वपट्टाट तुर्कस्तान, चीनको पश्चिमी क्षेत्र, मध्गोलिया, अमेरिकाको रकी पर्वतविचको उच्चसमस्थली आदि क्षेत्रमा यो हावापानी पाइन्छ । ग्रीष्ममा अधिकतम तापक्रम 27°C र हिउँदमा 0°C सम्म पुग्छ । यहाँ चक्रवातबाट वर्षा हुन्छ । यहाँ वर्षमा औसत १० से.मि. देखि २५ से.मि. सम्म वर्षा हुन्छ । यहाँ जमिन सुख्खा र बलौटे हुनुका कारण काँडेदार भाडी र खस्ता घाँसका वनस्पति पाइन्छन् । यहाँ खेतीपाती कम र बढी मात्रामा पशुपालन गरिन्छ । मानिसको जीवनशैली उन्नत किसिमको हुन सकेको छैन ।

३. समशीतोष्ण मौसमी हावापानी

महाद्वीपको 30° देखि 45° अक्षांशमा पूर्वी भागको क्षेत्रमा यो हावापानी पाइन्छ । एसियाको पूर्वी खण्ड मुख्यतया मध्य र उत्तरी चीन, संयुक्त राज्य अमेरिकाको दक्षिण पूर्वी खण्ड र अस्ट्रेलियाको दक्षिण पूर्वी क्षेत्रमा यो हावापानी फैलिएको छ । चीनको धेरै भूभागमा यो हावापानी पाइने भएकाले यसलाई चिनियाँ हावापानी पनि भनिन्छ । ग्रीष्म गर्मी र आद्र हुन्छ भने हिउँदमा ठन्डा र सुख्खा हुन्छ । यहाँको औसत तापक्रम ग्रीष्ममा 25°C र हिउँदमा 5°C हुन्छ । मनसुनी वायुले ५० देखि १५० से.मि. सम्म वर्षा गराउँछ । वर्षा धेरै हुने क्षेत्रमा पतझर बन र कम हुने क्षेत्रमा भाडी र घाँस पाइन्छ । रेसम उत्पादनका लागि यहाँको हावापानी अनुकूल छ । यहाँ धान, गहुँ, मकै, कपास, उखु आदिको खेती गरिन्छ । ठुला ठुला सहरको विकास तथा उद्योग व्यवसायको रास्तो प्रगति भएकाले यो क्षेत्रमा जनसङ्ख्या अधिक रहेको छ ।

४. समशीतोष्ण सामुद्रिक हावापानी

दुवै गोलार्धको 30° देखि 45° अक्षांशको पश्चिमी सामुद्रिक क्षेत्रमा यो हावापानी पाइन्छ । मानव स्वास्थ्यका लागि अनुकूल यो हावापानीको मुख्य क्षेत्र पश्चिम युरोप, पश्चिम क्यानडा, चिली, तास्मानिया टापु, दक्षिण न्युजिल्यान्ड हुन् । ग्रीष्ममा न्यानो हुने र हिउँदमा खासै जाडो

नहुने यो हावापानी सान्है मनोरम र स्वास्थ्यकर मानिन्छ । यहाँ ग्रीष्ममा 15°C हिउँदमा 5°C तापक्रम रहन्छ । वार्षिक वर्षा 75 देखि 150 सेमी सम्म हुन्छ । सामुद्रिक प्रभावले बाहै महिना पानी परिवर्हन्छ । सामुद्रिक चक्रबात र पश्चिमी वायुका कारणले यस क्षेत्रमा वर्षा हुन्छ । मिश्रित वनस्पति रहने यो क्षेत्रको पहाडी भागमा कोणधारी वन र मैदानी भागमा पतझर वन पाइन्छ । उद्योग, व्यापार, पर्यटन तथा सेवा क्षेत्रमा यहाँका मानिस सलग्न छन् ।

५. समशीतोष्ण तृणभूमिको हावापानी

दुवै गोलार्धको 45° देखि 60° अक्षांशबिच महाद्वीपको मध्यभार्गातिर यो हावापानी पाइन्छ । दक्षिणी रुस, उत्तर पश्चिम एसिया, पूर्वी युरोप, दक्षिण अफ्रिकाको उच्च समस्थली क्षेत्र, दक्षिण पूर्वी अस्ट्रेलिया, उत्तर अमेरिकाको मध्यभाग, दक्षिण अमेरिकाको दक्षिणपूर्वी भाग यो हावापानी पाइने मुख्य क्षेत्रहरू हुन् । यहाँ ग्रीष्ममा बढीमा 27°C र हिउँदमा 0°C भन्दा कम तापक्रम हुन्छ । महाद्वीपको मध्य क्षेत्रमा फैलिएकाले यहाँ सामुद्रिक प्रभाव कम पर्छ । जसका कारण यहाँ वर्षा कम हुन्छ । त्यस्तै हिउँदमा हिउँ पर्नु पनि यो हावापानीको विशेषता हो । कम वर्षा हुने हुँदा यहाँ ठुला जातका वनस्पति पाइदैनन् । यहाँ ठुला ठुला घाँसे मैदान पाइन्छन् । उर्वर माटो हुनाले यहाँ गाँह खेती राम्रो हुन्छ । समशीतोष्ण तृणभूमि क्षेत्रका घाँसे भूमिलाई एसिया र युरोपमा स्टेप्स, उत्तर अमेरिकामा प्रेरिज, अर्जेन्टिनामा पम्पास, दक्षिण अफ्रिकामा भेल्ड र अस्ट्रेलियामा डाउन्स भनिन्छ ।

यहाँ ठुलो लगानी गरी व्यावसायिक कृषि तथा पशुपालन गरिएको छ । पूर्वी युरोप तथा अमेरिकाको कृतिपय राज्यको अर्थतन्त्र नै पशुपालनमा आधारित छ । यहाँ मासु, छाला र दुधजन्य उद्योग प्रशस्त मात्रामा स्थापना गरिएको छ । प्रेरिज र स्टेप्स क्षेत्रमा मुख्य रूपमा गाईपालन गरिने हुनाले यस क्षेत्रलाई दुधपेटीका रूपमा लिइन्छ । यस्तै अस्ट्रेलियाको डाउन्स र अर्जेन्टिनाको पम्पास क्षेत्रमा प्रशस्त मात्रामा गाई तथा भेडापालन गरिन्छ । अस्ट्रेलियाको भेडा ऊनका लागि र अर्जेन्टिनाको भेडा मासुका लागि विश्व प्रख्यात छन् ।

६. सेन्ट लरेन्स र मन्चुरियाको हावापानी

महाद्वीपको 45° देखि 60° अक्षांशमा पर्ने पूर्वी किनारमा यस प्रकारको हावापानी पाइन्छ। खास गरी उत्तर अमेरिकाको सेन्ट लरेन्स नदीको आसपास र चीनको मन्चुरिया प्रायद्वीपमा पाइने यो हावापानीलाई त्यही ठाउँको नामले चिनिन्छ। यो हावापानी महाद्वीपको पूर्वी किनारमा चिसो पानीको धार बहने क्षेत्रमा पाइने हुनाले ग्रीष्म न्यानो भए पनि हिउँद अत्यन्त ठन्डा हुन्छ। ग्रीष्म तापक्रम 20° से सम्म पुग्छ तर हिउँद भने 0° से भन्दा तल भर्दछ। यहाँ न्यानो र चिसो सामुद्रिक धारको सङ्गम हुने भएकाले चक्रवाती वर्षा हुन्छ। यहाँ 50 देखि 100 से.मि. सम्म वार्षिक वर्षा हुन्छ। यहाँ कोणधारी वनस्पति पाइन्छ। कृषि, पशुपालन तथा मत्स्य व्यवसाय यहाँका प्रमुख आर्थिक क्रियाकलाप हुन्।

क्रियाकलाप

१. उत्तर अमेरिकाको प्रेरिज र युरेसियाको स्टेप्समा प्रशस्त मात्रामा गहूँ खेती र पशुपालन गरिनुका कारण के के हुन्? समूहमा छलफल गरी लेख्नुहोस्।
२. भूमध्यसागरीय क्षेत्रमा फलफूल उत्पादन गरेर प्रशस्त आम्दानी गरे जस्तै नेपालमा पनि फलफूल उत्पादन हुने स्थान रहेका छन् र त्यहाँको जस्तै व्यावसायिक फलफूल खेती गरी आयआर्जन गर्न नेपालमा के गर्नुपर्दै? सामूहिक छलफलबाट कक्षामा निष्कर्ष प्रस्तुत गर्नुहोस्।

अभ्यास

१. समशीतोष्ण प्रदेशका हावापानीको क्षेत्रलाई तालिकामा प्रस्तुत गर्नुहोस्।
२. समशीतोष्ण मौसमी क्षेत्रमा कुन कुन कृषि कार्य गर्न उपयुक्त हुन्छ, किन?
३. समशीतोष्ण तृणभूमि क्षेत्रका घाँसे मैदानको नाम लेख्नुहोस्।
४. भूमध्यसागरीय क्षेत्रमा हिउँदे फलफूल खेती हुनाको कारण उल्लेख गर्नुहोस्।
५. समशीतोष्ण सामुद्रिक हावापानी र भूमध्यसागरीय हावापानीबिच तुलना गर्नुहोस्।
६. भूमध्यसागरीय हावापानीका क्षेत्रमा धेरै प्राचीन सभ्यता विकास भएको पाइन्छ, किन यस्तो भएको हो? कारण दिनुहोस्।

एक पर्यटक समूहको यात्रा विवरण अध्ययन गराँ :

हाम्रो यात्रा विवरण, २०७९

कुन्साड, प्रवीण र म इशानसहित तीन जनाको टोली विश्वको उत्तरी क्षेत्र मुख्यतया उत्तरी क्यानडा, अमेरिकाको अलस्का, ग्रिनल्यान्ड तथा उत्तरी रुसको एक महिने योजना बनाई भ्रमणमा निस्कियौँ । काठमाडौँबाट सिधा मस्कोको हवाइयात्रापछि हामी साइबेरिया क्षेत्रातर लाग्यौँ । समग्रमा शीत प्रदेश 60° देखि 90° उत्तर दक्षिण दुवै अक्षांशमा फैलिएको भए पनि साइबेरिया 60° देखि 70° उत्तरी अक्षांशसम्म माव फैलिएको रहेछ । ओहो ! चिसो त कर्ता हो कर्ता, चार फिटसम्म हिउँ, हाम्रा ठुला बाक्ता ज्याकेट र न्याना कपडाले बल्ल बल्ल धानेको । यहाँ त दिन र रातको लम्बाइमा धेरै अन्तर हुने रहेछ । ग्रीष्म ऋतुको समयमा दिन अत्यधिक लामा र हिउँद ऋतुमा दिन अत्यधिक छोटा हुने त्यहाँका आदिवासीले बताए । यस क्षेत्रमा ग्रीष्मको तापक्रम 12°C र हिउँदमा -13°C भन्दा कम हुन्छ ।

चक्रवातका कारणले यहाँ वार्षिक वर्षा 40 देखि 50 सेमी सम्म हुने रहेछ । तापक्रम कमी भएका कारण माटो सधैं भिजेको हिलो (bog soil) हुन्छ । ठुला र अग्ला वनस्पति नपाइने यहाँ नेपालको उत्तरी क्षेत्रमा जस्तो नरम काठयुक्त होचा रुखको कोणधारी घना जड्गलको क्षेत्र रहेछ जसलाई टाइगा जड्गल (Taiga) भनिने रहेछ । यस्तो विशाल वनजड्गलको

क्षेत्र समानान्तर रूपमा क्यानाडा र अलस्कासम्म फैलिएको समग्र यात्रा गरिसकेपछि थाहा पाइयो । यो वनजड्गलको आर्थिक महत्त्व धेरै रहेछ किनकि कागज बनाउन चाहिने अर्ध तरल पदार्थ Pulp यही वनस्पतिबाट तयार पारिने रहेछ । कृषि कार्य कम हुने यस क्षेत्रका मानिसको मुख्य पेसा वनपैदावारमा आधारित नरम काठको व्यवसाय Lumbering हो ।

यस क्षेत्रका मानिसको जीवन कठिन रहेछ । जाडो अधिक हुने र हिउँ परिहने भएकाले काठबाट घर बनाई बस्दा रहेछन् । त्यसैले जनसङ्ख्या अत्यन्त कम रहेछ । तर पर्यटकका लागि सुविधायुक्त ठुला होटेल र होमस्टेको राम्रो व्यवस्था रहेछ । त्यहाँका पथ प्रदेशकले हामीलाई हेलिकोप्टर चार्टर गरेर रुसको सुदूर उत्तरी क्षेत्र अर्थात् पृथ्वीको उत्तरी ध्रुवको करिब 60° अक्षांशको सेरोफेरोमा पुऱ्याउनु भयो । बाफे बाफ हिउँ पनि कर्ति जम्म सकेको हो । त्यहाँ त हाम्रो देशको हिमाली शृङ्खलामा जस्तै वर्षेभरि हिउँ जामिरहने रहेछ । 70° देखि 90° सम्मको अक्षांशको क्षेत्रलाई टुन्ड्रा प्रदेश भनिन्दो रहेछ । यहाँ ग्रीष्मको तापक्रम 10°C सम्म रहन्छ भने हिउँदमा सधैँभरि 0°C भन्दा तल रही -45°C सम्म तापक्रम पुग्छ । यहाँ अत्यन्त चिसो र सुख्खा ध्रुवीय वायु चलायमान हुने रहेछ । वार्षिक वर्षा 25 से.मि. भन्दा कम हुन्छ । त्यहाँ भ्रातु, काई, लेउ जस्ता केही वनस्पति ग्रीष्मको समयमा मात्र देखा पर्ने रहेछन् । मानिसको स्थायी बसोबास अत्यन्त न्यून रहेको देखियो । यहाँ फिरन्ते आदिवासी एस्किमो र इन्युट जातका मानिस बसोबास गर्दा रहेछन् । ती मानिसले हिउँमा पाइने सिल माछा, हिम भालुको सिकार गरेर जीविकोपार्जन गरेको देखियो । जनावरका छाला र चराका प्वाँखबाट लुगा र पाल बनाई उपयोग गरेको पनि देखियो । यिनीहरू बस्ने घर त हिउँको हुने रहेछ जसलाई इग्लु भनिने रहेछ । कतै जनावरको छालाबाट पनि अस्थायी घर बनेका रहेछन् । जसलाई ट्युपिक्स भनिने रहेछ । यस क्षेत्रका केही ठाउँमा त छ महिना दिन र छ महिना रात पर्द्धे रे । धन्य, हामी ग्रीष्ममा भ्रमण गरेकाले अध्यारो महसुस गर्न परेन ।

बसाइँको अन्तिम दिन हाम्रो बिदाइका लागि साइबेरियाका स्थानीयहरूले Ice Marathon को आयोजना गरेका रहेछन् । हामी कठिनले पन्थ मिनेट दौडियौं । त्यसपछि बिदा मागेर हाम्रो यात्रा युरोपको ग्रिनल्यान्डतिर मोडियो । त्यहाँको केही दिनको भ्रमणपश्चात् हामी उत्तरी क्यानाडा र अमेरिकाको अलस्कामा पुग्यौं । साइबेरियाको जस्तै हावापानी र वनस्पति त्यहाँ पनि पाइने रहेछ । त्यहाँका आदिवासीको जीवनशैली अलिक विकसित र आधुनिकताले प्रभाव पारेको पाइयो । जनघनत्व अति कम रहेछ । उत्तरी ध्रुवको त जानकारी प्रत्यक्ष अवलोकन गरेर प्राप्त भयो तर समान अक्षांशको दक्षिणी ध्रुवमा कस्तो हावापानी

होला भन्ने जिजासा हाम्रो मानसपटलमा जाग्यो । हामी तीनै जना अलस्काको एक होटेलमा बेलुका सुन्ने वेला ल्यापटप खोलेर गुगल सचं र युटुब हेन्यौँ । दक्षिणमा अन्टार्टिका रहेको र अति विषम हावापानीका कारण मानव बस्ती नरहेको, पेन्युइन चरा पाइने तथ्य पत्ता लगायौँ । अर्को दिन विहान आफ्ना सम्पूर्ण सामग्री प्याक गरी हवाइजहाजबाट अमेरिकाको वासिइटन डिसी पुर्यौँ । त्यस दिन परिवारका सदस्य तथा इष्टमित्रलाई केही सामान र चक्केट खरिद गन्यौँ । अर्को दिन एक महिने भ्रमण अति छोटो भएको महसुस गर्दै काठमाडौँ फर्कियौँ ।

क्रियाकलाप

१. नेपालको हिमाली क्षेत्रमा पनि धुवीय क्षेत्रमा जस्तै टुन्ड्रा हावापानी पाइन्छ तर जनजीवन भने फरक छ, किन होला ? विभिन्न स्रोतसामग्री अध्ययन गरी लेख्नुहोस् ।
२. उत्तरी धुवको शीत प्रदेशमा अर्वास्थित राष्ट्र विकसित छन् यद्यपि एस्कमो र इन्युट जातका मानिसको जीवनशैली परम्परागत रहेको छ । के त्यहाँको सरकारले उनीहरूको जनजीविका परिवर्तनमा ध्यान नदिएर हो वा अन्य केही कारण छन् ? समूहगत छलफल गर्दै नेपालका राउटे जातिलाई तिनीहरूसँग तुलना गर्नुहोस् र कक्षामा सुनाउनुहोस् ।
३. पाठमा दिइएअनुसार तीन जनाको टोली विश्वको उत्तरी क्षेत्रको भ्रमण गरे । अब तपाईँ कत्यना गर्नुहोस् कि तिनीहरूले के कस्तो बन्दोबस्तीका सामग्रीहरू आफूसँगै लगेका थिए होलान् । यदि तपाईंले पनि उक्त भ्रमण गर्न परेको भए के कस्तो बन्दोबस्तीका सामग्रीहरू लान पर्यो होला ? समूहमा छलफल गरी दिइएको तालिकामा प्रस्तुत गर्नुहोस् :

क्र.स.	सम्भावित सामग्री	परिमाण
१.	ठुलो भुवादार ज्याकेट	१ थान
२.	ऊनको टोपी	२ थान
३.		

अभ्यास

१. शीत प्रदेशको अवस्थिति उल्लेख गर्नुहोस् ।
२. टाइगा भनेको के हो ? यसको महत्व बँदागत रूपमा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
३. अति चिसो ठाउँ हुँदा पनि दुन्डा प्रदेशका आदिवासीहरू हिउँकै घर इगलुमा बस्छन्, किन ? कारण दिनुहोस् ।
४. शीत प्रदेशको अति उत्तरी र दक्षिणी केही भागमा छ महिना दिन र छ महिना रात हुन्छ । के कारणले यस्तो भएको होला ?

परियोजना कार्य

तपाइँले कुनै क्षेत्रको भौगोलिक भ्रमण गर्नुभएको होला । उक्त भ्रमणमा कस्तो योजना निर्माण गरिएको थियो, प्रस्तुत गर्नुहोस् । योजनाअनुरूप भ्रमण सफल भएको दृष्टान्त प्रस्तुत गर्दै एक प्रतिवेदनसमेत तयार पार्नुहोस् ।

विश्वको हावापानी : धरातलीय विविधता र प्रभाव

विश्वको हावापानी र धरातलीय विविधताले बनस्पति, बन्यजन्तु र जनजीवनमा कस्तो प्रभाव पारेको छ भन्ने सन्दर्भमा अनुसन्धान गर्नका लागि एक अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाले इन्डोनेसियाको बालीमा कार्यक्रमको आयोजना गरेको थियो । त्यहाँ विभिन्न भौगोलिक क्षेत्रका मानिसलाई प्रतिनिधिका रूपमा आमन्त्रण गरिएको थियो । प्रतिनिधिहरूले आफ्नो भौगोलिक क्षेत्रको हावापानी, धरातलीय विविधता र प्रभाव सम्बन्धमा व्यक्त गरेका विचारको नेपाली रूपान्तरणको केही अंश यसप्रकार रहेको छ :

नमस्कार तथा शुभप्रभात । मेरो नाम पेन्द्रो लुकास हो । म ब्राजिलबाट प्रतिनिधित्व गर्दछु । सर्वप्रथम यति रास्तो र समय सान्दर्भिक कार्यक्रम गरेकामा आयोजकप्रति हार्दिक आभार प्रकट गर्न चाहन्दू । उष्ण मण्डलको भूमध्यरेखीय हावापानीको क्षेत्रमा मेरो बसोबास रहेको छ । वर्षेभर एकैनासको गर्मी र आद्र हावापानी पाइने भएकाले मेरो क्षेत्रमा सदावहार कडा काठका थोरै हाँगायुक्त ठुला बनस्पति पाइन्छन् । यहाँ रबर, टिक, साल, रोजवुड, एर्वोन आदि बनस्पति पाइन्छन् । यस्तै ठुला शरीर भएका हात्ती, गैँडा, बाघ, भालु, अजिङ्गर, गोही, विभिन्न जातका सर्प, मयूर, सारस बन्यजन्तु पाइन्छन् । यहाँको जमिन समथर छ । समान उचाइको जमिन हुने भएकाले हावाहुरी कम चल्छ भने बाढीको प्रकोप भेलुपर्दछ । धेरै गर्मी भएकाले कहिलेकाही हामीलाई काम गर्न अल्छी लाग्छ । काठजन्य उद्योग प्रशस्त छन् । अमेजन बेसीमा परम्परागत जीवनशैली भएका आदिवासी रेड इन्डियन बस्थन् । यहाँ पातलो कपडा लगाउने गरिन्छ । खरको छानायुक्त घरको प्रयोग बढी छ । जनसख्या वृद्धिको कारण बनजइगालको अतिक्रमण बढिरहेको छ । किसमस हास्त्रो मुख्य चाड हो । धन्यवाद ।

नमस्कार, मेरो नाम एङ्ग्रियाना मुलर हो । म युरोपको जर्मनीबाट आएकी हुँ । हाम्रो देश समशीतोष्ण मण्डलको भूमध्यसागरीय क्षेत्रमा पर्दछ । यहाँ हिउँदमा पानी पर्ने र ग्रीष्म सुख्खा अनि गर्मी हुन्छ । हाम्रो देशमा पतझर प्रकारका वनस्पति पाइन्छन् । बाँदर, स्याल, बाघ, दुम्सीलगायतका जनावर पाइन्छन् । यहाँ साना पहाड, उपत्यका र समथर जमिन छ । मानिस जाँगरिला र सिर्जनशील छन् । यहाँ कृषिजन्य र औद्योगिक वस्तुको उत्पादन बढी हुन्छ । कला, साहित्य, विज्ञानका अतिरिक्त उद्योग, व्यापार र सेवा क्षेत्रको विकासमा यो क्षेत्र अग्रणी छ । अग्ला अग्ला गगनचुम्बी महल निर्माण भएका छन् । मानिसको जीवनशैली उन्नत छ । हाम्रो क्षेत्रमा धेरैजसो न्याना कपडा लगाइन्छ । यहाँ क्रिसमस, इस्टरलगायतका चाडपर्व धुमधामसाथ मनाइन्छ ।

शुभप्रभात सबैमा, म क्यानाडाबाट आएको हुँ । मेरो नाम लियाम ब्राउन हो । म वसेको स्थानमा शीत प्रदेशअन्तर्गत साइबेरिया प्रकारको हावापानी पाइन्छ । यहाँ वर्षेभरि अत्यन्तै चिसो हुने, हिउँ पर्ने र चिसो हावाहुरी चल्छ । यहाँ अग्ला हिमाल र पहाड भएको जमिनको स्वरूप छ । बस्ती पातलो छ भने घरहरू होचा छन् । हामीले वर्षेभरि बाक्ता न्याना कपडा लगाउँछौं । कृषि, साहसिक पर्यटन, पशुपालन, घरेलु उद्योग हाम्रा पेसा हुन् । यहाँ कोणधारी वनस्पति प्रशस्त पाइन्छन् । यी वनस्पति त्रिकोण आकारका हुन्छन् र पात मसिनो हुन्छ । लचकदार हाँगा र बाक्तो बोक्रा हुन्छ । सल्ला, धुपी, देवदार, फर, स्प्रुस आदि हाम्रो देशमा पाइने वनस्पतिका उदाहरण हुन् । हिमचितुवा, हिमाली भालु, हाँस प्रजातिका चरा यहाँ पाइने जीवजन्तु हुन् ।

क्रियाकलाप

१. तपाईं बसेको क्षेत्रको धरातलीय स्वरूप र हावापानीले स्थानीय जनजीवनमा पारेको प्रभावलाई निम्नलिखित तालिकामा प्रस्तुत गर्नुहोस् :

बनस्पति	जीवजन्तु	जनजीवनमा पारेको प्रभाव

३. अल्छीपना, सिर्जनशीलता, खाना रुच्ने नरुच्ने, पहिरन, भ्रमण आदि व्यवहार सामान्यतया अटुअनुसार निर्धारित हुन्छन्, कसरी ? वर्षभरि आफूले गर्ने क्रियाकलाप र भावनाका आधारमा आफ्ना अनुभव कारणसहित कक्षामा सुनाउनुहोस् ।

अभ्यास

- धरातलीय स्वरूपले जनजीवनमा प्रभाव पार्दछ भन्ने तथ्यलाई नेपालको दृष्टान्त दिई प्रमाणित गर्नुहोस् ।
- सभाना क्षेत्रमा धेरै प्रजातिका जनावर पाइन्छन्, किन ? कारण दिनुहोस् ।
- नेपालको उत्तरी क्षेत्र पाँच हजार मिटर माथिको उचाइमा बोटबिरुवा पाइँदैन, किन ?
- संस्कृति र संस्कारलाई पनि हावापानी र धरातलले प्रभाव पारेको हुन्छ भन्ने तथ्यलाई आफ्नो परिवेशको उदाहरण दिई प्रस्तुत पार्नुहोस् ।

९

उत्तर अमेरिका महादेश

परिचय

उत्तर अमेरिका महादेश पृथ्वीको उत्तरी र पश्चिमी गोलार्धमा पर्छ । यो महादेश 10° उत्तरदेखि 70° उत्तरी अक्षांश र 20° पश्चिमदेखि 160° पश्चिमी देशान्तरसम्म फैलिएको छ । पृथ्वीको करिब २,४७,०९,००० वर्ग कि. मि. अर्थात् १६.९% क्षेत्रफल ओगटेको यो महादेशको उत्तर दक्षिण सरदर लम्बाइ ७२०० कि.मि. र पूर्व पश्चिम चौडाइ लगभग ४८०० कि.मि. रहेको छ । यसको उत्तरमा सुमेरु महासागर, पूर्वमा आन्ध्र महासागर, दक्षिणमा दक्षिण अमेरिका र पश्चिममा प्रशान्त महासागर रहेका छन् । यो क्षेत्रफलका आधारमा तेस्रो र जनसङ्ख्याका आधारमा चौथो ठुलो महादेश हो । यस महादेशको सबैभन्दा अगलो पर्वत माउन्ट म्याकिन्ले (६१९४ मि.) हो भने सबैभन्दा होचो भूभाग मृत उपत्यका (समुद्री सतहबाट 56 मि. गहिरो) हो यहाँको सबैभन्दा ठुलो ताल सुपेरियर ताल हो । लामो नदी मिसिसिपी मिसौरी (६२७५ किमि), ठुलो देश क्यानडा र सानो देश सेन्ट भिसेन्ट ऐन्ड नेभिस हो । सन् १४९२ मा क्रिस्टोफर कोलम्बसले पत्ता लगाएका हुनाले उत्तर अमेरिकालाई नयाँ संसार पनि भनिन्छ ।

भौगोलिक स्वरूप र हावापानी

भौगोलिक क्षेत्र	अवस्थिति	हावापानी
रकी पर्वत श्रेणी क्षेत्र	पश्चिमी क्षेत्रमा उत्तर दक्षिण भएर फैलिएको लामो पर्वत शृङ्खला	यहाँ शीतोष्ण प्रकारको हावापानी पाइन्छ । यहाँ हिम शृङ्खला रहेको छ । यो वर्षेभरि चिसो हुने क्षेत्र हो ।

भौगोलिक क्षेत्र	अवस्थिति	हावापानी
अपलेचियन पर्वत श्रेणी क्षेत्र	पूर्वी भागमा रहेको, उत्तर दक्षिण फैलिएको होचो पर्वत श्रेणी	यस क्षेत्रमा शीतोष्ण प्रकारको हावापानी पाइन्छ । यहाँ पर्वत शृङ्खला रहेको छ ।
प्रेरिजको मैदान क्षेत्र	मैरिसको खाडीदेखि केहीभित्र उत्तरमा क्यानाडाको जङ्गलसम्म फैलिएको समशीतोष्ण घाँसे भूमिको विशाल मैदान	समथर मैदान रहेको यस क्षेत्रमा सुख्खा र चिसो हावापानी पाइन्छ ।
ग्रेट ताल क्षेत्र	अपलेचियन पर्वत श्रेणीदेखि पश्चिममा विशाल तालहरू (सुपेरियर, मिचिगन, हुरेन, इरी र ओन्टेरियो) को भूभाग नायग्रा भरना इरी र ओन्टेरियो तालका विचमा अवस्थित छ ।	समशीतोष्ण प्रकारको हावापानी पाइन्छ । यहाँको हावापानी आद्र हुन्छ ।
पूर्वी किनारी क्षेत्र	उत्तर अमेरिकाको पूर्वी किनारा हुडै दक्षिण पूर्वमा मैरिसीको खाडीसम्म फैलिएको छ ।	समशीतोष्ण सामुद्रिक हावापानी पाइन्छ ।
मरुभूमि क्षेत्र	उत्तर अमेरिकाको क्यालिफोर्नियाको उत्तरी भागमा अर्वास्थित सोनरान मरुभूमिको क्षेत्र	सुख्खा मरुस्थलीय हावापानी पाइन्छ ।
उत्तरी जङ्गल क्षेत्र	अलस्कादेखि क्यानाडाको मध्य भाग हुडै क्यानाडाको पूर्वी भागसम्म फैलिएको कोणधारी जङ्गलको क्षेत्र (टायगा)	चिसो वा शीतोष्ण हावापानी पाइन्छ ।
दक्षिणी पश्चिम क्षेत्र	क्यालिफोर्नियाको पश्चिमी किनारी क्षेत्र	हिउंदमा ठन्डा र वर्षा हुने र ग्रीष्ममा गर्मी र सुख्खा हुने भूमध्यसागरीय हावापानी पाइन्छ ।

वनस्पति

हावापानीले उत्तर अमेरिकाको वनस्पतिलाई प्रभाव पारेको छ । उत्तरी भागमा चिसो र ओसिलो हावापानी हुनाले टुन्ड्रा वनस्पति पाइन्छ भने सोभन्दा दक्षिणतर्फ क्यानाडाको उत्तरी भागमा घना कोणधारी जड्गल पाइन्छ । मध्य मैदानी भागमा बाक्सो घासेमैदान छ । यसलाई प्रेरिज भानिन्छ । यस्तै दक्षिण पूर्वी भाग र सेन्टलरेन्स क्षेत्रमा पतझर वनस्पति पाइन्छ । मध्य दक्षिणी क्षेत्रमा उष्ण सदाबहार जड्गल पाइन्छ ।

आर्थिक गतिविधि र सामाजिक जनजीवन

उत्तर अमेरिका विश्वको विकसित महादेश हो । क्यानाडा र संयुक्त राज्य अमेरिकाले अतुलनीय पूर्वाधारको निर्माण, सञ्चालन र आर्थिक वृद्धि गरेका छन् । दक्ष जनशक्तिको पर्याप्तता र उचित व्यवस्थापन, अधिकतम स्रोत र साधनको परिचालन भएकाले उत्तर अमेरिकाको आर्थिक अवस्था निकै मजबूत रहेको छ । विश्वका अधिक प्रतिव्यक्ति आय हुने मुलुकको शीर्ष स्थानमा अमेरिका र क्यानाडा पर्दछन् । सेवा तथा उद्योग एवम् प्रविधिमा यहाँका मानिसको संलग्नता रहेको छ । कृषिमा मानिसको कम संलग्नता भए पनि आर्धुनिक र व्यावसायिक खेतीका कारण उत्पादन प्रशस्त हुँदा देश आत्मनिर्भर बनेका छन् । गहुँ र मकै यहाँका प्रमुख खाद्यवाली हुन् । यहाँ पर्यटन उद्योग फस्टाएको छ । यहाँ तामा, फलाम, कोइला, सुन, निकेल, प्लाटिनम, चाँदी लगायतका खनिजमा आधारित उद्योग सञ्चालित छन् । यहाँ प्रशस्त मात्रामा पेट्रोलियम पदार्थ पनि पाइन्छ ।

सुरुमा युरोपबाट बसाई सरी गएका गोरा जातिका मानिसले यहाँका आदिवासीलाई शासन गरेका थिए । विगतमा फ्रेन्च र अङ्ग्रेजी भाषीहरूको बढी बसोबास रहेको भए तार्पन आजभोलि संसारका सबै क्षेत्रबाट मानिस पुगेका छन् । संयुक्त राज्य अमेरिका त संसारका मानिसको मिश्रित बसोबास रहेको देश बन्न पुगेको छ । विभिन्न प्रकृतिको भिसाबाट अमेरिका र क्यानाडामा पुग्ने मानिसको सङ्ख्या बढ्दो छ । लोकतन्त्र, स्वतन्त्रता,

समानता, समावेशिता र समता यहाँको सामाजिक जीवनका विशेषता हुन् । मानव सुरक्षादेखि आयआर्जनका प्रशस्त सुविधा भएकाले यस महादेशका मानिसको जीवनशैली उन्नत छ । उत्तरी भेगमा भने फिरन्ते इन्युट जातिका मानिस बस्थन् ।

क्रियाकलाप

१. नेपाल कृषि प्रधान देश भएर पनि कृषि उत्पादनमा आत्मनिर्भर बन्न नसकेको सन्दर्भमा जम्मा ३% मानिस कृषिमा संलग्न रही खाद्यान्तमा आत्मनिर्भर बनेको संयुक्त राज्य अमेरिकाबाट के शिक्षा पाइन्छ ? खोजी गरी लेख्नुहोस् ।
२. उत्तर अमेरिकाको रेखांड्कित नक्सा कोर्नुहोस् र एटलसको सहायताले निम्नलिखित तथ्यहरू भर्नुहोस् । प्रमुख पर्वतमाला र हिम शृङ्खला, प्रमुख खाडी, प्रमुख नदी र ताल, विविध वनस्पतिका क्षेत्र, विभिन्न खनिज उत्पादनका स्थल, देश र तिनका प्रमुख सहर, पानामा नहर, प्रेरिजको क्षेत्र, मृत उपत्यका, आँधी हुरी आउने क्षेत्र, मरुभूमिको क्षेत्र आदि ।
३. नेपालको लेकाली घाँसे क्षेत्र र प्रेरिजको घाँसे मैदानबिच के के भिन्नता पाइन्छन् ? समूहमा छलफल गरी लेख्नुहोस् ।

अभ्यास

१. उत्तर अमेरिकाका विकसित राष्ट्र र नेपालबिच आर्थिक सामाजिक अवस्थाको तुलना गर्नुहोस् ।
२. अमेरिकाको क्यालिफोर्निया क्षेत्रमा हिउँदमा र दक्षिण पूर्वी क्षेत्रमा ग्रीष्ममा पानी पर्छ । एउटै देशमा पनि यस्तो भिन्नता किन भएको होला, कारण दिनुहोस् ।
३. मानाँ तपाईँ उत्तर अमेरिकाको उत्तरी क्यानाडाको बासिन्दा हुनुहन्छ, तपाईँले गर्ने आर्थिक क्रियाकलाप के के हुन्छन्, सामाजिक रहनसहन र त्यहाँको वनस्पति कस्तो हुन्छ ? विवरण प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
४. उत्तर अमेरिकाका पूर्वी क्षेत्रमा पश्चिमी क्षेत्रभन्दा ठुला सहर विकास भएका छन् । यसका कारणहरू उल्लेख गर्नुहोस् ।

दक्षिण अमेरिका महादेश

अवस्थिति

दक्षिण अमेरिकाको अधिकांश भूभाग दक्षिण र पश्चिमी गोलार्धमा पर्दछ । यो महादेश 12° उत्तरी अक्षांशदेखि 55° दक्षिणी अक्षांश र 35° पश्चिमी देशान्तरदेखि 70° पश्चिमी देशान्तरसम्म फैलिएको छ । यसको क्षेत्रफल $1,78,40,000$ वर्ग कि.मी. रहेको छ । यो कूल विश्व भूक्षेत्रको 11.96 प्रतिशत ओगटेको चौथो ठुलो महादेश हो । यो महादेशको पूर्वमा आन्ध्र महासागर, पश्चिममा प्रशान्त महासागर, उत्तरमा उत्तर अमेरिका र दक्षिणमा कुमेरु महासागर रहेका छन् । पानामा नहरले यो महादेशलाई उत्तर अमेरिकाबाट छुट्टा उठाउँछ ।

भौगोलिक अवस्था

दक्षिण अमेरिका महादेशको उत्तरी भूभागमा भूमध्य रेखा पर्दछ । यो महादेशको पश्चिमपट्टि उत्तरदेखि दक्षिणसम्म फैलिएको एन्डिज पर्वत माला रहेको छ । विश्वकै सबैभन्दा लामो यो पर्वत माला ($7,000$ कि.मि.) दक्षिणमा चिलीदेखि उत्तरमा भेनेजुयलासम्म फैलिएको छ । एन्डिज पर्वत मालाको सबैभन्दा अग्लो हिमाल अकान्नकागुवा ($6,960$ मि.) हो । यस पर्वत मालामा उच्च समस्थलीसमेत रहेका छन् । सर्वाधिक उचाइमा रहेको टिटिकाका ताल पनि यस पर्वतमालामा रहेको छ । यो पर्वतमाला भूकम्प र ज्वालामुखीका दृष्टिले प्रकोपयुक्त क्षेत्र हो ।

दक्षिण अमेरिका महादेशको पूर्वी भागमा पुरानो कडा चट्टानयुक्त ब्राजिलियन उच्चभूमि छ । पूर्वोत्तर क्षेत्रमा गायनाको उच्चभूमि पर्दछ । महादेशको पश्चिमको एन्डिज र पूर्वी

उच्चभूमिका विचमा संसारकै सबैभन्दा ठुलो नदी अमेजन तथा ओरिन्को नदीले बनाएको विशाल मैदानी क्षेत्र छ। मध्य क्षेत्रमा पाराना, पाराग्वे र उरुग्वे नदीले बनाएको निम्न भूमि छ, जसलाई ग्रान चा को निम्न भूमि भनिन्छ। यो एन्डिज पर्वत र ब्राजिलियल उच्च भूमिका विचमा अवस्थित छ। ब्राजिल मध्य भागमा मटोग्रसो उच्च समस्थली पर्दछ। पम्पास भनिने घाँसे मैदान क्षेत्र पनि यहाँविचमा रहेको छ। यो महादेशको सुदूरदक्षिण पूर्वी क्षेत्रमा चिसो पाटागोनिया मरुभूमि छ। यो उच्च भूमि पनि हो। भेनेजुयलाको उत्तरी क्षेत्रमा संसारको सबैभन्दा अग्लो एन्जेल झरना (१७९ मि.) अवस्थित छ। त्यस्तै चिलीको उत्तर पश्चिमी भागमा अटाकामा मरुभूमि पर्दछ। जम्मा १४ देश रहेको यस महादेशमा बोलिभिया र पाराग्वे भूपरिवेष्टित राष्ट्र हुन्।

हावापानी

अमेजन बेसी क्षेत्रमा बसैभर गर्मी हुन्छ। यहाँ ओसिलो हावापानी पाइन्छ। भूमध्यरेखीय क्षेत्र हुनाले यहाँ दैनिक घनघोर वर्षा हुन्छ र बाढी आइरहन्छ। त्यस्तै महादेशका किनार क्षेत्रमा पनि सामुद्रिक प्रभावले बसैभर वर्षा भइरहन्छ। यस महादेशको मध्य क्षेत्रका कृतिपय भूभागमा अनिश्चित वर्षा हुन्छ। यस क्षेत्रमा लामो खडेरी परिरहन्छ। यस महादेशको पूर्वोत्तर किनार क्षेत्रमा मनसुनी प्रकारको हावापानी पाइन्छ। यसको उत्तरी खण्डमा अटाकामा मरुभूमि पर्ने भएकाले उष्ण मरुस्थलीय किसिमको हावापानी पाइन्छ। यसरी यो महादेशमा हावापानीको विविधता रहेको छ।

वनस्पति

अमेजन बेसी क्षेत्रमा गरम आद्र हावापानी हुनाले घना उष्ण सदाबहार जड्गल रहेको छ। सेल्वास भनिने यो संसारकै सबैभन्दा विस्तृत क्षेत्रमा फैलिएको जड्गल हो। यो क्षेत्रको जड्गलमा कडा काठका अग्ला वनस्पति पाइन्छन्। पूर्वोत्तर क्षेत्रको उच्चभूमिमा प्रशस्त घाँस पाइन्छ। मध्य र दक्षिण पूर्वी क्षेत्रमा पम्पास भनिने घाँसे मैदानको क्षेत्र छ। मरुस्थलीय क्षेत्रहरू वनस्पतिविहीन छन्। कतैकतै क्याक्टस प्रजातिका वनस्पति पाइन्छन्।

सामाजिक आर्थिक क्रियाकलाप

इतिहासमा लामो समयसम्म युरोपेली उपनिवेशबाट गुज्जिएको दक्षिण अमेरिका महादेशको सामाजिक आर्थिक क्रियाकलाप युरोपबाट प्रभावित रहेको देखिन्छ। अमेजन बेसीमा प्रारम्भिक जीवनशैलीका रेड इन्डियनहरू बस्छन्। युरोपबाट स्पेनिस र पोर्चुगालीहरू

बसाइँ सरी दक्षिण अमेरिका पुगेका थिए । तिनीहरूले दक्षिण अमेरिकाका आदिवासीलाई प्राप्त गरी त्यहाँको इन्का सभ्यता लोप गराई आफ्नो शासन सत्ता स्थापित गरेका थिए । विभिन्न अवसरको खोजीमा मानिस मध्य क्षेत्रबाट महादेशको किनार क्षेत्र र ठुला सहरमा बसाइँ सारिरहेका छन् । तसर्थ पूर्वी किरान क्षेत्रमा जनआवादी निकै घना छ भने मध्यक्षेत्रमा जनशक्तिको अभाव छ । ब्राजिल संसारमा सबैभन्दा धेरै मात्रामा कोका, कफी र उखु उत्पादन गर्ने राष्ट्र हो । अर्जेन्टिनामा प्रशस्त मात्रामा गहुङ्को उत्पादन हुन्छ । यहाँको पम्पासलगायत घाँसेमैदान क्षेत्रमा ठुलो सडखामा भेडा तथा गाईबस्तु पालिन्छ । यहाँका भेडा मासुका लागि उपयुक्त मानिन्छन् । त्यसैले यहाँबाट युरोपेली मुलुकमा मासु नियांत गरिन्छ । एन्डिज पर्वतीय क्षेत्रमा आदिवासीले लामा (Lhama) जातका भेडा पाल्छन् । यहाँका भेडा मासु र ऊनका लागि प्रयोग हुन्छन् भने भारी बोकाउन पनि प्रयोग हुदै आएका छन् । पर्वतीय क्षेत्रमा पशुपालनका साथै पर्यटन कार्य पनि फस्टाउंदो छ । तामा, फलाम, सुन, आल्मुनियम, पेट्रोल, हिरा, कोइला आदि यो महादेशमा पाइने खनिज हुन् । अटाकामा मरुभूमिमा विशाल सुनखानी रहेको छ । त्यहाँ सुनको उत्खनन गर्न बहुराष्ट्रिय कम्पनीहरू संलग्न छन् । यो महादेशको अधिकांश व्यापार युरोपसँग हुन्छ । यहाँका मानिसले रोमन क्याथोलिज्म, प्रोटेस्टेन्ट क्रिस्चियन, हिन्दू र इस्लाम धर्म मान्छन् । युरोपेली उत्पत्तिका पुर्तगाली, रेड इन्डियन, निग्रो, म्युलेटोस, मेस्टिजोस आदि यहाँका प्रमुख जाति हुन् ।

क्रियाकलाप

- विभिन्न स्रोतको अध्ययन गरी दक्षिण अमेरिकाको भौगोलिक स्वरूप र विशेषता लेखी तलको तालिका पूरा गर्नुहोस् ।

भौगोलिक क्षेत्र	अवस्थिति	हावापानी	आर्थिक क्रियाकलाप
एन्डिज पर्वतमाला			
अमेजन बेसी			

२. दिइएका दुई चित्रको अध्ययन गर्नुहोस् । तिनीहरू पाइने ठाउँ, हावापानीको अवस्था, उपयोगितालगायतका विषयमा तुलना गरी एक लेख तयार पार्नुहोस् ।

३. दक्षिण अमेरिकाका दुई राष्ट्रहरू अर्जेन्टिना र बाज़िल विश्व फुटबलका हस्ती हुन् । त्यहाँ फुटबललाई सरकारले ठुलो महत्त्व दिएको र खेल पर्यटनको विकास गरेको पाइन्छ । नेपालले त्यस कार्यबाट के शिक्षा लिन सक्छ ? विश्व खेलकुदको संसारमा आफूलाई चिनाउन नेपालले कुन मौलिक खेलको विकास गर्न प्राथमिकता दिनुपर्दछ, छलफल गरी लेख्नुहोस् ।

४. दक्षिण अमेरिकाको नक्सा बनाई निम्नलिखित तथ्यहरू भर्नुहोस् :

एन्डिज पर्वत माला, अमेजन बेसी, ब्राजिलियन उच्चभूमि, अटाकामा मरुभूमि, सेल्बास क्षेत्र, पम्पास घाँसेमैदान, केपहर्न, ग्यालाप्यागास टापु, टिटिकाका ताल, ओरिन्को नदी, गायना उच्चभूमि, पटागोनिया मरुभूमि, एन्जल झरना, फोकल्यान्ड टापु ।

अभ्यास

१. अमेजन बेसीमा पाइने जड्गालको आर्थिक महत्त्व लेख्नुहोस् ।
२. दक्षिण अमेरिकी राष्ट्रहरूले त्यहाँ उपलब्ध खनिजको प्रयोग गरी समृद्धि ल्याउन के गर्नुपर्छ ? सुभाव प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
३. दक्षिण अमेरिकी मानिसको जीवनशैली किन मौलिक नभई युरोपको प्रभाव रहेको छ, कारण दिनुहोस् ।
४. नेपाल र दक्षिण अमेरिकी राष्ट्रहरूबिच प्राकृतिक र आर्थिक क्षेत्रका समानता तथा भिन्नता छुट्याउनुहोस् ।

S

अफ्रिका महादेश

भौतिक अवस्थिति र वनस्पति

अफ्रिका क्षेत्रफलको हिसाबले विश्वको दोस्रो ठुलो महादेश हो । यस महादेशले पृथ्वीको कुल भूभागको करिब २०.२५% अर्थात ३,०२,२१,५३२ वर्ग कि.मी. क्षेत्रफल ओगटेको छ । अफ्रिका ३७° उत्तरी अक्षांशदेखि ३५° दक्षिणी अक्षांशसम्म र १९° पश्चिम देशान्तरदेखि ५१° पूर्वी देशान्तरसम्म फैलिएको छ । यस महादेशको पूर्वमा हिन्द महासागर तथा लालसागर, पश्चिममा आन्ध्र महासागर, उत्तरमा भूमध्यसागर र दक्षिणमा कुमेरु महासागर पर्दछन् । यसको उत्तर दक्षिण लम्बाइ सरदर ८००० कि.मि. र पूर्व पश्चिम चौडाइ ७४०० कि.मि. रहेको छ । यो महादेशलाई भूमध्यरेखाले लगभग बिच भागबाट काटेर गएको छ । विश्वमा सबैभन्दा धेरै राष्ट्र भएको महादेश अफ्रिका हो । यस महादेशको सबैभन्दा उच्च स्थान किलमन्जरो पर्वत (५,८९५ मि.) र होचो भाग असाल ताल (समुद्री सतहबाट ५१० फिट गहिरो) रहेको छ । विश्वको सबैभन्दा लामो नाइल नदी (६,६७० कि.मि.) यही महादेशमा पर्दछ । विश्वको ठुलो सहारा मरुभूमिसहित कलाहारी र नामिव मरुभूमि पनि यहाँ पर्दछन् । यहाँको सबैभन्दा ठुलो ताल भिक्टोरिया हो । यही तालबाट नाइल नदीको उत्पत्ति भएको मानिन्छ । भौगोलिक स्वरूप र अवस्थितिको प्रभावले गर्दा यो महादेशको अधिकांश क्षेत्रको हावापानी विषम छ । भूमध्यरेखीय भूभाग र कहिंगो बेसीमा उष्ण तथा ओसिलो हावापानी पाइन्छ । महादेशको उत्तरमाविशाल साहारा मरुभूमि रहेका कारण त्यहाँको हावापानी अत्यन्त गर्मी र शुष्क छ । दक्षिण पूर्वी भागमा उष्ण मौसमी हावापानी पाइन्छ भने दक्षिण अफ्रिकी उच्च समस्थलीय क्षेत्रमा ग्रीष्ममा धेरै गर्मी र हिउँदमा धेरै जाडो हुने हावापानी पाइन्छ । महादेशको पश्चिमोत्तर क्षेत्र र दक्षिण अफ्रिकाको दक्षिण पश्चिम क्षेत्रमा भूमध्यसागरीय हावापानी पाइन्छ । दक्षिण पूर्वका टापु क्षेत्रमा मौसमी हावापानी पाइन्छ । अफ्रिका महादेशमा वनस्पतिको विविधता रहेको छ ।

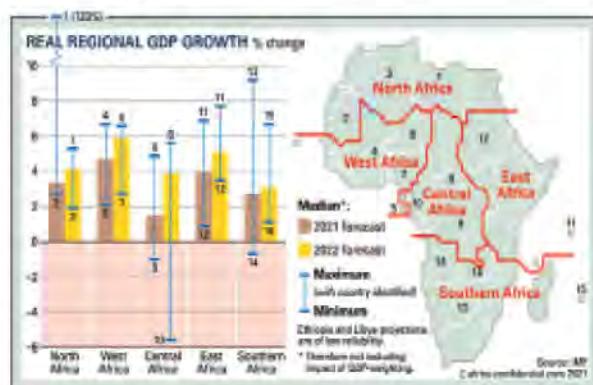

भूमध्यरेखीय क्षेत्रमा उष्ण, ओसिलो र व्यापक वर्षा हुने भएकाले त्यहाँ सदाबहार जड्गल पाइन्छ । महादेशको भित्री मध्य भागमा कम वर्षा हुने विशाल रूपमा फैलिएको 'सभाना' घाँसेमैदान क्षेत्र पर्दछ । यस महादेशमा पतझर, क्याक्टस, छत्राकार वनस्पति पाइन्छन् । यहाँ जेब्रा, जिराफ, हाती, जलगैङ्डा, अस्ट्रच, इमु जस्ता जीवजन्तु पाइन्छन् ।

क्रमशः उज्ज्यालोतर्फ अफ्रिका

लामो अवधिसम्मको भोकमरी, गृह युद्ध, रोगव्याधी, अशिक्षा र गरिबीबाट गुज्जिएको अफ्रिका हाल शान्ति, विकास र समृद्धितर्फ उन्मुख छ । आठ सयभन्दा बढी जातजातिका मानिस बसोबास गर्ने र दुई हजारभन्दा बढी भाषा बोलिने यो महादेश विविधताको स्थल हो । सभाना, भेल्ड जस्ता विशाल घाँसेमैदान र सयौं प्रजातिका वन्यजन्तुको बासस्थान, इजिप्टको पिरामिड, भिक्टोरिया भरनाले यहाँको पर्यटन प्रवर्धनमा मदत पुऱ्याएको छ । मध्य अफ्रिकी क्षेत्रको जड्गल आसपासमा बसोबास गर्ने मानिसको जीवनशैली परम्परागतबाट आधुनिकतातर्फ बढेको छ । अफ्रिका महादेशमा सुन, चाँदी, हिरा, पेट्रोल, तामालगायतका बहुमूल्य खनिज सम्पदा छन् । दर्क्षण अफ्रिका विश्वकै सबैभन्दा ठुलो मात्रामा हिराको उत्पादन र निर्यात गर्ने मुलुक हो । मिश्र, गिजाको पिरामिड, नाइल नदीको सम्मता यहाँको प्राचिन सांस्कृतिक सम्पदा हुन् । अफ्रिकी मुलुकका मानिसको मुख्य पेसा कृषि हो । कृषिको व्यावसायीकरण र आधुनिकीकरणले उत्पादनमा वृद्धि भएको छ । विदेशी लगानीमा सुविधायुक्त ठुला ठुला औद्योगिक तथा व्यावसायिक क्षेत्र स्थापना गरिएका छन् । ती क्षेत्रमा खाद्यान्त, कोका, कफी, केरा र जुट जस्ता रेसादार बाली ठुलो मात्रामा उत्पादन भएको र रोजगारीका अवसरमा उल्लेख्य सुधार आएको छ । दिइएका चार्ट र तालिकाले अफ्रिकाको सामाजिक आर्थिक अवस्था सुधारोन्मुख रहेको देखाउँछ ।

S/N	Country	2020 (Est.) (\$Bn)	2021 (Est.) (\$Bn)	Share of the economy in Africa
1.	Nigeria	429.423	400.482	18.4%
2.	S.Africa	335.344	413.315	13.9%
3.	Egypt	261.243	396.826	12.1%
4.	Algeria	147.6	163.812	6.2%
5.	Morocco	116.492	126.615	4.8%
6.	Kenya	102.427	109.491	4.2%
7.	Ethiopia	98.611	92.797	3.5%
8.	Ghana	68.498	75.487	2.9%
9.	Angola	55.576	70.339	2.7%
10.	Tanzania	64.403	69.338	2.6%

स्रोत : IMF.2021

क्रियाकलाप

१. अफ्रिका महादेश अध्ययनपश्चात् कक्षाका दुई विद्यार्थीविचको तलको संवाद अध्ययन गरी उत्तर दिनुहोस् ।

करिना : हेर साथी अफ्रिका महादेशको वारेमा पर्छियो तर मलाई अफ्रिकाको जनजीवन कर्ठिन पो लाग्यो त ?

मनिता : किन तिमीलाई त्यस्तो लाग्यो करिना ?

करिना : त्यति ठुलो महादेशको एक तिहाई भूभाग त मरुभूमि नै रहेछ । भोकमरी, अशिक्षा र युद्धले मानिसको जीवन अति कष्टकर रहेछ । त्यसैले मैले जनजीवन कर्ठिन रहेछ भनेको नि मनिता ।

मनिता : समस्या त जहाँ पनि हुन्छन् नि, समस्या छन् भनेर समस्या मात्रै केलाएर केही हुँदैन । बरु त्यसको समाधान के हो भन्तेतिर सोच्नु पो बुद्धिमानी हुन्छ त । अफ्रिकामा चुनौती अवश्य छन् तरपनि विकासका सम्भावना पनि उत्तिकै रहेका छन् ।

करिना : खै अफ्रिका महादेशमा कसरी सुधार आउला र ?

मनिता : अफ्रिकामा धेरै मरुभूमि छ भन्यौ । त्यहाँ मरुद्यानहरू छन् जहाँ कृषि खेती गर्न सकिन्दछ । मरुभूमिमा प्रशस्त खनिज तत्व जस्तै पेट्रोलियम पदार्थ, हिरा आदि पाइन्दछ । उटलगायतका जनावर पालेर व्यावसायिक पशुपालन तथा पर्यटनको विकास गर्न सकिन्दछ । यो त एक उदाहरण मात्र हो । यस्ता सम्भावना अफ्रिकामा धेरै छन् ।

करिना : अनि त्यहाँको अशिक्षा, गरिबी, दुन्दू कसरी समाधान होलान त ?

मनिता : अफ्रिका महादेश विस्तारै आधुनिकता तर्फ उन्मुख छ । यहाँ रोजगारीका अवसरहरू बढ़ि हुँदै जान थालेका छन् । जसले आर्थिक उन्नति हुन्छ, रोजगारी सिर्जना हुन्छ र दुन्दू पनि सँगै अन्त्य हुन्छ । यसरी आर्थिक उन्नति भएपछि सबै रास्तो भएन त ।

करिना : त्यो त हो करिना । बल्ल बुझें मैले, तिमीलाई धन्यवाद ।

प्रश्नहरू

(क) करिना र मनितामध्ये कसको विचार तपाईंलाई मन पन्यो र किन ?

(ख) यो संवादबाट तपाईंले के सन्देश प्राप्त गर्नुभयो ?

(ग) सफल र सार्थक जीवनका लागि सकरात्मक सोच हुनु किन जरुरी छ ?

२. एटलस तथा विभिन्न स्रोतसामग्रीको सहायताले अफ्रिका महादेशका हिरा, पेट्रोल र सुन उत्पादक मलुकुहरूको सूची तयार गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।

३. अफ्रिका महादेशको नक्सा कोरि निम्नलिखित तथ्य अर्डाकित गर्नुहोस् :

एटलस पर्वत श्रेणी, भूमध्य रेखा, सभाना घाँसेमैदान, कड्गो बेसी, साहारा मरुभूमि, किलिमञ्जरो पर्वत, नाइल नदी, धसान घाँटी, भिक्टोरिया ताल, जिम्बाबे, इथोपियन उच्चभूमि, जाम्बेजी नदी, नाइजर नदी, ओरेन्ज नदी

अभ्यास

- ‘भौगोलिक स्वरूप र अवस्थितिको प्रभावले गर्दा अफ्रिका महादेशको अधिकांश क्षेत्रमा हावापानी विषम छ ।’ यस भनाइलाई कारणसहित पुष्टि गर्नुहोस् ।
- सभाना क्षेत्रलाई संसारको चिडियाखाना किन भनिन्छ, कारणहरू दिनुहोस् ।
- ‘अफ्रिका पर्यटनको प्रचुर सम्भावना भएको महादेश हो ।’ यस भनाइलाई उदाहरणसहित प्रस्तु पार्नुहोस् ।
- अफ्रिका महादेशमा पाइने प्रमुख हावापानी बुँदागत रूपमा उल्लेख गर्नुहोस् ।
- नेपालको लेकाली घाँसे क्षेत्र र अफ्रिकाको भेल्डबिच तुलना गर्नुहोस् ।

परियोजना कार्य

कक्षाका विद्यार्थी चार समूहमा विभाजन हुनुहोस् । पहिलो समूहले अफ्रिका महादेशका मुख्य प्राकृतिक स्वरूप जस्तै: पर्वत श्रेणी, नदी, मरुभूमि, ताल, उच्च समस्थलीको विवरण टिप्नुहोस् । दोस्रो समूहले मुख्य सहरी र औद्योगिक क्षेत्रको नाम खोजी गर्नुहोस् । तेस्रो समूहले प्राकृतिक स्रोत साधन वन, खनिज र अन्य सम्पदाका बारेमा खोजी गर्नुहोस् । चौथो समूहले अफ्रिकासँग नेपालको प्राकृतिक, आर्थिक तथा सामाजिक जनजीवनको तुलना गर्नुहोस् । अन्त्यमा सबै समूहले पत्ता लगाएका विवरण कक्षामा प्रस्तुत गर्दै छलफल गर्नुहोस् ।

80

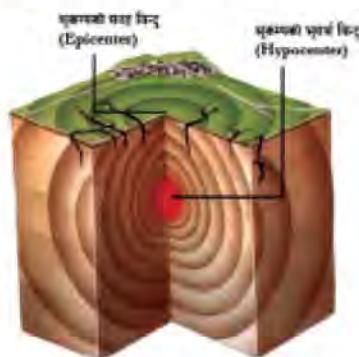
प्राकृतिक प्रकोप : भूकम्प

भूकम्प के हो ?

पृथ्वीको भित्री भागमा निरन्तर भइरहने हलचलका कारणले वाहिरी भागमा रहेका भौगोलिक चट्टानका पत्रहरू (Tectonic Plates) एकआपसमा ठोकिने वा टाढिने वा च्यातिने हुन्छन् । यस क्रममा पृथ्वीको भित्री भागमा जम्मा हुदै गएको शक्ति एकासि वाहिर फैलिंदा पृथ्वीको सतहमा आउने कम्पनलाई भूकम्प भनिन्छ । भूकम्प सँगै तरड्ग पैदा हुने र टाढा टाढासम्म फैलिने हुन्छ । शक्तिशाली भूकम्पले धनजनमा क्षति पुऱ्याउने गर्दछ ।

भूकम्प के कारणले कहाँ जान्छ ?

पृथ्वीमा मध्यमण्डलको माथिल्लो भागमा पातलो तह वा प्लेट हुन्छ । करिब १०० किलोमिटरको बाहिरी सतह अर्थात् लिथोस्फेरमा यस्ता सातओटा ठुला र अरू दर्जनौ ससाना टुक्राका प्लेटहरू हुन्छन् । यी प्लेटहरू चलायमान भई एकआपसमा धासिने र घर्षण भइरहने हुन्छ । परिणामस्वरूप ऊर्जा भण्डारण भई भ्रूकम्प जान्छ । यसका अतिरिक्त ज्वालामुखी, आणविक हतियार विस्फोटलगायतका कारणले पनि भ्रूकम्प जान सक्छ ।

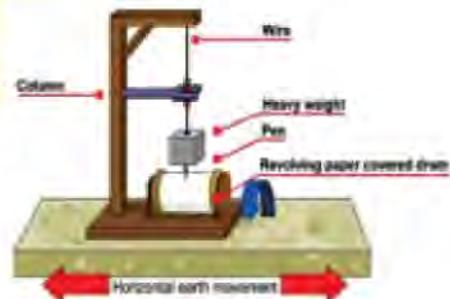
नेपालको भूखण्डमुनि दक्षिणतर्फको ईन्डियन प्लेट निरन्तर रूपमा उत्तरतर्फ रहेको तिब्बत (युरेसियन) प्लेटको दक्षिणी भागमा प्रति वर्ष २ से मि. का दरले घुसिरहेको पाइएको छ । नेपालको उत्तरमा रहेको करिब ३००० मिटर उचाइ भएको पहाडमुनि करिब १५ देखि २५ कि.मि.मा शक्ति सञ्चय हुने गरेको पाइन्छ । यसरी चट्टन र प्लेटहरूको घुस्ने वा जुध्ने क्रममा केही अवरुद्ध हुँदा सञ्चित भएको शक्ति थेग्न नसकेपछि चट्टान अचानक भाँचिन्छन् । ती चट्टान भाँचिदा उत्पन्न हुने तरडग चारैतर फैलिन्छ र नेपालमा

भूकम्प जान्छ । दुई प्लेटको परस्पर ठक्करबाट भूकम्प जाने क्रमसँगै हिमालय पर्वत शृङ्खला बनेको वा बर्निरहेको र अग्लो हुँदै गइरहेको अनुसन्धानले बताएको छ । पूर्वमा म्यानमारदेखि पश्चिममा अफगानिस्तानसम्म कारिब २५०० कि.मि. लामो हिमालय पर्वत शृङ्खलाको मध्य भागको कारिब ८०० कि.मि. खण्ड नेपालमा पर्छ । त्यसैले नेपाल भूकम्पीय संवेदनशील वा भूकम्पीय जोखिम क्षेत्रका रूपमा रहेको मानिन्छ ।

पृथ्वीको सतहभन्दा ठिकमुनि भूकम्पको उत्पत्ति हुने भागलाई उद्गमविन्दु (Hypocenter) भनिन्छ । उद्गमविन्दुबाट ठिकमाथि पृथ्वीको सतह जहाँ हलचलको पहिलो झडका महसुस गरिन्छ, त्यस भागलाई केन्द्रविन्दु (Epicenter) भनिन्छ । कहिलेकाहीं भूकम्पको पूर्व धक्काको (Foreshocks) महसुस गरिन्छ । यस्ता धक्काले पछि ठुला भूकम्प आउने सङ्केत गरेका हुन्छन् । भूकम्पको ठुलो धक्कालाई मुख्य हलचल (Main shock) भनिन्छ । तत्पश्चात् निरन्तर पराकम्पन (Aftershocks) जान्छन् । मुख्य भूकम्प भएका ठाउँमा पछि साना भूकम्प निरन्तर जानु पराकम्पन हो । ठुलो भूकम्पको पराकम्पन हप्ता, महिना र वर्षांसम्म जारी पर्न रहन सक्छन् ।

भूकम्प मापन

भूकम्पलाई सिस्मोग्राफ वा सिस्मोमिटर उपकरणको सहायताले मापन गरिन्छ । यसमा रहेको स्केल जडित ग्राफलाई सिस्मोग्राफ भनिन्छ । सिस्मोग्राफको तलको भाग अथवा आधारलाई जमिनमा मिलाएर राखिएको हुन्छ र एउटा भारी तौल भुन्ड्याइएको हुन्छ । भूकम्पले जमिन हल्लाउँदा सिस्मोग्राफको आधार पर्न हल्लिन पुग्छ । यसरी त्यहाँ रहेको स्प्रिङले

भूकम्पको मापन गर्दछ । यस यन्त्रबाट भूकम्पको वेग (Magnitude), उद्गमविन्दु (Hypocenter) तथा केन्द्रविन्दु (Epicenter) आदि पत्ता लगाउन सकिन्छ ।

भूकम्पको उद्गम विन्दुमा शक्ति क्षय भएको रेक्टर स्केलमा गरिने मापन र स्थान विशेषमा भएको कम्पनको मात्रा र त्यसले पुऱ्याउने असर गरी दुई तरिकाले भूकम्प मापन गरिन्छ । भूकम्पको भौतिक असर त्यसको तीव्रता, म्यार्गिनच्युड, केन्द्रविन्दुबाट स्थान विशेषको दुरी, भौगोलिक अवस्था, भौतिक संरचनाको दृढता आदि कुरामा निर्भर हुन्छ । भूकम्पको म्यार्गिनच्युड १ अड्कले वृद्धि हुँदा यसको शक्ति ३२ गुणाले वृद्धि हुन्छ भने भूकम्पले ल्याउने

कम्पनमा १० गुणाले वृद्धि हुन्छ । अर्थात् ५ रेक्टर स्केलको भूकम्पभन्दा ६ रेक्टर स्केलको भूकम्प ३२ गुणाले शक्तिशाली हुन्छ । यसैगरी ५ रेक्टर स्केलको भूकम्पभन्दा ७ रेक्टर स्केलको भूकम्प १०२४ गुणा शक्तिशाली भई १०० गुणा बढी कम्पन गराउँछ ।

नेपालमा भूकम्प मापनको पहिलो स्थल (Seismic Station) ललितपुरको फुलचोकी डाँडामा स्थापना गरिएको हो । यो केन्द्रबाट प्राप्त हुने भूकम्पीय आँकडाहरू खानी तथा भूगर्भ विभागअन्तर्गतको राष्ट्रिय भूकम्प मापन केन्द्रमा रेकर्ड हुन्छन् । नेपालमा हालसम्म यस्ता स्थल २१ ओटा र दुईओटा भूकम्प मापन केन्द्र रहेका छन् ।

भूकम्प तथा यसको क्षतिबाट सुरक्षित हुने उपाय

भूकम्पलाई रोकन सकिदैन तर यसबाट हुने क्षतिलाई भने कम गर्न सकिन्छ । जनचेतनासंगै निर्माण सहिताको प्रयोग गरी भूकम्प प्रतिरोधी संरचना निर्माणलगायतका निर्मालाखित सावधानी अपनाउँदा सुरक्षित हुन सकिन्छ :

१. एक दुई दिनका लागि पुग्ने चिउरा तथा चाउचाउ जस्ता सुख्खा खाना, टर्चलाइट, सिटी, खानेपानीका बोतल, औषधी र आफ्नो परिचयपत्र रहेको आपत्कालिन भोला सधैं तयारी अवस्थामा राख्ने
२. भूकम्प प्रतिरोधी संरचनाको निर्माण गर्ने
३. चर्किएका वा भृत्यकन लागेका घर एवम् अन्य संरचना भित्र नवस्ने
४. भूकम्पका बेला टेबुल, खाट वा डेस्कबेन्चमुनि घुँडा टेकेर गुड्डिक्ने, ओत लागेर समान्ते र बिस्तारै सुरक्षित खुला ठाउँतिर लाग्ने
५. भूकम्प गएका बेला विद्युत् र ग्राँसको स्विच बन्द गर्ने
६. आपतमा परेकालाई आवश्यक सहयोग गर्दै उद्धार कार्यमा संलग्न हुने र सूचनाका लागि रेडियोलगायतका सञ्चारका साधन सुन्ने
७. भूकम्प रोकिएपछि आगलागी हुने, पहिरो जाने, ढुङ्गा खस्ने, बाढी आउनेलगायतका जोखिम पनि हुन सक्छन् तसर्थ सावधानी अपनाउने ।

क्रियाकलाप

१. वि.सं. १९९० र २०७२ मा नेपालमा गएका भूकम्पले के कर्ति क्षति भएको थियो ? सूचना सङ्कलन गरी कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. तपाईंको विद्यालयमा शिक्षकले कक्षामा पढाइरहेको समयमा भूकम्प गएको, सावधानी

अपनाउदै सुरक्षित स्थानमा गएको, शिक्षकको निर्देशन मानेको, घाइतेको उद्धार गरेको, साना बालबालिकालाई सामाजिक मनोपरामर्श गरेको चेतनामूलक कृत्रिम घटना अभ्यास गर्नुहोस् ।

३. विभिन्न समूहमा विभाजन भई भूकम्प आउनु पूर्व, भूकम्पका बेला र भूकम्प गइसके पछि अपनाउनुपर्ने सुरक्षात्मक उपाय समेटी चित्रहरूसहितको फ़िलप चार्ट तयार पार्नुहोस् र विद्यालयमा प्रदर्शनीको आयोजना गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. भूकम्प भनेको के हो ?
२. 'भूकम्पलाई रोक्न सकिँदैन तर क्षतिको न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ ।' यस भनाइलाई उदाहरणसहित पुष्टि पार्नुहोस् ।
३. नेपाल भूकम्पकीय जोखिमको क्षेत्र हुनुका कारण प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
४. भूकम्पको उद्गमविन्दु र केन्द्रविन्दुबिच फरक छुट्याउनुहोस् ।
५. भूकम्प कसरी मापन गरिन्छ, तरिका उल्लेख गर्नुहोस् ।

पृथ्वीको कुनै अश वा पुरै भाग कागज वा अन्य वस्तुमा निश्चित नापसहित उतारिएको आकृतिलाई नक्सा भनिन्छ । नक्सा भौगोलिक तथा राजनीतिक तथ्यहरूको प्रस्तुति पनि हो । दिशा, सङ्केत र स्केल वा नापो नक्साका तीन आधारभूत तत्त्व हुन् । खुला हातले कोर्ने नक्सामा दिशा र सङ्केत मात्र देखाउन सकिन्छ तर नापोको प्रयोग गर्न सकिन्दैन । नक्सामा सङ्केतका सहायताले विभिन्न तथ्य र तथ्याङ्कको सहज ढड्गबाट प्रस्तुत गरिएको हुन्छ । सिमाना, भौगोलिक स्वरूप, उचाइ, वनस्पति, बस्ती, खनिज, वन, माटो, जनसङ्ख्या वितरण, धार्मिक स्थल र सम्पदा, बाली र उत्पादन, विकासका पूर्वाधार आदि नक्सामा देखाउन सकिन्छ । वर्तमान समयमा भौगोलिक सूचना र तथ्याङ्कको प्रस्तुतिका लागि नक्सा बनाउने सिप सबैका लागि आवश्यक छ । नक्सा बनाउने सिपलाई कार्टोग्राफी भनिन्छ । नक्सामा यसको शीर्षक, उत्तर दिशा, सङ्केत चिह्न, नापो राख्नुपर्छ । यसबाट प्रवाहित हुने सूचना तथ्याङ्क र स्केलका आधारमा नक्साको विभाजन गर्नन्छ । नक्सामा प्रयोग गरिने सङ्केत चिह्न अन्तर्राष्ट्रिय प्रचलनमा आएको हुनुपर्छ ।

नक्सा उतार्ने केही विधि

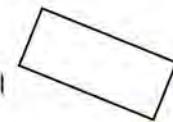
- (क) स्वतन्त्र नक्साडुकन विधि : यो विधिअनुसार नक्सा बनाउँदा वास्तविक नक्सालाई हैर्दै उक्त नक्सालाई कापीमा उतार्ने प्रयास गरिन्छ । यसको कुनै वास्तविक स्केल भने हुँदैन ।
- (ख) ट्रेम्लेट विधि : कुनै पनि नक्सालाई बाकलो कागज वा काठमा उतारेर उक्त काठ वा कागजलाई काटेर नक्सा बनाइन्छ । यस्तो नक्सा दृष्टिविहीन बालबालिकालाई अध्ययन अध्यापन गर्नका लागि प्रयोग गरिन्छ ।
- (ग) ग्राफिक विधि : वास्तविक नक्सा माथि ग्राफ गरेर नक्साको आकार प्रकार र फैलावटका आधारमा नक्सा उतार्ने विधिलाई ग्राफिक विधि भनिन्छ ।
- (घ) कार्बन विधि : नक्साको तल कार्बन पेपर राखी नक्सा माथि कुनै सिसाकलम वा पेन्सिलले कोरेर कार्बनको मूँनि राखिएको कागजमा नक्सा छाप्ने तरिकालाई नै कार्बन विधि भनिन्छ ।
- (ङ) ट्रेसिङ विधि : वास्तविक नक्सामाथि ट्रेसिङ पेपर राखी उक्त ट्रेसिङ पेपरमा नक्सा छापेर नक्सा बनाउने विधिलाई नै ट्रेसिङ पेपर विधि भनिन्छ ।
- (च) जी. पी. एस. विधि : जी. पी. एस एउटा यस्तो उपकरण हो जसको सहायताबाट सर्वेक्षण गरी नक्सा निर्माण कार्यमा प्रयोग गर्न सकिन्छ ।
- (छ) जी.आई.एस. विधि : जी.आई.यस. कम्प्युटरमा नक्सा बनाउने एक सफ्टवेर हो जसको सहायताबाट भूउपग्रहबाट खिचिएको तस्विरका आधारमा नक्सा बनाइन्छ ।

नक्षा बनाउने विभिन्न विधि र तरिका रहेका छन् । जिग्सअ, ग्राफिक, ट्रैसिड, कार्बन कपी, स्वतन्त्र नक्साइकन आदि केही उदाहरण हुन् । प्रविधि र उपकरणको विकासले नक्सा निर्माणमा ठुलो फड्को मारेको देखिन्छ । तथापि स्वतन्त्र नक्सा कोर्ने विधि शिक्षण कार्यमा बढी प्रचलनमा रहेको छ । जसमध्ये एक तरिका निम्नअनुसार प्रस्तुत गरिन्छ :

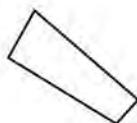
चरण १. नेपाल आयतकार छ ।

चरण २. नेपाल पश्चिमबाट पूर्वतर्फ ढल्केको छ ।

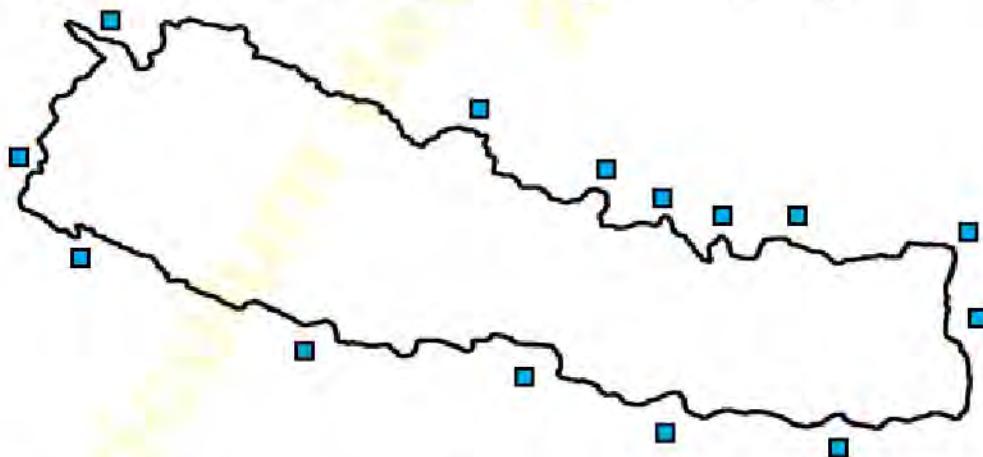
चरण ३. नेपाल पश्चिममा हल्का फराकिलो र पूर्वमा साँघुरिए गएको छ ।

चरण ४. नेपाल करिब अर्ध चन्द्राकार जस्तै : मध्यउत्तर भागमा बाँडिगएको छ ।

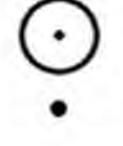
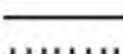
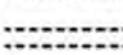
चरण ५. सिमा क्षेत्रमा स्पष्ट देखिने गरी बाहिर निस्केका चुच्चे भागहरू पश्चिम उत्तरबाट क्रमशः लिपुलेक लिम्पियाधुरा, मुस्ताङ, लाडाङा, गौरीशंखकर, सगरमाथा र कञ्चनजङ्घा रहेका छन् । पूर्वमा पाँचथर दक्षिणमा विराटनगर, जनकपुर, चितवन, भैरहवा र धनगढीमा भित्रितर घुसेका क्षेत्र रहेका छन् ।

यसरी पटक पटकको अभ्यासले नेपालको रेखाङ्कित नक्सा कोर्न सकिन्छ । ग्राफमा बक्स बनाएर पनि नक्सा उतार गर्न सकिन्छ । यस्तै तरिका अपनाएर विभिन्न महादेशका नक्सा पनि उतार्न सकिन्छ ।

नक्सामा सङ्केतको प्रयोग गरिन्छ जसले विशेष अर्थ दिएका हुन्छन्। सङ्केतका माध्यमबाट नक्साको अध्ययन गर्न सकिन्छ। नक्साको प्रयोग र उपादेयता आजको विश्वमा बढ्दो क्रममा रहेको छ। नक्सामा प्रयोग गरिने केही सङ्केत तल दिइएको छ :

   	चुचुरा विमानस्थल राजधानी शहर सडक रेलमार्ग बाटो	 	अन्तर्राष्ट्रिय सिमाना प्रादेशिक सिमाना जिल्ला सिमाना उद्योग भञ्ज्याड नदि अस्पताल हिमाल
---	---	--	--

क्रियाकलाप

१. नेपालको नक्सा बनाई प्रमुख हिमाल, नदी, ताल, भरना, सहर, राजमार्ग, धार्मिक स्थल, राष्ट्रिय निकुञ्ज, वन्यजन्तु आरक्ष, भञ्ज्याड, उत्पादन क्षेत्र, सात प्रदेश र तिनको राजधानी देखाउनुहोस् र कक्षामा प्रदर्शन गर्नुहोस् ।
२. उत्तर अमेरिका, दक्षिण अमेरिका र अफ्रिकाको रेखांडकित नक्सा कोर्नुहोस् र मरुभूमिको क्षेत्र, नदीहरू, घाँसे मैदान क्षेत्रहरू देखाई तिनीहरूबिच तुलना गर्नुहोस् ।
३. नक्सामा पर्वत शृङ्खला, विमानस्थल, महासागर, ग्रामीण बस्ती, विद्यालय, अस्पताल र रञ्जुमार्गलाई कस्तो सङ्केतद्वारा देखाइन्छ ? चार्टपेपरमा कोरी कक्षाकोठामा टाँस गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. नक्सा भनेको के हो ? नक्साका आधारभूत तत्त्व के के हुन् ?
२. कार्टोग्राफी भनेको के हो ?
३. नक्साको उपयोगिताबारे चर्चा गर्नुहोस् ।
४. नक्सा कोर्ने विधि उल्लेख गर्दै तरिकासमेत प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
५. नक्सा र चित्रबिचका भिन्नता लेख्नुहोस् ।

१२ नक्सासम्बन्धी आधुनिक प्रविधि

विज्ञान र प्रविधिको द्रुतर विकाससँगै नक्सा निर्माण र अध्ययनमा विभिन्न आधुनिक व्यावहारिक प्रविधि प्रयोगमा आएका छन्। यी प्रविधिले नक्सा निर्माणलाई सहज र सरल बनाउनुका साथै स्पष्ट पनि बनाएका छन्। तीमध्ये केही यसप्रकार रहेका छन्:

(क) भौगोलिक सूचना प्रणाली (Geographical Information System- GIS)

भौगोलिक सूचना प्रणाली पृथ्वीमा स्थित जानकारी वा तथ्याङ्कलाई एकीकरण, भण्डारण, सम्पादन, विश्लेषण, विभाजन जस्ता कार्य गर्न सक्ने सूचना प्रणाली हो। यसले कम्प्युटरलगायतका उपकरणको प्रयोग गरी सफ्टवेयरका माध्यमबाट कार्य गर्दछ। भौगोलिक वस्तुको यथार्थ पहिचान, अवस्थिति, भौतिक क्षेत्र जस्तै गाउँ, सहर, जिल्ला, प्रदेश, देश आदि देखाउन यो प्रणाली उपयोगी मानिन्छ। यस प्रविधिबाट नक्सामा तथ्याङ्क र विवरण लिइक गरेर राख्न सकिन्छ।

(ख) भूमण्डलीय अवस्थिति मापन प्रणाली (Global Positioning System- GPS)

भूउपग्रहको सहायताले कुनै डिभाइस वा सफ्टवेयरलगायतका प्रविधिमार्फत पृथ्वीको कुनै स्थानको अक्षांश, देशान्तर र उचाङ्कलगायतका सूचना प्राप्त गर्ने प्रणालीलाई भूमण्डलीय अवस्थिति मापन प्रणाली (Global Positioning System-GPS) भनिन्छ। यसको उपयोग गरी नक्सा कोर्नका लागि आधारभूत तथ्यहरू प्राप्त हुन्छन्।

(ग) गुगल अर्थ (Google earth)

गुगल अर्थ एक कम्प्युटर प्रोग्राम हो। यसको प्रयोगबाट मुख्य गरी उपग्रहबाट खिचिएका तस्विरका आधारमा पृथ्वीका विभिन्न क्षेत्रको अवस्थिति खोजी गर्न सकिन्छ।

पृथ्वीमा रहेका भौगोलिक अवस्थिति जस्तैः महासागर, महादेश, देश, आफू बसेको स्थान आदिको अवस्थितिको खोजी गर्न यसको उपयोग प्रभावकारी हुन्छ ।

शिक्षकले नक्सा सम्बन्धी आधुनिक व्यावहारिक प्रविधि पाठ शिक्षणपछि विद्यार्थीलाई भ्रमण लाने योजना गर्नुभयो । नुवाकोटको विदुरमा अवस्थित एक विद्यालयका विद्यार्थीलाई रसुवाको स्याप्रुबेसीमा भ्रमण लैजाने कार्यक्रम तय भयो । भ्रमणको अगिल्लो दिन विद्यार्थीले नक्सासम्बन्धी विभिन्न व्यावहारिक प्रविधिको उपयोग गरी पहिचान गरेका क्षेत्र तल प्रस्तुत गरिएको छ :

- (क) रसुवा जिल्लासम्बन्धी विभिन्न सूचना जस्तैः दिशा, अवस्थिति, राजमार्ग र दुरी भ्रमणको रुट र लाग्ने समय
- (ख) रसुवाको उचाइ, तापक्रम र भौतिक वातावरण पत्ता लगाई सोअनुरूपका सामानको बन्दोबस्ती र तयारी
- (ग) आवश्यक वस्तु तथा सेवाको उपलब्धता जस्तैः होटल, पार्किङ, पर्यटकीय स्थल
- (घ) विरामी वा आपत पर्दा उपलब्ध हुन सक्ने सेवा जस्तैः अस्पताल, एम्बुलेन्स आदि
- (ड) भ्रमण जानुपूर्व स्याफ्रुबेसीमा हुने गर्तिविधिको अवलोकन गरी आफूले त्यहाँ गएपछि गर्न सकिने मनोरञ्जन कार्य तय

क्रियाकलाप

१. विद्यालयको ICT Lab जानुहोस् वा मोबाइलमा भएको Google Earth App खोल्नुहोस् । अब उक्त App बाट आफ्नो जिल्ला, स्थानीय तह, गाउँ र विद्यालयको खोजी गर्नुहोस् । आफ्नो गाउँको नक्सा कोरेर कक्षामा प्रस्तुत गर्नुहोस् ।
२. आधुनिक व्यावहारिक प्रविधिको प्रयोग गर्दै कसरी नक्सा अध्ययन र नक्सा कार्य गर्न सकिन्छ ? कक्षामा प्रत्यक्ष अभ्यास गर्दै प्रदेशन गर्नुहोस् ।

अभ्यास

१. GPS ले कस्ता सूचना प्राप्त गर्न सहयोग गर्दछ ?
२. जी.आई.एस. (GIS) र जी.पी.एस. (GPS) नक्साबिच्च के के भिन्नता छन्, लेख्नुहोस् ।
३. सूचना प्रवाहमा परम्परागत नक्साभन्दा गुगल अर्थलगायतका आधुनिक व्यावहारिक प्रविधि बढी प्रभावकारी हुन्छन्, कसरी ? प्रस्ट पार्नुहोस् ।